

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

BIBLIOTHECA SCRIPTOBUM GRAECOBUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA

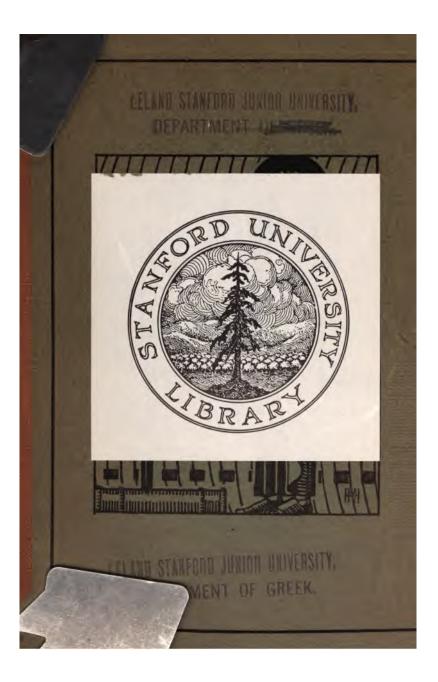
SYRIANUS

IN HERMOG. COMMENT.

EDIDIT

H. RABE

LIFSIAE C

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Vortriige und Aufslitze. Von H. Usener. [V. u. 259 E.7. gr. 8, 1907. geh. M. D. -, in Leinwand geb. K fi-

Ans don noch sicht veröfentlichten kleineran fichriften Usendra [4) hier eine Au-wahl von Vorträgen und Aufsitzen zurammengreistet, die für einen witten Lonekreis betromt alud. Sie salten "danva, die mit geschlohtliche Wiesenschuft Varstandnie und Teilnahme haben, indessend dennes die innen Frideringen Answirze und Erhebung beinem und diesen ein Bild geben von der Höhe und Weite der stessenschaftlichen Ziele dieser großen dahingegangenem Misieters und dieses Pathologie. Des Inhalt nichen die Ab-inndhingen: Philologie und Geschichter innensmitt, Aglicologie, Organization der stesse einstellieben Arbeit, über vergleichende seiters und Erstesserschichte, Gebert und Kinder Geschichten, Prinzis, die Perin (uns der tieschichte sines Bilden). Als Animag interfact und die Notelle "Die Fincht vor dem Weibe", die als Bearbeitung niger altekristlichen Legendu nich ungeswungen anschließe.

Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. Dr. A. Gudeman. [VI a. 224 8.] gr. 8. 1907. geb. . 4. 80, in Lein-wand geb. # 5, 20,

Dissus Kompandium initatine volling ungaugheitute und historium dissustatia Aurgalu and Virtusione Unitines of the History of Philology (5, Anili 1995). Has some its dis-literative initial and video examples of the History of Philology (5, Anili 1995). Has some its dis-literative initial and video examples of the History of Philology (5, Anili 1995). Has some its dis-literative initial and the source of the History of Philology (5, Anili 1995). Has some its dis-literative initial and the source of the History of Philologi, source its discourse phi-milian and the Barriel and Education of Philologi, source its discourse for All standards und there begins and Education and the source its discourse its miliant initial and the Worke most establishing and Philologies and the source of the History response had and have been distributed and the source of the source of the source of the source of the milians and the barrieling der Genehinisten ein Philologie the standards in the mathematic in the

Abrill der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. P. Musquaray. Im Deutsche übersetzt von Dr. Br. Preuler. [XII u. 245 8.] 8. 1907. geh. .M. 4.40, in Leinwand geh. H D .-

Dur vorilogende Abrill Juhr solori in medies res and arkiert prairiers as m Think pre-trick analysis little studies due versions had the version and Strophen and the due the chores in the studies of the studies of the state of the studies of the state of the studies of the st

Vargils epische Technik, Von Rich Hainas. [Vill u. 487 8.] gr. 8 1900; goh. . 12,-, in Halbfranz gab. . 14.-

Aber auch die wiesenschaftlichen Komkroverson neuerer Zeit, die sich un Vergil und was nich fins einenmennknungt, besweiten, basien dentlich geweitet, das bein Aufgebie dringischer war als die in dueam. Buch gelötte Wonn das Uriell über ein der Hierarischen Weltgrüben wieder einmal seltwankend gewonten ist, an beweiten er-dass Grüben immis, das die ernigenliche fest auf ihren Püben stehen, aber kannt die Erteil sicht umfalle, mitman die bedingungen, wie denen das Weth seltet bervingungen erand assessmentic wereken) data being and the first sector of the sector

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Be

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baumgerten. Poland, Eichard Wagner. 2 Auflage. Mit 7 fachigen ' 2 Earten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 F tafeln. [X u. 491 8.] gr. 8. 1907. geb. & 10.-., in Lei geb. & 12.-.

Dum Budürfnis mach einer aus neuensenfassenden Darselbung der grisshisches unten erweiten, in Verbereitung befördlichen Lindely der treaterben frähten im v Umfange, als ein bisker verliegt, old dies Werk Bischman tragen. Die Verfasinstellig im grahischen Schuldienst tieben, Jahren – als aller Aufgebe nauenbgenticht ihre Birgebnisse des naueren. Paraschung im einer ten ja-Eldeton faktlichen und Bischstene Form daszubistenen, unter Bissunde richkeiteligung der Biskurzen und der Ergebnisse des Umerrichts in des Obemannen faktlichen und Hierbeiten wird der Ergebnisse des Unterrichts in des Obemannen faktlichen Dem geschnebenen Wert tritt ergeneren und erfes je leinis reichkeiteligung die Heiterbeiten on wird strikten die Weiter mannen heiteren Dem geschnebenen Wert tritt ergeneren und weiter die reichen dirft der auchn onen aus dareit eine Denknister vermischauftegeriede das Aufgerfelten des Attoritione naus dareit eine Denknister vermischaufter

"Jäin liuch, das, uhne talt On' draaminsti en prakten, die wissense kaftikken Thé der Verlaster her oort. Die voll and such, hat der Babaadlang der Konst su Sahritterens und der politischen Verlählteten, die neueren Fordelang der Konst sur Sahritterens und der politischen Verlählteten, die neueren Trobel auf der Konst sur Sahritterens und der politischen Verlählteten, die neueren Trobel und serfek-Die Darweisellung ist meist Ausschmitt ihrer synsache und Betrieten in der Einfehung. Gene laft scheidt ist die Behandlung der Manet. Mitzunde blots indernarties, sitze der Greisen zusschlasse zussche Behandlung der Manet. Mitzunk beite Infehrungt. Gene laft scheidt ist dies Laft, schweisen, werd ihm die Arabiauspass. Köllenwegen ist, wird meist ein gest gewählte Diepstessinkungt. Nählen der Gebertie schlichte der Einzeit kunnt, wird in allen schne Heitigungen ausginauffet. Uns er befan, bewonders ist Arban, wird in allen schne Heitigungen ausginauffet. und die einschlichte der Einzeit auf zusschlichter schne Heitigungen ausginauffet. In die standung. Die Schlöserung der grießigen Lebens heit genonies die geschlichter alle standung. Die Schlöserung der grießigen Lebens heit dassen der und diesellteren heiten dere ein die weit Genes an ober gibt inflasionan der und diesellteren die sich dies und der ein der Genes. Im Einzelteren Beiter ein der der die einferen geschlichteren die ein die ereiten dies erfenen." (Lebens ein die schlichteren die soch diese und der ein dies erfenen."

Charaklerhöpfe aus der antiken Literatur, Von Prof. Dr. Ed. Schfunt Vorträger 1. Heriod und Pindar; 2. Thukydides und Hur A. akrates and Piato; 3. Polybius und Poseidanios; 5. Clores, 5 (VI u. 12h S.) gr. S. 1905, geh. & 2. ..., in Lainwand geb. & 2

"Die Vorträge soldslige remaine derer gemeinschen Geschlichen Eindeln immissionen der Ummehren, verstlige einer solgereichen Peinföhligkeit immerstein Diels und erforgenies gurschene führenden bei Mageneich perichensgischen die massen Biels und erforgenies gurschene einfahlten einer Wirkungen. Die Verlag die massen auf diese Wenne solgen führeliten er gebon vermicht, bei die Weiten weren die solgen die State einer die State solgen in die State einer die State in Weiten die solgen die State einer die State solgen gebone einer die State in Weiten und und solgen die State einer die State weiten versiche in die State bie die State und und solgen die State einer die State weiten die State einer einer die State bie Auserbradie Teine und Geschlichen Einerunderung versichen, "

(daliresbericht uher das bfante fieldimente

Houchichte des keitenistischen Zeitalters. Von Julius E I. Hend: Die Grundlegung des Hellonismus. [X n. 438 8.] gr. 8 geb. # 12. -, in Habbrar geb. # 14. -

2. Several polytopological effect #chertextights(2) que done Weige environment of the interpretation of the

IN

HERMOGENEM COMMENTARIA

EDIDIT

HUGO RABE.

VOLUMEN I:

COMMENTARIUM IN LIBROS ПЕРІ IAEQN. ACCEDIT SYRIANI QUAE FERTUR IN HERMOGENIS

LIBROS ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ PRAEFATIO.

Æ

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCII

٠:

888,9 S995hr Vil

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

Syriani in Hermogenem commentariorum duo codices mihi innotuerunt:

- V codex Marcianus gr. 433 membr. saec. XIII. 20×14 cm. foll. 237. cf. Morellii biblioth. manuscr. p. 298-304
 - f. 1 (evanuerunt paene omnia) inc. ... ἐκ μὲν Φοινίκης Εὐοώπην ἐκ δὲ Κόλχων ἡοπάσατε Μήδειαν. in fol. 1^v latine et graece scriptum legimus codicem fuisse Bessarionis Cardinalis Tusculani
 - f. 2^x: σχόλια είς τὰ μέχρι στοχασμοῦ τῆς Ἐρμογένους τέχνης καὶ εἰς τὰς ιδ στάσεις Συριανοῦ σοφιστοῦ —
 f. 55^v (perg. f. 87^x)

tum interposita sunt:

- f. 56-58 lexicorum partes (de iure Attico etc.)
- f. 59^r: µη̃νες 'Ρωμαίων, disticha XII
- f. 60^r-65^r: λέξεις των Φιλιππικών Δημοσθένους
- f. 65^r: λέξεις των συμβουλευτικών Δημοσθένους
- f. 65[▼]: λέξεις κατὰ στοιχεῖον πάσης δίκης κατὰ τοὺς νόμους τῶν 'Αθηναίων κτλ.—67[▼]
- f. 68^{τ} — 72^{ν} : Syriani commentarii in Herm. π . $l\delta \varepsilon \tilde{\omega} \nu$ finis; haec pars post f. 78^{ν} ponenda est
- f. 73^r-78^r: eiusdem commentarii pars, post f. 86^r ponenda

- f. 79^v-86^v: pars post f. 237^v ponenda
- f. 87^r-102^v: Syriani in status commentarii finis (cf. f. 55^v)
- f. 103^{*}—206^{*}: ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἐρμογένους τέχνην Σωπάτρου (in fine f. 206^{*}: Σωπάτρου σοφιστοῦ ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἐρμογένους τέχνην. f. 160^{*}: Σωπάτρου περί στοχασμοῦ)
- f. 207^{*}-229^{*}: σχόλια είς μέρη τινὰ τοῦ περὶ εὐρέσεων Ἐρμογένους ἐκ πολλῶν φιλοπόνως συνειλεγμένα (in fine: σχόλια εἰς τὸ περὶ εὑρ. Ἐρμ.)
- f. $230^{\circ} 237^{\circ}$: Eugenavor sogestor els to **regl** idear 'Equoyévous **refreqov**(?) induvqua (secuntur ceterae partes hoc ordine: f. 79-86, 73-78, 68-72).
- S codex quondam monasterii S. Salvatoris iam regiae bibliothecae Messanensis. cf. Reitzenstein apud Ruehlium Philol. N. S. I (1889) p. 587-588. sign.:
 S. Salv. 118. est membr. saec. XIII. 18 × 13 cm. foll. 283 (vel 275; is enim, qui numeros foliis inscripsit, post numerum 257 statim posuit 268 foliaque duo, 203^b et 237^b, praeteriit). unum folium membr. initio, unum fini codicis adiectum est ortum ex codice quodam saec. X
 - f. 2^{*}—148^{*}: commentarium in Hermog. π. στάσεων, initio mutilum. auctoris nomen investigare mihi non contigit. inc. είς πίστιν παφέλαβεν και χφείαν τον καθόλου λόγον έκ τῶν παφ' ἐκάστοις κειμένων νόμων ἢ ἐθῶν ἐπειδὴ πφοσήκει τον φήτοφα ἐν ἦ πολιτεύεται πόλει τοὺς νόμους σκοπεῖν και πφός ἐκείνους ἁφμοσθῆναι. εἰ γὰφ ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα 'Αττικόν πφοβάληται νόμον κτλ. cf. Herm.

π. στάσ. Η 133, 17 Sp. cum commentariis. addo pauca. f. 12^v med.: διὰ δὲ τἆλλα· ἐνταῦθα Ἐρμογένης ἐλέγχεται κτλ., cf. Herm. Η 135, 3 cum comment. θαυμάζω δέ· ἐνταῦθα προς Μινουκιανον ἀντιλέγει κτλ., cf. Herm. Η 135, 7 cum comment. (WVII 135). f. 54^v: τὰς μὲν οὖν λογικὰς τῶν στάσεων ἐκ τούτων πληφώσας τον περὶ τῶν λογικῶν στάσεων ἐξετασμον νῦν εἰκότως κτλ., cf. Herm. Η 140, 16 c. comm. finis f. 148^v: | αὐτὸ κατὰ τὰ ἐνδεχόμενα κεφάλαια. | τέλος σὺν θεῶ. εὐτυχῶς

 $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \epsilon \iota \omega \ \mu'' \varkappa \alpha \iota -$ iam sequitur nominis signum, cuius elementa coniungere mihi non contigit; litterae enim M affixae sunt in crure primo: supra Γ , in med. O, infra H; in crure postremo: supra T, in med. Σ (nisi forte K efficere voluit scriba), infra Ω . fortasse praeterea litterae I et Tinsunt

- f. 149^{*} 192^{*}: σχόλια εἰς μέφει τινὰ τοῦ περὶ εὑρέσεως Ἐρμογένους ἐκ πολλῶν φιλοπόνως συνειλεγμένα. in fine: σχόλια εἰς τὸ περὶ εὑρέσεως Ἐρμογένους. tum schema sequitur: πολλὰ προοίμια καὶ μακρὰ κατὰ τρεῖς γίγνεται τρόπους κτλ.
- f. 192*-240^x: Συριανοῦ εἰς τὸ περὶ ἰδεῶν Έρμογένους
- f. $240^{\circ}-280^{\circ}$: $\sigma_{\chi}\delta\lambda\iota\alpha \ \epsilon i_{S} \ \tau \dot{\alpha} \ \mu \underline{\epsilon}'_{\chi}\varrho\iota \ \sigma\tau \sigma_{\chi}\alpha\sigma\mu\sigma\tilde{\upsilon} \ \tau \eta_{S}$ 'Equayévous $\tau \underline{\epsilon}'_{\chi} \nu \eta_{S} \ \varkappa \alpha \dot{\iota} \ \epsilon i_{S} \ \tau \dot{\alpha} \ \epsilon i_{S} \ \sigma \alpha \dot{\sigma} \epsilon \iota_{S} \ \Sigma \upsilon \varrho \iota \alpha \nu \sigma \tilde{\upsilon}$ $\sigma \sigma \varphi \iota \sigma \tau \sigma \tilde{\upsilon}$. in fine statuum schema. commentarii in status prior tantum pars exstat in hoc codice (ad pag. 133-138, 10 ed. Speng.)

f. 280^v-283^v: fragmentum lexici de iota ascripto, cf. Mus. Rhen. vol. 47 (1892) p. 404-413.

Praeterea commentarii in libros $\pi \varepsilon \varrho l$ $l\delta \varepsilon \widetilde{\omega} \nu$ procemium in nonnullis codicibus legitur coniunctum cum alio commentarii cuiusdam in Hermog. π . $l\delta \varepsilon \widetilde{\omega} \nu$ procemio et eo quidem multo ampliore. prioris procemii auctorem esse Syrianum edocemur codicibus Veneto et Messanensi, alterum posteriore tempore cum illo conglutinatum esse facile sibi persuadebit, qui qualis sit conexus inter duas partes — nullus enim est — secum considerarit. bis autem Syrianum scripsisse commentarium in libros $\pi \varepsilon \varrho l$ $l\delta \varepsilon \widetilde{\omega} \nu$, bis igitur etiam procemium, nemo contendet.*) itaque quoniam nec solum posterius necconiunctum illud procemium Syriani potest esse, prius tantum ab eo confectum est: ut in commentario in librum $\pi \varepsilon \varrho l$ $\sigma \tau d\sigma \varepsilon \omega \nu$ Mercurium musasque allocutus statim interpretis munere fungi incipit, ita in hoc allo-

^{*)} Etiam in librum περί στάσεων bis commentarium scripsisse putandus esset; nam praef. p. 111, 3 legimus τ/ς δὲ ἡ τάξις τῆς ἀναγνώσεως καὶ εἰ γνήσιον τοῦ ἀρχαίου τὸ βιβλίον, ἐν μὲν τῷ περί στάσεων λεκτέον λόγῷ, πλὴν οὐδὲν κωλύει καὶ νῦν διὰ βραχέων εἰπεῖν. neque vero uno verbo in eo commentario, quod nobis servatum est, illas res tetigit Syrianus. — verbo moneo nil contra me facere quae leguntur p. 111, 9 ... καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περί τῶν στάσεων μέμνηται ταύτης τῆς πραγματείας, κα∂ὰ κἀκεῖσε δεδηλώκαμεν (ad Herm. π. στάσ. 137, 23 Sp.). — ceterum Syrianus commentarium in librum περί στάσεων composuit ante commentarium in libros περί ἰδεῶν, cf. I 92, 14 ἐροῦμεν οἶν κάνταῦ∂α, ὅπερ καὶ τὴν τέχνην ἔφαμεν ἐξηγούμενοι cum Syriani scholio in Herm. π. στάσ. 133, 14 Sp.

cutus τοὺς λογίους θεοὺς ad ipsa Hermogenis verba interpretanda accedit.

Codices mihi innotuerunt septem:

- A Ambrosianus J 224 inf. chart. saec. XV. 24 × 17 cm. Syrianus legitur f. 70^r. ab eadem manu in hoc codice nihil praeter praefationem illam scriptum inveni.
- B Borbonicus II E 5. bombyc. saec. XIV. 34 × 27 cm. conținet etiam alia scripta rhetorica, imprimis Hermogenis, nec non Theophrasti characteres. Syrianus f. 154^s.
- M Monacensis gr. 8. chart. saec. XVI. 35×22 cmcontinet multa scripta rhetorica, etiam Theophrasti characteres. Syrianus f. 15° . Leonardus Spengel ex eo praefationem nostram primus edidit in Art. script. p. 195—206 (tum Ch. Walz, Rhet. gr. VII 90—103). postquam Theodorus Preger petenti mihi amicissime obsecutus codicem inspexit et nonnulla ab editoribus minus accurate lecta esse me docuit, liberalitate eorum penes quos cura est regiae bibliothecae Monacensis factum est, ut codex Hannoveram mihi mitteretur.
- O Ottobonianus gr. 153. chart. saec. XV. 22 × 17 cm. Syrianus f. 166^r. ab eadem manu nil praeter praefationem illam in hoc codice scriptum inveni.
- Pa Parisinus 1983. membr. saec. X/XI. 25 × 21 cm. Syrianus f. 289^r. de hoc codice cf. W. Abraham apud Studemundium Fleckeis. ann. 131 (1885) p. 759 sq. postquam Otto Cuntz amicus benevolentissime mecum communicavit, quibus iudicare possem de codicis pretio, summo me obstrinxit.

beneficio Ericus Bethe, cum totam praefationem cum hoc codice lectu difficillimo conferret.

- Pb Parisinus 2916. bombyc. saec. XIII. 33 × 25 cm. Syrianus f. 205^r.
- Pc Parisinus 2977. membr. saec. XI. 23 × 17 cm. Syrianus f. 331[•]. cf. W. Abraham l. l. p. 767. cum codices Pb Otto Cuntz et Pc Ioannes Graeven mea causa benigne inspexissent, liberalitate eorum penes quos cura est bibliothecae nationalis Parisinae codices Pb et Pc Hannoveram mihi missi sunt.

Cum nec codex Messanensis a Veneto nec hic ab illo pendeat, lectiones discrepantes unoquoque loco diligenter pensitandae sunt. genuinum quidem textum a correctorum libidine liberum solo Veneto praeberi facile cognoscet, qui paucas paginas examinarit: correcti, immo prave mutati sunt in Messanensi saepissime ii loci, quibus Venetus praebet aut corruptam lectionem aut genuinam sed eam sive diversam paulum a solito dicendi genere sive revera intellectu difficilem sive quod plerumque fit - prorsus a qualicumque suspicione liberam. - codex Messanensis valde propinquus est ei Syriani textui, quo nituntur scholia Aldina - sive Walziana, ut nomen saltem iis detur; varios enim auctores eorum commentariorum, quae his rhetorum graecorum editionibus continentur, etiam nominare supersedeo. supervacuum igitur erat eorum scholiorum varias lectiones enotare in hac editione omnes: notavi hic illic, quibus demonstrarem eiusdem recensionis esse codicem Messanensem et scholia Aldina, notavi pauca

illa, quae in his scholiis sana sunt corrupta autem et in Veneto et in Messanensi, notavi denique, quae sana sunt in Veneto et in scholiis Aldinis corrupta in Messanensi, hanc recensionem - scholiorum Aldinorum scil. et codicis Messanensis - ante saeculum decimum correctoris manu ortam esse seguitur e codicum aetate, quanto tempore ante saeculum X, equidem nescio, multo tamen antea eam recensionem factam esse pro certo possum confirmare: nam auctorem duplicis in libros $\pi \epsilon_0 l$ $l\delta \epsilon \bar{\omega} \nu$ praefationis, quae referta est egregia eruditione, ea iam esse usum in propatulo est; cf. p. 1, 1 titulum. 1, 7 τε. 1, 12 των. 2, 1 συμβάλλειν (2, 3 why et 2, 10 deois nil valent). posteriore autem tempore librariorum neglegentia multa menda irrepsisse verbo moneo. - contra ad codicem Venetum Syriani textus delatus est per librarios, qui nil corrigere sibi proposuerant, qui describebant ea, quae legebant vel quae legere sibi videbantur (rarissime traditam lectionem consulto mutatam esse suspicari licet, cf. p. 46, 6. 48, 1. 52, 18; sed talia a nullo codice prorsus absunt). quo factum est, ut etiam Venetus multis mendis laboret, sed plerumque talibus, quae facile cognoscantur, cum pro mendis descripta sint a librariis

Difficile est constituere textum auctorum a Syriano laudatorum ut aliorum sic Hermogenis ipsius. notum enim est cum commentatores illos non tanta cum diligentia exscripsisse, quantam nos postulamus, imprimis eos omittere solitos esse verba et sententias, quae non prorsus necessaria essent, tum — quod

maximi momenti est — auctorum manuscripta iis praesto fuisse, quorum textus saepe multum distaret ab eo, qui nobis solet in manibus esse, sive melior erat sive deterior. praesertim cum critica Hermogenis editione etiamnunc careamus, supervacuum non est colligere locos, quibus Syriani textus contra textum editionis Spengelianae facit cum quibusdam Hermogenis codicibus.*)

N Monacensis gr. 327. bombyc. saec. XIII. 21×29 cm. Pb Parisinus gr. 2916. cf. supra.

Pc Parisinus gr. 2977. cf. supra.

U Vaticanus gr. 107. membr. saec. XII. 21 × 16 cm. continet f. 1^x-20^x τοῦ Δοξοπατρ[ras.] προλεγόμενα τῆς φητορικῆς (inc. ἐπειδη τέσσαρες είσιν αι ἀνωτάτω, expl. κλῆσις είδος διαφορά). 20^x-38^x
^xΑφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα. 38^x-57^x
^xΕρμογένους τέχνη[ras.] φητορική[ras.] περί τῶν στάσεων; 57^x-96^x Έ. περί εὐρέσεως; 96^x-162^x Έ. περί ἰδεῶν; 162^x-171^x Έ. περί μεθόδου δεινότητος.

vulgo	secundum Syrianum (codd. VS) Her-
	mogenisque codicum N Pb Pc U sive
	unum sive plures
π. ίδ. ΙΙ 265, 6 Sp. τε	ποτέ Ρο
266, 9 έπειδή ούδε	έπει μηδε Pb Pc U

*) Codici Messanensi quod attinet ad locos laudatos diffidendum est propter doctum eius recensionis auctorem. non poteram enucleare, cuiusnam codicum familiae fuisset is codex, ex quo lemmata ille correxit; codices enim Hermogenis examinavi tam paucos, ut ne familias quidem eorum possem certo constituere.

266, 10 ×al	τε καl Pb Pc U
266, 26 συμμιγεϊ	η συμμιγεί, η superscr. m. 2, Pc (συμ- μιγή VS)
266, 31 τῶν αὐτῶν	τῶν om. Pc
266, 32 ού ποιητικός	ώς ού ποιητικός, ώς m. post., Pb, ώς ποιητι- κός, ού m. 2, in mg. m. 1 γε΄ τοτὲ δ' αὖ οὐ ποιητικός, Pc (ὡς ποιητι- κός V; οὖ ποιητικός S; cf. Syriani explicationem)
269, 30 διεστηκυΐα πάντη	πάντη διεστηκυΐα Ν
271, 1 πάντων τῶν	τῶν om. N Pb Pc U
271, 16 μικρά καl λεπτά	λεπτὰ καὶ μικρὰ Pb Pc U
279, 26 διήρται	διῆρται, in mg. γε΄ διήρηται, Pc
280, 19 η τροχαϊκή	η̃om. N
281, 29 μέλλων συγχείν	συγχείν μέλλων Pb Pc U
283, 28 τὸ τὴν	τήν om. Pb U
284, 7 ἀντιθέσεων είσ- αγωγής	άντιθέσεως είσαγωγῶν NPbPcU
[291, 20 δωριαζούσαις, cf. V	δωριζούσαις Pb Pc, cf. S; δωριζούσαις U]
[292, 19 τούτοις, cf. S	rovroisl Pb Pc U, cf. V]
294, 30 τε καὶ μᾶλλον	δὲ μᾶλλον, xal sup. m. 1, U (δὲ μᾶλλον V; δὲ xal μᾶλλον S)
304, 23 η γλυκύτητος	η δη γλυκύτητος Pc U
[308, 14 μην, cf. S	μέν ex μήν corr. m. 2 U (μέν V)]
308, 15 συνθήκαις	άναπαύσεσι (sup. m. 2: γς' συνθή- καις) Ν
311, 32 Sonei	δοπούσιν Ν
318, 14 Enaston	ἕκαστα Pb Pc U
324, 22 Éori	ếti N Ph Pc U
326, 31 Svol nálois	δύο κώλοις Pb Pc U
332, 7 μέθοδοι	μέθοδοί τινες Pb Pc U
332, 13 xal tows	nal iows nal Pb Pc U
333, 32 σαφής	oaqõs Pb; oaqdis, õs m. 1 sup., Pc
335, 13 τούτο τὸ σχῆμα	τό σχήμα τουτο Pb T (τουτο οπ. Pc)

-

[336, 23 έμφανές, cf. S	e^{ix} φανές N Pb Pc (e^{ix} in ras. m. 1 U), cf. ∇]
[340, 16 ποιοῦμεν, cf. V	ποιοίμεν U, cf. S; ποιοίμεν, ου m. 1, Pc]
849, 9 τούτου γε	ye om. N Pb Pc U
349, 10 En Ths	καl τῆς Pb Pc U
350, 19 ποιά τινα	olά τινα Pb Pc U (olov τίνα V S; fort. etiam in Syriano olά τινα scriben- dum est)
[358, 1 σφόδρα γε 365, 6 αί έξ	σφόδρα δὲ U, cf. S (σφόδρα, om. δὲ, V)] οἶον ἐξ Pb Pc U
368, 7 αύστηρ <u></u> α	$\dot{\alpha}\tau\eta\varrho\bar{\varphi}$ V S, quod aperte scriptum erat etiam in U; hic enim man. post.
	correxit α[ἐστ]ǫᾶ, litterae υστη sunt in rasura quae duabus tantum litte- ris spatium praebet. in marg. U
·	legitur γ_{0}^{α} xal $\dot{\alpha}\tau\eta_{0}\dot{\sigma}\nu$, quod aperte ad p. 368,14 Sp. spectat; ibi in verbo $\alpha\dot{\sigma}\sigma\tau\eta_{0}\dot{\sigma}\nu$ lineae finis est post η , alterius lineae initium a littera ϱ ; litteras $\nu\sigma\tau\eta$ hic quoque in ras. addidit m. post., qua correctura factum est, ut solitus lineae finis excederetur.
379, 5 συγχωρήσεως ώς	ώς om. N Pb U, superscr. m. post. Pc
380, 29 γ' έαυτόν	αύτον (om. γ') U
[ib. πεπεικέναι	πεποικέναι U; πεποιηκέναι V S]
381, 26 χείο τοῦ νεκοοῦ	τοῦ νεκφοῦ om. N Pb Pc U
392, 18 μέν γάρ	µèv om. U
392, 19 τοῦτο αὐτὸν	avrdv om. U
[395, 22 λέγω πάντας	πάντων λέγω Pb Pc U; πάντα λέγω V S]
396, 20 τῷ περί ίδεῶν	τῷ περί τῶν ίδεῶν U
397, 2 έν τοιούτοις 307, 18 μμη σθήμαν	έν τούτοις N Pb Pc U
³ 97, 18 μνησθέντα ib A	έπιμνησθέντα Pb Pc U
ib. $\delta \dot{\eta}$	yào độ N Pb Pc U curring à cácho N
π. στάσ. ΙΙ 133, 14 δ αύτδς σχεδόν	σχεδόν ό αύτός Ν

XII

135, 7 ἐντανθοϊ	ἐνταῦθα Pb Pc U; ἐνταῦθ[α], α (in ras. circ. 3 litterarum) et accentum scrips. m. 2, N
[135, 7 τὸ κρινόμενον, cf. S	τό om. Pb Pc U, cf. V; ceterum Pb et U praebent ένταῦθα τὸ πρᾶγμα κρινόμενον]
135, 26 Elow	Lotiv Pb Pc U; El 10] 1, 10 in ras. m. 2, N
137, 17 πεφάλαια	λεγόμενα πεφάλαια Pb U; λεγόμενα superscr. m. 1 Pc, m. 2 N
[137, 25 oµingãs, cf. V	μικράς Pc, cf. S]*)

Duplicem in libros π . $l\delta\varepsilon\omega\nu$ praefationem, quamquam equidem maiorem eius partem Syriani non esse existimo, una cum Syriani genuinis commentariis edere opus erat. quibus codicibus servata sit, supra exposui; iam dicendum est, quam rationem in textu constituendo secutus sim. - aperte etiam genuinae partis alius textus constituendus est, si Syrianus editur, alius, si illa praefatio: nam eius auctorem usum iam esse depravata Syriani recensione, cuius nobis testis est prae ceteris codex S, non genuino textu, qualem praebet V, supra monui. qua de causa codicis V variis lectionibus in duplicis illius praefationis apparatu critico locus non poterat esse. - codicum AO pretium est nullum, cf. annot. crit. ad pag. 1, 4-2, 11. semel (99, 9 μεταβάλλει) lectionem, quam hi soli praebent, in textum recepi; ne hoc quidem loco veterem traditionem servatam esse mecum constat, immo coniecturae illa lectio deberi videtur. de eorum discrepantiis - consentiunt fere semper - in annotatione referre (praeter p. 1 et 2)

*) Quod de libro περί στάσεων hic tam pauca referentes et ea quidem ex prima tantum parte, non est mirum pro commentarii in eum librum natura. supervacuum duxi; ceteroquin sufficiant haec: 99, 6 έτέρων. 100, 6 δεξάμενον. 100, 8 χρίσεως. 100, 11 πάντως. 101, 3-4 η κατά τύγην om. 102, 7 γινομένη. 103, 9-10 rd et of om. 104, 18 ållýlag ζηλώσαι. 106, 2 συναντα γάρ. 107, 23 ύποβαλλομένως. 110, 14 έχει δέ $\varkappa \alpha l$ (pro $\varepsilon l \ \delta \dot{\varepsilon}$) etc. — A O saepe faciunt cum solo M (96, 2. 96, 13. 98, 9. 100, 12. 101, 10. 101, 13. 102, 19 ràg om. 103, 12. 106, 10. 106, 11. 108, 21. 110, 9. 112,22), tamen M — etiam propter correctorem codex paulo melioris notae est. — quae unus praebet Pc, suspicionem movent paene omnia; hic traditionis ramus quondam correctoris libidinem passus est; tamen insunt etiam egregia non pauca. - B et Pb raro genuinam lectionem via et ratione spretam ostendunt. eundem fere textum praebent; tamen ne B ex Pb descriptum esse putemus, obstant e.g. haec: initio praefationis nostrae in BPaPc ascripta est nota marginalis ίστέον ὅτι τὸν παῦλον πανταχοῦ ἰωάννην γνωστέον σχολαστήν (σχολιαστήν Pc) καισαρέα μαθητήν παύλου, quae non est in Pb; 98, 24 γào B cum ceteris, om. Pb; 104, 19 η πλατωνικόν B cum ceteris, om. Pb. — Pa denique optimae notae codex est. paucis locis mirum in modum cum solis pessimis codicibus facit; 99.3 ήμέτερον cum AO (cf. M); 101, 7 της om. cum AO; 101, 16 ύποτελούμενον cum M; 104, 18 δε cum M; 108, 24 λόγους cum M; 109, 12 την om. cum M. ut paucis dicam: eclectica ratione utendum erat. codicum illorum stemma statuere supersedeo, cum sine artificiis statui non possit.

Quia Syrianus saepius laudat Dionysii Halicarnasensis scripta rhetorica, ut qualis eorum secundum codices esset textus cognoscerem, Vsener summa cum benignitate suas collationes mihi concessit.

Indices addam alteri volumini, cui commentarium in librum $\pi \epsilon \rho l$ $\sigma \tau \acute{\alpha} \sigma \epsilon \omega \nu$ assignare lubet.

In apparatu critico de $\nu \, \epsilon \, \varphi \epsilon \lambda \kappa$. et de $\iota \, \pi \, \varphi o \sigma \gamma \epsilon \gamma \varphi$. nil annotavi; tamen in annotatione imprimis locis corruptis, quatenus fieri poterat, non illa solum sed etiam accentus et spiritus sic posui ut enotavi e codicibus.

XV

- A cod. Ambrosianus J 224 inf.
- B cod. Borbonicus II E 5
- H Hermogenes (edit. Spengeliana)
- M cod. Monacensis 8
- O cod. Ottobonianus 153
- Pa cod. Parisinus 1983
- Pb cod. Parisinus 2916
- Pc cod. Parisinus 2977
- WIV, WV etc. rhetorum Graecorum editionis Walzianae vol. IV, V etc.
- uncis [] inclusi, quae delenda erant
- uncis $\langle \rangle$ inclusi, quae (omissa in Syriani codicibus ∇ S) textui inserenda erant
- uncis [] inclusi in annotatione critica eas litteras, quae in cod. correcta sunt, sive erasae sunt litterae antea scriptae sive alio modo deletae; ubi litterae antea scriptae cognosci etiamnunc poterant, eas apposui; ubi expressis verbis dictum non est, utrum manus prior (m. 1) an manus posterior (m. 2) correxerit, manum priorem (quae textum scripsit) correxisse puta.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

Άπαντα μέν σχεδόν όσα γε είς ήμας ήπει τοῦ τεχνογράφου Έρμογένους συγγράμματα θαυμαστά τε 5 καὶ πολιτικῆς ἀνάμεστα φρονήσεως ὑπάρχει - φημὶ δὲ τὸ περὶ τῶν στάσεων αὐτοῦ σύγγραμμα, ὅ δὴ πολλοί γε καὶ ἄλλοι σοφιστῶν τε καὶ τῶν Πλατωνικῶν φιλοσόφων ὑπομνηματίζειν οὖκ ἀπηξίωσαν, τό τε περὶ μεθόδου δεινότητος καὶ τὰ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπο- 10 μνήματα, ὧν καὶ αὐτὸς ποεῖται μνήμην -, διαφερόντως δὲ τῶν ἄλλων τὸ περὶ ἰδεῶν αὐτοῦ σύνταγμα θαυμάζειν ἄξιον ὡς ἅριστόν τε καὶ τεχνικώτατον καὶ τῆς τελεωτάτης καὶ κριτικῆς περὶ λόγους ἕξεως οὐδαμῶς ἅμοιρον. ἐπειδὴ τοίνυν πολλὰ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων 15

1 συριανοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ περὶ ἰδεῶν ἑρμογένους πρότερον ὑπόμνημα (verborum πρότερον et ὑπόμνημα, quae per compendia scripta erant, paucae lineae servatae sunt, quia margo decurtatus est) V; σοφιστοῦ, πρότερον, ὑπόμνημα om. SBPaPbPc; σοφιστοῦ, ἑρμογένους, πρότερον, ὑπόμνημα om. AMO 4 W VII 90, 3–91, 7 || μὲν VSPc] om. ABM OPaPb || 6 ἀνάμοστα, ε superscr. m. 2, A || δὲ τὸ V] δὲ τὸ τε S; δὴ τό τε ABM OPa Pb Pc 8 γε Radermacher] τε libri 10 εἰς τοὺς δημοσίους VSAB OPaPb Pc] εἰς τὴν δημοσίαν in textu et εἰς τὸν δημοσθένην in mg. man. ead. M 11 π. μεθ. δειν. 446, 17 Sp. 12 ἰδεῶν V] τῶν ἰδεῶν SBM PaPb Pc; τῶν εἰδεῶν Ο; τῶν [ἰδεῶν, ι ex ει, A 13 τεχνικότατον V 14 κοητικῆς A || ἕξεῶος VSBPaPb Pc] ἐἰξεῶος AMO 15 πολλά καὶ τῶν Ο

SYRIANUS, ed. Rabe.

ού παντί δάδια συμβαλεϊν, ούδενί δε μέχοι και τήμερον είς αὐτὰς ὑπόμνημα γεγραφότι περιτετυχήκαμεν. άναγκαΐον φήθην, δο φίλτατέ μοι των έκγόνων 'Αλέξανδρε, βραχέα τινὰ πρός την ἀκριβεστέραν ἀνάγνω-5 σιν τοῦ βιβλίου συμβαλλόμενα κατά γε την έμην συνθεϊναι δύναμιν. εί δέ τις καί βελτίω τούτων έπεισάγειν δυνηθείη λυσιτελοῦντα πρός τὸ προκείμενον, γάριν αὐτῶ παμπόλλην είσόμεθα τὸν χοινὸν Έρμην έργοις ού λόγοις ήμιν έπιδεικνύοντι. άλλα γαρ 10 προσευξάμενοι τοις λογίοις θεοις άγαθον ήμιν καί τοϊσδε τοις πόνοις έπινεῦσαι τὸ πέρας ἔργου έχώμεθα. [265, 5] είπερ άλλο τι τῷ δήτορι καὶ τὰς ίδέας οἶμαι τοῦ λόγου τῶν ἀναγκαιοτάτων είναι γιγνώσκειν' τό χρήσιμον τοῦ βιβλίου εὐθὺς 15 έκ προοιμίων έμφαίνει διαρρήδην άναγκαιότατον αύτό τοις δητορικήν μετιούσι γνησίως βοών. ίδέα δέ έστι ποιότης λόγου τοις ύποκειμένοις άρμόδιος προσώποις τε καί πράγμασι κατά τε έννοιαν καί λέξιν καί την **δλην της άρμονίας διαπλοχήν.** ίδέας δε είδος διαφέρει 20 ώσπεο γένος είδους και δλον μέρους. το μέν γαο είδος περιληπτικόν έστι των ίδεων, αί δε ίδεαι ύπο

1 συμβαλεϊν V] συμβάλλειν SABMOPaPbPc || δè V SAB MOPaPb] γὰο Pc 2 αὐτὰς V SPaPbPc] αὐτοὺς ABMO 3 ὡήθη V || ἐγνόνων, κ sup. m. 1, V 5 βιβλίου V SBMPaPbPc] βιαίου et in mg. βιβλίου m. 2 Å; βιβλίου ex βιαίου corr. m. 2 Ο 7 [λυ]σιτελοῦντα, λυ sup. m. 1, M || ποοκείμενον | f. 193[°] | χάοιν S || χάοην et παμπόλην Å 9 ἐπιδεικνύοντι V SPaPc] ἐπιδεικνύοντα ABOPb; ἐπιδεικνύονται, αι lineola del., α sup. m. 2, M 10 τοῖς λογίοις, in mg. m. 1 τοῖς λογίοις θεοῖς, V] θεοῖς om. cet. 11 ἐχόμεθα S 18 ἀναγκαι[ο]τάτων S 14 γινώσκειν S || W VII 861, 8-862, 7 15 [ἀ]ναγκαιότατον V || καλ τὸ γινώσκειν ante αὐτὸ ins. W VII 18 λ[έ]ξιν S 19 ἰδέας ∂ὲ είδος] ἰδέα δὲ είδους VS

είς το περί ίδεων ερμογενότς α τπομνήμα. 3

τὸ εἶδος ἀνάγονται. ἀδύνατον γὰο δικανικὸν ἢ συμβουλευτικὸν ἢ πανηγυοικὸν εἶδος λόγου συστῆναι χωοίς πλειόνων ἰδεῶν μίξεως.

[265, 6] ⁵δηη ποτέ έχουσι καί δπως γίγνονται' έκ ποίων συνίστανται τόπων καί τίνα τὰ χαφα- 5 κτηφίζοντα έκαστον τόπον.

[265, 7] ⁵χαθ' ότι τε χαλώς ἂν ἔχοι καὶ ἀχριβῶς' εὐλόγως σφόδρα τὸ ἀχριβῶς προστέθεικεν· ἐνδέχεται γὰρ χαλῶς μὲν ἔχειν τόνδε τινὰ τὸν λόγον τῷ τῆς συνθέσεως χάλλει διαπρέποντα, μὴ μέντοι πρός 10 ἀχρίβειαν εἰργάσθαι τῆς τέχνης.

[265, 12] ⁶καλών τε καί γενναίων² γενναίους φησί λόγους τούς μή χαμαιπετείς μηδέ είκη συγκειμένους καί εύκαταφουνήτους.

[265, 15] 'ή γάφτοι μίμησις καὶ ὁ ζῆλος' 15 Διονύσιος μὲν ἐν τῷ πρώτῷ περὶ μιμήσεως ὁρίζεται τὴν μίμησιν οὕτως 'ἐνέργεια διὰ τῶν θεωρημάτων ἐκματτομένη τὸ παράδειγμα', ὡς δὲ οἱ μεταγενέστεροι 'λόγος [ἢ πρᾶξις] ὁμοίωσιν εὖ ἔχουσαν τοῦ παραδείγματος περιέχων'. ζῆλος δέ ἐστιν ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς 20 θαῦμα τοῦ δοκοῦντος εἶναι καλοῦ κινουμένη.

[265, 14] 'εἰ μέλλοι μὴ σφόδοα πόροω τοῦ ἀχοιβοῦς τις ἀπενεχθήσεσθαι' καλῶς τὸ μὴ

2 είδος ή λόγου S 3 ίδεῶν ή μίξεως S 4 ὅπως VH] πῶς S || γίγνονται S] γίγνωνται V; γίνονται H 5 W VII 864, 4-5 || τόπων | f. 230^v | καὶ V 6 ἕκωστον τόπον VS] ἕκάστον τούτων W VII 7 ἔχη S 8 W VII 864, 18-22 || ἐνδ[έ]χεται, ex ετ, S 9 τὸν λόγον τῶι V] τῶν λόγων τό τε S 10 διαπρέποντα | f. 193^v | μὴ S 12 W VII 864, 23-24 13 εἰκῆ συγκειμένους καὶ om. S 14 fort. εὐκαταφοριήτως 16 W VII 865 8-14; cf. W v 440, 5-10 || ἐν τῶι ᾶ, α in ras., V 17 Oion. fg. 3 Vs. 19 ἢ πρᾶξις del. Vsener 20 περιέχωνσα W VIII 22 σφό[δρ]α S 23 W VII 865, 1-7 πόφοω τοῦ ἀχριβοῦς οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν χρίνοντα πρὸς ἀχρίβειαν πᾶσαν τῶν τε τοῦ λέγοντος ἐννοιῶν καὶ τῆς τοιᾶσδε τῶν ὀνομάτων στοχάζεσθαι συνθέσεως. πολλὰ γοῦν τοιῶσδε παρὰ τῶν ἀρχαιοτέρων εἰρημένα ⁵ πολυτρόπως οί μετ' αὐτοὺς ἐδέξαντο. διόπερ ἀχριβῶς πρόσχειται τὸ μὴ σφόδρα ἀχαπητὸν γὰρ ἐγγὺς βαλόντα φανῆναι τῆς ὀρθῆς χρίσεως.

[265, 16] 'μετὰ μὲν ἐμπειρίας ψιλῆς καί τινος ἀλόγου τριβῆς' καλῶς τὴν ἐμπειρίαν ἄλογον τριβὴν ¹⁰ προσείπεν· τὸ μὲν γὰρ ὅτι γινώσκει, τοῦ δὲ διότι παντελῶς ἀμαθής ἐστιν, ὅπερ ὁ κατὰ τὴν τέχνην ἀνευρίσκει λόγος. καὶ γὰρ ὁ θεῖος Πλάτων φησὶν 'ἐγὰ γὰρ τέχνην οὐ καλῶ ὅ ἂν ἦ ἅλογον πρᾶγμα'.

[265, 18] 'το ύναντίον γαρ ίσως αν αύτον και 15 σφάλλοι μαλλον τα της φύσεως πλεονεκτήματα' δ μεν γαρ μη δέος την φύσιν αγαπα κατά τον Όμηρικον Όδυσσέα ατρέμας ήσθαι και άλλων μῦθον ἀκούειν, δ δε τῷ τάχει της φύσεως πεποιθας και μόνην αὐτην προς ἕκαστα τῶν ἐγχειρουμένων 20 ἀποχρην οἰόμενος τόν τε παρά της τέχνης χαλινόν οὐκ ἀνεχόμενος καταγέλαστος πολλαχη τοις ἐπιστήμοσι φαίνεται.

[265, 23] 'χράτιστον μέν γάρ εί και τὰ τῆς φύσεως συλλαμβάνοιτο' ἀρχή γὰρ οίονει και 25 κρηπίς και χρηστόν ὄργανον ψυχῆ πρός τὰ βέλτιστα

¹ οἰόν τε S] οἰονται V 6 βάλλοντα V 8 ἐμπειρ[ί]ας S 9 W VII 865, 16 – 866, 4 11 κατὰ | f. 194^τ | τὴν S 12 Plat. Gorg. 465 Å 13 καλῶς S 15 μᾶλλον om. S 16 W v 440, 11–17 17 B 200 || δδυσέα S || ἦσθαι S] ἦσθα V 18 μύθων V || ἀκού[ει]ν V 19 ἐγχειζουμένων | f. 231^v | ἀποχοῆν V 24 W v 440, 21 – 441, 2 || τῶι (sic) ἀζχὴ γὰς οίονεὶ V, om. haec verba S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Α ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 5

χωφείν ἐπειγομένη δεξιὰ φύσις διὸ καὶ Πίνδαφός φησι τὸ δὲ φυῷ κφάτιστον ἅπαν'. ὁ δέ γε Ἐπίκουφος ἐν τῷ περὶ ὅητοφικῆς αὐθαδέστεφον οἶμαι λέγων φησὶν αὐτὸς μόνος εύφηκέναι τέχνην πολιτικῶν λόγων τοὺς δὲ ἄλλους ἀποσκοφακίζων ὅήτοφας ἑαυτῷ πως μαχό- 5 μενος λέγει ʿφύσις γάφ ἐστιν ἡ κατοφθοῦσα λόγους, τέχνη δὲ οὐδεμία'.

[265, 25] είδε μή, άλλ' δ γε μαθητόν έστι καί διδακτόν ούκ έν άλλοις έφ' ήμιν δε ΰν' άπορήσειεν άν τις, διά τί τὰ παρά τῆς φύσεως ἀγαθά 10 έν άλλοις ώνόμασεν έν ήμιν γαο δηλονότι και ή φύσις καί τὰ παρὰ τῆς φύσεως δῶρα ὅπως ἂν έκάστω διακείμενα τυγγάνοι. φαμέν ούν ότι έν άλλοις είπε τά τής φύσεως, διότι ούκ έν ήμιν προηγουμένως το κύρος αὐτῶν - οὐ γὰρ ἂν ἐκών τις ἕλοιτο τὴν νωθή τε καί 15 άπρουόητου έκάστων φύσιν ή την όξειαν και πρός πάντα χωρείν έτοιμου -, άλλὰ δήλου ότι ή τε παρά των προτέρων βίων άξία και ή τοιάδε των πατέρων έξις άλλα τε ποός τούτοις ούκ όλίγα αίτια θεϊά τε καί άνθοώπινα χορηγά της διαφόρου φύσεως έχάστω τυγ-20 γάνει. διὸ τὰ μέν παρὰ τῆς φύσεως έν άλλοις εἶπεν. έφ' ήμεν δε τα της μαθήσεως προαίρεσις γαρ καί δομή βελτίστη φύσεως υπουργούσης των καλλίστων άπάντων ήμιν πουτανεύονται τάς μαθήσεις. έτι γε μήν και Διονύσιος ποός τω τέλει του πρώτου βιβλίου 25

2 Pind. Ol. 9, 100 || το δ' εόφυα S || cf. Vs. Epic. p. 114 9 πειρατέον κτασθαι S addit post öν (cf. H) 10 W VII 867, 23 - 869, 4 || απορήσειεν αν V W VII] απορήσει[ε] δ' αν, ε ex δ, S 11 φόαις | f. 194^v | καl S 12 ἕκαστα W VII 14 προηγουμέν[ω] S 17 ἕτοιμ[ο]ν, ex η, V || παρὰ τὸν πρότερον βίον εὐταξία Vsener 20 διαφόρ[ου] S 24 πρ[υτ]αυεόουται S 25 α' Morellius in V legere sibi visus est, scriptum est Δ', τετάρτου S || Dion. fg. 4 Vs. τῶν περὶ μιμήσεως περὶ προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως τῆς περὶ λόγους διεξιών ἔφη τῆς μὲν δυνάμεως τὴν κυριωτάτην εἶναι μοῖραν ἐν τῆ φύσει, ἡν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἔστιν οῖαν ἀξιοῦμεν ἔχειν. τῆς δὲ προαιρέσεως 5 οὐδὲν μέρος ἐστίν, οὖ μὴ τὴν ἔζουσίαν ἡμεῖς ἔχομεν. καὶ ἔοικεν ὁ τεχνογράφος ἐπιμελῶς ἐκείνοις ἐντετυχηκῶς καὶ αὐτὸς οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀνομακέναι τὴν φύσιν.

[266, 9] 'έπεὶ μηδὲ ἄλλο τι τῶν χρηστῶν ἐκ τοῦ φάστου παραγίνεσθαι πέφυκεν' Πλάτων 10 τε γάρ φησι 'τῶν γὰρ πόνων πωλοῦσιν ἡμἴν τἀγαθὰ οί θεοί' καὶ Σοφοκλῆς 'πόνος γὰρ ὡς λέγουσιν εὐκλείας πατήρ' καὶ ἐν Μιλήτῷ ὁ θεὸς 'οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον' καὶ πάλιν 'πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτείη'.

15 [266, 10] 'λόγων δὲ καλῶν τε καὶ γενναίων εἰ μέλλοι τι χρηστότερον ἀνθρώποις οὖσι καὶ ζώοις λογικοῖς γενήσεσθαι' εἰ γὰρ ἐν θνητοῖς τοῦτο μόνον λογικόν, εἰκότως αὐτῷ καὶ ἡ τοῦ λόγου ἄσκησις πάντων ἐστὶν ἁρμοδιωτέρα. ἕκαστον γὰρ κατὰ 80 φύσιν πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπείγεται σωτηρίαν, σώζει δὲ ἕκαστον ἡ τελειότης ἑκάστου, ἀνθρώπου δὲ τελειότης οὐδὲν ἕτερον ἢ λόγος, πάντων ἄρα κρεῖττον ἀνθρώποις ἡ περὶ λόγους ἅσκησις.

[266, 16] 'νῦν ἐστιν ἡμῖν οὐ περὶ τῆς Πλά-

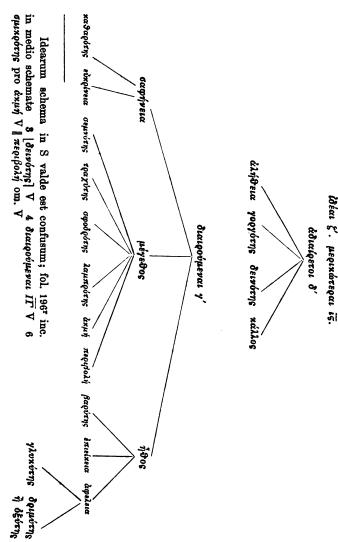
2 λόγους S] λόγου ∇ 3 $\hat{\eta}$ ν V] $\hat{\eta}$ S 4 οίαν V] οίον S 7 $\hat{\eta}$ μιν | f. 195^r | ώνομακέναι S 8 τι | f. 231^v | τῶν ∇ 9 παραγόγνεσθαι S || W v 441, 8–15 10 Epicharmus Xen. Comm. II 1, 20 11 Eurip. Licymn. (Stobaeo teste; non Sophoclis) fg. 474 N. 12 δ om. S || Pseudophoc. 162 B. 14 Archil. fg. 15 B. 15 δè VH] τε S 17 S (cf. H) post γενήσεσθαι addit θαυμάζοιμ' ἄν || W VII 869, 28–870, 5; cf. W v 441, xaτά16–20 19 ἄσκησις V] δόκησις S || κατὰ φύσιν SW V] προς τὴν φυσιν V m. 1 20 ξπείγεται S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 7

τωνος η Δημοσθένους ίδέας δ λόγος' εί γὰρ καὶ ἐκ πλειόνων ίδεῶν ἐκάστου τούτων συνεστήκασιν οἱ λόγοι, ἀλλ' οὖν καθόλου ή Δημοσθενική τε καὶ Πλατωνική φράσις μίαν τινὰ σύμμικτον ἐκ πολλῶν ἰδέαν ἐπιφαίνουσιν, ήπερ ἰδίας μὲν οὐκέτι κοινης δέ 5 τινος ἐκ τοῦ χρησαμένου τυγχάνει τῆς προσηγορίας. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ περὶ ἰδεῶν δευτέρου βιβλίου καὶ ἰδία περὶ ἐκάστου τῶν ἀρίστων ἑητόρων τε καὶ συγγραφέων διεξέρχεται.

[266, 19] ⁶δποϊόν τί έστι σεμνότης δείξαι καί ¹⁰ δπως γίγνεται² δποϊον μέν δτι μεγέθους τῷ λόγῷ πεφιποιητική, ὅπως δὲ γίγνεται διὰ ποίων έννοιῶν μεθόδων λέξεων σχημάτων καὶ τῶν λοιπῶν. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο μὲν εἶδος καὶ ἄλλο ἰδέα, ὡς καὶ ἄνω ἔφαμεν, τοῖς δὲ ὀνόμασιν ἀδιαφόφως κέχοηται, ¹⁵ ποτὲ μὲν είδη τὰς ἰδέας καλῶν, ποτὲ δὲ ἰδέας τὰ είδη. ἰδέαι δὲ λόγων αἰ γενικώταταἰ εἰσιν ἑπτά, σαφήνεια μέγεθος κάλλος γοργότης ἦθος ἀλήθεια δεινότης τούτων δὲ αί μὲν τέτταφες μένουσιν ἀδιαίφετοι, ἀλήθεια γοργότης δεινότης κάλλος, αί δὲ τφεῖς διαι-²⁰ φοῦνται εἰς ἑτέφας δώδεκα, ὡς εἶναι τὰς πάσας ἑκκαίδεκα· ἑκάστη δὲ τούτων εἰς ὀκτὼ διαιφεῖται, ἕννοιαν μέθοδον λέξιν σχῆμα κῶλον συνθήκην ἀνάπαυσιν δυθμόν.

1 W v 442, 3–8 et VII 871, 20–23 2 συνεστήκασιν V] ανεστήκασιν S 6 χρησα f. 195^v μένου S 7 βιβλίου post ίδεῶν eras. V 9 συγγραφῶν S 11 γίνεται S || W VII 872, 3–13; cf. W v 442, 13–16 12 γίγνηται S 14 p. 2, 19 15 ὄνόμασιν άδιαφόρως SW V] ὀνόμ διαφόρως V (cf. W VII) 22 ἔννοιαν | f. 232^r | μέθοδον V

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

8

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 9

[266, 24] 'τον μάλιστα των άλλων ποικίλως χρησάμενον τῷ λόγφ καὶ σχεδόν έξ ἀπάσης ίδέας συμμιγή' του Δημοσθένην φησί, ταις μέν γάρ των ίδεων έπι πλείστον κέχρηται, ώς σαφηνεία τε και γοργότητι και περιβολή. ταις δε έπ' έλαττον, 5 ώς λαμπρότητι σεμνότητι κάλλει ούτω γαο ύπερεκπλήττεται διόλου του δήτορα της μίξεως ένεκα των ίδεων, ώς εν άνθ' ένος άποφαίνεσθαι πολιτικών τε άριστον τον Δημοσθενικόν και αύθις τον Δημοσθενικον άριστον των πολιτικών. όθεν δή και Ίάμβλιχος 10 ό θείος έν τῷ περί πρίσεως άρίστου λόγου φησί όει γάο μήτε τὸ σύντομον είναι ἀσαφές μήτε τὸ σαφές ίδιωτικόν, και το μέν σεμνον μή είναι άγαν έξηλλαγμένον τὸ δὲ κοινὸν μὴ εἶναι εὐκαταφρόνητον ἔχειν δέ τινα έξαίρετον ύπεροχήν. το γάρ παντελές τουτο 15 καί συμπεπληρωμένον τοις όλοις κάλλεσι των λόγων παρ' Όμήρω τε και Πλάτωνι και Δημοσθένει γνώριμόν έστιν ίδειν'.

[266, 27] ⁶ανάγκη τά τε μέρη καθ' ἕκαστον καὶ τὸ ὅλον εἶδος τοῦ τοιούτου δεικνύντας²⁰ τὸ μὲν τοῦ τοιούτου τοῦ Δημοσθενικοῦ λόγου φησί, μέρη δὲ τὰ ἐν προοιμίοις ἢ ἀντιθέσεσιν ἢ διηγήσεσιν εἰρημένα, εἶδος δὲ δικανικὸν συμβουλευτικὸν πανηγυρικὸν ἢ μικτόν.

[266, 28] 'δθεν τε καί έξ ὧν συνέστηκεν 25 δποϊόντέ έστι' τὸ μὲν ὅθεν ἐκποίων εἰδῶν κεκίνηται

3 W v 442, 25–443, 9 || δημοσ V; δημοσθένη S 5 έφέλαττον VS 6 ούτως S 8 πολιτικών τε άριστον VW v (sed cod. Par. πολιτικόν] πολιτικόν τε καὶ ἄριστον S 10 ἄριστον bis script, S || δή] δὲ V; om. S 13 σεμνόν | f. 196^v (uh S ἐξηλαγμένον V 21 W VII 874, 11–15 22 δὲ \ f. 232^v \ τα V 23 δεικανικόν V 26 W VII 874, 21–875, 2

τῆς δητορικῆς, τὸ δὲ έξ ὧν ποίαις τισὶν ίδέαις κέκραται, τὸ δὲ όποῖον ήθικὸν ἢ πραγματικὸν ἢ παθητικόν. [266, 31] 'χαί πῶς μιγνυμένων αὐτῶν τοτὲ μέν ποιητικός τοτέ δε ώς ποιητικός' οί μεν 5 πρό ήμῶν ποιητικόν μέν έξηγοῦντο τόν πεποιημένον καί έπιτετηδευμένον λόγον πρός το τοιούσδε ή τοιούσδε τούς άχούοντας χαταστήσαι, ως ού ποιητιχόν δέ - καί γάρ την ού άρνησιν τῷ δητῷ προσετίθεσαν τον έπιτετηδευμένον μέν, μη μέντοι δοχούντα. άμει-10 νον δε τῷ Αλικαρνασεί Διονυσίφ έπομένους ποιητικόν μέν λόγον φάναι τόν τροπική τε καί μεταφορική καί διθυραμβώδει συνθήκη συντεθειμένον, όποία ή Γοργίου τοῦ φήτορος φράσις - πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος, ώς φησι Διονύσιος έν τῷ περί μιμήσεως δευτέρω, 15 την ποιητικήν και διθυραμβώδη λέξιν είς τούς πολιτικούς είσηνεγκε λόγους -, ώς ποιητικόν δε λόγον τόν εύρυθμίας μέν και άρμονίας δμαλής μετειληφότα κατά τε περιόδων και κώλων απηκριβωμένην σύνθεσιν. την δέ γε διθυραμβώδη και ποιητικήν συνθήκην ήκιστα 20 ζηλώσαντα, οία τίς έστιν ή Ισοχράτους φράσις, περί ής Διονύσιος έν πρώτω χαρακτήρων ωδί πως λέγει των τε γάρ φωνηέντων τάς παραλλήλους θέσεις ώς

έχλυούσας την άρμονίαν των ήχων χαί την λειότητα

10

² όποῖον S] ποῖον V 4 το^{τε} δὲ οὐ ποιητικός S || W v 444, 9-446, 25 et Pitra, Anal. Sacr. v 313 5 ποιητ[ικ]ον S 7 ἀκούοντας ἀπο | fn. vers. | πα (ante lineam) στῆσαι S || ποιητικῶν V 10 διονυσίωι | f. 197^r | ἐπομένους S 12 καί W v] om. VS || μεταφορικῆι διθυραμ | fn. vers. | βώδ|η] (η ex ει) λέξιν (lin. 15) omissis ceteris; m. 1 in marg. supplevit βώδει – 15 διθυραμ S 12 συντεθημένον S 13 ἐκείνος om. S 14 Dion. fg. 7 Vs. 17 εὐρυθμίου S 21 ὡδί πως W v] ὡδἐίπως V; ὡδί π/ου] S 22 Dion. de Isocr. 2. 538, 14 R. 23 τὰς ἁρμονίας S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 11

των φθόγγων λυμαινομένας έξίσταται περιόδω τε καί κύκλω περιλαμβάνειν τὰ νοήματα πειραται δυθμοειδεί πάνυ και ού πολύ απέχοντι τοῦ ποιητικοῦ μέτρου'. όθεν δή και πλείστους ιάμβους παρ' αύτω τε καί Δημοσθένει δάδιον εύρειν πάλιν δε περί της άνευ 5 μέτρου λέξεως της δμοίας καλῶ ποιήματι λέγων δ αὐτὸς ὦδέ πού φησιν ἐν τῷ περί συνθέσεως ὀνομάτων Δημοσθένη γάο έν τοῖς μάλιστα οἴομαι τὴν ποιητικήν έχμεμάχθαι φράσιν. τίς γαρ ούχ αν δμολογήσειε τοις πρατίστοις έοιπέναι ποιήμασί τε παί μέλεσι τούς 10 Δημοσθένους λόγους και μάλιστα τάς τε κατά Φιλίππου δημηγορίας και τούς δικανικούς άγωνας τούς δημοσίους', ένθα δή και τὸ προοίμιον τοῦ κατὰ 'Αριστοχράτους παραθείς έχ πολλων αυτό συνεστάναι μέτρων άναπαιστικών τε καί έλεγειακών δείκνυσι, καί 15 πάλιν μετ' όλίγα φησίν 'άπόχοη γαο την πολιτικήν λέξιν εύουθμον είναι και εύμετρον. ούτω γαο αν είη ποιητική μέν, ού μήν ποίημα, και έμμελής μέν, ού μέλος δέ'. έτι γε μην έν τῷ περί μιμήσεως ὁ αὐτός φησιν ότι Γοργίας μέν την ποιητικήν έρμηνείαν μετ- 20 ήνεγκεν είς λόγους πολιτικούς ούκ άξιων δμοιον του δήτορα τοις ίδιώταις είναι, Αυσίας δε τουναντίον έποίησεν την γάο φανεράν άπασι και τετριμμένην λέξιν έζήλωσεν έγγιστα νομίζων είναι του πείσαι τον ίδιώτην τὸ κοινὸν τῆς ὀνομασίας καὶ ἀφελές. ἡκιστα 25 γάο άν τις εύοοι τον Αυσίαν τροπική και μεταφορική

1 περιόσταται Dion. 2 δυθμῶ ήδεϊ S 3 μέτρου om. S 4 δη S] δεϊ V 7 φησιν om. S 8 Dion. de c. v. 25. 189, 8 R. || ποιητικήν | f. 233^r | ἐκμεμάχθαι V 11 δημο| f. 197^v |σθένους S || δημοσθέν[ους] V || κατά S Dion.] om. V 16 ολίγα(ν], v deleta, V || Dion. de c. v. 25. 196, 11 R. 18 έμμελης μέν V] έμμελής δέ S 20 Dion. fg. 8 Vs. 22 Ιδιόταις S λέξει κεχρημένον, σεμνά δε και περιττά και μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεϊ τοις κοινοτάτοις δυόμασι χρώμενος και ποιητικής οὐχ ἀπτόμενος κατασκευής'. Ετι γε μήν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῷ τὸ δοκοῦν 5 ἀνεπιτήδευτον είναι ἀποίητον ὀνομάζει· και πολὺ κάλλιον ἡν οῦτως ὀνομάσαι τὸ ἀνεπιτήδευτον, είπερ τοῦτο ἐβούλετο δηλῶσαι, ἡ ὡς οὐ ποιητικόν· ἐπάγει γὰρ και τάδε περί Λυσίου 'δοκεῖ μεν γὰρ ἀποίητός τις είναι και ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἑρμηνείας αὐτοῦ χαρακτήρ και 10 πολλοῖς ἂν και τῶν φιλολόγων παράσχοι δόξαν, ὅτι ἀνεπιτηδεύτως και οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δέ πως και ὡς ἕτυχε σύγκειται. ἕστι δὲ παυτὸς ἔργου μᾶλλον τεχνικοῦ κατεσκευασμένος· πεποίηται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον και δέδεται τὸ λελυμένον και ἐν αὐτῷ τῷ 15 μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι τὸ δεινὼν ἕζει'.

[267, 15] 'τὸ μὲν ὡς διὰ πάντων ἥκει πανταχοῦ ταῖς μίξεσι' καὶ γὰο ἐν Φιλιππικοῖς συμβουλεύων σφοδοῷ τῷ ψόγῷ κέχρηται κατὰ Φιλίππου ἔκ τε τῆς οἰκείας φύσεως κἀκ τῶν συνόντων καὶ παντα-20 χόθεν αὐτὸν διαβάλλειν πειρώμενος, καὶ πάλιν ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου δικανικὸν εἶδος μελετῶν πανηγυρίζει τῆ τε κατ' Λίσχίνου πομπεία λαμπρῶς ἐπεξιὼν καὶ ταῖς εὐφημίαις τῆς οἰκείας ἐναβουνόμενος πολιτείας. [267, 25] 'οὐδὲ γὰο ἔστιν ὅστις ποὸ ἡμῶν 25 ἀχριβές τι περὶ τούτων πραγματευσάμενος

5 ἀποί | f. 198^x | ητον S 8 Dion. fg. 9 Vs. || τις S] om. V 9 ἀτεχνήτευτος S 11 ἀνεπιτηδεύτως, ex - τος, V 12 [ἕτυχε] S 13 πεποί |η]ται, ex γ, V 15 πατ[εσ] κευᾶσθαι V; πατασκευάσθαι S 16 πάντων | f. 233^x | ῆπει V 17 W v 447, 9–16 18 σφοδρώς S 19 παντ[αχ]όθεν αὐτὴν S 20 διαβάλλει V 22 πομπίδι V 25 τι VH] om. S || πραγματευσάμενος VH] πραγμα^Z S φαίνεται' καλώς τὸ ἀκριβές· οἰδε γὰρ καὶ Βασιλικὸν πρὸ αύτοῦ γεγραφότα περὶ ἰδεῶν, οὐ μέντοι σὺν εὐκρινεία καὶ τάξει τῆ ἀρίστῃ, ἦπερ διαφερόντως αὐτὸς φαίνεται κεχρημένος.

[267, 30] 'ποὸς γὰο αῦ τοῦς ἄλλοις καὶ οί 5 δόξαντές τι λέγειν πεοὶ τἀνδοός' εἰς τοὺς ὑπομνηματίσαντας τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ἐνίους ἀποτείνεται καὶ τὰς πεοὶ αὐτῶν θεωρίας φιλοτιμότερον ἐπεξεργασαμένους Βασιλικόν τε καὶ Ζήνωνα καὶ τοὺς ὁμοίους. 10

[268, 11] 'τὰ γάφτοι τοῦ Δημοσθενικοῦ λόγου καθαπεφεί στοιχεῖα' μέχρι τοῦ 'καὶ τί δύναται' μεταφοφική γὰφ ή λέξις οὖσα κυφιώτατα καὶ πφώτως ἐπὶ τῶν τοῦ κόσμου στοιχείων εἰφηται, δευτέφως δὲ ἐπὶ τῶν γφαμμάτων: ἐκεῖνά τε γὰφ ἀφχή 15 παντὸς τοῦ σωματικοῦ καὶ ταῦτα συλλαβῶν καὶ λέξεων: εἰκότως οὖν καὶ τὰς ἰδέας στοιχεῖα καὶ ἀφχὰς τοῦ ἀφίστου τῶν πολιτικῶν λόγων φησίν. τὸ δὲ ὁποῖα ποίαν ἔχει φύσιν ἑκάστη τῶν ἰδεῶν, γλυκεῖαν αὐστηφὰν ἀφελῆ δεινήν, τὸ δὲ ὅπως γίγνεται διὰ ποίων 20 κατασκευάζεται τόπων, τὸ δὲ τί δύναται τί τὸ ἀπὸ τῆς μίζεως τῶνδε ἢ τῶνδε τῶν ἰδεῶν ἀποτέλεσμα.

[268, 21] εἰ μέλλοι τις ὡς ἐν ἄπαντα ἀκούσεσθαι τάδε' οὐ γὰο ἰδία τῶν ἰδεῶν ἐκάστη ἐπιτετήδευται καὶ μεμελέτηται παρὰ τῷ δήτορι, ἀλλ' ή 25

1 W VII 878, 1–4 || $\gamma d\varrho |$ f. 198^v | xal S 3 [ϵ] un que lat, ex 5, S 5 čllwr S 6 W VII 878, 14–17 8 gilotiu ótegov V 9 έπεξεογασαμένους, ex -σάμενος, V 13 W VII 879, 3–8 || μεταφορικόν S 14 τῶν τοῦ V] τοῦ τῶν S 17 στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς VH] ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα S 18 cf. W v 448, 15–18 20 γίγνηται S 21 δύνατε V 24 W VII 880, 5–10 || ἑκάστη τῶν | f. 199^x | ἰδεῶν ἐπιτήδευται S

πασων αμα ακριβεστάτη και έν τω δέοντι παρ' αυτώ μιξις τόν κάλλιστον των πολιτικών απεργάζεται λόγων. δθεν καί Διονύσιος έν πρώτω χαρακτήρων κράτιστον είναι φησι γαρακτήρων έν πολιτικοῖς λόγοις τὸν Δημο-5 GAEVIXÓV.

[268, 25] 'τούτων δε των ίδεων αί μεν έφ' έαυτων είσιν' ώς αί άδιαίρετοι, άλήθεια γοργότης δεινότης κάλλος, 'αί δὲ ἔχουσιν ὑφ' ἑαυτάς' ώς αί διαιρούμεναι, σαφήνεια μέγεθος ήθος, `αί δὲ 10 ποινωνοῦσιν ἀλλήλαις μέρει τινὶ ἢ παὶ μέρεσιν' αί μέν γάρ ένι των όκτω μερων άλλήλαις κοινωνοῦσιν, αί δὲ πλείοσιν, ὡς ἡ καθαρότης τῆ εὐκρινεία λέξει κώλοις συνθήκη κοινωνεί και ή τραχύτης τη σφοδρότητι καί κατά πλείονα.

[269, 8] 'άπας τοίνυν λόγος έννοιαν έχει 15 πάντως τινὰ ή έννοίας' αί μὲν γὰο τῶν ίδεῶν μονοειδείς έχουσι τάς έννοίας, ώς ή καθαρότης, αί δε και μέγοι τοιών και τεττάρων προέρχονται τόπων, ώς ή σεμνότης.

[269, 19] 'καί εί τινες έτεραι ταύταις δμοιαι' 20 ώς αί ίστορικαί και γάρ αυται διά τον χρόνον πλησιάζουσι ταις μυθικαίς, ώς καί Θουκυδίδης φησίν, καί δσαι τὰ ταῖς αίσθήσεσιν ήδέα έκφράζουσιν, ὄψει ἀκοῆ όσφρήσει γεύσει άφη, ώς Όμηρος τοισι δ' ύπο χθών 25 δια φύεν νεοθηλέα ποίην λωτόν θ' έρσήεντα ίδε

2 μίξεις V || τόν om. S || λόγων VW VII] λόγον S 3 810-2 μίξεις V || του Om. S || λογων V W VI || λογον S 3 δίο-νυσίου S || Dion. de Isaeo 20. 628 R. (num de Dem. 8. 974 R.?) || χαφακτήφων | f. 234^r | κφάτιστον V 7 W VII 881 14 καὶ κατὰ] κατὰ S W VII; καὶ τὰ V 16 W VII 882, 22–24 18 τεσσαφων S || τ[ό]πων, ex q, S 21 W VII 882, 25–883, 14 || τὸν χρόνον V W VII] τὸ χρόνιον S 22 cf. Thuc. 1, 22 23 ταῖς / f. 199^v | αίσθήσεσιν S 24 γεύσει καὶ ἀφῆι S || Ξ 847

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 15

κοόκου ήδ' ύάκιυθου' καὶ Σαπφώ 'ἀμφὶ δὲ ὕδωο ψυχοὸυ κελαδεϊ δι' ὅσδωυ μαλίνωυ' καὶ 'οἶου τὸ γλυκύμαλου ἐφεύθεται ἄκοφ ἐπ' ὅσδφ ἄκοου ἐπ' ἀκροτάτφ, λελάθουτο δὲ μαλοδφόπηες, οὐ μὰυ ἐκλελάθουτ' ἀλλ' οὐκ ἐδύναυτ' ἐφικέσθαι' καὶ Θεόκριτος 'ἑδὺ δὲ τῶ 5 θέφεος παφ' ὕδωφ φέου αἰθριοκοιτεῖυ' καὶ 'ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γευοιτο'.

[269, 22] 'τὸ προηγουμένως καὶ σὺν ἀφηγήσει αὐτὰς διεξιέναι' ὡς Δημοσθένης ἐν πολλοῖς τῶν ἰδιωτικῶν ἀπ' αὐτῶν ψιλῶν ἀρχόμενος τῶν πραγμά- 10 των καὶ ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου 'ἀδελφὰς ἔχομεν γυναῖκας ἐγὼ καὶ Σπουδίας οὑτοσὶ Πολυεύκτου θυγατέρας' καὶ Δυσίας ἐν τῷ κατὰ Διογείτονος 'ἀδελφοὶ ἦσαν, ὡ δικασταί, Διόδοτος καὶ Διογείτων ὑμοπάτριοι καὶ ὑμομήτριοι'.

[269, 23] 'άλλὰ μὴ ἐξ ὑποβολῆς ἤ πως ἐτέοως' ἐξ ὑποβολῆς ἐστιν ἤτοι ὅταν μὴ ποοηγουμένως τις εἰσάγῃ τὸν λόγον, ἀλλὰ ποοειοηκώς τινα οὕτως ὑποβάλλῃ τὸ ποᾶγμα πεοὶ οὖ θέλει εἰπεῖν - ὡς ὁ ἡήτωο ἐν τῷ ποὸς Βοιωτὸν πεοὶ ποοικὸς 'πάντων 20 ἐστὶν ἀνιαρότατον, ὡ δικασταί, ὅταν τις ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς προσαγορευθῆ τινων, τῷ δὲ ἔργω ἐχθροὺς

1 ψάκυνθον S || Sapph, fg. 4B. 2 διόσδων S et Herm. 358, 19 (Par. 2916. Vat. 107); διοσαων V || fg. 93 B. 3 ἐπόσδω S; ἐπόσδων V 4 ού μὰν ἐκλελάθοντ' S] om. V, sed spatium 4 cm relictum est (sine rasura) 5 Theor. 8, 78 || [τῶ] S 6 θέφεως V || αἰθφιοκοιτ[εῖ]ν (ex η) S] αἰθφιοκοίτην V || Theor. 3, 54 || τοι S] τι V 9 W VII 887, 15–17. V 452, 11–14 11 Dem. 41, 1 || γυναϊκας ὡ θεοὶ (voluit Ἀθηναῖοι) ἐγὼ S 13 Lys. 32, 4 14 ῶV; om. S et W VII 15 ὁμο[μήτφιοι] V 16 ὑποβολῆς | f. 234^v | ῆ V 17 W v 452, 14–453, 12 18 εἰσάγη W v] εἰσάγει VS 20 βοιωτὸν | f. 200^r | πεφl S || Dem. 40, 1 21 ἀνιαφάτατον VS || ῶ V (ὡ ἄνδρες δικασταί Dem.)] ὡ α S 22 τιν. ῶν (V ἕχη τούτους καὶ ἀναγκάζηται πολλὰ καὶ δεινὰ παθὰν ὑπ' αὐτῶν εἰς δικαστήφιον εἰσιέναι, ὅ νῦν ἐμοὶ συμβέβηκεν' ἀφξάμενος γὰφ ἀπὸ τοῦ καθόλου καὶ δεινώσας ὡς ἡβούλετο τὸ πρᾶγμα οῦτως ὑποβάλλει τὰ πεφι⁵ στάντα αὐτὸν πφάγματα - ἢ ὅταν ἐάσας τὸ ἐξ εὐθείας πφοενεγκεῖν τὸν λόγον πφοσώπου τινὸς ὑποβολῆ χρήσηται κἀκείνῷ πεφιθῆ τοὺς λόγους, οἶον ὡς δ' ἐγὰ τῶν ἐν αὐτῆ τῆ χώφα γεγενημένων τινὸς ὅκουον ἀνδφὸς οὐδαμῶς οῖου τε ψεύδεσθαι'.

10 [269, 24] 'xal öση δριμεϊα' λέξις δριμεϊά έστιν ή μή χυρίως μέν έπί τινος κειμένη, κατά δέ τινα μεταφοράν έναργῶς δοκοῦσα τοῦ προκειμένου ἄπτεσθαι, ὡς παρά Ξενοφῶντι μέν ἐν χυνηγετικῷ ἡ φιλανδρωπία ἐπὶ κυνῶν κειμένη διὰ τὸ σφόδρα φιλοσύνηθες 15 τοῦ ζώου, παρὰ δὲ Εὐριπίδη ἡ φιλανδρία ἐπὶ ψόγου

ποδς Έρμιόνην ύπ' Άνδορμάχης εἰρημένον μη την τεκοῦσαν τῆ φιλανδρία, γύναι, ζήτει παοελθεϊν' καὶ παρὰ τῶν νεωτερων τινὶ τὸ ἱιπποδάμοιο χαλινοῦ' ἐναργέστατα ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ εἰρημένον καὶ παρὰ Δημο-20 σθένει ἱέγὼ δὲ οὐ δέδοικα, εἰ ζῆ ἢ τέθνηκε Φίλιππος, άλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε τὸ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι'.

[269, 24] 'καί τῆς ποιητικῆς ἡ μὴ διῃǫημένη μηδὲ πλατεῖα φύσει' διῃǫημένη μὲν ὡς τὸ 'κατὰ

¹ καὶ δεινὰ παθὰν V et Dem.] om. S 3 γὰρ V] om. S 4 ὑποβάλλ[ει] S 5 αὐτὸν V] αὐτῶ S 6 προσενεγκεῖν S 7 περι- $\tilde{\eta}\iota$ $\vartheta εἰ_{\rm S}$ S [Dem. 2, 17 8 τῶν] τὸν V; τῶ S [] ἤκουσα S, sed correxerat in mg. m. 1: ἤκο, cetera desunt propter decurtat. marg. 10 W VII 888, 18–889, 5 13 Xen. Cyneg. 3, 9 15 εἰριπιδι S 16 εἰρημένη W VII [] Eur. Andr. 229 17 [ζ]ήτει, ex γ, V 19 εἰρημένον [f. 200^v | καὶ S 20 Dem. 19, 289 24 W VII 889, 19–21 [] A 464 [] | κα]τὰ S

μῆς' ἐκάη' [°]κατὰ ταῦςον ἐδηδώς' [°]διά τε σκόλοπας καὶ τάφςον ἔβησαν', πλατεῖα δὲ ὡς τὸ [°]βοόωσι' [°]Πηληϊάδεω'.

[269, 25] 'αί τε τῆς καθαφότητος ἅπασαι' ώς αί Αυσίου καὶ Ίσοκφάτους σχεδὸν πᾶσαι.

[269, 27] 'χῶλα δὲ τὰ ὀλίγφ τῶν χομματιχῶν 5 μείζονα ή καί τὰ κομματικά αὐτά' ἔστι μέν κοινός σφόδρα δ λόγος δ περί κόμματος καί κώλου καί περιόδου, άναγκαῖον δὲ διὰ τὸ τοῖς λεγομένοις δύνασθαι παρακολουθείν βραχέα περί αὐτῶν είπείν. ώς γάο πούς είδότας ό τεχνογράφος διαλέγεται. έστι 10 τοίνυν κόμμα μεν λόγος διάνοιαν δηλων έν δύο η τρισί λέξεσιν, ώς τὸ 'μηδέν άγαν' 'γνῶθι σαυτόν' τό δε τέλειον κόμμα έπωδω μετρεϊται, δε έχει συλλαβάς όκτώ. κωλον δέ έστι μόριον λόγου συγκείμενον έξ δνομάτων πλειόνων τελειούν την έπὶ μέρους διά- 15 νοιαν, ώς το άντι πολλών άν, ω Άθηναζοι' μέτρον δέ αύτοῦ έππαίδεπα συλλαβαί· τὸ δὲ σχοινοτενές παί μέγοι είκοσι πορέργεται συλλαβών. περίοδος δέ έστι μόριον λόγου συγκείμενον έκ κώλων δύο ή και πλειόνων ἀρχήν ἔχον καὶ κατάληξιν τελειοῦσαν τήν διά- 20 νοιαν, ώς το άνδρες δικασταί, μάλιστα μέν είνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῆ πόλει λελύσθαι τὸν νόμον, είτα καί του παιδός είνεκα του Χαβρίου ωμολόγησα τούτοις ώς αν οίός τε ώ συνερείν'.

SYRIANUS, ed. Rabe.

[269, 30] 'οὐ μὴν ή γε πάντη διεστηκυϊα' κεχηνυΐα καί συγκρουσμῶν πλήρης.

[269, 32] ' κατὰ δὲ τὰς βάσεις ἡ δακτυλική' βάσις καλεῖται ἡ κατάληξις τῶν κώλων, μεταφοφικὴ ε δέ ἐστιν ἡ λέξις ἀπὸ τῶν χοφευτῶν· τὴν γὰφ ἐν χοφοῖς βάσιν καὶ δφίζονται οὕτως οἱ μουσικοὶ 'βάσις ἐστὶν ἄφσεως καὶ θέσεως ποδῶν σημείωσις'. ἄφσις δέ ἐστι μέφος ποδὸς τὴν ὁφμὴν ἄνω λαμβάνον, θέσις δέ ἐστι μέφος ποδὸς τὴν ὁφμὴν κάτω λαμβάνον.

10 [270, 6] ^c ἀνάπαυσις δὲ ἡ βεβηκυῖα μᾶλλον² ἀνάπαυσις μέν ἐστιν ἡ κατάληξις τῶν κώλων, βεβηκυῖα δὲ ἡ εἰς πλείονας μακρὰς καταλήγουσα μετὰ τὸ πληροῦν τὴν διάνοιαν, ὡς τὸ ^cπλὴν αὐτὸς αὐτῷ².

[270, 6] 'δ δε φυθμος ώσπες είδος τι έπαχο-15 λουθεί τη τε συνθέσει τη ποιά και τη άναπαύσει' άπο γάς της τοιάσδε συνθήκης των λέξεων και της καταλήξεως των κώλων δ τοιόσδε συνίσταται φυθμός. φυθμος δέ έστι χοόνος διηςημένος ύπο λέξεως η μέλους η κινήσεως κατά τινα τάξιν ώςισμένην λόγω, 20 ώς δε 'Αςιστόξενος και 'Ηφαιστίων φασι χοόνων τάξις. χοόνος δέ έστι μόςιον ποδος η φωνης μέτςον έλάχιστον η μέτςον τι κινήσεως.

[270, 32] ' ἀχριβῶς μὲν διὰ πάντων ἕνὸς εἴδους εἰργασμένον λόγον' ἕως τοῦ 'ἀδύνατον εὐρεῖν' 25 εἴδους μὲν πάλιν καταχρηστικώτερον τῆς ἰδέας φησίν,

1 η γε SH] η om. V 2 W vII 891, 11 || η n ante πεχηνυία ins. V 4 W vII 891 5 τ[η]ν S 6 καί om. W vII 891 10 η βεβηπυία μαλλον άνάπαυσις μέν S] om. V 11 W vII 892, 4-6 13 Dem. 24, 1 16 W vII 892, 7-893, 1 || συνθήπης V] συνθετιζ S || καί | f. 201° | της καταλήξεως των κώλων S (cum W vII)] om. V 20 cf. W v 454, 20-23 25 W vII 894, 16-19

ἀδύνατον δέ φησι διὰ πάντων τῶν τῆς ἰδέας τόπων ἕνα συστῆναι λόγον - εἰκότως, ἀπρεπὴς γὰρ ἡ τοιαύτη σύνθεσις, ὡς καὶ αὐτὸς προϊὼν ἐρεῖ.

[271. 8] άλλά μέρει μέν τινι μαλλον δέ είδει μιας πλείονι χρησάμενος των λοιπων' 5 άμφιβόλως μεν έξενήνογε το χωρίον, έαν δε γνώμεν, τί διαφέρει μέρος είδους, αποιβώς είσόμεθα, πώς το αὐτὸ καὶ μέρος καὶ εἶδος ἐκδέξασθαι δυνατόν. τὸ μὲν ούν μέρος του όλου χωρισθέν αυτό τε άτελές έστι καί τό λειπόμενον κωλύει της οίκείας τελειότητος, οίον 10 όλον μέν τί έστιν δ άνθρωπος, μέρη δε αύτου κεφαλή γείρες πόδες το δε είδος διαστάν του γένους έχείνω τε ούκ έμποδίζει ποὸς τελειότητα καὶ αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ γενόμενον πλήρές τι και τέλειον αναφαίνεται, οίον γένος μέν το ζώον, είδη δε αύτοῦ βοῦς ἵππος ἄν- 15 θρωπος. ή τοίνυν περιβολή χυρίως είδος αν είη τοῦ μεγέθους. ύπο γάο το μέγεθος ως γένος άνάγεται σύν ταις άλλαις πέντε ταις προειοημέναις. εί δε ως όλον τι λάβοιμεν το μέγεθος - πάσαι γάο αί ύπ' αύτο μεγέθους είσι ποιητικαί -, μέρος έρουμεν καταχρηστικώς 20 την περιβολήν.

[271, 16] 'τὰ δ' αὖ λεπτὰ καὶ μικοὰ διὰ τῶν αὐτῶν τούτων ἐγείοων' καὶ γὰο Ἰσοκράτης ἔογον ἔφασκεν εἶναι όητοοικῆς τὰ μὲν σμικοὰ μεγάλως εἰπεῖν τὰ δὲ μεγάλα σμικοῶς καὶ τὰ μὲν καινὰ πα- 25 λαιῶς τὰ δ' αὖ παλαιὰ καινῶς.

2 άτερπής W VII || γάρ SW VII] om. V 3 p. 271, 26 Sp. 5 είδει | f. 235^v | μιᾶς V 6 W VII 895, 24–896, 10 7 εἰσόμεθα SW VII] γνωσόμεθα V 10 κωλύει] κολύει S; κολούει W VII; κώλου εί V 12 πόδες | f. 202^r | τὸ S 15 είδη SW VII] είδος V 17 ὑπὸ γὰρ τὸ μέγεθος om. S 20 μέρος δὲ ἐροῦμευ V 22 μακρὰ S 23 W v 455, 10–13

[271, 21] 'πασῶν αὐτῷ δι' ἀλλήλων ἡχουσῶν τῶν ἰδεῶν' αί γάρτοι τῆς χαθαρότητος ἕννοιαι κώλοις καὶ σχήμασι πολλάκις τοῖς τῆς λαμπρότητος ἢ περιβολῆς παρ' αὐτῷ διαπλέκονται καὶ τοὐναντίον s aί τῆς περιβολῆς ἕννοιαι διὰ τῶν τῆς καθαρότητος καὶ τῆς εὐκρινείας ἐξάγονται σχημάτων πανταχοῦ τὴν μίζιν ἐναρμόνιον τοῦ ζήτορος ποιουμένου.

[272, 1] 'τὸ τοἰς κυριωτάτοις ἰδέας ἑκάστης μάλιστα χρῆσθαι' κυριωτάτους φησίν εἶναι τόπους 10 ἑκάστης ἰδέας, καθ' οὒς μηδεμιὰ τῶν λοιπῶν κοινωνοῦσα εὑρίσκεται· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτὴν καὶ χαρακτηρίζειν μάλίστα δύνανται. χρὴ τοίνυν τὸν βουλόμενον ἀκριβῶς ἰδέαν τινὰ λόγῷ διαπλέξαι τοὺς μὲν ἐπικοίνους αὐτῆς παραιτεϊσθαι τόπους ὡς ἅλλοσε ἄγοντας, ἀνιχνεύειν 15 δὲ τοὺς κυριωτάτους καὶ τῆ χρήσει τούτων πλεονάζειν, οἶον ἡ σφοδρότης τῆ τραχύτητι κατὰ μὲν ἐννοίας τινὰ λέξεις τε καὶ μεθόδους συνθήκην τε καὶ ἀνάπαυσιν κοινωνεῖ, σχήμασι δὲ καὶ κώλοις πάντῃ διέστηκεν. ὁ τοίνυν ἐναργῆ σφοδρότητα βουλόμενος ἐργάζεσθαι σχή-20 μασι καὶ κώλοις σφοδροῖς πλεοναζέτω καὶ κυριώτατα τεύξεται τοῦ σκοποῦ.

[272, 11] 'τὸ σχῆμα δὲ τρίτον λέγω τὸ τῆς λέξεως' ἕως τοῦ 'τέταρτον λέγω κατὰ δύναμιν' μέθοδος μὲν οὖν ἐστι λόγος τὴν οἰκείαν τῆς ἰδέας 25 ἕννοιαν κατὰ τὸ προσῆκον ἑρμηνεύων, ὡς εἰρωνεία

καί διαπόφησις, σχήμα δέ έστι λόγος τὴν οἰκείαν τῆς ἰδέας λέξιν κατὰ τὸ ποοσῆκου διαπλέκων ἢ ὡς ἕτεφοι λόγος μὴ κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ἐκφέφων μηδὲ ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτφέπων καὶ ἐξαλλάττων τὴν διάνοιαν τῆ φράσει κόσμου τινὸς ἢ χοείας ἕνεκα, 5 ὡς ἐπανάληψις καὶ κλῦμαξ. τὸ οῦν σχῆμα καὶ ἡ μέθοδος κοινωνοῦντα ἀλλήλοις κατὰ τὸ ἐναλλάττειν τὸ σύνηθες διαφέφουσι ταύτη, ὅτι ἡ μὲν μέθοδος ἐννοίας ἐστὶν ἐναλλαγή, τὸ δὲ σχῆμα τῆς λέξεως, καὶ ὅτι τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματα κἂν ὑπαλλάξη τις αὐτὰ 10 τοῖς ῥήμασιν ὑμοίως μένει - δυνατὸν γὰρ τὸ κατὰ εἰφωνειάν εἰ τύχοι καὶ διαπόφησιν, αἵπεφ εἰσὶν περὶ ἔννοιαν μέθοδοι, πολυτφόπως μεταφράσαι -, τὰ δὲ τῆς λέξεως σχήματα οἶον ἡ ἐπανάληψις καὶ ἡ κλῦμαξ μεταπιπτούσης τῆς λέξεως οὐχ οἶά τἑ ἐστι φυλάττεσθαι. 15

[272, 15] 'ώς έν τῷ περί δεινότητος μεθόδων ἔσται φανερώτερον' διὰ γὰρ τὸ πολυσχιδὲς τῆς μεθόδου ταύτης και ίδιον τὸ περί μεθόδου δεινότητος αὐτῷ γέγραπται σύνταγμα.

[272, 27] δύνασθαι δε και θυμου κινήσαι 20 μειζόνως ή πάντα σφοδοον και καταφορικου λόγον' οίδευ ό τεχνογράφος και Λακεδαιμονίους τους άνδρικωτάτους ποός τον έμβατήριου τοῦ αὐλοῦ όυθμου κατὰ πολεμίωυ χωροῦντας. φασί δε και τους Πυθαγορείους, εί ποτε κινηθεΐευ αὐτοῖς τὰ πάθη ή 25

1 διαπόροησις S 4 έξαλάττων V; έξαλλάτων S || τῆι διάννοιαν S 6 σχῆμα | f. 203^r | και S 7 ἐναλάττειν V 8 διαφέρουσι δὲ ταύτη S, δὲ om. V 11 ὁμοίως VS; fort. ὅμως 12 διαπόροησιν S 17 ἔσται VH] τουτέστι S || W VII 902 || πολυσχεδὲς V 18 με[θο]^δ S 20 θυμάν V] μέδου S 21 μειζόνως VH] συντόμως S 22 W V 458-459 25 ποβαγορίους VS τινας έτέρους ύπ' αὐτῶν θεάσαιντο κατεχομένους, διὰ τῶν ἐν αὐλοῖς τε καὶ κιθάραις ǫ̂υθμῶν μετάγειν ἐπὶ τὸ ἡμερώτερον τὴν ψυχήν οὕτω γοῦν Πυθαγόρας τε ὁ πάνυ, ὡς Ἰάμβλιχός φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Πυθα-5 γορείου αἰρέσεως, μέσων νυκτῶν ἀστρονομούμενος νεανίαν τινὰ σὺν αὐλητῆ κωμάζοντα μετὰ λαμπάδων κατὰ αὐλητρίδος τόν τε οἶκον αὐτῆς ἐμπρῆσαι σπεύδοντα διὰ ζηλοτυπίαν ἐπέσχε τῆς μανίας παρακελευσάμενος τῷ αὐλητῆ μεταβάλλεσθαι τὸν ἱυθμὸν ἐπί τι 10 καταστηματικώτερον μέλος τὸ καλούμενον σπονδείον, Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ ᾿Ακραγαντῖνος ὁ Πυθαγόρου μαθητὴς ὁ κωλυσανέμας ἐπίκλην ἱσπασαμένου τινὸς ἤδη κατά <του⟩ τῶν πλησίον τὸ ξίφος, ὅς ἐδόκει τὸν πατέρα τοῦ θυμουμένου ἀνηρηκέναι, ἀναβαλόμενός τι καταστημα-15 τικὸν τῆ κιθάρα μέλος, ἡν ἕτυχε μετὰ χεῖρας ἔχων,

διεκώλυσε γενέσθαι τὸν φόνον χαλάσας τοῦ νεανίσκου μαλθακωτέοφ δυθμῷ τὸν θυμόν· εἰκότως οὖν παρὰ τοῖς μουσικοῖς τοσαύτην ἔχειν ὁ δυθμὸς θρυλεῖται δύναμιν.—τὸ δὲ ἐρεσχελήσουσιν ἐριστικῶς διαλέξον-20 ται σημαίνει.

[273, 13] 'καὶ δι' ἢν αἰτίαν τοῦτον προχειρίσασθαι δεῖν τὸν ἄνδρα ἐκρίναμεν' πάντα τοῖς ἐμφρονεστάτοις ἀκολουθῶν τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ μά-

1 χάταυτῶν V 2 τῶν S] τὸ V || μετάγειν | f. 203^V ἐπὶ S 4 Iambl. de vit. Pyth. c. 25. p. 81, 15 N. || πυθαγορίου VS 5 ἀστρονομούμενος | f. 236^V | νεανίαν V 6 τῶν lineolis del. ante μετὰ V 8 παρακελευσόμενος V 9 μεταβαλλέσθαι S 10 καταστ[η]ματικώτερον V || μέλος W V] μέρος VS || σπονδιον S 11 τε V] δὲ SW 12 σπασάμενος S 13 του addidi || τῶν πλησίον V] τῶν πλησίων S; τοῦ πλησίον W V || δς SW V] ὡς V 15 μέ[λο]ς V 17 οὖν S] οὖ V 19 ἐρεσχ[ιλή]σουσιν, ex ελι, V; ἔρεσχ[η]λήσουσιν, ex ε, S || ξοιστικῶς S] δριστικῶς V 22 W VII 907, 2-5 et v 459, 15-21 23 τῶν οm, S

λιστα τῷ πρεσβυτέρῷ τῶν Άλιχαρνασέων φησίν Έρμογένης. και γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῷ περί συνθέσεως ὀνομάτων διαρρήδην φησί τάδε 'ὅρος γὰρ δή τίς ἐστιν ἐχλογῆς ὀνομάτων και κάλλους συνθήχης ὁ Δημοσθένης' και ἀνωτέρω περί Πλάτωνος λέγων φησίν 'εἰ δέ γε δεινὸς 5 οὕτως ἦν ἐκλέξαι τὰ ὀνόματα ὡς συνθεῖναι περιττός, καί νύ κεν ἢ παρέλασσε τὸν Δημοσθένη κάλλει ἑρμηνείας ἢ ἀμφήριστον ἕθηχεν. νῦν δὲ περί τὴν ἐκλογὴν ἔστιν ὅτε διαμαρτάνει'.

[274, 15] 'καὶ πάλιν ἡ τραχύτης καὶ ἡ ἀκμὴ 10 κοινὰς ἔχουσι τὰς ἐννοίας' οἶον εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις ἀλλὰ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε' καὶ πάλιν ʿἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν ἤ τι φάρμακον ἅλλο τοιοῦτον ἐοίκατε ἀνδρώποις'.

[274, 19] [°]καl λαμπφότητι ή ἀκμή κοινωνοῦσα εύφίσκεται' ή γὰφ ἀκμή πλήν ἐννοιῶν κατὰ πάντα τὰ ἄλλα κοινωνεῖ τῆ λαμπφότητι.

[275, 4] 'άπασι σχεδον τοῖς προειρημένοις' καλῶς τὸ σχεδόν οὐ γὰρ πάντες οἱ τόποι δι' ὧν 20 γίγνεται μόνης καθαρότητός εἰσιν κοινωνεῖ γὰρ τῆ εὐκρινεία λέξει κώλοις συνθήκη ἀναπαύσει.

[275, 9] 'κατὰ τὶ οὐ γὰο κατὰ πάντα' ἐναντιοῦται γὰο ἡ περιβολὴ τῆ καθαρότητι κατὰ ἔν-

1 πρεσβυτέρω | f. 203^{br} | των άλικαρνασέων S 2 έκείνος SW vII] om. V 3 Dion. de c. v. 18. 119, 1 R. 5 Dion. de c. v. 18. 117, 13 7 παρέλασε V || κάλλους έρμηνεία VS; cf. Dionysii de c. v. epit. 8 [η], ex καί, V || άμφιριστον S 11 W VII 909, 7–10 || Dem. 7, 45 13 Dem. 10, 6 14 πεπανάσιν S Dem.] πεπώκασιν V 17 W vII 911 18 τά S 000. V 20 W vII 911, 19–21 21 είσι ex έστι V 24 W vII 918, 17-21 || καθαρό (sic!) | f. 203^{bv} | κατά S νοιαν μέθοδον λέξιν σχημα κῶλα γὰο καὶ συνθήκας καὶ ἀναπαύσεις καὶ ὁυθμοὺς πασῶν ἰδεῶν ἡ πεοιβολὴ δέχεται, ὥστε κατά γε ταῦτα οὐκ ἐναντιοῦνται ἀλλήλαις.

[275, 21] ' άλλὰ μή ὡν ἕνεκα παφελήφθησαν' καθ' ἑαυτήν μὲν γὰφ ἡ πφοκειμένη ἕννοια θεωφουμένη σαφεστάτη ἐστίν, ἐπεὶ δὲ δεινώσεως ἕνεκα τῶν καθ' ἑαυτὸν παφείληφεν αὐτήν καὶ τῆς σαφηνείας ἐκβιάζεται τὴν φύσιν, καὶ τὸ δοκοῦν ἀπλούστατα λελέχθαι γέμει
10 βαθύτητος διὰ παφαδειγμάτων γὰφ κατασκευάσαι βουλόμενος δεινότεφα πάντων Μειδίαν εἰς αὐτὸν πεποιηκότα τὸ κατὰ Σαννίωνα παφείληφεν εἰ γε τοῦ μὲν ἀτίμου Σαννίωνος χοφοδιδασκάλου παφὰ τὸν νόμον καταστάντος οὐδὲ τῶν ἐχθφῶν οὐδὲ εἶς ήψατο, Μειδίας

[275, 24] 'ἕνεκά γε τῆς ἐπιβολῆς καθαφαί' τοῦ ἐπιχειφήματος φησίν· αὐταὶ γὰο καθ' ἑαυτὰς ἀπλούσταται σαφηνείας ἕνεκα τῶν προκειμένων παφελήφθησαν πραγμάτων διδάξαι τὰ γεγονότα σπεύ-20 δουσαι τὸν ἀχροατήν.

[276, 1] ⁶δταν ψιλόν τὸ πρᾶγμά τις ἀφηγῆται ἢ ἄρχηται ἀπ³ αὐτοῦ ψιλοῦ τοῦ πράγματος² τὸ μὲν ἀπὸ ψιλῶν ἄρχεσθαι τῶν πραγμάτων ἐστὶ τὸ μηδὲν τῶν ἔζωθεν τοῦ πράγματος προειπόντα μηδὲ 25 τοὺς ἐκ τῶν περιστατικῶν κινήσαντα τόπους, πλὴν ὅσοι ἀναγκαιότατοι λεγθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πράγματος

DEPARTMENT OF GREEK

διδασκαλίαν, αυτό μόνον το πράγμα διεξελθεϊν καί γάο και Ίσοκράτης έν τη δητορική τέχνη διδάσκων όπως χρή διηγείσθαι φησί διηγητέον δε τό τε πράγμα καί τὰ πρό τοῦ πράγματος καί τὰ μετὰ τὸ πράγμα και τας διανοίας, αξς εκάτερος των άγωνιζο- 5 μένων (γρώμενος) έπραξε τόδε τι' σαφής δε και ή διήγησις έσται τη λέξει ή τη τάξει ή άμφοιν. το δέ ψιλόν το πράγμα άφηγείσθαι ίνα μηδέ μετά τήν άφήγησιν του πράγματος έπεισενέγχωμεν έτερα, όπερ ποιούσιν ένιοι πολλάκις έπλ μέν της άρχης άφέλειαν 10 καί ίδιωτισμον ένδεικνύμενοι μετά δε ταυτα ποικίλως ύπορύττοντες τους λόγους δεινώσεις τε και αυξήσεις έπάγοντες και πολλό το παθητικό χοώμενοι φησί γοῦν καὶ Διονύσιος έν πρώτω γαρακτήρων σφόδρα τον Αυσίαν έπὶ ταῖς τοιαύταις διηγήσεσιν έπαινῶν 15 τάδε 'οδομαι δε και τας τέγνας των λόγων, έν αίς εξοηταί τι περί διηγήσεως άξιόλογον, ούκ έξ άλλων τινών μαλλον ή των ύπο Αυσίου γραφεισών είληφέναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀφορμάς· καὶ γὰρ τὸ σύντομον έχουσιν αί διηγήσεις και τὸ σαφές ήδεῖαί τέ 20 είσιν ώς ούγ έτεραι και πιθαναί και την πίστιν άμα λεληθότως συνεπιφέρουσιν, ώστε μη δάδιον είναι μήτε όλην διήγησιν μήτε μέρος αὐτῆς ψευδές η ἀπί-

2 yàq (om. xal) loonqátng S 6 χφώμενος addidi coll. Syr. in Herm. π. στάσ. fol. 23^v (Ven.) 7 ἔσται VW vi] έστι S || [r]άξει S 10 ἀφέλεια V 12 δεινώσεις V] διοφθώσεις SW vii 13 πολλῶν S 14 ἐν ᾶ χαφακτῆφ[°] S 16 Dion. de Lys. 18. 492, 12 R. || καl | f. 237^v | τὰς V 17 διηγήσεως ex διηγήσεων V || ἄλ | f. 204^v | λων (τινῶν om.) S 19 παφαγγέλματα S Dion.] πφάγματα V || [Δ] φοφιμίζα, μ superscr., S 20 ῆδειαί S; ίδιαί V 21 ὡς S Dion.] om. V 22 συνεπιφέφουσαι S 23 μήτε ὅλην W vii Dion.] μηδὲ ὅλην VS || ἀπιθὲς S

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

θανον εύφεθηναι, τοσαύτην έχει πειθώ και ἀφοοδίτην τὰ λεγόμενα και οὕτω λανθάνει τοὺς ἀκούοντας, εἴτε ἀληθη ἐστιν εἴτε και πεπλασμένα, ὡς ἐφαφμόζειν αὐτῷ τὸ Ὁμηρικὸν οὐχ ἦττον ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ ˁίσκε 5 ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα".

[276, 3] ή γένος είδει προσλαμβάνων ή δλον μέρει η αύριστον ωρισμένω η χρίσιν διχαστων καί ποιότητα πράγματος ή την πρός έτερον διαφοράν' γένος μέν είδει όταν θέλων το 10 είδικον είπειν και το γένος αύτω συμπεριλάβη. οίον Αίσχίνην βουλόμενος ύβρίσαι και γενικώς περί πάντων συχοφαντών έφη πονηρόν, & Αθηναΐοι, πονηρόν δ συχοφάντης άει και πανταχόθεν βάσκανον και φιλαίτιον, τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τάνθρώπιόν ἐστιν. 15 όλον δε μέρει όταν του μέρους μνημονεύσαι θέλοντες καί τὸ όλον προσπεριλάβωμεν, οἶον 'άλλ' όλης ούσης ίερας τῆς ἀκροπόλεως καὶ πολλήν εὐουγωρίαν έχούσης παρά την χαλκην την μεγάλην Άθηναν έστηκεν έκ δεξιάς' άόριστον δε ωρισμένω, οίον πολλά 20 μέν ούν έγωγε έλαττούμαι κατά τουτονί τον άγωνα Αίσγίνου, δύο δέ, ὦ Άθηναΐοι, και μεγάλα', ἀόριστα γάο όντα τὰ πολλὰ τοῖς ὡρισμένοις προσπεριέλαβεν. χρίσιν δε διχαστων, οίον άντι πολλων άν, ώ

1 ξχειν, ν postea ins., V; ξχειν S 2 οῦτως S || λανθάνειν V 4 τ 203 5 ἑτοίμοισιν V 6 ή γένος είδει S] είδει γένος είδει V 8 πραγμάτων S 9 W v 464, 1-465, 9 10 ἰδικον VS || συμπεριλάβοι S 12 Dem. 18, 242 || V in textu ώ, in mg. m. 2 Δ άθηναῖοι; Δ θεοl S 13 φ post πανταχόθεν lineola del. V 15 δλον δέ] δὲ om. S || θέλοντες | f. 205^r | (om. καl) τὸ S 16 Dem. 19, 272 19 ἀ ἰσ|ριστον S || ὡρισμένωι ex ὡρισμένον V || Dem. 18, 3 21 αἰσχίνου in mg. suppl. m. 1 S || ὡ θεοl S 23 πρίσιν δὲ S W ν] δὲ om. V || Dem. 1, 1 || ἀντὶ τοῦ πολλῶν ὦ θεοl χρημάτων S

Άθηναΐοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῆ πόλει', τῷ γὰο παο' αὐτοῦ ἡηθήσεσθαι μέλλοντι τὴν τῶν ἀχορατῶν συμπεριέλαβε χρίσιν· ποιότητα δὲ πράγματος, τοῦτο εἰ μὲν ὡς τῷ ἀνωτέρω λάβοιμεν συνημμένον διὰ τὸν 5 χαί, ἐροῦμεν ὅτι πρὸς τῆ χρίσει τῶν ἀχορατῶν χαὶ τὸ συμφέρον τοῦ πράγματος ἐχ προοιμίων δείχνυσιν, εἰ δὲ χαθ' ἑαυτὸ ὡς ἐπ' ἐχείνου 'χαὶ σπουδαΐα νομίζων, ὡ 'Αθηναΐοι, χαὶ ἀναγχαΐα τῆ πόλει περὶ ὧν βουλεύεσθε'· ἢ τὴν πρὸς ἕτερον διαφοράν, οἶον 10 'οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσχειν, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω χαὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους ἀχούω'.

[276, 32] 'και γὰρ ὀρθώσας και πλαγιάσας και μερίσας και συμπλέξας' ὀρθώσας μέν κατ' ὀρθήν πτῶσιν προφέρων τον λόγον, οἶον 'ἐγὼ γάρ, 15 ὡ 'Αθηναΐοι, προσέκρουσα ἀνθρώπφ πονηρῷ και φιλαπεχθήμονι', πλαγιάσας δὲ κατά τινα τῶν πλαγίων πτώσεων ἀφηγούμενος, οἶον 'τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου οὐ δι' ἐμέ', μερίσας δέ, οἶον 'εἰ μὲν περί καινοῦ τινος πράγματος προὐτίθετο, ὡ 20 'Αθηναΐοι, λέγειν', συμπλέξας δέ, οἶον 'και σπουδαΐα νομίζων, ὡ 'Αθηναΐοι, και ἀναγκαΐα περί ὡν βουλεύεσθε'.

5 cave conicias διὰ τοῦ καί 8 Dem. 10, 1 || σπουδ[αἰ]α V 9 Å θεοl S || ἀναγκαῖ[α] S 10 βουλεύεσθ[ε] S; βουλεύεσθαι V 11 Dem. 3, 1 12 πρός τοὺς λόγους οὒς ἀκούω Dem. 13 δρ f. 205[×] | θώσας S 14 και μερίσας H] om. V; post συμπλέξας pos. S || συμπλέξας | f. 79[×] | δρθώσας V 14 W v 467, 11-21 15 Dem. 24, 6 16 Å θεοl S 17 πλασιάσας V 18 Dem. 18, 18 20 Dem. 4, 1 || κοινοῦ V || προυτίθετο ὦ α V] πρόκειται ὦ θεοl S 21 σίου om. S || Dem. 10, 1 22 ὦ α V; ὦ S || περὶ ῶν SW VII] νοῶν V (ct. p. 27, 9) || βουλεύεσθε] S; βουλεύεσθαι V [277, 9] 'καὶ μὴ τετραμμένη' τροπὴν ἔχουσα καὶ μεταφοράν, ὡς τὸ 'αἰ δὲ πόλεις ἐνόσουν'· ἐπὶ μὲν γὰρ σωμάτων κυρίως ἡ νόσος, ἐπὶ δὲ πόλεων μεταφορικῶς διὰ τὰς στάσεις.

- 5 [277, 19] 'πολύ δὲ τὸ καθαφὸν τῆς λέξεως παφ' Ίσοκφάτει' τοσοῦτον γὰφ πεφφόντικε τῆς καθαφότητος ὁ ἀνήφ, ὡς καὶ ἐν τῆ οἰκεία τέχνη τοιάδε παφαγγέλλειν πεφὶ λέξεως 'δεῖ δὲ ἐν τῆ μὲν λέξει τὰ φωνήεντα μὴ συμπίπτειν - χωλὸν γὰφ τὸ τοι-10 όνδε - μηδὲ τελευτᾶν καὶ ἄφχεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, οἶον 'εἰποῦσα σαφῆ', 'ἡλίκα καλά', 'ἔνθα Θαλῆς', καὶ τοὺς συνδέσμους τοὺς αὐτοὺς μὴ σύνεγγυς τιθέναι καὶ τὸν ἑπόμενον τῷ ἡγουμένῷ εὐθὺς ἀνταποδιδόναι, ὀνόματι δὲ χρῆσθαι ἢ μεταφοφῷ ἢ τῷ καλλίστῷ ἢ τῷ
- 15 ήκιστα πεποιημένω ή τῷ γνωριμωτάτω. ὅλος δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω ξηρὸν γάρ μηδὲ ἔμμετρος καταφανὲς γάρ –, ἀλλὰ μεμίχθω παυτὶ ۉυθμῷ μάλιστα. διηγητέον δὲ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τὰ λοιπὰ ἑπομένως, καὶ μὴ πρὶν ἀποτελέσαι τὸ πρῶτον ἐπ ἅλλο
 20 ἰέναι εἶτα ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐπανιέναι ἀπὸ τοῦ τέλους'.

[278, 16] 'έφ' έαυτῶν περιγραφόμεναι' τελειοῦσαι τὴν ἐπὶ μέρους διάνοιαν.

[278, 32] 'θαυμάζειν δε οὐ χρη τον τρόπου της διδασκαλίας τοῦτον' οἶδε την διάλληλου 25 δεῖξιν καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις διαβεβλημένην ὡς

1 τετραμμένη H] τετραμμένην VS || W v 468, 6-9 || έχουσα ex έχουσαν V 2 Dem. 18, 45 3 γὰρ τῶν σωμάτων SW v 5 πολ[ψ] S 6 παρὰ ἰσοιρατηι S || W v 469, 7-22 7 τῶν λέξεων ante ở ins. SW v 8 ởὲ ἐν τῆ Sauppe] ởὴ τῆ VS (τῆι ex τὴν V) 9 λέξ[ει], ex ιν, V 14 χοῆσθαι | f. 206^τ | ἡ S 15 δίος V] δίως SW v 17 μεμίχθω SW v] μεμίχθαι ὡς V 21 έαυτὸν V 24 W VII 928 || διαλλήλων S

σφόδρα έωλον καὶ ἀναπόδεικτον ποῦ οἰκεῖ Δίων; ὅπου οἰκεῖ Θέων. ποῦ δὲ Θέων; ὅπου Δίων. τὸ οὖν δι' ἀλλήλων ἥκειν τὰς ἰδέας καὶ πỳ μὲν δυσὶ πỳ δὲ τρισὶ πỳ δὲ καὶ πλείοσι μέρεσιν ἀλλήλαις κοινωνεῖν, ὡς προιόντες γνωσόμεθα, αἰτιόν φησι τοῦ κἀν ταῖς 5 πρώταις μεμνῆσθαι τῶν τελευταίων.

[279, 24] 'ἕπειτα ἡ λογοειδεστέρα οἶον ἰαμβική τις ἢ τροχαϊκή' λογοειδεστέραν καλεϊ τὴν κωμικωτέραν προσεοικυΐαν λόγω κατὰ τὴν συνθήκην πολλούς γοῦν παρὰ τῷ Ίσοκράτει καὶ μάλιστα παρὰ 10 Δημοσθένει λανθάνοντας ἰάμβους τε καὶ χωλιάμβους ἔστιν εύρεῖν διὰ τὴν ἐναρμόνιον συνθήκην τῶν λέξεων,

ώς εὐθὺς ἐν ποώτῷ Φιλιππικῶν οἶδεν 'δῆλον γάο ἐστι [τοῦτο] τοῖς Όλυνθίοις ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲο μέρους χώρας', οὐχ ὡς τῶν ὅητόρων ἐπιτη- 15 δευσάντων καὶ ἔμμετρα λέγειν - ἀλλότριον γὰο τοῦ πολιτικοῦ λόγου τό γε τοιοῦτον - ἀλλ' αὐτοφυῶς εἰς μέτρον ὑπενεχθείσης τῆς φράσεως.

[279, 25] 'ἦττον γὰρ ἡ τοιαύτη διῆρται' ἢ διἡρηται. διηρημένην φράσιν καὶ αὐτὸς προϊών φησι 20 τήν τε κομματικήν, ὡς ἐν τραχύτητι 'παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σừ προὐξένεις αὐτῶν' καὶ τὴν ἐν σφοδρότητι κατ' ὄνομα τὸν λόγον ἀναπαύουσαν

1 ἀπόδειπτον V 3 fort. διήπειν $\parallel \delta vol[v]$, v del., V 4 τρισι [1 litt. erasa] S 5 γνωσώμεθα S 8 W VII 932, 16–17 et W v 471, 13–22 9 πωμικωτέφα V \parallel προσεοιπίαν S 10 τῶ V] τε S; τε τῶ W v 11 χωλιάμβους | f. 206^v | ἔστιν S 13 εὐθὑς | f. 79ⁱ | ἐν V \parallel Dem. 1, 5 14 τοῦτο VS; om. Dem.; priorem trimetrum Syriano fuisse δῆλον γάρ ἐστι τοῦτο τοῖς Όλυνθίοις, posteriorem νῦν οὐ - χώρας non credo. num τοῦτ' Όλυνθίοις? 16 παὶ VW v] om. S \parallel ἑέγειν S] om. V 19 ῆ διηρηται om. V 20 W vII 933, 3–12 21 Dem. 18, 82 22 αίσχίνηι S \parallel αὐτόν S ούτος ούν αύτον έξαιτήσεται δ φαρμαχός δ λοιμός'.
ταύτη ούν τῆ φράσει εἰχότως ἐναντία ἐστίν ἡ λογοειδεστέρα ὡς διὰ μαχροτέρων συγχειμένη χώλων. εἰ δὲ διῆρται ἔχοι, σημαίνει τὸ τὴν ἰαμβικὴν καὶ τροχαϊχὴν
5 συνθήχην ἥττονος ὕψους καὶ μεγέθους μετέχειν ἤπερ τὴν δακτυλικήν τε καὶ σπονδειακήν.

[280, 3] 'λέγω δὲ τοῦ φυσικοῦ' φυσικὸν καλεῖ μέτρον τὸ ἐκ τῆς αὐτοφυοῦς συνθήκης τοῦ λόγου συνιστάμενον καὶ μὴ ἐπιτετηδευμένον ὡς παρὰ τοῖς 10 ποιηταῖς: ὡς γὰρ καὶ ἀνωτέρω εἴρηται, Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων φησὶν 'ἀπόχρη γὰρ τὴν πολιτικὴν λέξιν εὕρυθμον εἶναι καὶ εὕμετρον οῦτω γὰρ ἂν εἴη ποιητικὴ μέν, οὐ μὴν ποίημα, καὶ ἐμμελὴς μέν, οὐ μέλος δέ', ἔτι δὲ καὶ Ἰσοκράτης ἐν 15 τῆ τέχνῃ φησὶν 'ὅλος δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω ξηρὸν γάρ - μηδὲ ἕμμετρος - καταφανὲς γάρ -, ἀλλὰ μεμίχθω παντὶ ξυθμῷ μάλιστα'.

[280, 9] ⁶ laμβικόν η τροχαϊκόν' τὸ μὲν laμ βικὸν μέτρον καλεϊται και τρίμετρον διὰ τὸ κατὰ 20 συζυγίαν ποδῶν μετρεϊσθαι, δέχεται δὲ ἐν μὲν ταϊς περιτταϊς χώραις δάκτυλον σπονδεῖον ιαμβον ἀνάπαιστον χορεῖον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίοις μόνους τοῦς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους· τὸ δὲ τροχαϊκὸν μέτρον καλεῖται μὲν ἰθυφαλλικὸν και τετράμετρον, δέχεται δὲ ἐν μὲν

1 Dem. 25, 80 || οδτος Dem.] οῦτως VS 3 κώλων, in mg. λόγων m. 1, S 5 ηπ V; εἶπερ S 6 σπονδιακήν S 7 W v 472, 26-473, 6 et W v11 933, 21-934, 1 10 ώς | f. 207^r | γὰρ S || p. 11, 16 11 ὄνομα S || Dion. de c. v. 25. 196, 11 R. 13 μην V] μέντοι S 15 φησιν bis positum, post ίσουράτης et post τέχνηι, V 18 W v11 934, 2-17 || οδν post μὲν lin. del. V

20 καl post δè ins. V 21 περισσαίς V 22 μόνους p. 31, 2 άφτίοις in mg. suppl. m. 1 S

ταις περιτταις χώραις τέτρασι τροχαίον χορείον δάκτυλον, έν δε ταις αρτίοις τούτους τε και ανάπαιστον καί σπονδεΐον, οἶον παρὰ 'Αρχιλόχω έν τετραμέτροις τοΐος ανθοώποισιν αίνος, Γλαύκε Δεπτίνεω πάι, γίγνεται θνητοίς, όχοίην Ζεύς έφ' ήμέρην άγη' 5 τοῦτο οὖν τετράμετρόν ἐστι καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν, τὸ οὖν τοῦ δήτορος σπονδεῖον ἐν τῆ τρίτη έχου χωλόυ έστιν.

[280, 18] 'n καταλήξει τινί τροχαϊκή ή ίαμβική' κατάληξίς έστιν, ώς οί τεχνικοί φασι, συλ- 10 λαβή άντι όλου ποδός παραλαμβανομένη ή πούς άντι όλης συξυγίας. συζυγία δέ έστι δύο ποδών διαφόρων σύνταξις, διποδία δε δύο ποδών των αύτων σύνταξις. τό μέν ούν ίαμβικόν μέτρον είς ίαμβον ή πυρρίχιον καταλήγει πάντως, εί μή χωλεύοι τότε γάο είς σπον- 15 δείον ή τρογαίον λήγει, ως έγνωμεν έν χωλιάμβοις. τό δέ τρογαϊκόν έγον τον έβδομον πόδα ώς είσηται τροχαΐου ή χορεΐου ή δάκτυλου και συλλαβήν έπι τούτω διαφόρους αποτελεί τούς καταληκτικούς πόδας ίαμβον η πυορίχιον.

[280, 21] 'μεταξύ γάο ὅπεο ἔφην είναι δεϊ τόν έν πεζῷ λόγφ δυθμόν μέτρου τε τοῦ φύσει καί μή μέτρου' συμφώνως πάλιν κάνταῦθα τοις

1 roopais om. S 2 te nal SW VII] te om. V 4 Arch. fg. 70 B. | άνθρώποισιν αίνος] άνθρώποις άίνος V; άνθρώποισι νόος S; ανθοώποις νόος WVII 5 άγει S 7 έν τῶ γ S ταξις S (ποδῶν pro πολλῶν W v)] om. V 14 οὐν V] om. S 16 ἔγνωμεν VS, p. 29, 11 et 15? fort. δοῶμεν 17 p. 31, 1 19 καταλημτικούς V] κλητικούς S 22 φ[υ]σει, εχ η, Ϋ, φυσικού S 23 W VII 936, 21-24 et W v 474, 10-18 || συμφώνως SW v] ovugavos V

20

άφίστοις ἀποφαίνεται τῶν ποὸ αὐτοῦ· Ἰσοπράτης τε γὰρ ὡς ἔφαμεν ἕλεγεν ὅδλος δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω ξηρὸν γάο - μηδὲ ἕμμετοος - καταφανὲς γάο' καὶ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων φησὶν ἡ γάρτοι

- 5 τῶν πολιτικῶν λόγων ἐπιστήμη μουσική τίς ἐστι τῷ ποσῷ [καl] διαλλάττουσα τῆς ἐν φ∂αίς καὶ ὀργάνοις οὐχὶ τῷ ποιῷ καὶ γὰο ἐν ταύτῃ καὶ μέλος ἔχουσιν αί λέξεις καὶ ὁυθμὸν καὶ μεταβολὴν καὶ πρέπον, ῶστε καὶ ἐπὶ ταύτης ἡ ἀκοὴ τέρπεται μὲν τοῖς μέλεσιν,
- 10 άγεται δε τοις φυθμοις, άσπάζεται (δε) τας μεταβολάς, ποθεί δε έπι πάντων το οίκειον'.

[281, 29] ' άλλ' δτι διὰ δεινότητα συγχείν μέλλων τὰ πράγματα', πρώτον γὰρ προστάττεται τάδε τινὰ ὁ πρεσβευτής, δεύτερον πειρᾶται πείθειν 15 ἐκείνους προς οὒς ἡ πρεσβεία, τρίτον δὲ ἀπαγγέλλει τῶν πρεσβευομένων ἕκαστον· ὁ δὲ τοις ἀπηγγελμένοις παρὰ Αίσχίνου πάντα τὰ παρὰ Φιλίππου πεπραγμένα παραθείναι σπεύδων τῶν πραγμάτων ἀναστρέφει τὴν τάξιν καί φησι 'τίνων προσήκει τῆ πόλει λόγον παρὰ 20 πρεσβευτοῦ λαβείν; πρῶτον μὲν οὖν ὧν ἀπήγγειλεν, δεύτερον δὲ ὧν ἔπεισε, τρίτον δὲ ὧν προσετάξατε αὐτῷ'.

[282, 5] 'δεϊ δ' ύμᾶς πρῶτον ἀπάντων ἀχοῦσαι καὶ μαθεῖν, τί ποτ' ἐστὶ τὸ Χερρόνησον 25 ἀσφαλῶς ἔχειν πεποιηχός' τὸ μὲν ῥητὸν ἐν τῷ.

² p. 30, 15 [] *ëleye* SWV] om. V [] ölog V] ölog SWV 4 Dion. de c. v. 11. 57, 9 R. [] *dvóµaτι* S 6 καł VS; om. Dion. [] τῆς V] ταῖς S 9 ταύταις S 10 δὲ τὰς Dion.] δὲ om. VS 11 δὲ [f. 208^{r}] περί (sic) πάντων S 12 συγχείν SH] συνέχειν V 13 W VII 940 16 δ V W VII] σημαίνει S 18 παφαθείναι W VII] περιθείναι VS 19 Dem. 19, 4 [] λόγον W VII Dem.] λόγων VS [] παφὰ om. S 20 ὡν om. S 23 ὑμᾶς ἀσφαλῶς S 25 W VII 942, 9-17

κατά 'Αριστοκράτους ούτως έχει 'ἀνάγκη δέ ἐστι ποῶτον ἀπάντων εἰπεῖν καὶ δεῖξαι'. κἀνταῦθα γὰο ὑποσχόμενος ἐκ προοιμίων ὁ δήτωο κακονούστατον ἀνθρώπων καὶ τῆς διὰ τοῦ ψηφίσματος δωρεᾶς ἀνάξιον ἀποδεῖξαι τὸν Χαρίδημον δεδοικὼς μὴ τὰς περὶ τούτων ἀπο- 5 δείξεις ὁ ἀκροατὴς εὐθέως ἐπιζητήση ἐπὶ τοὺς περὶ Χερρονήσου μεταβαίνει λόγους καὶ πάντων ἀναγκαιοτέρους εἶναι διισχυρίζεται τούτους, ὅθεν καὶ πρώτους αὐτοὺς ἀναγκαῖον διεξιέναι φησίν.

[282, 7] 'ή ποος άλλήλους διαφορά των Θοφ- 10 κων' 'Αμαδόκου και Κερσοβλέπτου των Βηρισάδου παίδων' ούτοι γάρ τότε Θοακών έβασίλευον, τῷ δὲ Κερσοβλέπτη και γαμβοός ἦν Χαρίδημος ἐπ' ἀδελφῆ, ἐξ οὖ και διαβάλλει Χαρίδημον ὁ ξήτωρ ὡς Κερσοβλέπτη κατασκευάζουτα τὴν ἀρχήν. 15

[283, 4] ^{*}πολλάκις δὲ διεμαφτυφάμην τοῦτο ώς οὐδὲν δεῖ κατηγοφεῖν τῶν λεγομένων εἰ καὶ άλλο τί ἐστιν ἅμα τῆ εὐκφινεία^{*} συνειδώς γὰφ έαυτῷ κατὰ μὲν τὸ παφάνομον μάλιστα ἰσχύοντι κατὰ δὲ τὸ ἀνάξιον ἢ μὴ τὸν Χαφίδημον εἶναι σαθφο- 20 τέφῷ ὄντι - συναφάμενος γὰφ ἦν 'Αθηναίοις ὁ Χαφίδημος ἐν ταῖς πεφὶ Χεφφονήσου συνθήκαις πφὸς Κεφσοβλέπτην καὶ Βηφισάδην καὶ 'Αμάδοκον, διὸ καὶ στφατηγὸν αὐτοκφάτοφα τῶν τε νήσων καὶ τοῦ Έλλησπόντου καὶ Χεφφονήσου χειφοτονήσαντες ἐξέπεμψαν 25

1 Dem 23,8 2 είπεῖν om. S || γὰρ | f. 80^v | ὑποσχόμενος V 4 ἀνάξιον S] ἄξιον V 8 εἶναι SW VII] om. V 9 ἀναγκαίον W VII] ἀναγκαίονς V; ἀναγκαίως S || φησίν | f. 208^v | ή S 11 W VII 942, 18–22 || καὶ om. S 14 τήτωρ S 16 δὲ om. S 17 οὐ|δὲν δεῖ κ]ατηγορεῖν V 18 W v 476, 20–477, 11 19 ὁ ἡήτωρ post ἐωττῷ ins. S || ἰσχύοντα S 20 σαθροτέρων ex σαθρότερον V 21 συναιρούμενος V 24 τε om. V STRIANUS, ed. Rabe. 3 'Αθηναίοι - ταῦτα τοίνυν πόρρωθεν ὁ ἱήτωρ διασχοπούμενος καὶ τεχνικῶς ἄπαντα μεθοδεύων πρώτους ἔταξε τοὺς περὶ τοῦ παρανόμου λόγους καὶ - τὸ δεινότερον - έπὶ τὴν τῶν δικαστῶν βούλησιν μετήνεγκε 5 τὴν αἰτίαν.

[283, 28] συμβαίη δ' αν ίσως ποτε παι την ούσαν τάξιν τοις πράγμασι φυλάττειν δεινότητος είναι' εν και τοῦτο τῶν ἀρίστων θεωρημάτων ἐν τῷ περί μεθόδου δεινότητός ἐστιν, πότε την τάξιν 10 τῶν πραγμάτων φυλάξει ὁ ῥήτωρ και πότε οὐ' ἐν ῷ και περί τῆς ταυτολογίας διαλαμβάνει και φησιν ὅτι ἐν μεν τῆ πανηγυρικῆ ίδέα τοῦ λόγου συγχέαι την τάξιν τῶν πραγμάτων ἀδύνατον διὰ την τῶν γιγνομένων φύσιν τὰ μεν πρῶτα τὰ δε δεύτερα και 15 τρίτα και πολλοστὰ τάττουσαν και ἐν συμβουλευτικῆ ἡμοίως διὰ τὸ χρῆναι τὸν συμβουλεύοντα περί τοῦ κατεπείγοντος πρώτου ποιείσθαι τοὺς λόγους, ἐν δε τῆ δικανικῆ πρὸς την τοῦ ῥήτορος βούλησίν τε καὶ τέχνην και ἡ τῶν πραγμάτων γενήσεται τάξις.

20 [284, 7] 'δ δε περί αντιθέσεως είσαγωγῶν λόγος έν τῷ περί μεθόδου δεινότητος ἡμῖν α΄κριβῶς δηθήσεται' τὰς είσαγωγὰς τῶν ἀντι-

¹ διασιοπούμενος – 10 ξήτως in mg. suppl. m. 1 S (propter marginis defectum complures litterae desunt; e. g. σχοπούμενος legitur pro διασιοπ.) 3 Dem. 23, 19 7 τὰ πράγματα S 8 W VII 946, 4-8 et V 477, 24-478, 7 || Σν VW VI] om. S (non propter marginis defect.!) || τούτων τῶν S 10 τῶν πραγμάτων φυλάξει δ φήτως V; φυλ. τ. πρ. ό δ. S; τ. πρ. ό δ. φυλ. W VII 11 II 445, 18 Sp. || αὐτολογίας S 13 γιγνωμένων S 15 π[0]λλοστὰ V || μὲν post ἐν ins. V || ἐν | f. 209^τ | συμβουλευτικοῖς S 16 συμβουλεύοντα | f. 81^τ | πεςι V 17 τ[οὐς], ex oν, et λόγους ex λόγον V, cf. W v] τὸν λόγον V 20 ἡμιτν (sic!) εἰσάγαγὰν, αγ ex ων, V 21 λόγους V 22 W VII 946, 20-947, 8

είς το περί ίδεων ερμογενότς α τπομνήμα. 35

θέσεων έν έκείνω τῷ βιβλίω κατὰ τοεῖς τοόπους φησὶ δεῖν ὁ τεχνογοάφος ποιεῖσθαι, ἐπιστήμην δόξαν ἀκοήν, καὶ τὰς μὲν ἰσχυρὰς κατὰ ἀκοὴν δεῖν εἰσάγειν ὡς μὴ συνειδότα τοῖς ἀντιδίκοις ἐκεῖνα ἐφ' οἶς θαρροῦσι,

οἶον [°]πυνθάνομαι τοίνυν αὐτὸν κἀκεῖνο τολμήσειν 5 ἀποφαίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς[°], τὰς δὲ μέσως ἐχούσας δυνάμεως κατὰ δόξαν, οἶον [°]τάχα τοίνυν κἀκεῖνον ἐρεῖ τὸν λόγον[°], τὰς δὲ ἀσθενεῖς κατ[°] ἐπιστήμην, οἶον [°]οἶδα τοίνυν ὡς κἀκείνῷ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῷ[°]. τὰ μὲν γὰρ σαθρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὡς εἰδὼς ὀφείλει 10 προβάλλειν, τὰ δὲ μέσα ὡς στοχαζόμενος, τὰ δὲ ἰσχυρὰ ὡς ἀκούων. ἰστέον μέντοι ὡς ὁ ῷήτωρ ταῦτα μίγνυσι πολλάκις.

[284, 15] ^{*}τοιαῦτα δὲ σχήματα καὶ ὁ μερισμὸς καὶ ἡ ἀπαρίθμησις^{*} οἶον ^{*}εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν 15 ἐδίωκε μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης^{*} καὶ ^{*}τρία γὰρ τὰ μέγιστα ἀνείδη κτᾶται, φθονεροὺς ἀπίστους ἀχαρίστους εἶναι δοκεῖν^{*}.

[285, 7] 'τὸ μὲν οὖν τὴν Φιλίππου ζώμην διεξιέναι' ἐνταῦθα δι' ὅλου τοῦ χωρίου τῆ καλου- 20 μένη μεστώσει χρησάμενος ὁ ζήτως ἐπεμβολάς τε συμπλέξας ἐπεμβολαῖς εἰκότως ἐδεήθη τοῦ διευκρινῆσαι τὸν λόγον αὐτῷ δυναμένου σχήματος τῆς ἐπαναλήψεως

και ταύτης οὐ μιᾶς ἀλλ' ήδη και δευτέφας διὰ τὸ μῆχος τῶν ἐπεμβολῶν· εἰφηχώς γὰφ 'ταῦτα μὲν οὖν 25

⁷ κατὰ δόξαν SW VII] κα ἄδοξον V 8 οἶον V] om. SW VII 11 προβάλλειν SW VII] παραβάλλειν V 12 μέντοι SW VII] μεν V 15 ἀπαφίθμησις | f. 209^v | οίον S || W VII 947 || Dem. 18, 9 16 Dem. 20, 10 || καὶ τὰ τρία S 17 φθονερ[ούς] S 18 δοκῶν S 19 τὴν V] τοῦ S 20 W v 479, 1–12 (| Dem. 2, 4 23 σχήματος W V] σχήματι VS 24 αυτ επίτε καὶ ταὐτης lineolis del. V

παφαλείψω' και πάλιν κατασκευάσας αύθις έπανέλαβεν 'ύπλο τούτων ούχι νῦν ὁφῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν' και οῦτως τὸ ἐπαγόμενον τῆ προτέφα προτάσει ἀποδέδωκεν 'ὰ δὲ και χωρίς τούτων ἔνι'. και καθό-5 λου ἕνθα τῆ καλουμένη μεστώσει κέχρηται, τὰ τὴν εὐκρίνειαν ποιοῦντα παφαλαμβάνει κακίαν λόγου τὴν ἀσάφειαν ἐγνωκώς. μέστωσις δέ έστι λόγος πλειόνων και μακροτέφων ἐννοιῶν ἐπεμβολὰς περιέχων.

[286, 5] 'έπει αι γε έμφάσεις και τὰ έσηη-10 ματισμένα τῶν ζητημάτων' πολύ μὲν παρὰ τῷ φήτορι τὸ κατ' ἕμφασιν σηῆμα, οἶον 'πατὴρ δὲ οὐκ ἐρῶ τίς ἢ πόθεν'. ἕοικε δὲ ταις ἐμφάσεσι και τὰ αἰνίγματα καλούμενα ἤτοι γρῦφοι, οἶον 'εἶδον ἐγὼ πυρί χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα' και τὸ 'επὶ ξύλου 15 με κοὐ ξύλου καθημένην' και τὸ Σιμωνίδου πρὸς τοὺς ἑταίρους λεγόμενον 'φημί τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον τῷ Πανοπηϊάδη δώσειν μετὰ δεϊπνον Ἐπειῷ' και ἕτι κἀκεῖνο 'πέντ' ἄνδρες δέκα νηυσί συνέδραμου είς ἕνα χῶρον, ἐν δὲ λίθοις 20 ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι, δίψη δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου'. ἐσχηματισμένα δὲ ζητήματά είσιν, ὡς παρὰ 'Αψίνη τῷ Γαδαρεῖ ἐν

¹ παφαλήψω V 3 προτέρα SWv] om. V 5 ένθα SWv] έθος V 7 έστι | f. 81° | λόγος V 9 αίσχηματισμένα S 10 WvII 949, 14–950, 12 11 οίον | f. 210^r | πατής S || οό έςῶ τίς ἢ S; ούκ έςωτήσει V 13 είδον S] ίδων V 14 πυς S] πόςιον V 15 με S (cf. Suid. s. v. αίνος)] μèν V; om. WvII || κού Suid.] καί ού VS || καθημένην καί ού καθημένην S; cf. Eustath. in Il. Θ 282: καθημένην τε κού καθημένην [] τιμωνίδιον V || Sim, fg. 178 B. 16 τούς SWvII] om. V 17 άε-Φίον V || Sim, fg. 178 B. 16 τούς SWvII] om. V 17 άε-Φίον V WvII] δὲ διον S 18 κακείνω V; ἐκεῖνο SWvII 19 συνέδραμον V] κατέδςαμον SWvII Athen. X. 457b 20 άνελἰσθαι W VII Ath.] ἑλίσθαι VS 21 ἐξόλινντο V 22 δὲ SWvII] om. V || ὡς τὰ παρὰ SWvII

έκείνω τῷ ζητήματι 'φήμη ἦν ὅτι σύνεστιν ὁ πατὴο τῆ τοῦ παιδὸς γυναικί, 'καὶ τοῦ μοιχοῦ λαβόμενος ἐβόων πάτεο, σừ δὲ ἦς οὐδαμοῦ'' καὶ πάλιν ἐν τῆ περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ παιδίου φιλονεικία 'ὅπεο ὁ δεὸς ἀνεῖλε τὸν πατέρα φονεύσειν σὸν εἶναι νόμισον, 5 ὡ πάτεο, τὸ παιδίον οὐκ ἐμόν ἐκτιθεῖς ὅν ἔσπειρας, ῥίπτεις [ἐκτιθεἰς ὅ ἐγέννησας ῥίπτεις] τὸ παιδίον οὖ γέγονας πατήρ'. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Οἰδίποδι σχηματίζων τὸν περὶ Ἰοκάστης λόγον φησὶ 'γυνὴ δὲ μήτηῷ δ' ῆδε τῶν κείνου τέκνων'.

[287, 19] ^{*}έννοιαι τοίνυν είσὶ σεμναί^{*} τὰς τῆς σεμνότητος ἐννοίας εἰς τέτταρας τρόπους διείλεν^{*} καὶ πρώτας μὲν εἶναί φησι τὰς περὶ θεῶν ὡς θεῶν λεγομένας, ὑποῖαί εἰσιν αἱ Πλατωνικαὶ σχεδὸν πᾶσαι^{*} <αί δὲ ἡητορικαὶ) σπανιώτατα προσάπτονται τοῦ μυθώδους ¹⁵

καὶ αἶται μετὰ δή τινος βασάνου φιλοσοφωτάτης. διόπεο τὰ ἐν Δηλιακῷ Ἱπεοείδου πόροω τούτων έστάναι φησίν· βουλόμενος γὰο ἐκείνος δείξαι τοῖς ᾿Αθηναίοις τὰ ἐν Δήλῷ ἐξ ἀρχαίου ἱερὰ προσήκοντα πολλῷ κέχρηται τῷ μύθῷ λέγων οὕτως ᾿λέγεται γὰο 20 τὴν Δητὰ κύουσαν τοὺς παίδας ἐκ Διὸς ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς "Hoas κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν· ήδη δὲ

1 τε τῶ S || $\frac{1}{7}\nu$ V] οἶν S 2 παιδός V] νίοῦ S W VII || (cf. W VII 950, 20–951, 27) 6 οὐκ –7 παιδίον om. S 7 έπτιθεἰς δ ἐγέινησας ǫ́ίπτεις V, om. W VII 950, 9 9 Soph. Oed. R. 928 10 θ' ηδει τῶν ἐκείνου S 11 W v 480, 21–481, 15 13 πφώτας | f. 210^ν | μὲν S || περὶ post ὡς add. S 14 [σχεδὸν] V || πᾶσαι αί δὲ ǫ́ητορικαὶ σπανιώτατα προσάπτονται] πᾶσαι σπανιώτατα προσαπτόμεναι VS; cf. Herm. II 288, 4 Sp. πολλὰς ἂν εῦροις τοιαύτας ἑννοίας παρὰ τῷ Πλάτωνι... παρὰ μέντοι τοῖς ǫ́ητοροιν ῆχιστα 16 φιλοσοφωτάτ|η]ς S 17 τὰ V[τὰς S || ὑπερίδου V 19 ἐξ ἀρχαίου ante δείξαι pos. S.W. τ 20 Hyp. fg. 71 Saupp. 22 δαλατταν | f. S2[×] | ηδη V αὐτὴν βαφυνομένην καὶ ἀποφοῦσαν ἐλθεϊν εἰς τὴν χώφαν τὴν ἡμετέφαν καὶ λῦσαι τὴν ζώνην ἐν τῷ τόπῷ, ὅς νῦν Ζωστὴφ καλεῖται'. δευτέφας δὲ τάττει σεμνότητος ἐννοίας τὰς πεφὶ τῶν φυσικῶν πφαγμάτων, οἶαί ⁵ εἰσιν αἰ τῶν μετεώφων ὑποθέσεις· τρίτας δὲ τὰς πεφὶ ψυχῆς καὶ τῶν ἀφετῶν καὶ τῶν ἀνθφωπίνων πφαγμάτων· τετάφτας δὲ τὰς πεφὶ μεγάλων καὶ λαμπφῶν πφάξεων, αἶς πολὺ τὸ ἕνδοξον πρόσεστιν.

[290, 27] 'λέγω δὲ τοῦτο εἰ μὴ ἑκών τις διὰ
¹⁰ τῶν εὐζώνων τε καὶ εὐτελῶν τινος ἀλληγοροίη'
κυρίως μὲν τὸ εὕζωνον κεῖται ἐπὶ ἀνδρῶν τῶν μὴ
πολλὰ σκεύη ἐπιφερομένων μηδὲ πολλοὺς ἑπομένους
ἐχόντων, ὡς καὶ ὁ συγγραφεύς φησιν 'ἀνδρὶ εὐζώνῷ
ἡμερῶν δέκα ὁδός' καὶ αὐτὸς δὲ τὸ εὐτελῶν ἐπενεγ¹⁵ κῶν ἐπεξηγεῖται τὴν λέξιν. εὐτελεῖς δὲ ἀλληγορίαι
εἰσίν, οἶον ὡς 'Αριστοφάνης ἐν τῷ δράματι τῆς Εἰρήνης
διαπλάττει τὴν ἄνοδον τοῦ κανθάρου πρὸς τὸν Δία
τῆς εἰρήνης ἕνεκα, καὶ πάλιν παρὰ Πλάτωνι ἐν συμποσίφ ὁ αὐτὸς κωμικώτερον πεποίηται τοὺς περὶ ἔρωτος
²⁰ λόγους διεξιὼν καὶ τὴν σύζευξιν τοῦ ἄρρενος καὶ θήλεος καὶ πάλιν διαίρεσιν ἀλληγορῶν.

[291, 3] 'όταν λέγη τὸ ὄντως ὄν καὶ ἀγαθὸς ἡν' περὶ μὲν γὰρ τῆς πρωτίστης αἰτίας ὁ Πλάτων λέγων φησὶ τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ πάντας ὁμολογεῖν, τὸ δὲ 25 τί ἐστιν εύρεῖν τε καὶ φράσαι τῶν χαλεπωτάτων ὑπάρ-

4 τὰς om. S 7 δὲ om. S 8 ἔνδοξον πρόσ[εστιν] V; ἔνδοξόν ἐστι S 11 W VII 960, 11-961, 4 et W v 483, 17 -22 18 δ | f. 211^r | συγγραφεύς S || cf. Thuc. 2, 97 16 τῆς εἰρήνης V W v] τῆι εἰρήνηι S 17 κα[ν]δάρου, ν superscr. m. 2, S 19 πεποίηκε S 20 δήλε[ο]ς, ex ω, S 23 W VII 962-963 || δ om. V || Plat. Tim. 27 E sq. 24 ἐστι om. S 26 χαλεποτάτων V || δπάργειν W VII] δπαξ S; δπάρχον V

.

χειν τὰ δὲ ὄντα διαιφῶν εἰς δύο, νοητά τε καὶ αἰσθητά, τὰ μὲν νοητὰ ὄντως ὄντα καλεῖ ὡς αἰωνίας τήν τε οὐσίαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχοντα, <τὰ δέ γε αἰσθητὰ τὰ γινόμενα ἀεὶ ὅντα δὲ οὐδέποτε ὡς ἔγχρονον τήν τε οὐσίαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν 5 ἐνέργειαν ἔχοντα).

[291, 10] 'έτέρου δέ τινος έργαστικαί' ή. αὐξήσεως τοῦ ὑπουοουμένου, ὡς παρὰ τῷ ὅήτορι 'οἰ δὲ συνειπόντες ὅτου δήποτε ἕνεκα - ἐῶ γὰρ τοῦτό γε', ή ἀτόπου ἐπικρύψεως 'οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς οὐδὲν 10 εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου'. — [στομφάζειν] στομφάζειν δέ ἐστι τὸ κομπάζειν καὶ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ στομφῶδες τὸ σκληρόν. τὸ οὖν στομφάζειν τραχὺ ὂν κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν στοιχείων καὶ αὐτῆ τῆ προφορῷ διογκοῖ τὸ στόμα.

[291, 19] 'δ γάο Θεόκοιτος άχθόμενόν τινα πεποίηκε δωοιαζούσαις γυναιζίν' έν γάο Συοαχοσίαις ή 'Αδωνιαζούσαις δύο γυναικῶν πολλά ποος άλλήλας διαλεγομένων δωοιστί και πολλῷ τῷ ā χοωμένων - οἶον 'θᾶσαι, Πραζινόα, θᾶσαι, φίλα' και 'γραιᾶν 20 ἀποτίλματα πηρᾶν' και 'ήλθε φέρων ἅλας ἅμμιν ἀνὴρ

2 $\delta g \ V W \ V II$] om. S || alwvlag V] alwvlav S W V II 3 tà $\delta t = -6 t = -6 t = 0$ W V II] om. V S 7 W V II 962, 10-13 8 Dem. 18, 21 9 $\delta \eta = \pi \sigma^2 V || [\eta] d\tau] = \sigma \sigma \eta = \sigma dt = 0$ $\sigma \delta t = 1$ 9 $\delta \eta = 0$ ($\eta = 1$) $\eta = 0$ ($\eta = 1$) $\eta = 0$ ($\eta = 1$) $\eta = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 19 Dem. 18, 3 || $\delta v = 0$ $\sigma \delta t = 0$ 10 Dem. 19 D τρισκαιδεκάπηχυς' - έφη τις ἀκούσας αὐτῶν ὡς 'πλατειάσδοισαι ἕπονται', ὅ ἐστι πλατέως λαλοῦσαι· καὶ τῶν κωμικῶν τις περί τινος ἀλαζόνος στρατιώτου φησὶ 'καὶ γὰρ μετὰ Κάλλα γέγονα καὶ μετ' Λίχμία καὶ 5 μετὰ Μενοίτα καὶ μετὰ Περδίκκα πάλιν καὶ ναὶ μὰ Δία τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία', ἅλφα πρὸς ἑκάστην τὴν τελευτὴν προστιθεἰς ἐπέραινεν ὀνόματα πλατύτατα έξηγγελμένος.

[291, 30] 'καὶ εἰ καθ' ἑαυτὸ δὲ τὸ ι τάττοιτο, 10 ἥκιστα σεμνὴν ποιεῖ τὴν λέξιν' ὡς ἐν τῷ "Ἐκτορι' 'ῖει' "Ἱριδι'.

[292, 1] 'καὶ μὴν καὶ αί τροπικαὶ λέξεις σεμναὶ καὶ διωγκωμέναι' εἰκότως αί τροπικαὶ λέξεις ὄγκον προσάγουσι τῷ λόγῷ· διπλαῖ γάρ πώς εἰσιν ἔχουσαι 15 τό τε κύριον σημαινόμενον καὶ τὸ μεταφορικόν.

[292, 15] 'περαιτέρω δε τούτων είπρο έλθοιεν, και παχύτερον αὐτὸν ποιοῦσιν' ἀντι τοῦ ἀνοητότερον· παχεῖς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἀναισθήτους και ὑώδεις ῶσπερ λεπτοὺς τοὺς ἀκριβεῖς τε καὶ

1 τρισκαιδεκάπαχυς S || Th. 15, 88 || πλατειάσδοισαι απαντα Theocr.; πλατιάζουσαν ἕπονται V; πλατιάζοισαι ἕπονται, σδ superscr. m. 1, S 2 πλατέως VW VII] παντελώς S 4 adesp. fg. 129 K. || Κάλλα Meineke] καλα VS || γέγονα S] γεγονότα V || μετ' Λίχμία Meineke] μεταίχμια V; μεταχμαΐα S 5 περδικα S || πάλιν S] πάλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 κινησίαν V; πινησειαν S || άλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 κινησίαν V; πινησειαν S || δίλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 κινησίαν V; πινησειαν S || δίλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 κινησίαν V; πινησειαν S || δίλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 κινησίαν V; πινησειαν S || δίλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 κινησίαν V; πινησειαν S || δίλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 κινησίαν V; πινησειαν S || δίλην Δ' V || ναλ S] ναί γε V 6 α έξηγγελμένος V] έξειλεγμένος S; έξειογασμένος W V 9 αύτό S 10 W VII 972, 6; cf. W V 485, 14 11 ἕπτορι ϊει έριδι W VII; Έπτωρ ήρι βίηφι II. Χ107. Eustath. ad II. Κ492: πακοφώνως ἕχουσι... παι τά συχνά Ι, παθά δηλοϊ παι τό 'Γριδι δίη' ο σσηρέναι γὰς τὰ χείλη ποιεῖ τὸ ἐν τοῖς τοιούτοις άλλεπάλληλον 13 W VII 972; cf. W v 485, 16-18 15 τε om. V 16 δὲ | f. 212^Γ Ιτούτων S 17 W VII 973, 3-6; cf. W v 486, 5-8 19 λεπ[τ]οὺς V

όξεῖς· καὶ λόγος οὖν παχύτερος ὁ ἀκύρως τε καὶ μὴ ἐναργῶς συγκείμενος.

[292, 22] 'έπτραχηλίζουσι δε αύτούς αί τε τραγφδίαι καὶ ὅσοι τῶν ποιητῶν τραγικώτερόν πως προαιρούνται' ούτοι γάρ και τὰ τυχόντα 5 πολλάκις των πραγμάτων άδρότατα περιφράζουσιν, ώς Εύοιπίδης μέν το δαίνειν έφη έκ χουσηλάτων τευγέων γερί σπείρουσαν ποταμίαν δρόσον'. Πίνδαρος δέ έρήμην μέν την αίθέρα διά το μή τρέφειν ζώα, άμπέλου δε καγλάζοισαν δρόσω την οίνου πλήθουσαν 10 φιάλην, εὐωνύμων δὲ πατέρων ἄωτον τὸν Θήρωνα, τό δε άρετην άσκειν δρέπων μεν κορυφάς άρεταν άπο πασάν' έκαστον γάο τούτων πολλής της τροπής καί περιφράσεως γέμει. τοῦτο δὲ τραγικοῖς μέν καὶ διθυοαμβοποιοίς έργάζεσθαι συγγνώμη τοις μέν ήρωϊκάς 15 ύποθέσεις τοις δε πράξεις ενδόξους έπι λύρας έπλεγομένοις, τοις δε τον πολιτικόν μετιούσι λόγον άποεπές τοσούτον έκ του κατά φύσιν έκτρέπειν τον λόγον. διόπεο και δ θείος Πλάτων έν τοις περί έρωτος λόγοις πεποίηκε του Σωκράτην πρός έαυτον έπισημαινόμενον 20 ώς διθυραμβώδη φθεγγόμενον είρηχώς γάρ περί του άτόπου έραστοῦ 'ὡς λύχοι ἄρν' ἀναπῶσ' ὡς παίδα φιλούσιν έρασταί' λέγει πρός Φαίδρον έτι παρακα-

1 ἀχύρ[ως τ]ε, ο sup. ρ (i. e. -ος) lineola del., V 5 W v 486, 16-487 7 ξάινθιν VS || Eur. Andr. 166 8 χαίρει σπείρουσα S || δε S] μεν V 9 Pind. Ol. 1, 6 || μεν οm. V || Pind. Ol. 7, 2 10 παχλάζουσαν V || δρόσ[ωι] S 11 Pind. Ol. 2, 7 || ἀατον S] ἀώρατον V 12 Pind. Ol. 1, 13 14 διθυραμβοποί S 16 ἐπλεγομένοις ἐπὶ λύρας S 17 λόγον om. S 18 φύσιν | f. 83^x | ἐπτρέπειν V || λόγον | f. 212^v | διόπερ S 20 ἐπισημαίνων V 22 Plat. Phaedr. 241 D || ἄρνα V; om. S || διβασται πῶσιν VS 23 λέγει δε πρός V || φαίδρω S || ἕτι παφακαλοῦντα λοῦντα περί τοῦ αὐτοῦ διεξιέναι 'οὐκ ἤσθου, ὧ μακάριε, ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ἀλλ' οὐκέτι διθυράμβους καί ταῦτα ψέγων;'

[292, 18] [°]παφὰ δὲ τοῖς ὑποξύλοις τουτοισὶ ⁵ σοφισταῖς[°] ὑπόξυλα χυφίως ἀγάλματα χαλεῖται, ὅσα ἀχφόλιθα ὅντα ἕμφασιν μὲν παφέχει τοῖς πόφφωθεν ὁφῶσιν ὡς λίθινα ὅντα, ἔστι δὲ πλὴν τῶν ἄχφων ξύλινα· εἰχότως οὖν χαὶ τοὺς ταῖς ψυχφοτέφαις τφοπαῖς χφωμένους ὑποξύλους ἐχάλεσεν ὡς δοχοῦντας μὲν 10 σεμνόν τι λέγειν πόφφω δὲ σεμνότητος χατὰ λέξιν ἑστῶτας.

[292, 32] 'δνοματικήν δε λέγω τήν τε ἀπὸ τῶν ξημάτων εἰς ὀνόματα πεποιημένην καὶ τὴν διὰ μετοχῶν τε καὶ ἀντωνυμιῶν' οἶον ὡς παφὰ 15 Θουκυδίδῃ ἀπὸ ξημάτων γίνονται ὀνόματα ἀπὸ τοῦ μέλλειν ἡ μέλλησις καὶ ἀπὸ τοῦ κωλύειν ἡ κώλυσις καὶ κωλύμη καὶ ἀπὸ τοῦ πρεσβεύειν ἡ πρέσβευσις: μετοχικὰ δέ ἐστι σωφρονῶν πολιορκῶν εὐεργετῶν, ἀντωνυμικὰ δὲ ἡμέτεροι σφέτεροι. — τὸ δὲ <καὶ > τῶν 20 τοιούτων διότι καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων ὀνόματα ποιεϊ, ὡς ἀπὸ τοῦ δικαίως δικαίωσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἀξίως ἀξίωσις. ἅτε γὰρ πολλῆς ἀεὶ τῆς σεμνότητος ὁ συγ-

W V] $\epsilon i'' \pi \epsilon \varrho$ ($\epsilon \varrho$ compendium lineola del.) $\kappa \alpha lo \tilde{v} \tau \alpha V$; $\delta \epsilon' \gamma \epsilon \pi \alpha \varrho \alpha \kappa \alpha lo \tilde{v} \tau \alpha S$ 1 Plat. Phaedr. 241 E 2 $\epsilon \pi \eta \varphi \delta \epsilon' \gamma \varphi \rho \mu \alpha \iota$ Plat.] $\epsilon \pi \alpha \varrho \alpha \kappa \alpha lo \tilde{v} \tau \alpha S$ 1 Plat. Phaedr. 241 E 2 $\epsilon \pi \eta \varphi \delta \epsilon' \gamma \varphi \rho \mu \alpha \iota$ Plat.] $\epsilon \pi \alpha \varrho \alpha \kappa \alpha lo \tilde{v} \tau \alpha S$ 1 Plat. Phaedr. 241 E 2 $\epsilon \pi \eta \varphi \delta \epsilon' \gamma \varphi \rho \mu \alpha \iota$ Plat.] $\epsilon \pi \alpha \varrho \alpha \kappa \alpha lo \tilde{v} \tau \alpha S$; $\varphi \delta \epsilon' \gamma \varphi \rho \mu \alpha \iota V V$ 4 V in marg.: α' , namerplicationum 42, 4 et 41, 3 ordo iustus non est [] $\tau o \epsilon \tau \sigma \iota S$ 5 W VII 973, 8—13 7 $\delta [\varrho \alpha] \sigma \iota V$ 8 $\tau o \delta \varrho \sigma$ om. V 9 $\delta \sigma \kappa \sigma \tilde{v} \tau \alpha V$ 10 $\tau \eta S'' \kappa \sigma \tau \alpha S$; $\tau \eta \varsigma \sigma m$. V 14 $\mu \epsilon \tau \sigma \chi \eta S S \parallel$ W VII 974, 1—2, W V 488, 1—6, W VII 974, 3—16 15 $\gamma \ell - \tau \sigma \tau \sigma \tau \sigma r$ $\tau \sigma \iota \sigma \delta \tau \alpha V$ 10 $\tau \delta \tau \tau \sigma \tau \sigma \delta \sigma \rho \sigma \tau \sigma \sigma \delta \tau \sigma \tau \sigma \tau \sigma \tau \sigma \tau \sigma \sigma \sigma$ $\tau \sigma \sigma \tau \delta \iota \sigma \tau V$ 20 $\epsilon \pi \iota \rho \rho \eta \mu \alpha \tau \sigma S$

γφαφεύς προνοῶν ἐλάχιστα μὲν τοῖς ἡήμασι τὰ δὲ πλεῖστα τοῖς ὀνόμασι κατακέχρηται, οἶον ἕν τε τῆ δημηγορία τοῦ Κερχυραίου 'δίκαιον, ὡ 'Αθηναῖοι, τοὺς μήτε εὐεργεσίας μεγάλης μήτε ξυμμαχίας προϋφειλομένης ἥκοντας παφὰ τοὺς πέλας' καὶ ἐν τῷ ἐπιταφίω 5 'οί μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμω τὸν λόγον τόνδε' καὶ ἐν τῷ 'Αρχιδάμω ¡καὶ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἕμπειρός εἰμι, ໑໑ Λακεδαιμόνιοι'· καὶ μυρία ἄν τις εὕροι τῆς ὀνοματικῆς φράσεως παφὰ Θουκυδίδη τὰ παφαδείγ- 10 ματα.

[293, 15] ^{*}μάλα σεμνῶς ὀνομάζων' ὀνοματικῆ τῆ λέξει κεχοημένος. ἱφησὶ γὰο ὁ ἑήτωο ἐν τῷ πεοὶ τοῦ στεφάνου πεοὶ Αἰσχίνου λέγων 'καὶ ἀκούσεσθε δυοῖν ἢ τοιῶν ἡμεοῶν οἶς μὲν ἐχθοὸς ὅκει φίλον ¹⁵ αὐτὸν γεγενημένον, οἶς δὲ φίλος τοὐναντίον ἐχθοόν. οὐ γὰο τὰ ἑήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν μάλα σεμνῶς ὀνομάζων - ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ συμφέρειν· συμφέρει δὲ Φιλίππῷ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαούτητος τῆς τῶν ²⁰ Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι.' ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ τάδε Φίλιππον εἰπεῖν τὰ ἑήματα ἔφη, ἀντὶ δὲ τοῦ οἰκείως ἔχειν ποὸς ὑμᾶς τὰς οἰκειότητας εἶπε, καὶ διὰ τῆς

2 κατακέχρηται V] κέχρηται S || ἕν τε τỹ SW VII] ἐν΄ V 3 κεραυφέου V || Thuc. 1, 32 || ὦ α΄ V; ὦ θεοί S 4 μεγάλως V 5 τοὺς S] τοῦς V 6 Thuc. 2, 35 || εἰρηκότων S] ρικότων V 7 προστεθέντα V 8 Thuc. 1, 80 12 W VII 975, 12–13, W v 489, 9–16, W VII 975, 14–976, 1 14 Dem. 18, 35 15 [ή]μερῶν, ή superscr., V 17 γἀρ | f. 213^v | τὰ S 18 μάλα | f. 83^v | σεμνῶς V || τῶν Θηβαίων Dem.] ἀδηναίων $\sqrt{2}$ θηβαίων S έπικρίσεως αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐπεσημήνατο ὅτι ἡ ὀνοματικὴ λέξις ἀεὶ σεμνότητός ἐστι ποιητική.

[293, 17] 'ή δοθότης λέγω καλ εί τι τοιουτότροπον' οίον τὰ εὐκρίνειαν ποιοῦντα σχήματα καλ 5 γὰρ ἐκεῖνα προς δρθότητά πως ἀνάγουσι τον λόγον διακρίνοντα σαφῶς τὸ ἐν αὐτῷ συγκεχυμένον, ὡς τὸ κατὰ ἄθροισιν κατὰ μερισμὸν κατὰ ἐρώτησιν.

[293, 18] 'και μην και αι έπιπρίσεις είτε έννοιαί τινες είτε σχήματα είεν' και τη έννοία 10 γάο και τῷ σχήματι σεμναι αι έπιπρίσεις τῷ τε λέγοντι διὰ την ἀνενδοίαστον ἀπόφασιν σεμνότητα χορηγοῦσαι ὡς δη κρίνειν ἐπισταμένῷ τὰ δέοντα και τὸν λόγον διὰ τῆς τοιᾶσδε προφορᾶς σχηματίζουσαι. τὸ δὲ ἐνδοιάζειν ἐν ταῖς ἐπιπρίσεσιν ἦθος μὲν προστίθησι 15 τῷ λόγῷ, τοῦ δὲ τῆς σεμνότητος ἀξιώματος οὐκ ὀλίγον ὑποτέμνεται.

[294, 2] 'ήκιστα δε αί αποστροφαί τε και ύποστροφαι λόγου σεμνοῦ και καθαροῦ' τὰ γὰρ γνωμικὰ καθόλου ἄνευ ἀποστροφῆς ἢ ὑποστροφῆς 20 ὅντα σεμνότερον και καθαρώτερον ἀπεργάζεται τὸν λόγον. τῆς μεν οὖν ὑποστροφῆς αὐτὸς ἐδίδαξε τὸ παράδειγμα, τῆς δε ἀποστροφῆς λάβοι τις ἂν ἐκ τοῦ κατὰ 'Ανδροτίωνος ἐκεῖνο 'ὁποίους γὰρ ἄν τινας φαίνησθε ἀγαπῶντες και σώζοντες, τούτοις ὅμοιοι δόξετε 25 εἶναι'. ἀποστρέψας γὰρ πρὸς τὸν ἀκροατὴν τὸν λόγον ἦττον αὐτὸ σεμνὸν ἔδειξεν ἢ είπερ αὐτὸ καθ' αὐτὸ ὑπῆρχεν ἄνευ ἀποστροφῆς εἰρημένον 'ὁποίους γὰρ ἄν

¹ η δτι η V 4 W VII 976 8 αί om. S 9 W v 489, 22-490 11 [ά]γενδοίαστον V 13 σχηματίζουσιν V 16 υποτέμνεται | f. 214^τ | ημιστα S 18 W VII 977, 25-978, 11 23 Dem. 22, 64 24 δόξεται S 26 ηττον αύτο V] δν αύτος S 27 οίον ante υποίους add. S

τις ἀγαπῶν φαίνηται καὶ σώζων, τούτοις ὅμοιος εἶναι δόξει'. ὑποστροφή δὲ καλεϊται τὸ πρῶτον σχῆμα, ὅτι ἀφξάμενος τῆς πρώτης ἐννοίας οὐκ ἐπήνεγκεν εὐθὺς τὴν ἑπομένην, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πρώτην εὐθὺς ὑπέστρεψεν[.] τὸ γὰρ 'κἂν μεγάλην πόλιν οἰκῶσι κἂν μικράν' περὶ 5 τῶν ἀνθρώπων εἰρηται δηλονότι τῶν ἐν τῆ προτέρα προτάσει κειμένων.

[294, 29] 'παιωνικαί τε καὶ ἔστιν ὅτε ἰαμβικαί, σπονδειακαὶ δὲ μᾶλλον' τέσσαφές εἰσιν οἰ παίωνες ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν συνεστῶτες 10 τῆς μακρᾶς ποτὲ πρώτης ποτὲ δευτέρας ποτὲ τρίτης καὶ τετάρτης γινομένης καὶ οὕτω τοὺς τέσσαφας πόδας ἀποτελούσης, ὥσπερ ἀπεναντίον οἱ ἐπίτριτοι τέσσαφες ὅντες ἐκ μιᾶς βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν συνεστήκασι πάλιν τῆς βραχείας διὰ τῶν τριῶν μακρῶν 15 πλεκομένης. εἰ δὲ ἡ σπονδειακὴ συνθήκη μᾶλλον ἐπιπρέπει τῆ σεμνότητι διὰ τὸ πλῆθος τῶν μακρῶν, δηλονότι ἡ τροχαϊκή τε καὶ ἄμφω αἱ ἰωνικαὶ διὰ τὴν συνέχειαν τῶν βραχειῶν ἀνεπιτήδειοι· εἰ γὰρ καὶ al δακτυλικαί τε καὶ ἀναπαιστικαὶ πλείονας ἔχουσιν βρα-20 χείας, ἀλλ' οὖν διὰ τοῦ φάναι σπονδειακαὶ δὲ

1 $[\tau\iota\varsigma] S$ 2 $\tilde{\sigma}\iota$ V] $\delta\iota\delta\tau\iota$ SW VII 5 p. 294, 8 Sp. (Dem. 25, 15) 6 $\delta\eta\lambda ov[\delta]\tau\iota$ V || S m. 1 in mg.: $\sigma\eta\mu\epsilon\ell\omega\sigma\alpha\iota$ (p. comp.) to $\tilde{\pi} \overset{\times}{\times} \overset{\times}{\times} (= \chi\varrho\eta\delta\iota\mu ov) \pi\alpha vv olov tovtl to \chi\omega$ $guov 8 <math>\pi\alpha\iotaov\iota\kappa\alpha\ell$ V 9 $\sigma\piov\delta[\epsilon\iota]\alpha\kappa\alphal$, ex ι , V] $\sigma\piov\delta\iota\alpha$ $καl S || \delta the kal <math>\mu\delta\lambda \lambda ov$ S ($\tau\epsilon$ καl H); cf. lin. 21 || W VII 980, 18 10 $\pi\alpha\iota ov\epsilon\varsigma$ V || $\overline{\gamma}$ $\beta\varrho\alpha\chi\epsilon\ell\alpha\varsigma$ S 11 $\mu\alpha\kappa\varrho\tilde{\alpha}\varsigma$ || K 84^r | $\pi\sigma\taut$ V || $\pi\sigma\taute \delta the \delta\epsilon vriegacs <math>\pi\sigma\taute \delta the \tau\varrho\ell\tau\eta\varsigma$ S 12 outpace S || $\tau\epsilon\sigma\sigma\alpha\varrho\iota\varsigma$ V || $\tau\epsilon\sigma\sigma\alpha\varrho\epsilon\iota\varsigma$ S 14 $[t\kappa]$ S 15 $\tau\omega\nu$ om. S 16 $\sigma\piov\delta[\epsilon\iota]\alpha\kappa\eta$, ex ι , V; $\sigma\piov\delta\iota\kappa\eta$ S || $the \pi\iota\rho\epsilon\pi\epsilon\iota$ V W VII 18 al $\ell\omega\nu\iota\kappa\alpha\ell$ V || 21 $\tau\sigma\delta$ V || $\tau\delta$ S μαλλον έδήλωσεν, ώς έπ' όλίγον έκείναις χρηστέον, καί τοῦτο βεβαιότερον ἐποίησε προσθείς ώς αί έξ ἐπιτρίτων ἁρμόδιοι μάλιστα τῷ σεμνῷ λόγῳ, ἐν οἶς μία βραχεĩα διὰ τριῶν ἐστι πλεκομένη μακρῶν.

[294, 31] 'τροχαϊκαὶ μέντοι καὶ ἰωνικαὶ ἐναν-5 τίαι σεμνότητι' άξιον ζητήσαι, τί δήποτε τὰς ίωνικάς καί τρογαϊκάς συνθήκας καίτοι πλείονας έγούσας μαχράς άνεπιτηδειοτέρας έφησεν είναι των παιωνιχών τῶν πολλάς έχουσῶν βραχείας. φαμέν οὖν ὅτι ἡ παρά-10 θεσις των ίσων μαχρών χαί βραχειών έν ταζς ίωνικαίς και τροχαϊκαίς πλέον κλά τον δυθμον ήπερ ή των πλειόνων βραχειων όμόχρονος συνθήκη. ό μέν γάρ άπό μείζονος ίωνικός έκ δύο μακρών καί δύο βραγειών συνίσταται, ό δε απ' έλασσονος ίωνικός έκ δύο βρα-15 χειῶν καί δύο μακρῶν. οὐ γάρ οὕτως τὸ ἐναντίον καθ' έαυτό πως δν επίδηλόν εστιν, ωσπερ όταν έχη παρακείμενον το έναντίον. το γάρτοι πικρόν ή το μέλαν τοῦ γλυχέος ή λευχοῦ παραχειμένου μᾶλλον γνωρίζομεν, ήπερ εί καθ' έαυτό έκάτερον θεωροϊτο, 20 καί τὰς ἰαμβικὰς δὲ μᾶλλον τῶν τροχαϊκῶν ἐν σεμνῷ λόγω αποδέχεται ώς σεμνοτέραν έχούσας την βάσιν έκείνων, ή γάρτοι είς μακράν κατάληξις σεμνοτέρα της είς βραχεῖαν.

[295, 5] 'έπι τὸ ἰωνικόν τε και τὸ συγγενὲς τούτω τροχαϊκόν' άβρότεροι έξ άρχαίου οί "Ιωνες, ώς Βαχγυλίδης τε δ λυρικός φησιν δ Σιμωνίδου τοῦ μελοποιού άδελφιδούς 'των άβροβίων Ιώνων άναξ' καί Θουκυδίδης έν πρώτω 'καί οί πρεσβύτεροι αὐτοῖς 5 των εύδαιμόνων ού πολύς χρόνος έπειδή χιτωνάς τε λινούς έπαύσαντο φορούντες και χρυσών τεττίγων ένέρσει πρωβύλον άναδούμενοι των έν τη πεφαλή τριγῶν'. είκότως οὖν καὶ τὸ ἐπώνυμον αὐτῶν μέτρον έκλυτώτερόν τε και κεκλασμένον και σεμνότητι έναν-10 τίον φησίν. συγγενές δε αὐτῷ καλει τὸ τροχαϊκόν, διότι των Ιωνικών αμφοτέρων ώς έφαμεν έχ δύο μαχοών καί δύο βραχειών συνεστώτων έναλλάξ άλλήλοις το τρογαϊκόν έκ διαιρέσεως αύτων συνίσταται καί δμοίως και τοῦτο εὐτελη τὴν βάσιν ἔχει. 15

[295, 8] ⁵καί μετὰ ταύτας τὸ ἰθυφαλλικόν' τὸ τροχαϊκὸν μέτρον οὕτως ἀνόμασται διὰ τὸ πρὸς Διονυσιακάς τινας ἁρμόδιον εἶναι χορείας, ὥσπερ ὁ ἰθύφαλλος ἀνεῖται συμβολικῶς τὴν γόνιμον περὶ πάντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου δημιουργίαν τοῦ θεοῦ 20 σημαίνων καὶ μέλη δέ τινα ἐκάλουν ἰθυφαλλικὰ εὐφημίας περιέχοντα τοῦ θεοῦ, οἶα καὶ 'Αρχίλοχος γέγραφεν.

[295, 17] 'εί γάρ μεταθείης τὰς λέξεις, ποιή-

1 τδ (alt.) om. V 2 W VII 982, 6–8, W v 493, 2–8, W VII 982, 9–14 3 σιμωνίδης S 4 Bacch. fg. 42 B. 5 πρώτηι V; \bar{a} S || Thuc. 1, 6 6 τε om. V 7 ξπαύσαντο | f. 84^v | φοροῦντες V 10 ξαλυτότερόν S 12 p. 46, 13 15 εὐτελη̃ | f. 215^v | τὴν S 17 W VII 984, 8–13 18 μπερ ὁ ἰθνόφαλλος ἀνάπειται P. Rabbow 19 συμβουλικῶς S 20 δημηουργίαν V 21 ἰθυφαλλικὰ ἐκάλουν V 22 γενράφηκεν SW VII 2[×] μεταθέης S

DEPARTMENT OF GREEK.

σεις αὐτὸ τροχαϊκὸν ἐπίμικτον' ἐπίμικτον καλεῖ τὸ ἐκ τροχαϊκοῦ καὶ ἰαμβικοῦ πεπλεγμένον· τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ ʿαίματοἐσσης κόνιος δεδραγμένος βεβρυχώς', κἀκεῖνο δὲ ὅπερ ὁ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συν-5 θέσεως ὀνομάτων διαλύσας φησὶν ʿἀλλ' ἔχον ῶστε γυνὴ χερνῆτις τάλαντ' ἀληθής ἥτις εἰριον ἀμφὶς καὶ σταθμὸν ἔχουσ' ἀνέλκει ἰσάζουσ' ἕνα παισὶν ἀεικέ' ἄροιτο μισθόν'.

[296, 2] 'έπί τινος τῶν οἰκείων ποδῶν τῆ 10 σεμνότητι' δακτύλου σπονδείου ἐπιτρίτου.

[296, 2] 'χωρίς μέντοι καταλήξεως' τίς μέν ή έν τοις μέτροις κατάληξίς έστιν, και άνωτέρω είρηται - καταληκτικά δε καλούσιν οι τεχνικοι μέτρα τὰ μη είς τελείους καταλήγοντα πόδας, ων ἐπώνυμον τὸ 15 μέτρον ἐστίν, η τελείας συζυγίας ποδῶν, έξ ων ἐκεῖνο συνέστηκε τὸ μέτρον. ὅθεν και τὸ ήρωϊκὸν μέτρον καταληκτικὸν καλοῦσιν, ὅταν εἰς τροχαϊον καταλήγη, ὅς βραχεία μιῷ ἐλάττων ἐστὶ τοῦ δακτύλου, ὅταν μέντοι εἰς δάκτυλον καταλήγη, ὡς τὸ 'οῦς τέκετο 'Ρέα' 20 και 'ἀνδρόμεα κρέα', τότε ἀκατάληκτον αὐτὸ προσαγορεύουσιν -· ὁμοίως δε και ἐπὶ τῶν κατὰ συζυγίαν η διποδίαν ποδιζομένων μέτρων, ὅταν ή τελευταία συζυ-

1 W VII 984, 14–21 || δὲ post ἐπίμιπτον add. V 2 τροχαϊκοῦ καὶ ἰαμβικοῦ] τροχαικοῦ καὶ ἰάμβου V; τροχαίου καὶ ἰάμβου SW VII 3 Dion. de c. v. 4. 22, 4 R. || τὸ αἰματοἑσσης-4 διονύσιος in mg. suppl. m. 1 S 4 ὁ om. SW VII 5 Dion. de c. v. 4. 22, 4 R. 6 χερνήτ[ι]ς S || [τάλαντ' ἀληθής ῆτις εἴρι]ον V || ἀληθής om. S || ἀμφι S 7 ἀεικεί'] S; ἀεικέα V 10 W VII 984, 22–23 11 W VII 985, 20–986, 13 || γαρ post μὲν add. V 12 p. 31, 10 13 δὲ SW VII] om. V 14 ἐστι τὸ μέτρον S 15 οὐ post ἐκεῖνο ins. S 17 ὅταν εἰς τροχαίον καταλήγηι ὅσον βραχεῖα μὲν V; ὅταν ἕχη τροχαίον καταλ^η δς | f. 216^τ | βραχεία μιᾶ S 19 καταλήγει S || Ο 187 || [οῦς] V 20 ι 347

γία των ποδων είς ένα πόδα και συλλαβήν άντι δύο ποδων καταλήγη, καταληκτικόν φαμεν, όταν δε είς τους δύο τελείους άπαρτίζη πόδας, η τετράμετρον η τρίμετρον η δίμετρον άκατάληκτον καλούσιν.

[298, 21] δυσχεφές δε παφά τῷ Δημοσθένει 5 καθαφάν εύφειν τφαχύτητα' ἄφιστος γὰφ τεχνίτης ὁ φήτωφ πεφι λόγων πολιτικῶν ἐπιστήμην γεγονώς πανταχοῦ φυλάττειν ἐπείγεται τὸ μέτφον και ἀκφάτῷ μεν τῆ κατ' ἕννοιαν τφαχύτητι σπανίως κέχφηται, ὑφειμένας δε και λειοτέφας ἀει τὰς τοιαύτας έν- 10 νοίας τῆ συμπλοκῆ τῶν μεθόδων ἀπεφγάζεται.

[299, 5] 'έπι τούτοις Δημοσθένην έκβεβληκότες' ζητήσεως γάο πεοι τῶν 'Δοπαλείων γενομένης γοάφει ψήφισμα Δημοσθένης ζητήσαι τὴν έξ 'Δοείου πάγου βουλὴν τοὺς μετειληφότας τῶν χοημά-15 των άλοὺς οὖν ἐπ' αὐτοῖς ὁ ξήτωο ἐνεβλήθη τῷ δεσμωτηρίφ. τῶν δὲ οἰκείων αὐτοῦ γυναικῶν ὡς αὐτὸν ἀφικομένων ἐνδὺς γυναικείαν στολὴν και συνεξελθῶν αὐταῖς ἀπέδοα τῆς φοουρᾶς και ἀπῆλθε εἰς Τοοιζῆνα κἀκείθεν εἰς "Δογος. ὅθεν τῷ δήμφ τὰς ἐπιστολὰς 20 ἐπιστέλλει ταύτας συκοφαντουμένοις τε τοῖς Δυκούργου τοῦ ἑήτορος παισίν ὑπὸ Μενεσαίχμου ποοθύμως ἐπικουρῶν και τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον πουτανευόμενος 'Δθηναίοις τε ποεσβευομένοις ποὺς ᾿Δογείους πεοί συμμαχίας ἅριστα συνεῖπεν οὐδεμίαν τῶν λυπησάντων 25

2 $\varphi a \sigma i v SW v II$ 3 $\dot{a} \pi a \varphi r l_{2}^{\prime} |\eta| S; \dot{a} \pi a \varphi r l_{2}^{\prime} v \nabla 5 \tau \tilde{\omega} i |$ f. 85^r | $\delta \eta \mu o \sigma \nabla 6 W v II 993, 14-19 7 \pi o litin v V$ 9 $\dot{a} n \varphi \dot{a} \tau \omega s V || \tau \rho a \chi \dot{v} \tau \eta r |i|, ex a, S 18 W v 496, 3-11, W$ VII 993, 19-994, 13 || $\gamma \dot{a} \rho o m. V || \dot{a} \rho \pi a l l \omega v V S$ 16 o v om. V || a v to v V 17 a v t | o |, ex a, S 18 d g \eta x o \mu v v v V 19 $\dot{s} l s | f. 216^{v} | \tau \rho o l g \eta \omega S || \tau \rho v s \eta v v v$ $\mu \dot{v} v a l s \chi v v V$ 25 $\lambda v \pi \eta s d v v v$

SYRIANUS, ed. Rabe.

φροντίδα ποιησάμενος έφ' φ δή και θαυμάσαντες αὐτὸν Άθηναίοι κατελθείν έψηφίσαντο και τὸν ἐν Πειραιεί τοῦ σωτῆρος Διὸς βωμὸν ἐξεμίσθωσαν αὐτῷ πεντήκοντα ταλάντων, ἄπερ ἦσαν αὐτῷ τιμήσαντες ἐπὶ 5 τῆ φυγῆ, οὐχ ὅτι τοσούτων ἄξιον ἦν τὸ ἔργον ἀλλὰ μεταγνόντες ἐπὶ τῷ μεγέθει τῆς ζημίας. κωμωδεί δὲ αὐτὸν Τιμοκλῆς ἐπὶ τοῖς Άρπαλείοις λέγων ὑΔημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει - μακάριος, είπερ μεταδίδωσι μηδενί'.

10 [299, 27] 'λέξις δὲ τραχεῖα ἡ τετραμμένη καὶ ἐφ' ἑαυτῆς σκληφά' τετραμμένη μέν ἐστιν ἡ κατά τινα τροπὴν καὶ μεταφορὰν λεχθεῖσα, σκληφὰ δὲ ῆτις καὶ τῆ συνθέσει τῶν στοιχείων κατ' αὐτὴν τὴν προφορὰν τραχύνει τὴν ἀκοὴν ὡς τὸ δαρδάπτων. δια-

15 φέρει δὲ τῆς τραχείας λέξεως ἡ σκληρὰ τῷ τὴν μὲν ὡς ἔφαμεν κατ' αὐτὴν τὴν προφορὰν φαίνεσθαι τοιαύτην τὴν δὲ τραχεῖαν καὶ ἐκ μόνης τῆς μεταφορᾶς ἐμφαίνειν τὸ τραχὺ ὡς τὸ ʿπερικόπτων καὶ λωποδυτῶν τὴν Ἑλλάδα'.

20 [304, 11] 'ίδίως δὲ εἰπεῖν λαμπφότητι ἐναντίον ἐστὶ τὸ κομματικὸν καὶ διαλεκτικόν' οἶον [°]τί γὰο καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτούς; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆοχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ πεοὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε'· κομμα-

³ αύτῶι, ras. supra τ, V 6 μεταγν[ό]ντες, ex ωι, S; μετάγοντες V 7 ἀφπαλίοις VS || Tim. fg. 4 K. 9 μ[ε]ταδίδωσι, ex η, V 11 ἀφ' ἑαντοῦ οὐσα σκληφά S || W VII 995, 6-13 || ἑστι[ν], ν postea ins. m. 1, S 15 τῶ S; τὸ V 16 καὶ ante κατ add. SW VII || πεφοφὰν | f. 217^τ | φαίνεσθαι S 18 Dem. 9, 22 || πεφικώπτων V 20 εἶπεν λαμπφότητι ὄν (sic) ἑστι | f. 85^v | τὸ V 21 W v 498, 13 sq. 22 Dem. 18, 24 || μετεπέμπετ' V

τικόν γάο τοῦτο καὶ διαλεκτικόν, ἐφώτησιν γάο καὶ ἀπόκοισιν μιμεῖται. ὅθεν δῆλον, ὡς τὰ ἐν τοῖς διαλόγοις κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκοισιν συνεχῆ συγκείμενα ἐναντίως ἔχει πρός λαμπρότητα, ὅνπεο τρόπον καὶ τὰ ἐν σφοδρότητι κομματικά.

[304, 23] 'φαιδρότητος δε ού τῆς ἐν ὡραϊσμῶ, ή δή γλυκύτητος και άφελείας έστιν' την τοῦ λόγου φαιδρότητα διττήν είναι φησι την μέν γλυκύτητι καί άφελεία και τη κατ' έπιμέλειαν συνθήκη συνθεωρουμένην, ήτις και λεπτότερον ποιεί του λόγον, 10 ώς έπι των παρίσων δμοιοάρκτων τε και δμοιοτελεύτων, & πολλά παο' Ίσοκράτει και Γοργία, oiov έἀν ής φιλομαθής, ἔση πολυμαθής' καὶ παρὰ Πλάτωνι έν συμποσίω 'Παυσανίου δε παυσαμένου', καί εύθύς έπισημαίνεται ώς άλλοτρίω του Πλατωνικού 15 άξιώματος διδάσχουσι γάο με ίσα λέγειν οί σοφοί" τήν δε ετέραν φαιδρότητα έν λαμπρότητι θεωρεϊσθαί φησι την μέγεθος και άξίωμα τῷ λόγω περιποιουσαν ώς τὰ πολύπτωτα καὶ τὰς ἐπαναφοράς. διὰ γὰρ τούτων καί των τοιούτων δ δήτωρ άριστα τω πολιτικώ 20 λόγω τὸ φαιδρὸν περιτίθησιν οὐ κατὰ τὸν Ἰσοκράτην διόλου ταις παρισώσεσιν χρώμενος - έπίβουλον γάρ

1 διαλλεπτικών S || καl post γὰρ om., post ὡς (lin. 2) pos. V 5 ἐν τῆι σφοδρότητι S; ἐν φαιδρότητι V 6 φαιδρότητος SH] σφοδρότητος V 7 W v 499, 3 sq. || [ἐστι] (m. 2) καὶ ἀφελείαι, omissis καὶ ἀφελείας τῆν - γλυκύτητι, S 8 φεῖ post εἶναι lineolis del. V 10 συνθεωρουμένην V] θεωρουμένην (et antea - cf. W v - aperte scriptum vol. ἐν γλυκύτητι) S 11 δμοιαἀρπτων V; δμοιαριτῶν S || δμοτελεύτων S 12 παρά τε ἰσοκράτηι S 13 Isocr. 1, 18 || πολυμαθής S] φιλομαθής V 14 Plat. symp. 185C 17 ἑτέραν | f. 217^v | φαιδρότητα S || έταἰραν V 18 τῷ om. S 19 ὡς V] πρὸς S || ἀναφορὰς V 20 ἱ ὅήτωρ om. S 21 ἰσοκράτη S 22 ἐπιβούλου γὰρ κάλλους S

4%

5

 χάλλος τὸ τοιοῦτον - ἀλλὰ διαχόπτων αὐτὰς καὶ ἐναλλάττων, ἕνα τό τε προσχορές φύγῃ καὶ τὸ πολιτικὸν χάλλος οὐχὶ τὸ χομμωτικὸν περιθῆ τῷ λόγῳ· χάλλος γὰρ λόγου χυρίως ἐστὶν ἡ σύμμετρος καὶ εὐάρμοστος
 μιξίς τε καὶ χρῆσις τῶν τοῦ λόγου πασῶν ίδεῶν, ῆνπερ μάλιστα ὁ ῥήτωρ ἐπιτηδεύει.

[307, 11] 'είδέναι μέντοι χρή ότι ἐἀν μετὰ καταστάσεως εἰς ἀρχὴν ἀνενέγκης τὸν λόγον ὀρθώσας' θεώρημα λαμπρότητος κάλλιστον ἡμῖν ¹⁰ παραδίδωσι πρός τὰς καταστάσεις. ὅταν γὰρ καταστατικῶς εἰσάγωμεν τὸν λόγον τῷ κατ' ὀρθότητα καὶ ἀπόστασιν σχήματι κεχρημένοι, ἀναγκαΐον εὐθὺς πλαγιασμὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τῆς περιβολῆς σχημάτων συμπλέκειν τῷ λόγω, εἴπερ τὴν λαμπρότητα βουλοίμεθα ¹⁵ διασώζειν.

[308, 14] 'χρησθαι μέν έστιν δτε καλ τροχαϊκαϊς ἀναπαύσεσιν' ταϊς μερικαϊς φησι κατὰ μέσας τὰς περιόδους γιγνομέναις ἀποθέσεσι τῶν κώλων· οὐ γὰρ δη ταϊς περατούσαις τὰς περιόδους· αὐτὸς γοῦν 20 ἐπάγει, ὡς λαμπρὸς ἀν γένοιτο λόγος, εἰ ἡ ἀνάπαυσις γένοιτο σεμνή - δηλονότι ἡ πρὸς τῷ τέλει τῆς περιόδου. [309, 10] 'ἕννοιαι μέν γὰρ ἀκμῆς καὶ ἔτι μέ-

¹ ἐναλάττων V 2 προπορὲς V 3 πομμωτικὸν W V] πομματικὸν V S || τῷ om. V 4 λόγου V] λόγος S 8 ἀνενέγκης V] ἐνέγκεις S; ἀνάγης Η 9 W VII 1002, 4–10 || λαμπρότητ[ος] V 10 γαο superscr. V 12 πεχοημένοι SW VII καὶ χοήματι V || ἡ post εὐθὺς SW VII 14 τὸν λόγον S || λόγωι | f. 86^τ | εἶπερ V 16 μὲν V] μὴν SH (c. Vat. 107: μ[έ]ν, ε ex η m. 2 corr.) 17 W v 501, 11–15 || ταῖς ante κατὰ ins. S 18 γινομέναις ἀποθέσεσι S; γιγνομένας ἀποθέσεις V || πώλων | f. 218^τ | οὐ S 19 δὴ V] δεί S || πρατούσαις S 20 ἂν om. S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 53

θοδοι αί αὐταί² πολλήν τινα πεποίηται τὴν κοινωνίαν ἡ ἀκμὴ ποὸς τραχύτητα καὶ σφοδοότητα καὶ λαμπρότητα, ὡς δοκεῖν ἐξ ἐκείνων συνίστασθαι· κατὰ μὲν γὰρ ἕννοιαν καὶ μέθοδον κοινωνεῖ τραχύτητι καὶ σφοδρότητι, κατὰ δὲ λέξιν τραχύτητι σφοδρότητι λαμ- 5 πρότητι, κατὰ δὲ σχῆμα τῆ σφοδρότητι καὶ λαμπρότητι, κατὰ δὲ κῶλα συνθήκας ἀναπαύσεις ǫυθμοὺς λαμπρότητι, ὥστε πὴ μὲν αὐταῖς κοινωνοῦσα πὴ δὲ καὶ διεστῶσα εἰκότως ἰδιόν τινα κεκλήρωται τύπον.

[309, 18] ^{*}έτέφως πως διήφηται ώς ἐν λαμ-10 πφότητι² ἢ διῆφται. εἰ μὲν διήφηται ἔχοι, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς ἐν τφαχύτητι χομματική ἐστιν ἡ φφάσις ἀλλὰ κατὰ μείζονα κῶλα δίηφηται, ἕπεφ ἔγνωμεν λαμπφότητος οἰκεῖα^{*} εἰ δὲ διῆφται ἔχοι, ὅτι δίαφμα καὶ ὅγκον ἔσχεν ὁ λόγος διὰ μακφοτέφων τῶν κώλων ἐξ-15 ενεχθείς.

[309, 23] ⁵κατὰ μὲν οὖν λαμποότητος σχῆμα ἀκμή γέγονεν' κατὰ ἀπόστασιν γὰο εἰσενήνεκται τὸ προκείμενον χωρίον, ὅπερ ἰδιον σχῆμα λαμπρότητός ἐστιν. 20

[311,32] σφοδραί πως είναι δοχοῦσιν' καλῶς τὸ δοχοῦσιν· οὐ γὰρ ἐπιτιμητικὴ λίαν ἡ σφοδρότης ἐνταῦθα ὡς τὸ βάρβαρος ὅλεθρος Μακεδών'.

1 αί superser. V || W VII 1007, 2-9 || πεποίηνται V 2 τραχύτ[η]τα, ex α, S 4 τραχύτητι σφοδορίητι λαμπρότητι W VII] λαμπρότητι om. V; τρά σφοδορίς λαμπρός S 6 σχήμα σφοδορίτητος λαμπρότητος S 8 λαμπρότητας S || αὐτα[τς] S 10 ἀς SH] om. V 11 W VII 1008, 21-25 || διήρηται ex διήρται V 12 ὡς τρά (om. ἐν) S 14 ἔχει S 15 ὄγκον ἔχει δ S '17 λαμπρότητα σχήματος S 18 W VII 1008 || εἰσενην[ε]μται V 21 είναι | f. 218^v] δοκοδοίν S || W VII 1010 δοκ

[312, 3] "ώστε φαίη τις άν, τί χρη λέγειν, ότι μέμικται λαμπρότης ένταῦθα ἀκμῆ' τὰ γωρία ταῦτα ἀχμῆς μὲν μετέχει, ὅτι σφοδράς τε καὶ τραχείας έννοίας έχει μεμιγμένας, τραχείας μέν τάς κατά Φι-5 λίππου, σφοδράς δε τάς κατά προδοτῶν μετέχει δε καί λαμπρότητος ή έννοια τῶ πεποιθέναι τὸν λέγοντα έφ' οίς λέγει. μεθώδευται δε λαμπρως προηγουμένως γάο είσηπται ή έννοια και ούχι έξ ύποβολής. σχηματισθεν δε κατά απόστασιν και λέξιν έχου μή τροπικήν 10 άλλά σεμνήν κώλοις τε μακροτέροις έξαγγελθέν λαμπρότητος ίκανῶς μετέχει. τραχύτητος δὲ μόνης σύν λαμπρότητι ή σφοδρότητος μόνης σύν λαμπρότητι ούκ άν τις φαίη πυρίως μετέχειν. διαφέρουσι γάρ άλλήλων τε αύται κατά τάς έννοίας και τὰ λοιπὰ και λαμ-15 πρότητος. άχμαζος μέν ούν δ λόγος ούκ αν είη μόνως, διότι και λαμπρός έστι κατ' έννοιαν, δπερ άλλότριον άκμης, τραχύς δε και σφοδρός ούκ αν λέγοιτο, διότι τὸ ἐπιτιμητικὸν οὕκ ἐστιν ἄγαν πικρόν.

[314, 3] ⁶καl των ἐπαναφορών διὰ τὸ κατὰ 20 συζυγίαν ἐξενεχθῆναι θαυμαστὸν κάλλος ἐργασαμένων' πάντα γὰρ ἐφεξῆς τὰ ἐν τῷ χωρίω τούτω περί των κατὰ πόλεις προδοτῶν εἰρημένα κατὰ συζυγίαν δύο ἐννοιῶν προῆκται λαμπρότητός τε πλείστης καὶ κάλλους μετέχει διά τε τὴν πεποίθησιν τοῦ λέγον-

1 λέγων S 2 λαμπρότητος $\nabla \parallel W \forall \Pi 1012, 7-22$ 3 μετέχει $VW \forall \Pi$] μετέχουσιν S \parallel τε om. ∇ 4 έχει $VW \forall \Pi$] έχουσι S 7 μεθοδεύεται ∇ 9 έχων $\nabla \parallel$ τροπ[ια] ήν ∇ 10 σεμνήν | f. 86^Y | κάλοις ∇ 12 ή σφοδρότητος μόνης σὺν λαμπρότητιος κατά τὰ λοιπά καὶ λαμπρότητος | καὶ λαμπρότητος κατά τὰ λοιπά ∇ S; καὶ λαμπρότητος καὶ κατὰ τὰ λοιπά $W \forall \Pi$ 16 διότι $VW \forall \Pi$] διὸ S 17 λέγοιτο S $W \forall \Pi$] λέγοι τις ∇ 18 άγαν | f. 219^T | πιπρόν S 20 έξενηνέχθαι S \parallel κάλλος VH] καλῶς S 21 W $\forall \Pi$ 1014, 9-1015, 5

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 55

τος - ἀποφαντικῶς γοῦν αὐτὰ προάγει - καὶ διὰ τὴν σύζευξιν τῶν ἐννοιῶν σὺν ἐπαναφορῷ προελθοῦσαν^{*} εἰ γὰρ καὶ ἀπλῆ οὖσα ἡ ἐπαναφορὰ κάλλος προσάγει τῷ λόγω, πόσω πλέον διπλῆ γενομένη.

[315, 25] 'άλλὰ τὴν μὲν αἰτίαν δι' ἢν οῦτω 5 πεποίηκεν ἐκεῖνος ὕστερον λέξομεν' ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἰδέας ἀπάσας ὁ ῥήτωρ πλεονάζει τῆ περιβολῆ, διότι χρὴ τὸν ἄριστον τῶν πολιτικῶν λόγων κεκρᾶσθαι μὲν ἄριστα ταῖς ἰδέαις ἀπάσαις ταῖς μὲν ἐπὶ πλέον ταῖς δὲ ἐπ' ἕλαττον τοῦ τεχνίτου κατὰ τὸν προσή- 10 κοντα λόγον καιρῷ τε καὶ μέτρῷ κεχρημένου, διαφερόντως δὲ πλεονάζειν προσήκει τῆ περιβολῆ διὰ τὸ πολὺ συνεστραμμένον καὶ πυκνὸν ἐν ἅπασι τῆς ἰδέας ταύτης καὶ διότι καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων ὑπτιότητα τῷ λόγῷ προσγινομένην ἐκθεραπεύειν ἱκανή. 15

[316, 28] 'θαυμάζειν δε ου χρή, εί δοκουσά πως ή ευκρίνεια τη περιβολη έναντιουσθαι δια ταυτού πράγματος δύναται γίνεσθαι' έν τφ περί ευκρινείας λόγφ φησίν, ότι τα κατά άθροισιν καί μερισμον και απαρίθμησιν σχήματα τφ μεν έφέλκεσθαι 20 άλλα νοήματα περιβάλλει τον λόγον, τφ δε ευθύς άρχομένου του λέγοντος φαίνεσθαι τοις ακούουσιν ότι έπεται και άλλο τι νόημα καλώς την ευκρίνειαν έργάζεται. και τουτο μάλιστα του άκριβους έπιστήμονος

2 προελθούσα V 4 γε post διπλη add. V 6 λέξομεν SH] δείξομεν V || W VII 1018, 6–14 9 ηδέαις S 10 έφέλαττον S || τεχνίτον, ras. int. ι et τ, V; τεχνικού S || τὸν V] τὰ S 12 [δε] S 13 απασιν V] πᾶσι S 14 τὴν ex περι V || παρὰ S] περί V || οιπεισητα, οιπειο lin. del., V 15 προσγιγνομένην | f. 219^v | έκθεραπεύειν S 18 W V 504, 19–505 19 p. 284, 11 Sp. 20/21 τῶ - τῶ S; τὸ - τὸ V 23 [τι] V ἔφγον ή τῶν δοχούντων ἐναντίων εὕχαιφός τε καὶ σύμμετφος μίζις, ὴν μετὰ Ὅμηφον ὁ τεχνογφάφος τῷ φήτοφι πφοσνέμει.

[317, 12] 'ένθα δὲ τόλμης δεϊ κάλλος καὶ τὸ 5 μὴ κεκοσμημένον ἅμα πιθανότητι' τόλμαν καλεϊ τὸ σὺν τραχύτητι καὶ σφοδρότητι διαπλέξαι τὸν λόγον· τολμηρῶς γὰρ τηνικαῦτα πάση κέχρηται καταφορῷ κατὰ μειζόνων τε καὶ ἐλαττόνων προσώπων ἅπαντας τοὺς ἐπιτηδείους πρὸς τοῦτο κινῶν τόπους. καὶ ἀκόσμητον 10 μὲν λόγον καλεῖ τὸν τραχύτητος μόνης ἀνάπλεον, οἶα δὴ πολλὰ παρὰ τῷ 'Αριστογείτονί ἐστιν ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, ἅμα δὲ πιθανότητι προϊόντα τὸν ἠθικόν τε καὶ ἀληθινόν· ἕτοιμον γὰρ πρὸς πειθὰ τὸ ἦθός τε καὶ ἡ ἀλήθεια 'καὶ τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὰς οὐδὲ 15 γιγνώσκων ὡς μηδὲ νῦν ὥφελον' καὶ τὸ 'έφ' οἶς ἔγωγε ἀποπνίγομαι'.

[317, 13] 'λαμπφότητι δὲ τὸ γοφγὸν καὶ ἀγωνιστικόν' τῆς γὰφ λαμπφότητος τοῖς μακφοτέφοις ἀεὶ τῶν κώλων χαιφούσης ἀναγκαῖον ἔσθ' ὅπου κατά 20 τινα διαστήματα τὴν γοφγότητα συμπλέκειν τοῖς κατ' ὅνομα κομματικοῖς ἀγωνιστικώτεφον ποιοῦσαν τὸν λόγον, οἶον 'Άμφίπολιν Πύδναν Ποτείδαιαν Μεθώνην'.

[318, 14] 'δύναται δε και αύξεσθαι ξκαστα τούτων' ξκαστον γάς των περιστατικών μοςίων

56

¹ έναντίου S 4 δεϊ | f. 73^r | κάλλος V 5 πείδανότητι S || W VII 1021, 1—11 7 τολμηφός S 8 άπαντα V 11 Άριστογείτονι - κατὰ Δημοσθένους, Syriani potius quam librarii cuiusdam calamum errasse credo 13 πειδιά | f. 220^r | τό S 14 olov ante καl τ. S || Dem. 21, 78 || οὐδὲ S] οὐδεἰ V 15 Dem. 19, 199 18 W VII 1022, 8—12 21 ποιοῦσι S 22 olov S] ol V || ποτίδαιαν VS 23 δὲ SH] γὰς V 24 W VII 1028, 18—20

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 57

εί τις διὰ πλειόνων τόπων ἐπεξεργάζεσθαι βούλοιτο πολλήν πλατύτητα ποριεί τῷ λόγῳ.

[318, 27] Έτι δὲ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἴσου ἐλάττονος' πάντων μὲν ἄμεινον καὶ τελεώτατα ὁ φιλόσοφος 'Αριστοτέλης παραδίδωσι τὰ περὶ τόπων ἐν τοῖς 5 οῦτως ἐπιγραφομένοις τοπικοῖς βιβλίοις· καὶ Βασιλικὸς δὲ ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ περὶ τόπων μονοβίβλῷ τούτους τε ἀπαριθμεῖ τοὺς τόπους καὶ ἅλλους ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι, δι' ὧν πλατύτατα τῶι πραγμάτων οἶόν τε ποιεῖσθαι τὰς ἐξεργασίας.

[318, 28] 'ταῦτα δὲ ἴσως οὐδὲ προσλήψεις είσιν άλλά πίστεις μαλλον' προσλήψεις μέν καλεί τάς περιβολάς, δι' ών οἶόν τε πολλήν τινα τοις πράγμασιν αύξησιν περιβάλλειν πίστεις δε μαλλον αύτας είναι φησιν, διότι τοις τοιούτοις έν τω δέοντι κεχρη- 15 μένοι τόποις οι δήτορες πείθουσι τούς απροωμένους. των δε πίστεων αί μέν είσιν άτεχνοι, νόμοι μαρτυοίαι συνθήκαι δοκοι βάσανοι και δσα έγγραφα, αί δέ έντεγνοι των δε έντέγνων είδη τρία, αί μεν γάρ είσι loginal te nal poantinal al dè normal al dè $\pi a - 20$ θητικαί. λογική μέν ούν πίστις έστι λόγος αύτου του πράγματος περί ού δ λόγος έστι τὰς ἀποδείξεις δι' έπιχειρημάτων ποιούμενος · έπιχείρημα δέ έστι λόγος πρός πίστιν τοῦ ὑποκειμένου ζητήματος παραλαμβανόμενος. ήθική δε πίστις έστι λόγος από της του προσ- 25 ώπου ποιότητος την πίστιν παρεχόμενος. παθητική

1 έξεργάζεσθαι SW VII 3 δὲ om. S 4 W VII 1024, 9–14 || οὖν post μὲν V 5 τῶν τόπων S 8 ἀπαριθμεῖται S 9 πλατύτατα τῶν S] πλατυτάτων V || οἶον πεποιεϊσθαι S 12 W v 506, 13–507, 3 || παλεῖ | f. 220[°] | τὰς S 14 περιβάλλειν W VII] περιβάλλει V; περιβαλεῖν S 20 πρακτικαί V πραγματικαί S 21 πίστεις S 22 πράγματος | f. 73[°] | περι δε πίστις έστι λόγος είς πάθος ὅπερ ὁ λέγων βούλεται τὸν ἀκροατὴν ἐκτρέπων καὶ ἄνευ τῆς τῶν πραγμάτων ἀποδείξεως, οἶον ὀργὴν ἔλεον φθόνον εὕνοιαν.

[324, 4] 'πεφιβέβληται δὲ τοῦτο μειζόνως οὐ μόνον κατὰ τόδε τὸ σχῆμα ἀλλὰ καὶ κατὰ ἕν-νοιαν καὶ κατὰ μεθοδον καὶ κατὰ ἄλλα σχήματα πλείονα' οὐ γὰφ μόνον κατὰ πλαγιασμὸν ἐξενήνεκται τὸ χωφίον, ἀλλὰ καὶ σὺν τοῖς πεφιστατι10 κοῖς διαπέπλεκται πράγμασι προσώποις αἰτίαις, ὅπεφ ἐστὶν ἕννοια πεφιβολῆς. ἕτι γε μὴν ἐν πολλοῖς μέφεσι τοῦ χωφίου καὶ τὰς κατασκευὰς λέγει ποὸ τῶν προτάσεων, ὅπεφ ἐστὶ μέθοδος πεφιβολῆς, οἶον 'ταῦτα δὲ δρῶν ὁ Φίλιππος - οὐ γὰφ ἦν ἀφανῆ - τοῖς παφ'
15 ἑκάστοις προδόταις χρήματα ἀναλίσκων πάντα συνέχουτειν προτάσεως οῦσης κατασκευή ἐστι τὸ χρήματα ἀναλίσκειν τοῖς ἑκασταχοῦ προδόταις.

[324, 21] 'τὸ καὶ κέχρηται συμφορặ ποῦ ἔτι το καθαρὸν πλην τοῦ κώλου' τὸ μὲν γὰρ κῶλον διὰ λέξεων κοινῶν ἐξενεχθὲν καθαρόν ἐστιν, ἡ δὲ ἔννοια γένος είδη περιλαβοῦσα περιβέβληται· γενικὸν μὲν γὰρ ἡ συμφορά, είδικὸν δὲ ἡ παρὰ τῶν νόμων ἀτιμία, ὴν ὑπεῖχε διὰ τὴν ἀστρατείαν ὁ Σαννίων.

25 [324, 30] 'τῶν δὲ ἄλλων ἰδεῶν αῖ ποιοῦσι τὸ μέγεθος τῶν λόγων ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς σχεδὸν

⁷ καὶ | f. 221^r | κατὰ S 8 W VII 1028, 1—11 9 ἐξήνεκται V 13 Dem. 18, 19 15 πάντας S 20 W V 508, 9–13 21 διὰ λέξεων κοινῶν W V] διὰ om. S; διὰ λέξεως κοινὸν V 22 είδη] είδει S; είδη δὲ V || περιβάλουσα S 28 ἰδικὸν VS || παρὰ S] περι V || τῶν νόμων ex τὸν νόμον S 24 στρατειαν S || Σαννίων W V] στράτων V S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 59

ούδεμία πλήν σφοδρότητος άρμόττει' ή μέν λαμπρότης ούγ άρμόττει, διότι παρά τοις ίδιώταις ούγ οίόν τε ένδοξα πράγματα γίγνεσθαι. ή δε τραγύτης ού παραληπτέα, διότι κατά μειζόνων προσώπων ούκ αν γρήσαιτο καταφορά ίδιώτης, όπερ τραγύτητος ίδιον. 5 διά ταύτά δε ούδε τη άκμη χρηστέον έν ίδιωτικοῖς. άπὸ γὰο τῆς μίξεως τῶν προειρημένων γίγνεται. σφοδρότης δε άρμόδιος ίδιώταις ευρίσκεται γαρ έν αύτοῖς τὰ μὲν μείζονα τὰ δὲ καταδεέστερα πρόσωπα. έγνωμεν δε ώς αί των καταδεεστέρων προσώπων 10 έπιτιμήσεις ίδιαι σφοδρότητος. και ταύτην δε ού καθαράν φησιν εύρίσκεσθαι άντί τοῦ οὐχί ἄχρατον. πρώτον μέν γάρ ού πάντως και πεποιημέναις γρήσεται λέξεσιν δ ίδιώτης έπιτιμων, ολόν έστι το 'ίαμβειοφάγος' και 'γραμματοκύφων' - αύται γάρ τραχύτητος 15 ίδιαι -, έπειτα δε τω ήθει συμπλέξει την τραγύτητα. όπως αν ίδιώτη πρέπων έτι μαλλον δ λόγος φαίνοιτο.

[325, 16] 'οὐ μὴν οὐδὲ ἐνταῦθα ἐκείναις μᾶλλον ἔστι πλεονάσαι' καὶ γὰο ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι τῆ μὲν σεμνότητι σπανιώτερον χοησόμεθα, 20 διότι οὐ πολλαχοῦ τοῦ λόγου περὶ θείων ἢ μετεώρων ἢ ἐνδόξων πραγμάτων ὁ ῥήτωο διαλέξεται ἀλλ' ἐπ' ἐλάχιστον ταῖς δ' αὖ ἐπιτιμητικαῖς τῶν ἰδεῶν οὐκ ἐπὶ πολὺ χρηστέον διὰ τὸ μὴ ¦λίαν τραχὺ καὶ φιλαί-

1 W VII 1028, 17–1029, 14 3 ἐνδόξοις πομί f. 221^v |γματα γίνεσθαι S || γί[γ]νεσθαι, γ superscr., V 4 περιληπτέα V 5 χρήσαιτο, int. χ et ρ una litt. erasa, V || ἰδιότης V || ὅπερ V] ό παρά S 6 τὰ αὐτὰ S 7 προειρ[η]μένων S 8 αὐτοῖς ex αὐταῖς V 9 μείζονα | f. 74^r | τὰ V || πρόσωπα V] προσώποις S 10 ὡς καὶ τῶν S 11 ἐπιτ[ι]μήσεις, ex η, V 14 Dem. 18, 139 || ἰαμβιοφάγος S 16 Dem. 18, 209 19 N × 508, 21–509, 10 20 τῆ μὲν σεμνότητι W V] om. V S τιον τοῦ λέγοντος φαίνεσθαι τὸ ἦθος, σχληρὸν γὰρ χαὶ φιλαπεχθῆμον τό γε τοιοῦτον. οὐ μὴν οὐδὲ τῷ ἀχμῆ πλεονάσει διὰ ταῦτα, χοινωνεῖ γὰρ ὡς ἔγνωμεν τραχύτητι χαὶ σφοδρότητι κατὰ τὴν ἔννοιαν. 5 διὸ δὴ πάντων μάλιστα τὴν περιβολὴν ἠγάπησεν ὁ ῥήτωρ ὡς μέγεθός τε περιποιοῦσαν τῷ λόγῷ χαὶ τῶν ὁμοειδῶν ἀποφεύγουσαν τὸ δύσχρηστον.

[325, 23] 'xal τὸ ἐπιτρέχον χαλούμενον σχῆμα ἐκ τοῦ παρασυναπτικοῦ' ἐπιτρέχον μὲν καλεῖ-10 ται τὸ σχῆμα διὰ τὸ τὰς ἐννοίας ἔχειν ῶσπερ ἐν δρόμω ἠρτημένας ἀλλήλων· ἐκ τοῦ παρασυναπτικοῦ δὲ ἐπειδὴ εὐθὺς τῆ πρώτη προτάσει συνῆπται ἡ αἰτία.

[325, 24] < έπειδη γαφ έκκλησία μεν ουκέτ' ην ύπόλοιπος ουδεμία δια το προκατακεχφησθαι'> 15 ωρισμέναι γαφ ήσαν έκκλησίαι κατα πρυτανείαν έκάστην τέσσαρες. δέκα δε ουσών 'Αθήνησι φυλών έπρυτάνευον αί μεν πρώται λαχούσαι φυλαι τέσσαρες άπο τριάκοντα ξξ ήμερών αί δε λοιπαι ξξ άπο τριάκοντα πέντε. μετα ούν τας ώρισμένας τοῦ δήμου συν-20 όδους έν ταϊς έκκλησίαις εί τι άναγκαϊον έμπεσοϊτο πρᾶγμα, περί ού τον δημον έχρην συνελθόντα γνώναι, σύγκλητος έγένετο έκκλησία. προκατακεχρησθαι ούν έστι το ήδη τας ώρισμένας έκκλησίας παρεληλυθέναι. [325, 26] `έτι έφέλκονται νοήματα και ύπο-25 στάσεις' ύποστάσεις καλούνται τα σχήματα τα οίονει

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 61

ύποστήσαι καὶ δείξαι τὰ πράγματα δυνάμενα 'τίς γὰφ ἂν ἐναργέστερον τοῦτο δείξειε τοῦ καὶ τοὺς ἀντιδίκους ὑμολογοῦντας παφεχομένου;' ἢ πάλιν 'πῶς οὐκ ἐναργὲς ταῦτα παρὰ θεῶν αἰτεῖν, ὅσα τῆ πόλει καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν εὐχόμεθα προσεῖναι;'

5

[326, 31] ⁵άλλὰ συντεθέντα δύο κώλοις έτέοοις συνεζευγμένοις ὥσπερ ἐν στροφῆ καὶ ἀντιστρόφῷ τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει' ὁ κατὰ συζυγίαν φησὶ μερισμὸς δύο ἐννοιῶν πρὸς δύο ἐννοίας τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει. 10

[326, 32] Έσπες έν στοοφή και άντιστοόφω' στοοφή και άντίστοοφος και έπωδος συστήματα μέτοων έστιν έν κωμικοῖς και τραγικοῖς και λυοικοῖς ποιήμασιν. ή μέν οὖν στοοφή έστιν ή πρώτη τιθεμένη περίοδος έκ δυεῖν ἢ πλειόνων κώλων όμοίων ἢ 15 άνομοίων συγκειμένη, ώς παρὰ 'Αλκμᾶνι 'μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατες Διος ἄρχ' έρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ίερον ὕμνου και χαρίεντα τίθει χορόν'. «ὕτη γὰς ἡ στοοφὴ ἐκ τριῶν ἐστι κώλων δακτυλικῶν ίσομέτοων. έξ ἀνομοίων δέ, ὡς τόδε 'μῶσ' ἄγε μῶσα λίγεια 20 πολυμμελές αίὲν ἀοιδὲ μέλος νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἅειδε'. ἀντίστροφος δέ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν πρώτην στροφὴν τιθεμένη περίοδος ἴση και ὁμοία τῆ πρὸ αὐτῆς στροφῆ κατά τε τὸ πλῆθος και τὸ μέγεθος τῶν

1 τὸ πρῶγμα S || τίς W VII] τί VS 2 ἐνεργέστερον VS || τοῦτο V W VII] τούτου S 3 ἐναργὲς ταῦτα V] ἐναργέστατα S 5 προσῆγαι S 8 W VII 1031 10 ἀνταπόδ[ο] σιν, ex ω, S 12 W v 510, 2-511, 3 14 θεμένη S 16 ἀλπῶνι V || Alcm. fg. 45B. || μῶσ om. S 17 παλλιῶπα V || διός V] αι S || ἐπῶν V 18 ίερῶν V || ὑμνον ex ὑμνων V || χορόν W v] χορῶ V; χώρωι, in mg. m. 1 χορῶ, S 20 Alcm. fg. 1B. || μῶσ om. S || λίγη ἀπο δ' υμμελέσαιεν ἀοιδὲ S 21 παιρενί ἄειδεν S 24 αὐτῆς | f. 223^τ | στροφῆι S || παὶ τὸ μέγεθος τῶν S] τὸ μέγεθος. κώλων. ώνομάσθησαν δὲ ούτω διὰ τὸ τοὺς χοροὺς στρεφομένους τε καὶ ἀντιχορεύοντας ἀλλήλοις περὶ τοὺς βωμοὺς ἢ τοὺς ναοὺς ἢ τὰς ὀρχήστρας ἄδειν τὰ τοιάδε μέλη τήν τε οὐρανίαν καὶ τὴν τῶν πλανητῶν
⁵ κίνησιν ἐναντίαν οὖσαν ἀπομιμουμένους ἐν ℘υθμῷ. ἐπφδὸς δέ ἐστι περίοδος ἐν τριάδι τῆ στροφῆ καὶ ἀντιστρόφφ ἐπιλεγομένη ἀνόμοιος τῷ πλήθει τῶν κώλων ἢ τῷ μεγέθει ἢ συναμφοτέροις. ἤδετο δὲ ἰσταμένων τῶν χορῶν καὶ ταύτῃ τὸ ἑδραῖον τῆς γῆς ἀπο¹⁰ μιμουμένων.

[328, 6] τό τε ούν κατὰ ἄφσιν καὶ θέσιν πεφιβάλλει' ἄφσις καὶ θέσις, ὡς καὶ ἀνωτέφω εἰφηται, κυφίως μὲν ὀνομάζεται παφὰ τοῖς μουσικοῖς ἐπὶ τῶν τοῦ ποδὸς κφουσμάτων ἄνω ἢ κάτω τὴν δφμὴν λαμ-¹⁵ βανόντων, παφὰ δὲ τῷ φήτοφι τὸ κατὰ ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν σημαίνε.

[330, 13] 'είπες μή άγλευπής γενήσεσθαι μέλλοι' ἄχαρις και ἀκόσμητος, μεταφορικώς· το γάς γλεῦκος πολλήν ἔχον τήν γλυκύτητα δοκεί χαρίεν είναι 20 προς τήν πόσιν

[330, 29] 'Χάλλος έστι συμμετρία μελῶν και μερῶν μετ' εὐχροίας' καί ἐστι περιληπτικώτερον μὲν τὸ μέλος οἶον κεφαλή χείρ πούς, περιεχόμενον δὲ τὸ μέρος οἶον ὀφθαλμοί ὅτα δάκτυλοι· ἀναλο-

nal tõr V 1 ovtas S 2 stresol μ]erovs S 3 doglotas V 6 ér triádi V] tritt S 7 ároupolas S 8 dè om. V 9 tavtny S 12 W v 511, 8–11 || p. 18, 7 13 ároupálista V 14 noovuátar S 15 nal natágasir om. V 16 snµalvei (in infer. mg. folii m. 1) | f. 75^r | elne V 18 W . v 511–512 19 ylevas de S || égav V 22 W VII 1033, 18–1034, 1 28 negalų | f. 223^r | zelg S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 63

γούσι δε έν τοις λόγοις τοις μεν μέλεσιν αι ίδέαι τοις δε μέφεσι τὰ όκτὰ έκάστης ίδέας ποιητικά.

[331, 11] 'άλλα μη χύδην ἕκαστα βεβλησθαι' αναφμόστως καί συγκεχυμένως. Όπες πάσχουσιν ἕνιοι τῶν φύσει μὲν ὀξυτέςα κεχοημένων ήκιστα δὲ τοῖς 5 ἐπιστημονικοῖς λόγοις ποδηγετήσαι την φύσιν ἐξισχυόντων.

[332, 6] Έννοιαι δὲ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἢ μέθοδοί τινες τοῦ τοιούτου κάλλους οὐκ εἰσίν, πλὴν εἴ τις λέγοι τὴν δριμύτητα' δριμεῖαι ἕν- 10 νοιαί εἰσιν αἰ τροπικῶς τε καὶ ἐμφαντικῶς εἰρημέναι, ὡς ἐπὶ κυνῶν ἡ φιλανθρωπία καὶ ἐπὶ Ἐρμιόνης ἡ φιλανδρία καὶ ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ τὸ ἰππόδαμος· αἰ δὲ τοιαῦται τῶν ἐννοιῶν καὶ κάλλος οὐ σμικρὸν προσάγουσι τῷ λόγῷ, ὡς εὐθὺς κινεῖν τὸν ἀκροατὴν πολλῷ 15 δἡ μᾶλλον ἢ τοὺς ἐρωτικοὺς τὰ λίαν εὐειδῆ τῶν προσάπων.

[332, 13] ^εεναφγεζς μέν είεν αν και ίσως και άλλο τι' άντι τοῦ και σφοδραί· πολλή γάρ ή συγγένεια τῆ τραχύτητι πρός τὴν σφοδρότητα.

[332, 17] 'καλαί δὲ ὡς ἐν τοιούτῷ κάλλει οὐκ εἰσίν' ἀντί τοῦ ὡς ἐν τῷ ἰδιάζοντι καὶ οἰκείῷ τῆς τοῦ κάλλους ἰδέας* διπλοῦν γὰρ τὸ κάλλος, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἔφη, τὸ μὲν δι' ὅλου τοῦ λόγου διῆκον

2 όπτὰ τὰ ἐπ τῆς ἰδέας ποιοτιπά S 4 W v 513, 2–5 6 ποδηγετῆσαι S] ποδηγέτης παὶ V 8 ἢ SH] om. V 10 W VII 1035, 17–1036, 5 11 τροπικ[ῶς], ex αὶ, V 12 Xen. Cyneg. 3, 9 || Eur. Andr. 229 14 παλουσμικρὸν S 15 κρίνειν S 16 [εὐει]δῆ, ει ex η, V 19 W VII 1036, 13–14 || παὶ σφοδραὶ W VII] παὶ om. S; σφόδρα VS 21 τοὐτω S 22 W VII 1036, 20–1037, 2 23 πάλους S 24 p. 321, 1Sp. () παὶ) f. 224^r | ἀνωτέρω S έκ τῆς ἐναφμονίου κφάσεως τῶν ίδεῶν τὸ δὲ διὰ μόνων τῶν ποιούντων τὴν τοῦ κάλλους ίδέαν πφοεφχόμενον.

[332, 30] 'τοιαύτην γὰρ παρίσωσιν καὶ οῦτως ⁵ ἐπιτετηδευμένην' προς 'Ανδροτίωνα ἦν αὐτῷ τὸν "Ανδρωνος ὁ ἀγὼν τῶν 'Ισοκράτους ἄριστον μαθητῶν καὶ προς ὅητορείαν κάλλιστα γεγυμνασμένον, διόπερ εὐθὺς ἐκ προοιμίων τοιαύτη κέχρηται παρισώσει, οῖαν ἀλλαχοῦ φαίνεται διακόπτων, ὅπως ἂν τὸ κομ-¹⁰ μωτικὸν διαφύγοι κάλλος. ἰσοσύλλαβα γὰρ σχεδόν πώς ἐστι τὰ τρία κῶλα καὶ δμοιοκατάληκτα λέξει τε καθαρῷ κεχρημένα καὶ συνθήκη περικαλλεῖ τῆ ἄνευ παντὸς συγκρουσμοῦ αῖ τε ἀναπαύσεις τῶν κώλων εἰς μικρότερα μόρια λήγουσαι λίαν εὐειδεῖς εἶναι δοκοῦσιν.

15 [333, 32] 'σαφῶς ἀν ἡ πρὸς κάλλος ἐγένετο ἐπιβουλη τοῦ λόγου' πανταχοῦ ὁ τεχνογράφος ἐπιβεβουλευμένον καλεῖ λόγον τὸν τῷ ἐπιτετηδευμένῷ κάλλει κεχρημένον τὸ γάρτοι διόλου ταῖς κατ' ἀρχὴν ἢ τέλος τῶν κώλων κεχρῆσθαι παρισώσεσιν ἐκπρεπῆ
20 μèν οὐ μὴν πιθανὸν ποιεῖ τὸν λόγον. διόπερ Γοργίας μèν καὶ Πῶλος σφόδρα τοῦ κάλλους πεφροντικότες παντοδαπῶν παρισώσεων πληροῦσι τοὺς λόγους, 'Ισο-κράτης δὲ ἐπ' ἕλαττον, ὁ δ' αἑ Δημοσθένης ὁ σφόδρα τεχνίτης φεύγει τὸ κεχρῆσθαι ταύταις διακόρως.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 65

[335, 12] 'διαφέφει δὲ παφισώσεως τῆς κατ' ἀρχὰς τὸ σχῆμα τοῦτο' τῆς ἐπαναφορᾶς ἡ μὲν κατὰ κῶλόν ἐστιν ἡ δὲ κατὰ κόμμα· αὖται μὲν οὖν ὅλων λέξεών εἰσιν ἐπαναλήψεις, ἡ δὲ παρίσωσις καὶ ἐν μιῷ πολλάκις ἢ δευτέρα συλλαβῆ θεωρεῖται, ὡς τὸ 5 'Παυσανίου δὲ παυσαμένου'. τὴν δὲ ἀντίστροφον ἐναντίαν εἶναί φασι τῆ ἐπαναφορᾶ, ὅτι τὴν παρίσωσιν οὐκέτι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἡ ἐπαναφορὰ δέχεται ἀλλὰ πρὸς τῷ τέλει, οἶον 'ταξιάρχους παρ' ὑμῶν ἄρχοντας παρ' ὑμῶν'.

[336, 23] 'έκφαν ές δε τὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγίνετο καὶ τὸ τῆς ἐπιτηδεύσεως' τὸ ἄγαν καταγίνεσθαι περὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ λόγου ἐπιβεβουλευμένον τε καὶ διαπρεπῶς ἐπιτετηδευμένον αὐτὸν ἀποδείκνυσιν. εἰκότως δε λόγου ἐπιβουλὴν τὸ κομμω- 15 τικόν φησι κάλλος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀτόπων μειρακίων, ὅσα τῷ φαινομένῷ κάλλει τὰς ἄφρονας δελεάζοντα τῶν γυναικῶν ἐπιβουλεύει τῆ σωφροσύνη· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου σώφρων μὲν λόγος ὁ σεμνός, ὁ δὲ τὸ ἐκπρεπὲς κάλλος ἐπιτηδεύων ἐπίβουλος. 20

[337, 20] διήχουσι γάς δι' άλλήλων σχεδόν απασαι παρά γε τούτφ και καθάπες έκ συμφθάςσεως ἕν τι λόγου πεποιήκασιν είδος τό

1 δι[αφέφει] V 2 W VII 1040, 1–9 3 μέν om. V 5 τὸ S] τοῦ V 6 Plat. symp. $185 C \parallel ἀντιστροφὴν ἐναντίον S$ $8 οὐνέτι V] οὖν S 9 Dem. 4, 27 11 ἐμφανὲς S <math>\parallel$ γίνεται S 12 W VII 1041, 8–1042, 6; cf. W v 517, 1–4 13 περὶ SW VII] ἐπι V 15 κομματικὸν, ω littera rursus lineolis del., S 17 τὰς ἄφρονας W VII] τὰς ἀφρόνους V; τοὺς ἄφρονας S 18 ἐπιβουλεύει | f. 225^τ | τῆι σοφοσώνηι S; ἐπιβουλεύηι τ. σ. V; W v: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλλωπιζομένων γυναικῶν καὶ ἐπιβουλευουσῶν τῆ τῶν θεωμένων αὐτὰς σωφοσώνη 19 σῶφρον S 22 συμφράσεως S

SYRIANUS, ed. Rube.

κάλλιστον' την ἀρίστην παρὰ τῷ ἡήτορι τῶν ἰδεῶν ἕνωσίν τε καὶ σύγκρασιν ἐκάλεσε σύμφθαρσιν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διαφόρων σιτίων, ἕπερ ἐν τῆ γαστρὶ πρότερον ἀλλοιοῦται καὶ την οἰκείαν μεταβάλλει ποιό-5 τητα, εἶθ' οὕτως ἕνα τινὰ χυμὸν γεννώντων θρεπτικόν τε καὶ σωτήριον τοῦ σώματος.

[340, 1] 'δ γε μήν περί τῆς ἀτελείας σχεδόν άπας έστι τοιούτος' ήθικώτερον γάρ μαλλον και δί έπιμελείας τε καί κάλλους πεπλεγμένον 'Αψίνης καί 10 Άσπάσιος απεφήναντο τον πρός Λεπτίνην, τραχύτητος δε και σφοδρότητος άμοιρον δία τε το πρός ένδοξον πρόσωπον ύπερ αδόξου τοῦ Κτησίππου ποιείσθαι τούς λόγους καί διὰ τὸ έξήκειν αὐτῷ τὸν χρόνον της γραφης, ην έγράψατο πρότερον Βάθιππος δ Άψε-15 φίωνος πατήρ τον Λεπτίνου νόμον, έτι μήν διά το συμφέρειν τῷ δήμφ τὸν νόμον ἐπὶ τοὺς πλουσίους μετάγοντα τὰς λειτουργίας. ῶστε καί πρός δργήν έτρεψεν αν τον απροατήν, εί προς παταφοραν έγώρησεν δ δήτωο τοῦ τὰ λυσιτελοῦντα νομοθετοῦντος. εὐθέως 20 γοῦν ἐκ προοιμίων διὰ τῶν ἐξ ἐπιπλοκῆς βραχείας πεπλεγμένων κώλων την περί τοῦ δικαίου τέθεικεν άντίθεσιν, καθ' ην σαθρότερος ην δ Λεπτίνου νόμος - τῷ γὰρ συμφέροντι μᾶλλον ἔρρωτο -, ἰσχυράν δὲ αύτην δηθεν έπιδείξαι βουλόμενος έπήνεγκεν ώς είδως

¹ W VII 1042, 16–21 2 σόμφθαρσιν V] σύμ|φ]ρασιν S 4 μετὰβαλληι V 5 κατεπικρατειαν post χυμόν add. SW VII|| γεν[ν]ῶσι (ν superscr.) τ[ω erasa]ν S || θ]ρεπτη]τικόν V 8 W v 517, 21–518, 13 9 άψ. τε καί SW v 10 άπεφήνατο V || τόν S] τό V 14 βάφιππος V 15 έτι – 16 νόμον om. V 16 πλουσίους S] πλησίον V 17 λειτουργίας | f. 225 v | ῶστε (om. καί) S 18 ante τόν lin. del. τ΄ V 20 διὰ τους ἐξ ἐπιπολλῆς, in mg. m. 1 ἐπιπλοκής, S 21 πεπληγμένων V 23 τὸ γάρ συμφέρον S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Α ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 67

άχοιβῶς 'καί τούτφ πλείστφ χρήσεται τῷ λόγφ'. καίτοι δῆλον ὅτι τοῖς σαθροτέροις ἐπ' ἐλάχιστον οἱ ῥήτορες χρῶνται.

[340, 15] 'διόπερ δη μάλιστα καλὸν ὅτε ποιοῦμεν λόγον μέτρου πλησίον εἶναι τὸν ῷυθμόν' 5

ώστε ίαμβόκοοτά τε πολλά εἶναι καὶ ἑφθημιμερῆ καὶ ἐπῶν ἀκροτελεύτια, ἅπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ Ἰσοκράτει φαίνεται πάμπολλα τοῖς ἀκριβῶς ἐπισκοπουμένοις, καὶ ἡμεῖς δὲ διεξιόντες τοὺς λόγους πλῆθος ἰάμβων ἐσημειωσάμεθα. Ἰσοκράτης τε, ὡς καὶ ἀνωτέρω 10 ἔφαμεν, ἐν τῆ τέχνῃ φησὶν ὅλος δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω - ξηρὸν γάρ - μηδὲ ἕμμετρος - καταφανὲς γάρ -, ἀλλὰ μεμίχθω παντὶ ἑυθμῷ μάλιστα'.

[340, 27] 'έπειτα εἰ οἱ πόδες ἐξ ὧν σύγκειται ὁ ◊υθμὸς οἰκείως ἔχοιεν ποὸς ἀλλήλους καὶ μὴ 15 ἀναφμοστοῦντες τραχύτητα ποιοῖεν' δεῖ γὰρ ἐν τῆ τοιαύτῃ συνθήκῃ τοὺς ὑμοχρόνους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλεονάζειν πόδας, οἶον σπονδείους καὶ δακτύλους ἰάμβους τε καὶ τροχαίους - οἶτοι γὰρ ὑμόχρονοι -· ἀνάφμοστοι δὲ οἱ ἐναντίως ἔχοντες σπονδείω πυρ- 20 ρίχιος μολοττῷ χορεῖος. εἰ τοίνυν διὰ τῶν ἀναρμόστων ἡ σύνθεσις γένοιτο, τραχύνει τὸν λόγον, διόπερ καὶ ἀνωτέρω τὸ ἰωνικὸν ὡς ἐκλυτώτερον ἐξέβαλε

1 Dem. 20, 1 4 $\delta\eta$ VS; $\delta\epsilon\epsilon$ H || raddv SH] om. V || $\pi olove v V$] $\pi olou v S$ 6 W VII 1046, 16–23 || $\pi olds S$ $\epsilon \phi \vartheta \eta u \mu \epsilon \varrho[\eta]$, ex $\epsilon\iota$, S 7 $\tau \phi$ V] $\tau\epsilon$ SW VII 9 $\delta\epsilon$ VW VII] $\gamma\epsilon$ S 10 $\tau\epsilon$ rad (rad punctis del.) $\delta\varsigma$ rad S 11 p. 30, 15. 32, 2 || $\epsilon \phi \alpha \mu \epsilon v$ V] $\epsilon \phi \eta$ $\mu \epsilon v$ S || $\delta l \delta \sigma s$ S || $\mu \eta$ V] $\phi\eta$ S 15 $\epsilon \chi_{01}$ V || $olr \epsilon (\alpha s)$ | $L 226^{r}$ | $\epsilon \chi_{01} \epsilon v$ S 16 W v 519, 18–520, 6 18 $\sigma \pi ov \delta l ov s$ S 19 $\tau \varrho o \chi \epsilon ov s$ 20 $\sigma \pi ov \delta l \alpha s$ 22 $\gamma l voito$ W v 23 p. 295, 1 Sp. || $\epsilon h \lambda v \tau \delta$ - $\tau \epsilon \rho ov$ VS

5%

τοῦ σεμνοῦ λόγου· ἐκ γὰρ ποδῶν ἀναρμόστων ἀλλήλοις ἰωνικοὶ σύγκεινται.

[341, 5] 'άναπαύσεις δὲ λόγφ περικαλλεϊ πρέπουσιν οὐχ αί βεβηκυῖαι' τουτέστιν αί εἰς 5 κῶλον πληροῦν τὴν διάνοιαν ἀπαρτίζουσαι καὶ λέξιν μακροτέραν τε καὶ μακροκατάληκτον, ὡς ἐκεῖνο 'ῶστ' ἐξ ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αῖρεσιν γενέσθαι'.

[341, 8] 'έμέλησε γὰς τῷ ζήτοςι τοῦ μὴ διό-10 λου καλλωπίζειν δοκεῖν' ὡς ἀκριβέστατος κανὼν τῶν πολιτικῶν λόγων ὁ Δημοσθένης τὸ κομμωτικὸν οὐ προσίεται κάλλος. διόλου γὰς ἂν ἐκαλλώπισε τὸν λόγον, εἶτα ἐξ ἐπιπλοκῆς βραχείας κῶλα εἰσάγων ὡς ἀνωτέςω ἔφη κοεμαμένην εἰργάσατο τὴν ἀνά-15 παυσιν.

[341, 32] 'και χοήσιμοί γε ούτοι τῷ κεκοσμημένω λόγω' οί ἀνηρτημένοι και μικροί και εὐειδεῖς και μη τελείως περατοῦντες την διάνοιαν φυθμοί βραχεῖαν δέ τινα διανάπαυσιν ποιούμενοι τῆς ἐννοίας διὰ 20 μικροτέρων τε κώλων ἐξαγόμενοι και λέξεων βραχυτέρων και εἰς βραχεῖαν συλλαβην λήγοντες ἢ παραλήγοντες οἰκεῖοί εἰσι τῷ περικαλλεῖ λόγω, ῶσπερ οί διὰ πάντων ἐναντιούμενοι τούτοις τῷ μεγαλοπρεπεῖ και ἀξίωμα ἔχοντι λόγῷ προσήκουσιν.

¹ λόγου | f. 76^v | έπ V 2 ίωνικοl V] οιωνικοl S; οί ίωνικοl W V || σύγκει|ν]ται, ν superscr., S 4 βεβηκυία S || W V 520 5 κώλοις S 6 Dem. 1, 1 9 έμέλησαι S || τοῦ SH] τὸ V 10 W VII 1047, 1–6 11 κομματικὸν S 12 ἂν om. V 14 p. 339 Sp. || ἔφη|ν], ν lineolis del., V || ἀνάπαυσιν | f. 226^v | καl S 17 W v 521, 8–15 || εὐειδεῖς καl V] ευειλεισαι S 18 ξυθμῶ VS 20 κώλων SW v] λόγων V 21 λήγοντες ex λήγοντα V

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Α ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 69

[342, 10] Ύνα μή πάντη τῷ Διονυσίω δς δοκεί τι περί λέξεως πεπραγματεύσθαι άντιλέγωμεν' έκεινος γάο έν τῷ περί συνθέσεως όνομάτων τὰς μέν διὰ τῶν μακρῶν φωνηέντων έξαγομένας λέξεις σεμνοτέρας είναι φησι και τοῦ βεβηκότος ol- 5 κείας όυθμου, τὰς δὲ διὰ των βραχέων εὐτελεστέρας καί του κοεμαμένου. έπειδή δε το συνειπείν διά της ει διφθόγγου άμφοτέρας έχει τὰς ἐπὶ τέλους συλλαβὰς έξαγομένας - ήτις εί και μακρά έστιν ευτελέστερον ποιεί τον δυθμον διά το προσεοικέναι τη του ι έχ-10 φωνήσει, όπεο συστέλλει και σεσηρέναι ποιεί το στόμα, ώς και αύτος ανωτέρω φησιν έν τῶ περί λέξεως σεμνής -, είκότως ώς δι' άμφιβόλων έφη είτε βεβηκώς είτε un δ τοιούτος είη δυθμός καθό μέν γάο είς δύο μακράς έληξε βέβηκε, καθό δε διά της ει δι- 15 φθόγγου έξαγομένας εύτελής έστιν.

1 πάντι S || δς SH] ώς V 2 λέξεων S || ἀντιλέγομεν S 3 W VII 1048, 11–24 5 cf. Dion. de c. v. 14. 75, 7R. 6 τῶν om. S || βραχειῶν V 7 τε ante καὶ add. SW VII || κ[ρ]εμαμένον, ρ postea ins. m. 1, S 10 παρεοικέναι S 12 p. 291, 31 Sp. 13 διαμφιβόλων ex διαμφιβολας V; διαμφι | f. 227^r | βάλλων S 16 εὐτελής εἶσίν V; εὐτελείσεσιν S || εἶσίν | f. 77^r | ἑρμογένους V

ΕΙΣ ΤΟ Β.

Τοζς μέν ἀχοιβῶς τὰ ἐν τῷ προτέρῷ βιβλίῷ τῶν ἰδεῶν ἐπεσκεμμένοις ῥάδιον ῆδη καὶ τοζς ἐν τῷ δευτέρῷ παρακολουθῆσαι καὶ χωρίς τινος ὑπομνήσεως: 5 ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν ἀχριβεστέραν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου οἶμαι κἀνταῦθα χρήζειν τινὰ σαφηνείας, ἐπειράθην καὶ τούτοις διὰ συντόμων ὡς οἶόν τε ἦν ἐπεξελθεῖν. Ἐρμῆς δὲ καὶ μοῦσαι καὶ νῦν ἡγεμόνες ἡμῖν τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιστον καὶ φιλομαθέστατον ὁδοῦ κατασταῖεν.

10 [343, 13] 'εί μή τις άρα τὰ ὀξέα τῶν νοημάτων γοργὰ λέγοι' ὡς φιλανθρωπίαν ἐπὶ κυνῶν καὶ φιλανδρίαν ἐπὶ ἀκόσμων γυναικῶν. ἰστέον δέ, ὅτι ἡ ὀξύτης ἡ αὐτή ἐστι τῇ δριμύτητι.

[343, 19] 'έπειδη διὰ τοῦ τμητικοῦ γίνεται 15 τύπου' τμητικόν φησι τύπον τον διὰ τῆς βραχύτητος τῶν κώλων καὶ τῶν ταχειῶν ἐννοιῶν τέμνειν δοκοῦντα τὸν λόγον καὶ εἰς μικρὰ διαιρεῖν· τὸ γάρτοι τεμνόμενον πρόδηλον ὡς τῆς οἰκείας ὁλότητος ἀφαι-

1 supersc.: $\hat{\epsilon}\varrho\mu\sigma\gamma\hat{\epsilon}\nu\sigma\sigma\varsigma$ $\pi\epsilon\rho\hat{\epsilon}\hat{\delta}\hat{\epsilon}\sigma\nu$ B $\dot{\delta}\pi\dot{\epsilon}\mu\sigma\eta\mu\alpha$ VS 2 W VII 1050, 9–16 5 $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\hat{\epsilon}$ SW VII] $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\epsilon\hat{\sigma}\hat{\gamma}$ V 6 $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\epsilon\rho\dot{\alpha}\partial\eta$ S 7 olor $\tau\epsilon$ S] olor $\tau\alpha$ V || $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\hat{\epsilon}\hat{\epsilon}\hat{\epsilon}\partial\hat{\epsilon}\hat{\iota}\nu$ VW VII] $\dot{\epsilon}\hat{\epsilon}\hat{\epsilon}\hat{\epsilon}\partial\hat{\epsilon}\hat{\iota}\nu$ S 8 $\delta\hat{\epsilon}$ om. S || $\tau\hat{\eta}_{S}$ S] $\tau\sigma\hat{\epsilon}_{S}$ V 11 W VII 1051, 5–7 || $\epsilon\hat{\epsilon}\mu\alpha\epsilon$ post $\dot{\sigma}_{S}$ lineola del. V || Xen. Cyneg. 8, 9 12 Eur. Andr. 229 14 $\gamma(\nu\epsilon\tau\alpha\epsilon)$ S; per comp. V 15 $\tau\dot{\sigma}\sigma\sigma\nu$ S || W v 523 || $\tau\dot{\sigma}\sigma\sigma\nu$ S 16 $\tau\sigma\sigma\nu$ $\kappa\dot{\delta}\mu\sigma\nu$ om. V || $\tau\alpha\chi[\epsilon\hat{\epsilon}]\sigma\nu$ V 18 $\tau\eta_{S}$ | f. 227 | -olnelag S

ΣΥΡ. ΣΟΦ. ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜ. Β ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 71

φείταί (τι)· εί δὲ τὸ κῶλον ἐκκαίδεκα μετφείσθαι συλλαβαίζ ἔφαμεν, πρόδηλον ὡς τὰ τούτου βραχύτερα τέτμηται καὶ καθόλου τὰ κομματικὰ καὶ ἀσύνδετα.

[344, 10] 'άλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν καὶ νὴ Δία εὕδαιμόν γε' τὸ χωφίον τοῦτο μεθώδευται 5 μὲν γοργῶς διὰ τὸ βραχείας εἶναι καὶ ταχείας ἀπαντήσεις, σχῆμα δὲ ἐπιδέχεται τὸ κατὰ συνδρομὴν ἤτοι συγχώρησιν, διότι συγχωρεῖ τῷ λόγῷ τῶν ἐναντιουμένων εὐθὺς ἐν ἀρχῆ ởυνατὸν γὰρ ἦν καὶ μεθοδεύσαντα γοργῶς μὴ χρήσασθαι τῷ κατὰ συνδρομὴν 10 ἀλλὰ δι' ἐναντιώσεως ἀπαντῆσαι, οἶον 'μὰ Δία ὁ γὰρ 'Δριστοφῶν ἡμῖν κρειττόνων ὑπάρχει παράδειγμα πολιτευμάτων'.

[346, 28] 'εί δὲ πολλαὶ γένοιντο αί συμπλοκαὶ καὶ μὴ καθ' ἐκάστην πληφουμένης τε καὶ ίσταμέ- 15 νης τῆς διανοίας' τὰ τοιαῦτα χωφία δοκοῦσι μὲν ἔμφασιν ἔχειν τοῦ τμητικοῦ λόγου τῷ ταχέως ἀφ' ἐκάστου τῶν πφαγμάτων ἀπαλλάττεσθαι τὸν δήτοφα, γοφγότητος δὲ μετέχουσι τῷ τὰ πλείονα τῶν κώλων κομματικώτεφα εἶναι, πεφιβολῆς δὲ γέμουσι τῷ τε ἐφέλκεσθαι πολλὰ 20 νοήματα καὶ διὰ μεφισμῶν ἐξετάζεσθαι διὰ μακφοῦ τε τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχειν τῆς ἐφωτήσεως.

[348, 8] 'γένη γὰς είδεσι καὶ ὅλα μέρεσι καὶ ἀόριστα ὡρισμένοις καὶ ἕτερα ἄττα περιβλη-

1 τι Wv] om. VS || έκκ[α/]δεκα V 2 συλλαβῶν V || p. 17, 17 4 τὸ τοῦ SH] του τοῦ V || κεφαλαίου S 5 εὐδαίμων S || W v 523, 13-20 || μεθοδεύεται V 6 γὰρ post μὲν add. S || τραχείας V 8 συγχώρησιν SW v] συγχωρεῖν V 10 τὸ V 14 συμφόρἀί, in mg. συμπλοκαί, S 16 W v 524, 9-15 17 τολμητικοῦ V || τῶ S; τὸ V || ἀφ' W v] ἐφ' VS 19 τῶ S; τὸ V || πλείωνα S 21 καὶ | f. 228^τ | διὰ μερισμῶν S; καὶ διαμερισμὸν V 23 γένη - 24 ὡρισμἑνοις οπ. V

τικά προσλαμβάνων' άναγκαῖον δλον παραθέντας τὸ παράδειγμα ούτως ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν. ἔχει δε ούτως. 'άλλ' ό την Εύβοιαν έκεινος σφετεριζόμενος καί κατασκευάζων έπιτείχισμα έπὶ τὴν Άττικὴν καὶ 5 Μεγάροις έπιγειρών και καταλαμβάνων Άρεον και κατασκάπτων Πορθμόν και καθιστάς έν μεν Άρεω Φιλιστίδην τύραννον έν δε Έρετρία Κλείταρχον και τον Έλλήσποντον ύφ' αύτῷ ποιούμενος καί Βυζάντιον πολιορχών και πόλεις Έλληνίδας ας μεν αναιρών είς 10 δε δε τούε φυγάδας κατάγων πότερον ταῦτα ποιῶν ήδίκει καί παρεσπόνδει και έλυε την είρηνην η ου; ένταῦθα γένος μέν είδεσι περιβάλλει τον Φίλιππου άδικεϊν άποφαίνων, γένος μέν γάρ ή άδικία, είδη δέ ταύτης ή παρασπόνδησις ή λύσις τῆς εἰρήνης καὶ 15 όλον μεν ή Εύβοια, μέρη δε ό Ώρεος ό Πορθμός καί άδριστον μέν αί Έλληνίδες πόλεις ώρισμένα δέ Βυζάντιον 'Ωρεός Έρετρία. έστι δε και άλλα περιβλητικά. έν αύτω, οί δύο μερισμοί και ή δια μακρού απόδοσις. [348, 26] 'έπείνης γάρ ίδιον το είδέναι παλ 20 τούτοις καί τοῖς ἄλλοις ἅπασιν είδεσι πότε καί ποῦ καὶ πρὸς ὅντινα καὶ πῶς προσήκει χρῆσθαι' πάνυ κάνταῦθα κάν τοῖς ἑπομένοις ὁ τεχνογράφος έξυμνει την δεινότητα ώς τῷ πολιτικῷ λόγφ τὰ μέγιστα συμβαλλομένην καί την εύκαιρον χρησιν των ίδεων 25 τῶ τεγνίτη χορηγοῦσαν. αύτη γὰρ ἡμᾶς διδάσκει τόν

1 W VII 1053, 13–1054, 10 et v 524, 20–525, 3 2 οῦτως V] τῶ S 3 Dem. 18, 71 4 ἐπι[τ]είχησμα, τ ex χ, S 6 πορθμόν [f. 77^v] και V [] ἀρ[ε]ῶι, ex αι, V 10 πάντα post ταῦτα add. S 12 εἶδει] είδει VS 15 ἡ om. S 16 ὡρισμένα] ὡρισμέναι VS 17 αἰρετρία S [] περιβλητια | f. 228^v] ἐν S 22 W VII 1054, 12–21 28 ὡς VW VII] καί S 24 συμβαλομένην S 25 τῷ om. V [] χωρηγοῦσαν S

r. 1

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Β ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 73

τε καιρόν πηνίκα ταϊσδε η ταϊσδε των ίδεων χρηστέον, όπες τὸ πότε δηλοϊ, τὸ δὲ ποῦ ἐν ποίφ τῆς φητοςικῆς είδει η ἐν ποίοις μέςεσι τοῦ λόγου, τὸ δὲ πρὸς ὅντινα πρὸς ὑπεςέχοντα πρόσωπα η ἴσα η καταδεέστεςα ἕνδοξά τε η ἄδοξα η καὶ ἀμφίδοξα, τὸ 5 δὲ πῶς διὰ ποίων ἐπιχειςημάτων τὰς κατασκευὰς ἐργαστέον.

[349, 9] 'καί τούτου τεκμήφια έναφγη πολλά και της τφαγωδίας ένθα έπείγεσθαι δ λέγων δοκεί τφοχαϊκώς τε συντεθέντα' οἶον παφ' Εὐ- 10 φιπίδη ἐν Όφέστη 'θάττον ή μ' ἐχφην πφοβαίνων ίκόμην δι' ἄστεος' και παφά 'Αφχιλόχω ἐν τετφαμέτφοις 'Γλαῦχ', δφα, βαθὺς γὰφ ήδη κύμασιν ταφάσσεται'.

[350, 19] ' και μαθησόμεθά γε τοῦτο οἶον τίνα είδη τίσιν ἁομόττει προσώποις' πάλιν 15 καταχοηστικώτερον ἐνταῦθα τὰς ἰδέας είδη καλεϊ. - στρατηγοῖς μὲν γὰρ ἢ πρεσβευταῖς σεμνότης ἁομόττουσα φανήσεται ἰδιώταις δὲ ἀφέλεια.

[350, 31] ⁶ού μήν συμπληφοϊ αύτον ώσπες η τε ἀφέλεια καὶ ἡ ἐπιείκεια' εἴζηται καὶ ἐν 20 τῷ πρώτῷ, ὅτι τὸ ἦθος διαιζεῖται εἰς ἀφέλειαν ἐπιείκειαν βαζύτητα. ἡ τοίνυν μίζις τῶν ἰδεῶν τούτων προσλαβοῦσα καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸν ἦθικὸν ἀπεργάζεται λόγον· αί μὲν γὰς ἐπιεικεῖς ἕννοιαι μετὰ εἰζωνείας ἐξενεχθεῖσαι βαζύτητα ποιοῦσιν ἐν λόγῷ μεμιγμένου 25

8 τεκμήρι[α] S 10 τε om. S || συντεθέντι V || W v 525, 14—16 et 526, 4 || εόριπίδι S 11 Eur. Or. 729 || έχρη προβαίνειν V 12 άστεως VS || Arch. fg. 54 B. 15 προσάποις | f. 229^τ | πάλιν S || W vII 1057, 20—22 20 ἀφέλειαν (καl ή om.) ἐπιεικεία S || W vII 1058, 9—12 et W v 528, 3—8 || p. 8 21 ήθος S] πάθος V 24 μέν om. S || ἕννοιαι (f. 78^τ | μετὰ V καὶ τοῦ ἐνδιαθέτου, οἶον ἐν τῷ κατὰ Μειδίου 'ἐμὲ δὲ ὡς - είτε τις, ὡ 'Αθηναῖοι, βούλεται νομίσαι μανία μανία γὰο ίσως ἐστὶν ὑπὲο δύναμίν τι ποιεῖν'.

[351, 16] 'καλ ύπό τι νηπίων, ΐνα μη άβελ-5 τέφων λέγη τις' των ού πάντη άνοήτων άλλα κουφοτέφων καλ α χοη λέγειν η μη κρίνειν ούκ είδότων τοιούτοι γαφ ως έπίπαν μεν οί παϊδες, ήδη δε καλ των άνδφων ένιοι.

[352, 32] 'ή τὰ καταχύσματα φησίν αὐτοῦ 10 κατέχεεν' καταχύσματα ἐκάλουν οι Άττικοι τὰ τραγήματα, ὰ τοῖς νεωνήτοις ἀνδραπόδοις ἐπέχεον αι δέσποιναι πρός τῆ ἑστία καθεζομένοις εῦκαρπον αὐτῶν και ὀνήσιμον γίνεσθαι τὴν κτῆσιν ἐπευχόμεναι.

[353, 3] 'δλως τε πολλά τοιαῦτά ἐστιν ἐν 15 τοῖς ἰδιωτικοῖς' ἀνάγκη γὰο τὸν πεοὶ εὐτελῶν διαλεγόμενον πραγμάτων εὐτελέσι κεχοῆσθαι καὶ ταῖς ἐννοίαις, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ὁ Δημοσθένης φησὶ 'φήσαντες γὰο καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους ἔτυπτον καὶ τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν' καὶ 20 μετ' ὀλίγον φησὶ πεοὶ Κόνωνος καὶ τοῦ υίέος αὐτοῦ ὡς μετὰ τὸ τυπτῆσαι αὐτὸν 'ἦδε τοὺς ἀλεκτρυόνας

1 Dem. 21, 69 || $\ell\mu\delta$ VS] $\ell\mu\sigmal$ Dem. 2 de ds V] de ds Dem.; décs S || δ decl S || $\mu\alpha\nu/\alpha$ yaq (lineolis del.) $\mu\alpha\nu/\alpha$ yaq V; $\mu\alpha\nu/\alpha$ semel legitur in S 3 ti VH | the S 5 leyet S || W VII 1059, 14-17 || od S] obv V 6 $\mu\eta$ V] μ S 7 ds V] πqos S 9 $q\eta\sigma\iotav$ - 10 $\pi\alpha\tau\alpha\gamma' \sigma\mu\alpha\sigma$ om., in mg. suppl. m. 1, S 10 W v 529, 10-14 11 $\nu\epsilon\alpha\nu' frois$ S] $\nu\epsilon os$ η τos V 12 $\pi\alpha\delta\epsilon semel v$ (s 15 W VII 1060, 6-1061, 4 || $\epsilon\nu\alpha\gamma\eta\eta$ | f. 229 | yaq S 16 $\pi\alpha t$ rais om. SW VII 17 ds S] $\pi\alpha t$ V 18 Dem. 54, 4 19 $\pi\alpha\tau\epsilon\sigma\kappa\epsilon\delta\alpha\nu\nu rov S$ 9 $\eta \eta\delta\epsilon\nu s$; fider V

74

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Β ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 75

μιμούμενος τούς νενικηκότας, οί δε κροτεϊν τοις άγκωσιν αύτον ήξίουν άντι πτερύγων τάς πλευράς'.

[354, 4] 'καί εί ἀπὸ τῶν φυτῶν δέ τις ἐπιχειροίη, παραπλησίως ταὐτὸν ποιήσει' οἶον 'τὰ γὰρ χωρία και τὰ δένδρα οὐδέν με θέλει διδάσκειν' 5 και 'ὅχνη ἐπ' ὅχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλω, αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῆ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκω'.

[355, 26] 'αὐτίκα ή ὀξύτης καὶ τὸ ὀξέως τι εἰπεῖν ἤτοι ἀπαντῶντα λόγῷ τινὶ ἢ ὁπωσοῦν' τὸ περὶ τῶν Βυζαντίων παράδειγμα, ὅπερ τέθεικεν ἐν 10 τῷ περὶ μεθόδου γοργότητος, διπλῆν ἔχει τὴν ταχεῖαν ἀπάντησιν· πρὸς μὲν γὰρ τὸ 'κακοδαιμονοῦσι γὰρ Βυζάντιοι' ὡς παρ' ἑτέρου εἰρημένον ἀπήντησεν ὀξέως κατὰ ἐπίκρισιν εἰπῶν 'σφόδρα γε', πρὸς δὲ τὸ 'ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς δεῖ σῷς εἶναι' παφὰ τοῦ ἑήτορος αὐτοῦ 15 τεθὲν ἄλλη ταχεῖα ἀπάντησις γέγονε κατασκευαστική τοῦ λεχθέντος 'συμφέρει γὰρ τῆ πόλει'. τὸ οὖν ἤτοι ἀπαντῶντα λόγῷ τινὶ ἢ ὁπωσοῦν νοητέον οὕτῶς

η τῷ παο' έτέρου λεγομένῷ ἀπαντῶντα η τῷ παο' έαυτοῦ τεθέντι.

20

[356, 7] "ῶσπεφ τὸ ἀδελφίζειν παφὰ Ἰσοκφάτει" ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν.

[357, 18] 'διὰ τῶν τῆς γοργότητος ἰδίων τὸ λίαν ὕπτιον ὁ ῥήτωρ παρεμυθήσατο' τό τε γὰρ ἀφηγηματικὸν καὶ τὸ μυθῶδες πολλὴν ὑπτιότητα 25

1 μιμουμένους V || ×ρ[ο]τεῖν V 3-4 δέ et παφαπλησίως SH] om. V 4 W v 531, 3-6 || Plat. Phaedr. 230 D 6 η 120 || δγχνη έπ' ὄγχνη S 8 ή SH] om. V || τι SH] τίς V 9 ή om. S 10 W v 531, 13-23 || p. 344, 13 Sp. 12 Dem. 8, 16 13 παφ' W v] περί VS 15 αύτους S Dem.] αύτο V || σῷς om. S || παφὰ | f. 230^r | τοῦ S 18 ή πῶς δῦν S 19 ἑτέρ[ον], ex ω, S 21 ἀδελφίζειν H] ἀδελφαεῖν V; ἀδελφὰν S 22. W v 531 24 W vII 1064, 16-22 παρέχει τῷ λόγω, ὅπερ διὰ τῆς γοργότητος ἰάσατο δεόντως ταχέως τε ἀφ' ἐκάστου ἀπαλλαττόμενος καὶ κομματικώτερα τὰ κῶλα ποιῶν καὶ τῶν μερισμῶν τὰς ἀποδόσεις ἐπιταχύνων, ὡς ἐν τούτῷ ʿλαβεῖν μὲν 5 ὑπὲρ ʿΛλιρροθίου τοῦ υἰοῦ παρὰ ̈́Λρεως, δικάσαι δὲ Εὐμενίσι καὶ Ἐρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί'.

[358, 1] 'καὶ ἴσως καὶ ἄλλα τινὰ σφόδρα όλίγα' οἶον τὰ περί τῆς γλαυκός ὅτι περί τὸν καιρόν τῆς συμβολῆς ἐφάνη περιιπταμένη τὰς Άττικὰς 10 ναῦς, καὶ τὰ περὶ τῆς περιστερᾶς ὅτι ἐπὶ τῆς Θεμιστοχλέους τριήρους έφάνη χαθεζομένη, όθεν χαλ μετά την νίκην άπαρχάς Αφροδίτης Γερον Ιδρύσατο έν Πειραιεί, ως Άμμωνιος δ Λαμπρεύς έν τῷ περί βωμῶν φησι, καί τὰ περί τῆς Αίγιναίας τριήρους, 15 ήτις πρώτη τῆς ναυμαχίας ἄρχειν ἔδοξεν ἐπαγομένη τούς Αίαπίδας ώς γαο Ηρόδοτος έν όγδόη φησί. κατὰ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλήνων Αἴαντι μέν καὶ Τελαμῶνι έν Σαλαμίνι ηύξαντο, έπὶ δὲ τοὺς άλλους Αίαχίδας είς Αίγιναν ναῦν ἀπέστειλαν. ἔτι γε μὴν 20 καί τὰ περί τοῦ γυναικείου φάσματος, ήν φησιν Ήρόδοτος όνειδίσασαν τούς μετά Άδειμάντου τοῦ Κοοινθίων στρατηγοῦ ὑποχωροῦντος ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν προτρέψαι τῆς ναυμαχίας ἔχεσθαι.

¹ παρέχει S] περιέχει V || λόγω | f. 78^v | δπερ V || δπερ S 2 τε V] τὸ S || ἀπαλλατόμενος S; διαλλαττόμενος V 4 ἀποδώσεις S || Dem. 23, 66 || λαμβάνειν (om. μεν) S 5 ἀλλιροθίου VS 7 δε post σφόδρα add. S 8 W v 583, 23–534 9 συμβουλής V || περι[[πτ]αμένη V 18 λαμ | f. 230^v | πρενς S 14 Her. 8, 84 || τής om. V 15 ἀρχήν V 16 Her. 8, 84 || φασι V 17 ποινῶν δογμάτων ἑλλήνων S 18 σαλαμῦν[ι], ex η, ηὅξα[ν]το, ν superscr., S 20 τὰ S] om. V 21 cf. Her. 8, 94 || ὅνειδιάσασαν S || ἀδειμάντου ex ἀδείμαντος V 22 έπλ, corr. ex είναι (compend.), V

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Β ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 77

[358, 13] [°]οἶον κάλλος χωρίου καὶ φυτείας διαφόρους[°] οἶον ἡνίκα τὸν Πριάμου καὶ Μενελάου οἶκον ἐκφράζοι [°]Ομηρος ἢ τὸν [']Αλκινόου κῆπον ἢ τὰς ἐν Τροία πηγὰς θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ὕδατος.

[358, 31] 'οἶς γὰς ἕκαστος χαίζει πραττο- 5 μένοις, ούτος και λεγομένοις ήσθήσεται' έμφρόνως και τοῦτο και φιλοσόφως φησίν· και γὰς δ θεῖος Σωκράτης εἰώθει λέγειν 'οἶος δ βίος, τοιοῦτος δ λόγος· οἶος δ λόγος, τοιαῦται αί πράξεις' και ἀναστρέφων τὰ αὐτά.

[359, 7] ⁶ού γὰφ τφαχέως μόνον ἀλλὰ καὶ σκληφῶς εἴφηται τὸ ἕμαφπτε' τφοπική γάφ ἐστιν ή λέξις ἀπὸ τῆς ἀνθφωπικῆς πεφὶ τὰ ἐφωτικὰ πτοίας ἐπὶ τὴν τοῦ θείου ἀπάθειαν μετενηνεγμένη, τφαχέα δὲ τὰ τφοπικά· σκληφὰ δὲ διὰ τὸ δύσφωνον τῆς τῶν 15 στοιχείων συνθέσεως. καὶ μεγέθους δὲ μετέχειν αὐτάς φησι, διότι ὑπὸ τὸ μέγεθος τφαχύτης τε καὶ σφοδφότης ἀνάγονται.

[359, 16] ^eκαλ φύσει ήδὺ τῆ ἄλλη ἀπολαύσει τὸ πρᾶγμα² τὴν γὰρ ὄψιν εὐφραίνει τὰ τοιαῦτα²⁰ εἰρηται δὲ καὶ ἀνωτέρω, ὅτι ὅσα προσφιλῆ ταῖς αἰσθήσεσιν ἡμῶν ἐστι ταῦτα ἐκφραζόμενα πολλὴν παρέχει τὴν γλυκύτητα τῷ λόγῳ.

[360, 6] 'άμφισβητήσειε δ' άν τις πότερον

2 W v 534, 8–11 || Z 242 || δ 71 3 δμηφος ἐκφφάζοι S || η 112 4 X 147 || τφοίηι V 6 W v 534, 14–17 8–9 καὶ post τοιοῦτος et post τοιεῦται add. S 9 ἀναστφέφων V] ἀκαστφοφα S 12 ἕμαφπται VS || W VII 1066, 20–1067, 4 || (γαρ] V 13 ἔφω |[. 231^r τικὰ S 14 μετηνεγμένη S 15 τὰ om. V 17 διό[τι] V 18–19 ἅγονται καὶ σειη (sic) τῆι ἕλληι S 20 W VII 1067, 5–8 || εὐφφαίνει om. V 21 p. 14, 23 22 ἐκφφάζωμεν ἀπόλλων παφέχει S 23 ἕχει V κατὰ λέξιν ἢ κατὰ ἔννοιαν ἐνταῦθα γέγονεν ἡ γλυκύτης' καὶ γὰο ἡ ἕννοια πολλῆς γέμει τῆς γλυκύτητος μεταφορικῶς προενεχθεῖσα - ὡς περὶ ἀνθρώπων γὰρ ἔφη τῶν δένδρων τὸ θέλει - καὶ ἡ λέξις 5 πολλὴν ἐνδείκνυται τὴν ἀφέλειαν.

[360, 13] 'ένταῦθα γὰρ τὸ δέεν τέτραπται μᾶλλον ἢ ἐκεῖ τὸ ἐθέλει' οὐ γὰρ οὕτως ἄν τις είποι τροπικὸν είναι τὸ ζωὴν ἔχοντι φυσικὴν τῷ δένδρῷ προαίρεσιν περιθείναι - ήτις διὰ τοῦ ἐθέλει δηλοῦται -, 10 ἢ τῆ προιούσῃ φωνῇ τὴν τοῦ δεύματος ἐπιθεῖναι μεταφορὰν καὶ τῷ ἀψύχῷ τὴν ζῶσαν εἰκάσαι φωνὴν καὶ τῷ ἀναρμόστῷ τὸ ἐναρμόνιον καὶ τῷ ἀτάκτως μετὰ

φοίζου προχεομένω την μετά τάξεώς τε και λειότητος ήχου προϊούσαν.

15 [362, 19] 'τὸ δὲ αὐτὸ αἴτιον οἶμαι τοῦ καὶ τὰς παραπλοκὰς τῶν ποιημάτων ἐν λόγῷ ἡδονὴν ἔχειν' αἰ ἐξαλλαγαὶ φησὶ τῶν διαλέκτων πολλὴν ἡδύτητα χορηγοῦσι ταῖς ἀχοαῖς· διόπερ καὶ αἱ κολ-λήσεις τῶν ἐπῶν ἐν τῷ πεζῷ λόγῷ τοὺς ἀχροωμένους
20 εὐφραίνουσιν, εἰ κατὰ σύνθεσιν ἐξαγγέλλοιντο δεόντως ἀλλὰ μὴ κατὰ παράθεσιν.

[365, 6] 'οἶον έξ ἐπιπολῆς βαθεῖαι' ἐν τῷ περὶ μεθόδων ἀφελείας ἔφη, ὅτι ἡ δριμύτης καὶ ἡ ὀξύτης ἡ αὐτὴ οὖσα ἰδέα ἐπιπόλαιός ἐστι βαθύτης 25 καὶ τῷ μὲν ἀφελεῖ λόγῷ ἐναντίαι πως εἶναι δοκοῦσι

² W VII 1067, 16–19 || $\dot{\eta}$ om. V || γ luxúr η rog | f. 68^r | μ ετὰ φορικῶς V 7 W VII 1068, 1–7 || οῦτως V W VII] ὅτι S 9 προαίρεσι S 12 ἀτάκτωι S 13 τε καὶ λειότητος] καὶ τελειώτητος V; καὶ λειότητος S W VII 14 προιοῦσαν | f. 231^v | τὸ S 17 W VII 1069, 5–9 20 ἐξαγγέλονται S 22 ἐπιπολῆς H] ἐπιπολλῆς S; ἐπιπλοκῆς V || W VII 1070, 9–20 23 p. 355, 26 Sp. 24 ἰδαία V || ἐπιπολέος S 25 ἀφελ[εί], ex η, S || εἶναι S] οἶμαι V

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Β ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 79

καίτοι ύπὸ τὴν ἀφέλειαν τελοῦσαι δεινότητι δὲ μᾶλλόν εἰσιν οἰκεῖαι· τὰς γοῦν ταχείας ἀπαντήσεις οὐ πολὺ τὸ πεφινενοημένον ἐχούσας εἶδος εἶναι δφιμύτητός φησιν· 'κακοδαιμονοῦσι γὰφ Βυζάντιοι. σφόδφα γε, ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς δεῖ σῷς εἶναι, συμφέφει γὰφ τῆ 5 πόλει'. πάλιν δὲ κἀν τῷ πεφὶ μεθόδου γοφγότητος τὸ παφάδειγμα τοῦτο σὺν ἑτέφοις θεἰς ἐπήνεγκε 'ταῦτα γάφ πώς ἐστι καὶ ὀξέα' τουτέστιν ὑπὸ τὴν ὀξύτητα καὶ δφιμύτητα τελοῦντα.

[365, 18] 'εί τῆς ἐννοίας αὐτὴν χωρίσει τις 10 περί ἢν γίνεται τῶν πρὸ αὐτῆς ῥηθέντων' ὑπερβατόν ἐστιν· ἡ γὰρ λέξις φησίν ἡ ποιοῦσα τὴν δριμύτητα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν ἔχει δριμύ, εἰ μόνον αὐτὴν χωρίσειέ τις τῶν πρὸ αὐτῆς ἑηθέντων τῆς ἐννοίας.

[368, 6] 'γίνεται δε δταν τροπή τινι χρησά-15 μενοι μή σφόδρα άτηρα μηδε σχληρα' άτηραν έχάλεσε τροπήν την ίταμωτέραν χαι πόρρωθεν έπάγουσαν την τροπήν, οίαι ήσαν αί προειρημέναι χαι τό χαταρρεί.

[368, 13] το δε ήνθησεν τροπικόν μεν ού 20 σκληρόν δε' ή γάρ άνθησις ού πόρρω της των πραγμάτων άκμης βαίνουσα τυγχάνει και γάρ τὰ φυτὰ και πάντα έφ' ών τὸ άνθειν τάττεται κυρίως, ὅταν ἀκμάζη τῷ γονίμω, χωρεί πρός ἄνθησιν.

1 τελούσαι V] τέλος ούσαι S 4 φησιν οἶον S || Dem. 8, 16 5 άλλον κατ' αύτοὺς δεί σῶς εἶναι S; ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς δίδωσιν V 7 p. 344, 13 Sp. || εταίζοις θείσον V 9 καὶ δριμύτητα om. V || τελοῦντα ex τελούντων V 10 χωρ[ί]σει S 11 γίνεται VΗ] γὰς S || ποι ἀ ἀτῆς VΗ] προσώπων S 12 W VII 1071, 9-12 || ἐστιν | f. 232^Γ | ή S || ποι [ο]ῦσα V 13 ἔχοι V 14 χωρίσει τί V 16 W VII 1072, 1-2 || ἀτειρὰν V 17 τροπὴν | f. 68^v | οίαι V 21 W VII 1072, 2-6 24 ἀκιμά |τ|. ex ει, S || γονίμω VW VII] γοιμω S [369, 1] 'ἢ καὶ τῶν ἄλλων τι τῶν ἰδίων γλυκύτητος' οἶον μυθικὸν ίστορικὸν ἢ τὴν αἴσθησιν εὐφραϊνον ἢ θεῖα πράγματα διηγούμενον.

[370, 4] 'τῷ οὖν Χαριδήμφ δίδωσι τὸ ὡς 5 πολίτη ἐξετάζεσθαι' καὶ τοῦτο τῆς Δημοσθενικῆς δεινότητος ἄξιον τὸ τοῦτο δοκεῖν χαρίζεσθαι τῷ ἐχθρῷ, δι' οὖ μάλιστα παρανομωτάτην ἀποδείκνυσι τὴν γεγραμμένην αὐτῷ δωρεάν· νόμφ γὰρ αὐτὸν πολίτην γεγενῆσθαι φήσας οὐδὲν ἀξιοῖ παρὰ τοὺς 'Αθήνησι 10 νόμους αὐτῷ ψηφίζεσθαι, ὅσα τοίνυν οὐδὲ κατὰ τῶν τοὺς πολίτας ἀπεκτονότων οἱ νόμοι γίγνεσθαι συγχωροῦσι, ταῦτα διὰ τοῦ ψηφίσματος 'Αριστοκράτη γεγραφότα δείκνυσι κατὰ τῶν ἐπηρεαζόντων καὶ δικαίως ἔστιν ὅτε τῷ Χαριδήμφ.

15 [371, 9] 'μέθοδος δὲ ἐπιεικείας πρῶτον μὲν ή σφόδρα ἐοικυῖα ταῖς ἐπιεικέσιν ἐννοίαις' τῷ γὰρ ἑκόντα φαίνεσθαι τὸ πολὺ τῆς ἀξίας μειοῦν ἀγαπῶντα σύμφωνόν ἐστιν ή τε τῶν οἰκείων πλεονε-κτημάτων μείωσις κἀν τοῖς κατὰ τῶν ἐχθρῶν λόγοις
20 ή ὑφειμένη τῶν ἐλαττωμάτων μνήμη καὶ ἔτι <ή> κατὰ παράλειψιν ἐφ' ἑκατέρου μέθοδος.

[375, 3] 'τρίτη δὲ ἐπιεικείας μέθοδος ἡ τὸν καθαρὸν ποιοῦσα λόγον' τὸ ψιλὰ τὰ πράγματα

1 η om. V || τι τῶν V H] τισιν S 2 W v 536, 16–18 || η post μυθικόν add. S 3 πράγματα V] φάσματα SW v || διηγούμενον ex διηγούμενος V 4 χαρίμω V || τὸ ex τῶι V 5 W vii 1073, 16–19 et W v 586, 24–537, 6 6 τὸ τούτω V 8 ἀποδείξας post πολίτην lineolis del. V 12 ταῦτα | f. 232^V | διὰ S || ἀριστοκράτηι V 14 ἔστιν SW v] εἶναι V 16 ἐσθικοῖα ταῖς ἐπεκειμέναις ἐννοίαις τὸ γὰρ V 17 W VII 1074, 3–7 || τὸ πολὸ – p. 81, 12 πως φαίνεσθαι om. V || μειοῦν S] ἕλαττον W vii 18 συμφωνων S; σύμφωνός W vii 19 κὰν S] πὰ W vii 20 ἡ om. W vii || ἕλαττομάτων S || ἡ addidi 23 W vii 1074, 8–11 || ψηλὰ S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Β ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 81

φησίν ἀφηγεῖσθαι μηδὲν αὐτοῖς τῶν ἔξωθεν συνεπιπλέκοντα καὶ γὰο ἀνωτέοω τὰς αὐτὰς ἔφη μεθόδους ἀφελείας τε καὶ καθαρότητος εἶναι.

[375, 25] 'τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ 'ἀλλ' 'Ανδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστής, 'Ανδροτίων, 5 ῶ γῆ καὶ θεοί' καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ 'Αριστοκράτους 'καὶ τὸ τοῦ μισθοφόρου καὶ θεραπεύοντος ἐκεῖνον ἔργον ἡ πόλις ἡμῶν διεπράττετο, ἐφρούρει Χαρίδημον, οἴμμοι' τῆς γὰρ ἐννοίας ἐπ' ἀμφοτέρων καθαρᾶς οὕσης ἐπὶ μὲν τοῦ προτέρου ἡ τοῦ σχετλιασμοῦ 10 μέθοδος σὺν ἐπαναλήψει προελθοῦσα πεποίηκε τὸ ὅλον δοκεῖν πως φαίνεσθαι σχετλιαστικόν, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ πολὺ τοῦ πράγματος ἄδοξον τρόπου τινὰ ὀδύφεται, εἰ γε τὸν στρατιώτην τὸν πρώην ἅλλους ἀγαπητῶς δορυφοροῦντα ἡ τῶν 'Αθηναίων πόλις φρου- 15 ρεῖν ψηφίζεται.

[378, 28] 'τὸ καὶ ταῖς ἀπαντήσεσι ταῖς πρὸς τὰς ἀντιθέσεις ἢ καὶ ἄλλως χωρὶς καταστάσεως ταχείαις χρῆσθαι' καταστάσει μὲν γὰρ τὸν ἀντιθετικὸν λόγον ὁ πειρώμενος οὕτως λέγειν ἐἀπήγγειλε 20 τοίνυν ἐμοί τις καὶ τὸ τοιοῦτον παρεσκευάσθαι λέγειν αὐτὸν τόδε ἢ τόδε' ἢ πάλιν 'οἶδα τοίνυν ὡς ἐκείνῷ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῷ', ἄνευ δὲ καταστάσεως ὁ

1 συνεπιπλέποντα WVII] συνεπιπλεκόντων S 2 p. 355, 21 Sp. 6 W VII 1075, 18–26 7 Dem. 23, 186 || καλ τό τοῦ S Dem.] καλ et τοῦ om. WVII || θεράποντος ἐπείνων WVII 8 ἡμῶν SW VII] ἂν Dem. 9 οἰμμοι S] om. Dem. 10 ἐπλ – προτέρον om. WVII 11 πεποί | f. 233^τ | ηκε S 12 δὲ V] om. S 15 δορυφοροῦντας S 17 πρός τὰς SH] προταϊς V 18 καταστάσεως VH] κατασπευάσεως S 19 W VII 1077, 6–12 || καταστήσει S || μὲν om. V 20 ἀπήγγελλε S 21 καὶ τοιοῦτον τι S 22 ἢ τόδε S] ἢ τὸ V 23 ἀντιθήσει post καταστάσεως add. S SYRIANUS, ed. Rabe. ψιλον τον άντιθετικον είσάγων, ως έν οἶς αὐτος τίθησι παραδείγμασιν.

[379,5] 'περί δε συνδρομης είτε συγχωρήσεως δεϊ λέγειν ἀχριβέστερον ἐν τῷ περί μεθόδου 5 δεινότητος λέξομεν' ἰστέον ὅτι περί πολλῶν και καλῶν ἐν τῷ περί μεθόδου δεινότητος διαλαμβάνων ό τεχνογράφος οὐδέν τι περί συνδρομης ήτοι συγχωρήσεως - ἐπιλαθόμενος ὡς ἔοικεν - ἔφη· χρησόμεθα δὲ τῆ συνδρομη ήτοι ὅταν σφόδρα ὁμολογούμενον ἡ τὸ 10 παρὰ τοῦ ἀντιδίκου λεγόμενον, ὡς ἐκεῖνο ʿἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν καὶ νὴ Δία εὕδαιμόν γε', ἢ ὅταν συμφέρη μὲν καὶ ἡμῖν τὸ λεγόμενον, ἕνια δὲ τοῦ πράγματος ἐνοχλοῦντα πείθεσθαι μὴ συγχωρη, ὡς παρ' Ὁμήρφ 'ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ 15 μοῖραν ἔειπες, ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει'.

[379, 17] 'εἶτα ἐπήγαγεν δμοίως ἐξ ἀσυνδέτου μὴ καταστήσας σφόδρα ἐνδιαθέτως' εἰ γὰρ ἐβούλετο καταστατικῶς εἰπεῖν, οῦτως ἂν ἔφη 'ὅπερ γὰρ ἐπὶ νεὼς καὶ τῶν ἐμπλεόντων εἰωθε συμβαίνειν ἕως 20 ἂν σώζηται τὸ σκάφος' καὶ τὰ ἑξῆς' νῦν δὲ μὴ καταστήσας ἀλλὰ ἀσυνδέτως τὸν λόγον εἰσενεγκών πολὺ τὸ ἐνδιάθετον εἰργάσατο.

[380, 28] 'δ γὰρ διακειμένως τι λέγων σφόδρα αύτὸν γοῦν πεποιηκέναι δοκεῖ' δ ἄνευ τοῦ ἐπι-

⁵ δεινότητος – 6 μεθόδου om. S || δεινότητος H] δεινοτήτων V || W VII 1078, 3–6 et W v 539, 8–15 7 τεχνογράφος | f 69^r | οδόέν V || ήτοι S] η της V 10 τοῦ in mg. suppl. m. 1 S || Dem. 18, 251 11 κεφαλαίου S || εῦ | f. 233^v | δαιμόν S 12 συμφέρει S 13 πείθεσθε S || συγχωρ! η]ι, ex ει, S 14 Α 286 17 W v 539, 18–22 18 ήβούλετο S || ὅπερ S] είπερ V 19 πλεόντων V 23 διακείμενος V S; ένδιακειμένως Η 24 πεποιηκέναι ex πεποίηκεν V; πεποικέναι H (Vat.); πεπεικέναι H (vulg.) || W V 540, 5–9 || δ άνευ S] δν εὐ V || τοῦ V] τὸ S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Β ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 83

σημήνασθαι λοιδορῶν δόκησιν τῷ ἀκροατῆ παρέχει ὡς αὐτομάτως εἰς ἕβρεις ἐμπίπτων - διὸ καὶ πεῖσαι τοὺς ἀκροωμένους ἱκανός -, ὁ δὲ ἐπισημαινόμενος καὶ προλέγων ὅτι ὑβρίσει οὐκέτι ὁμοίως τὸ πιθανὸν διασώσει καὶ ἐνδιάθετον.

[381, 19] 'οὐ μὴν ἔνθα γε ἄλλο τι πάθος ψυχῆς' οἶον ἡδονὴ λύπη θαῦμα φόβος ἔλεος.

5

[381, 26] 'καί τὸ ἡ χεἰρ ἐπηκολούθησεν' φησὶ γὰρ ἐν πέμπτῷ τῆς Κύρου παιδείας ὁ Ξενοφῶν ὅτι ἡ Πάνθεια τεθνεῶτος ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων τοῦ 10 ἀνδρὸς λαβοῦσα τὴν χεῖρα ἠσπάζετο, ἡ δὲ - ἀποκοπεῖσα γὰρ ἦν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τῷ σώματι ὕστερον ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐφαρμοσθεῖσα - δραξαμένης ἑτοίμως ἀπεσπάσθη.

[381, 32] σχήματα δὲ τοῦ ἐνδιαθέτου καὶ 15 κατ' ἐπιφορὰν λόγου' ἐπιφοράν φησι τὴν καταφοράν, οί δὲ καταφορικοὶ τῶν λόγων σφοδρότητος οἰκεῖοι.

[382, 5] ^{*}τί γὰο δήποτε, Εὔβουλε^{*} ή μετὰ έςωτήσεως ἀποστορφή διαφέρει τῆς ἀποστορφῆς, ὅτι 20 ή μὲν ὡς ἐξ ἀποφάσεως εἰσάγεται πεποιθότος τοῦ λέγοντος ἀληθὲς εἶναι τὸ ποῶγμα <καί> ἰσχυριζομένου, ή δὲ μετὰ ἐςωτήσεως ἀποστροφή προσκειμένην ἔχει τὴν ἐςώτησιν.

[384, 8] 'ποῦ γὰο αὐτοῖς ἰδείν τι τοιοῦτον 25

7 W v 540, 12 9 W v 540, 13–18 || Xen. Cyrop. 7, 3, 8 10 πανθία V || τεθνεῶτος | f. 234^v | ὑπὸ S 14 ἀπ[εσπ]ἀσθη V 16 W v11 1078, 15–16 19 W v11 1078, 17–18 et W v 540, 19–22 20 διαφέρει [1 litt. er.] V 21 πείπ]αιθάτος V || ὡς V] πρὸς S 22 καὶ ἰσχυρίζομὲνου] διασχορίζομὲνου SW v11; ἰσχυρίζομένου V, om. καὶ 25 εἰδεῖν S ότι ἕλαβεν ὡς ὁμολογούμενον τὸ ζητούμενον ὁ
ἱήτωϙ' πολλαχοῦ τῶν λόγων ὁ Δημοσθένης τά τε
ζητούμενα ὡς ὁμολογούμενα λαμβάνει δεινότητι ποὸς
τὸ δοχοῦν ἑκάστοτε τὸν ἀκροατὴν μετάγων καὶ τῷ
ἑ ἀπολύτῷ μερισμῷ χρώμενος οὐκ ἀξιοῖ ἀνταποδιδόναι
τὸν δέ. Τιμοκράτους τοίνυν θρυλοῦντος, ὡς δι'
ἔχθραν ὁ Διόδωρος τῶν παρανόμων ἀπενήνοχε κατ'
αὐτοῦ τὴν γραφήν, εὐθὺς ὁ ἱήτωρ τὴν πρώτην τοῦ
προοιμίου πρότασιν κατὰ ἀπόλυτον εἰσήνεγκε μερισμὸν
ιὰ ξιοπίστως τὴν αἰτίαν τῆς ἔχθρας ἀπολυόμενος καὶ
Τιμοκράτη παραίτιον ἑαυτῷ τῆς κατηγορίας ἀποφαίνων
καὶ ἀιὰ τοῦτο τῷ μέν οὐκ ἀποδέδωκε τὸν δέ, ῶσπερ
ἐν ῶν ἐνῷ μὲν ἡνοῦμαι'.

[386, 11] 'εί δὲ τοῦτο καὶ σκώμματος ἔχει 15 ἑτέρου λόγου' σφοδρότητος γὰρ οἰκεῖον ἡ κατὰ τῶν ἐλαττόνων προσώπων καταφορά.

[388, 26] 'πάντων των ποοειοημένων είδων τοῦ λόγου καὶ τῶν ἐναντίων αὐτοῖς καὶ ἔτι δι' ὧν ἑτέφων σῶμα λόγου γίνεσθαι πέφυκεν' 30 είδῶν μὲν πάλιν καταχρηστικῶς τῶν ἰδεῶν λέγει, ἐναντίων δὲ τῶν ἀντικειμένων ἑκάστη ἰδέα, ὡς τῆ σαφηνεία ἡ ἀσάφεια, τῷ μεγέθει ἡ ταπεινότης, τῆ γοφγότητι τὸ μῆκος τῶν λόγων, τὰ δὲ ἕτεφα δι' ὧν σῶμα λόγου γίγνεται ἐστὶ τὰ τφία τῆς ὅητοφικῆς 25 είδη αί στάσεις τὰ πέντε μέφη τοῦ πολιτικοῦ λόγου ταῦτα γὰρ εἰς ταὐτὸν ἅπαντα συνελθόντα σῶμά τε

^{1 [}ώς] S 2 W VII 1079, 20-1080, 7 5 ἀναδιδόναι V 7 ἔχθραν | f. 69^v | δ V 8 ξήτωρ | f. 234^v | τὴν S || τοῦ om. V 9 εἰσένεγκε S 10 τε ante τὴν add. S 12 τὸ μὲν V 14 σκ[ώ]μματος V; σκώμματα S 15 W v 542, 2-3 20 W VII 1083, 9-17 24 γίνεται S

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Β ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 85

κάλλιστον δημιουργοῦσι τῷ λόγῳ καὶ κατὰ Πλάτωνα ζώῳ τελείῳ παραπλήσιον αὐτὸν ἀπεργάζονται.

[389, 14] ⁶τά τε είδη τοῦ λόγου καὶ τὰ λοιπά³ τὰς ίδέας φησὶ καὶ τὰ ἐκάστης ίδέας ποιητικὰ καὶ ἔτι τῶν προειρημένων ἕκαστα.

5

[389, 15] 'πότε μεν δεί πότε δε μή δεί λέγειν καί ποῦ καί μέχοι πόσου καί πρός ὄντινα καί πως καί διότι' το μέν πότε έν ποίω καιρω - ού γάο άει λεπτέον, έπι πάσι γάο άριστος δ παιρός ούχ ήττον ή το μέτρον και γαο Ίσοχράτης έν συμποσίω 10 τινών αίτούντων αύτον λέγειν έφησεν 'ού μεν έγω δεινός ούχ ό νῦν καιρός, οὖ δὲ ό νῦν καιρός οὐκ ένω δεινός' -, το δε που έν ποίω μέρει του λόγου, πότερον έν άρχαις η μέσοις η τελευταίοις - πολλά γάρ καί καλώς νοηθέντα και μετρίας τυχόντα φράσεως διά 15 την απειρίαν της τάξεως έβλαψε μαλλον ήπερ ωφέλησε τούς δητορεύοντας -, τὸ δὲ μέχρι πόσου πότερον έπὶ πολύ ἢ πρὸς ὀλίγου, τὸ δὲ πρὸς ὅντινα ὅπως άει και της του προσώπου ποιότητος έστοχασμένως ποιώμεθα τούς λόγους, τὸ δὲ πῶς διὰ ποίων ἐπιχειοη- 20 μάτων, τὸ δὲ διότι τίνες αι αίτίαι τῆς τοιᾶσδε τοῦ λόγου μεταγειρίσεως.

[389, 22] εί μη δεινός ἀοιδός ὁ Κήτος' Ιστέον ὅτι ἐν τοῖς νῦν φερομένοις Θεοχριτείοις εἰ μη

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

φείος ἀοιδός' γέγραπται. πολὺ δ' ἐκεϊ τὸ δεινός οἰκειότατον· πάσης γὰρ ἐπιστήμων ἀνὴρ ποιητικῆς τε καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν ὡς ἐκ νεότητος μέχρις ὀγδοήκοντα ἐτῶν νικῶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ᾿Αθήνησιν, ὡς καὶ τὸ 5 ἐπίγραμμα δηλοῖ ʿἦρχεν ᾿Αδείμαντος μὲν ᾿Αθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα ᾿Αντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα· Ξεινοφίλου δέ τις υίος ᾿Αριστείδης ἐχορήγει πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ· ἀμφὶ διδασκαλίη δὲ Σιμωνίδη ἕσπετο κῦδος ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεω-10 πρεπέος'. φασὶ δὲ αὐτὸν μετὰ τὴν νίκην πλεῦσαι πρὸς Ἱέρωνα καὶ μετ' ὀλίγου ἐν Σικελία τελευτῆσαι. [390, 17] ʿἅτε τοῦ λόγου κατά τε ᾿Αλεξάνδρου καὶ κατὰ τῶν Τρώων ἐπιφορᾶς δεομένου' τοῦ ἐν τῆ πρεσβεία ῷηθέντος αὐτῷ, ἡνίκα σὺν Μενελάφ

[390, 31] 'καί δλως έστι μέγας τῷ λόγῷ καὶ σφοδοὸς καὶ διηρημένος' μέγας μὲν ὡς μεγέθους καὶ ἀξιώματος μετέχων - ὑπὲς Ἐλλήνων γὰς ἀδικουμένων κατὰ βαφβάφων ἀσεβούντων ἐποιεῖτο τοὺς λό-20 γους -, διηρημένος δὲ ὡς κομματικός - τραχύτητι γὰς δ τοιοῦτος προσήκει -, σφοδοζος δὲ ὡς μηδὲ κομματικὸς πολλάκις ὑπάρχων ἀλλὰ κατ' ὄνομα τὸν λόγον ἀναπαύων, οἶον 'ὡ φαρμακὸς ὡ λοιμός'.

[392, 18] 'κέχρηται γάρ ένταῦθα τῆ φανερῷ 25 δεινότητι τοῦτο ἀπαιτοῦντος τοῦ λόγου' περὶ

1 d' énei] dè nal VS 3 d[yd]ońnovra V 4 vināv om. V 5 Sim. fg. 147 B. || édňµavros V 6 évínai | f. 70^r | ė́[vr]io2is, ex or, V 7 πεντικονταθφων S 8 ἀμφιλιδασμαλειμ S 9 σημωνίδηι V || όγδοήποντα έτει VS 13 καὶ τῶν κατὰ τῶν V || W VII 1084, 12–13 16 ὅλ[ως], ex os, V || καὶ post μέγας lineolis del. V 17 W v 544 20 [δι]ησημένος S || dè S] γαρ V || γὰρ | f. 236^r | 21 δ S 23 Dem. 25, 80 24 τῆς φανερᾶζ δεινότητος S 25 W v 544, 12–17

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Β ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 87

μεγάλων γαο και δημοσίων πραγμάτων ποιούμενος τους λόγους δ Δημοσθένης εικότως τη φαινομένη και ούση δεινότητι κέχρηται, ίνα και τοις ακροωμένοις αξιόπιστος είναι δοκη τῷ είς δέον έκάστω κεχρησθαι των έπιχειρημάτων και τοις αντιλέγουσι μη λίαν εύκατ- 5 αγώνιστος φαίνηται.

[393, 20] 'άληθινή δε μάλλον και ήθική και μετά κάλλους και σφοδοότητος φαίνεται' μή ποολέγων γαο ως θαυμάζει ή άγανακτεϊ - όπεο μέθοδός έστιν άληθείας - ούτως εκάτερον είογασται των 10 παραδειγμάτων τά τε πρότερα και τὰ υστερα και σφοδρότητος δε μετέχει ταις τε άποστροφαις και τῷ τραχύνεσθαι ύβρίζοντα, και κάλλους τοις παρίσοις και όμοιοτελεύτοις.

[394, 24] 'τά γε μήν τοῦ Δυσίου θαρρῶν 15 ϊσως είποι τις ἂν ὅτι πάντα' πανταχοῦ γὰρ ὁ Δυσίας, ὡς καὶ Διονύσιός φησι, τῆ οὖση μὲν μὴ δοχούση δὲ κέχρηται δεινότητι· καὶ βοặ περὶ αὐτοῦ διαρρήδην ἐν τῷ περὶ μιμήσεως τάδε 'πεποίηται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον καὶ δέδεται τὸ λελυμένον, καὶ τὸ 20 μὴ δοχοῦν δεινῶς κατεσκευάσθαι δεινῶς ἔχει'.

[394, 29] 'τὸ γὰο σφόδρα ἡθικαῖς καὶ ἀνειμέναις καὶ ταῖς ἐννοίαις καὶ τῆ λέξει καὶ πᾶσι τοῖς ἑπομένοις' ἕως τοῦ 'σφόδρα οἶμαι δεινοῦ λόγου οὐ μὴν δοκοῦντός γε εἶναι τοιούτου' 25

4 dor $[\eta]$, ex $\epsilon\iota$, S $\|\epsilon \ell[s]$ déor, s post. ins., S; $\epsilon \ell s$ dè V 5 εύπατάγνωστος S 6 φαίνηται W v] φαίνεσθαι V; φαίνοιτο S 7 άληθεινη S 8 W v 545, 4–8 9 θαυμάζει η W v] θαυμάζειν V S 11 τά τε – ὕστερα om. W v 16 W v 545, 11–16 17 Dion. fg. 9 Vs. $\|\mu erv|f. 236^v|\mu h$ δαιαύσι S 21 cf. p. 12, 14: παὶ ἐν αὐτῷ τῷ μη δοιεῖν δεινῶς κατεσιενώσθαι τὸ δεινῶν ἔχει

την Αυσίου δεινότητα την ούσαν μέν μη δοχούσαν καί έκ πάντων μέν αύτοῦ δυνατόν φωρασαι τῶν δè λόγων, ἀρκέσει δὲ καὶ τοῦ κατὰ Διογείτονος ὀλίγα παρατεθέντα πρόδηλον ήμιν την τοῦ δήτορος ίδέαν 5 καταστήσαι. Διόδοτος γάο Διογείτονος τοῦ ἀδελφοῦ θυγατέρα γήμας καί σχών έξ αύτης παίδας έξιων έπί πόλεμον έν τοις Πελοποννησιακοις έπίτροπον καταλιμπάνει των παίδων τον άδελφον και μαχόμενος έν Έφέσω τελευτα τον βίον. 'Αθηναΐος δέ τις γήμας την 10 Διοδότου μέν θυγατέρα Διογείτονος δε θυγατριδην έγράψατο Διογείτονα κακής έπιτροπής ύπερ των παίδων. ώ γέγραφε τον κατά Διογείτονος λόγον δ Λυσίας. άξιον ούν έκ τε του προοιμίου και της άρχης της διηγήσεως το ύπορύττον άτεγνως της Λυσίου κατανοήσαι δεινότητος. 15 εί μεν μή μεγάλα ήν, ὦ δικασταί, τὰ διαφέροντα, οὐκ άν ποτε είς ύμας είσελθεῖν τούτους εἴασα νομίζων αίσχιστον είναι πρός τούς οίκείους διαφέρεσθαι είδώς τε ότι ού μόνον οί άδικουντες χείρους ύμιν είναι δοκοῦσιν ἀλλὰ καὶ οῖτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσ-20 ηκόντων έχοντες ανέχεσθαι μή δύνωνται έπειδή μέντοι, δ δικασταί, πολλων χρημάτων άπεστέρηνται καί πολλά καί δεινά πεπονθότες ύφ' ών ηκιστα έχρην έπ' έμε κηδεστήν όντα κατέφυγον, ανάγκη μοι γεγένηται είπειν

1 W v 545, 16 – 548, 3 3 [δλίγα] V || δλίγα – 5 Διογείτονος om. S 4 πρόδηλον | f. 70^v | ημῖν V 5 δ[ι]όδοτος, ex o, V 7 πελοπον[ν]ησιαχοῦς S || χαταλειμπάνει S 9 ἀθηναίων S || τημας S 10 δὲ om. S || θυγατρια.ην ἐγράψαντο S 12 γὰρ post κατὰ add. S 13 ἕχ τε τοῦ W V] εἰ γε τὴν τοῦ V; [εί] γε τοῦ S || τὸν ὑπορύττον S; τὸ ὑποξύπον V 14 τῆς | f. 237^τ | λυσίου S 15 Lys. 32, 1-3; cf. Dion. de Lys. 23. 498, 7 R. 19 ἂν om. V || τῶν om. S 21 ὦ δικασταί] ὦδε S || ἀπεστέρηται VS 22 ἑμὲ V

4

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Β ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 89

ύπεο αύτων. έγω δε τούτων μεν άδελφην Διογείτονος δέ θυγατριδην, και πολλά δεηθείς άμφοτέρων το μέν πρώτον έπεισα αύτούς τοις φίλοις έπιτρέψαι δίαιταν περί πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα των άλλων είδέναι έπειδή δε Διογείτων α φανερώς 5 έγων έξηλένγετο περί τούτων ούδενί των αύτου φίλων έτόλμα πείθεσθαι άλλ' έβουλήθη και φεύγειν δίκας καί μή ούσας διώκειν και καθυπομένειν τους έσχάτους κινδύνους μαλλον η τα δίκαια ποιήσας απηλλάγθαι των πρός τούτοις έγκλημάτων, ύμων δέομαι έάν 10 μέν αποδείξω ούτως αίσχοῶς αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ύπό τοῦ πάππου ώς οὐδεἰς πώποτε ὑπὸ τῶν μηδέν προσηκόντων έν τη πόλει βοηθείν αύτοις τὰ δίκαια, εί δε μή τούτω μεν απαντα πιστεύειν ήμας δε είς τόν λοιπόν χρόνον ήγεισθαι χείρους είναι.' άρχεται 15 δε της διηνήσεως ώδε 'άδελφοι ήσαν, ὦ δικασταί, Διόδοτος καί Διογείτων δμοπάτριοι και δμομήτριοι και τήν μέν άφανη ούσίαν ένείμαντο της δε φανερας έχοινώνουν. έργασαμένου δε Διοδότου κατ' έμπορίαν πολλά χρήματα πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν έαυτοῦ θυ- 20 γατέρα.' δράς, πως εύθύς έκ προοιμίων δ Αυσίας ήθικον απεργάζεται τον λόγον αφελέσι σφόδρα ταις τε έννοίαις και ταις μεθόδοις χρώμενος και πολλήν έπιείχειαν τῷ διώχοντι μαρτυρῶν τῷ τε έχόντα μειον-

1 ἀδελφηον S 4 τούτοις V 5 ἐπεὶ δὲ Dion. 6 ἐξη]λέγχετο V || αὐτῶ S 8 καὶ ante μὴ om. V 10 τούτοις V et Dionysii cod. Laur.] τούτους S et ceteri Dion. codd. 11 μὲν om. V || ἐπιτετροπευμένους | f. 237^v | ὑπὸ S 13 αὐτοὺς V || 14 τούτω ex τοῦτο V 16 Lys. 32, 4 || ὡ δικασταί] ὅτε V; ὅδε S 19 ἐμπορείαν V 20 πείθειν S || λαβεῖν διογείτων S 21 ὅπως S || εὐθὺς | f. 71^r | ἐκ V || προ]οι μίων V 22 ἀφελεσι σφόδρα S] ἀφέλεια εσει σφοδρὰ V 24 τὸ τε V

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

επτείν και άποντα δήθεν ιέναι πρός δίκην. και τή λέξει καθαρά κεχοημένος δοκεί μέν άφελως προάγειν τον λόγον, πολλή δε κέγρηται τη δεινότητι πικρώς έππεριερχόμενος την του προσώπου ποιότητα, δτι πάπ-5 πος ών καί θείος τούς έκγόνους άδικει και άδελφιδούς. καί τὰ άδικήματα οὐκ εὐκαταφρόνητα ἀλλὰ πολλὰ καὶ δεινά. δμοίως δε τω προοιμίω και ή διήγησις ήθικως τε καί δεινως έσκευώρηται ώς πάντας αν δμόσαι μηδένα άδικώτερον είναι Διογείτονος. τη δε έξωθεν 10 όψει τοῦ λόγου πολλή τις ή ἀφέλεια καὶ καθαρότης. [395, 19] 'φαίνεται δε λόγος δεινός ούκ ων τοιούτος' έως του 'ίνα μή πάντα λέγω' Διονύσιος δ πρεσβύτερος έν τω δευτέρω περί γαρακτήρων περί Γοργίου λέγων τάδε φησί 'δικανικοῖς μέν οὖν 15 οὐ περιέτυχον αὐτοῦ λόγοις δημηγορικοῖς δὲ ὀλίγοις καί τισι και τέγναις τοις δε πλείοσιν επιδεικτικοις. της δε ίδέας αύτου των λόγων τοιούτος ό γαρακτήρ. έγχωμιάζει δε τούς έν πολέμοις άριστεύσαντας Άθηναίων τί γαο απήν τοις ανδράσι τούτοις, ών δεί 20 ανδράσι προσείναι; τι δε προσήν, ών δει απείναι; είπειν δυναίμην & βούλομαι, βουλοίμην δε & δεί λαθών μέν την θείαν νέμεσιν συγών δέ τον άνθρώπινον φθόνον. ούτοι γάρ έκεκτηντο ενθεον μέν την αρετήν ανθρώπινου δε το θνητον τουτον 25 νομίζοντες θειότατον καί κοινότατον νόμων το δέον

1 lévat S] elvat V (p. compend.) 6 $\pi o\lambda$ f. 237^b $|\lambda \dot{a}$ 8 8 är dudsat undéra V] ärouos nal undér S 10 $\dot{a}[\varphi] \dot{\epsilon}$ - $\lambda \epsilon \iota a S \parallel [naq] \delta \tau \eta S V \parallel \dot{\epsilon} \pi a v \vartheta \epsilon \tilde{\epsilon}$ post nadaq $\delta \tau \eta S$ and V v 12 W v 548, 8-551, 4 13 $\dot{\delta}$ om. (fin. vers.) S 17 $\tau o i o \dot{c} \tau o v$ S 20 $\delta \dot{c}$ S] dal V $\parallel \pi \rho o \sigma \eta r \delta i a \pi \epsilon \tilde{i} r a i S$ 22 had $\epsilon \tilde{i} r (\mu \dot{c} r)$ $\sigma m.) S$ 24 $\dot{a} r \vartheta \rho a \pi i r a v$ S 25 vou ex rou V; fort. $\tau \tilde{a} r r v \delta \mu a v$

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Β ΥΠΟΜΝΗΜΑ. 91

έν τῷ δέοντι και λέγειν και σιγάν και ποιεῖν θεράποντες μέν τῶν ἀδίκως δυστυχούντων κολασται δὲ τῶν ἀδίκως εὐτυχούντων εὐόργητοι πρός τὸ πρέπου

τῷ φρονίμῷ τῆς γνώμης παύοντες τὸ ἄφρον ὑβρισταὶ εἰς τοὺς ὑβρίζοντας κόσμιοι εἰς τοὺς κοσμίους 5

άφοβοι εἰς τοὺς ἀφόβους δεινοὶ ἐν τοῖς δεινοῖς. μαφτύφια δὲ τούτων τφόπαια ἐστήσαντο τῶν πολεμίων Διὸς μὲν ἀγάλματα τούτων δὲ ἀναθήματα οὐκ ἄπειφοι οὕτε ἐμφύτου "Αφεως οὕτε νομίμων ἐφώτων οὕτε ἐνοπλίου ἔφιδος οὕτε φιλοκάλου εἰφήνης σεμνοὶ μὲν 10 πφὸς τοὺς θεοὺς τῷ δικαίφ ὅσιοι δὲ πφὸς τοὺς τοκέας τῆ θεφαπεία δίκαιοι δὲ πφὸς τοὺς ἀστοὺς τῷ ἴσω εὐσεβεῖς δὲ πφὸς τοὺς φίλους τῆ πίστει. τοιγαφοῦν αὐτῶν ἀποθανόντων ὁ πόθος οὐ συναπέθανεν ἀλλ' ἀθάνατος ἐν οὐκ ἀθανάτοις σώμασι ζῆ οὐ ζών- 15 των." σεμνὰς γὰφ ἐνταῦθα συμφοφήσας λέξεις ὁ Γοφγίας ἐννοίας ἐπιπολαιοτέφας ἔξαγγέλλει τοῖς τε παφίσοις καὶ ὁμοιοάφκτοις καὶ ὁμοιοτελεύτοις καλλωπίζων διόλου πφοσκόφως τὸν λόγον.

[396, 17] ^{*}πότε δεϊ καί ποῦ καί ποὺς ὄντινα 20 καί πῶς καί ἐφ' οἶς δεϊ χοῆσθαι' τὸ μὲν πότε δηλοϊ πανηγυρίζοντα βουλευόμενον δικαζόμενον, τὸ δὲ ποῦ ἐν ἀρχαῖς ἢ μέσοις ἢ πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου,

1 θεράποντες | f. 237^b | μέν S 4 τον ἀφρόν S 5 πόσμηοι V 7 δὲ post τρόπαια add. V 9 νομίμων S] νόμων V 10 φιλοπά[λ]ου, ex ι, S 12 δὲ post δίπαιοι om. S || ἀστοὺς S] αὐτοὺς V 14 αὐτῶν | f. 71^v | ἀποθανόντων V || οὐ om. V 15 ἀλλὰ θάνατος V || ἐν οὐπ S] οὐπ ἐν V 17 ἐπιπολαιοτέρας W V] ἐπιπαλαιοτέρας V S || ἐξαγγέλλων S 18 ὁμοιάφποις V S || παλλοπίζων S 20 δεῖ V H] δὴ S 21 δεῖ V S] om. H || W VII 1084, 18-1085, 5 || μὲν (f. 238^r (εν τὸ δὲ πρὸς ὅντινα πρὸς ἔνδοξον ἢ ἄδοξον ἄρχοντα ἢ ἰδιώτην, τὸ δὲ πῶς διὰ ποίων ἐπιχειρημάτων, τὸ δὲ ἐφ' οἶς ἐπὶ ποίοις πράγμασι δημοσίοις ἢ ἰδιωτικοῖς λαμπροῖς ἢ εὐτελέσιν.

[396, 19] 'τοῦτο δὲ ίδίας ἐστὶ πραγματείας 5 έπομένης τῶ περί τῶν ίδεῶν λόγφ καθάπερ δ περί των ίδεων τω περί εύρέσεως' την περί μεθόδου δεινότητος διδασκαλίαν Επεσθαί φησι τῶ περί ίδεων λόγω τον δε περί των ίδεων τω περί εύρέ-10 σεως. κάν τη άργη δε της περί των στάσεων τέγνης ό Έρμογένης τον περί διαιρέσεως των πολιτικών ζητημάτων λόγον είς τὰ κεφάλαια τὸν αὐτὸν ἔφη σχεδὸν είναι τῷ περί εύρέσεως πλην όσον οὐ πάντα ἔχειν τά περί εύρέσεως. έρουμεν ούν κάνταυθα, όπερ καί 15 την τέχνην έφαμεν έξηγούμενοι, ότι ή εύρεσις έπλ πλέον έστι της διαιρέσεως. δ μέν γάρ τα προσήχοντα πάντα περί το προκείμενον ευρίσκων και διέλοι αν άκριβῶς καὶ τοὺς οἰκείους ἑκάστω τόπους ἀπονεῖμαι δύναιτο, δ δε την είς τα πεφάλαια διαίρεσιν των 20 πολιτικῶν ζητημάτων είδως οὐ πάντως καὶ τοὺς άρμοδίους έκάστω τόπους και τα έπιχειρήματα δι' ών έκαστος κατασκευάζεται άνευρειν ίκανός. ή μέν γαρ είς τὰ πεφάλαια διαίρεσίς έστιν ωρισμένη ή δε των άρμοδίων νοημάτων εύρεσις άόριστος και της φύσεως 25 έκάστου των δητορευόντων ίδία. της γάρ αὐτης προκειμένης ύποθέσεως άλλως μέν ό όξύς τε και άγχίνους

³ πράγμασιν VW VII] γράμμασι S || $\ddot{\eta}$ — $\ddot{\eta}$ om. S 7 τδ περὶ εὐρέσεος S || W VII 1085, 6—1086, 17 9 τὸν S] τῶν V || τῶ S; τὰ V || εὐρέσεων S 10 δὲ om. S 11 αἰρέσεως S || p. 133, 14 Sp. 15 ἔφαμεν V] ἐφῶν μὲν S 16 [ἐστὶ] V 18 τόπους / f. 238^v | ἀπονείμαι S 19 δύναιτο ex δύναται V

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ Β ΤΠΟΜΝΗΜΑ. 93

εύποφήσει τῶν νοημάτων ἄλλως δὲ ὁ βραδύς τε καὶ ἁπλούστερος. εἰκότως οὖν καὶ τὸν περὶ τῶν ἰδεῶν λόγον ὑπὸ τὸν περὶ τῆς εὑρέσεως ἀνάγει· εἰ γὰρ καὶ ὡρισμένοι εἰσιν ἐκάστης τῶν ἰδεῶν οἱ τόποι, ἀλλ' ἡ πολυπλήθεια τῶν εἰς αὐτοὺς συντελούντων ἐπιχειρη- 5 μάτων ἀόριστος καὶ κατὰ ἄνδρα ἰδία· τὰς γοῦν αὐτὰς σχεδὸν ἰδέας τοῦ λόγου μεταδιώξαντες οἱ ὅήτορες καινοτέραν ἀνιχνεύουσι πρὸς ἀλλήλους τὴν διαφοράν. ὅθεν καὶ ὁ φιλόσοφος Πορφύριος πρὸς τὰ τοιαῦτα καλῶς ἀποβλέψας ἔφη λίαν εὖ ἐχόντως, ὅτι δὴ τοῦ 10 λόγου ψυχὴν δοκοῦντος ἔχειν καὶ σῶμα ἡ μὲν τῶν νοημάτων εὕρεσις δικαίως ἂν ψυχὴ τοῦ λόγου νομίζοιτο ἡ δὲ ἑρμηνεία σῶμα.

[397, 1] 'καί δεϊξαι περί πάντων μέν προβλημάτων πάντων δὲ αὖ τῶν ἐν τούτοις είδῶν καί 15 τρόπων' ἕως τοῦ 'κατὰ τόνδε τὸν καιρόν' προβλημάτων μέν φησι τῶν παρὰ τοῖς ἑήτορσι καλουμένων ζητημάτων, είδῶν δὲ ἤτοι καταχρηστικῶς τῶν ίδεῶν ἢ τοῦ δικανικοῦ καί πανηγυρικοῦ καὶ συμβουλευτικοῦ, τρόπων δὲ τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀδόξου τοῦ 20 μικτοῦ, προκαταρκτικὰ δέ φησι τὰ προοιμιαστικὰ καὶ τὰ καταστατικά - ἐν γὰρ ταῖς καταστάσεσι τά τε οἰκεῖα συνιστῶμεν καὶ τὰ τῶν ἐναντίων διαβάλλομεν πρὸς τὸ οἰκεῖον συμφέρον ἑργαζόμενοι τὰς καταστάσεις ὡς Ἰσοκράτης ἐδίδαξεν -, τὸ δὲ ὅλον εἶδος εἶναι 25

1 εὐπορήσοι S 2 καὶ τὸν V] καὶ τῶν S 5 πολυπληθία S 8 ἀνιχνεύουσι] ἰσχύουσιν V; ἴσχουσι S || α[λλή]λους V 9 φιλόσοφος | f. 72^r | (om. Πορφύριος) προς V 10 δεῖ S 12 νοημάτων | f. 239^r | εῦρεσις S 15 ἰδῶν S 16 W V 551, 5-552, 4 20 τρόπου S 21 προκαταρκτ[η]κὰ, ex ι, S 22 καὶ τὰ καταστατικὰ] καὶ καταστατικὰ W V; om. V; καὶ τὰ κατὰ τακτικοῦς S τοῦ λόγου οἶου ἠθικὸν ἀξιωματικὸν δεινὸν σαφές, τὸ δὲ κατὰ τόνδε τὸν καιφόν πφοσεχῶς τῶν πφαγμάτων γεγονότων ἐφ' οἶς αί δίκαι ἢ μετὰ χφόνον.

[397, 12] 'καὶ τίς τοῖς κριθεῖσι ፩ηθηναι τάξις 5 ἀρίστη νῦν καὶ ἐπὶ τῶνδε' τὸ μὲν νῦν σημαίνει τοῦ πράγματος κατεπείγοντος ἢ σχολῆς οὕσης τοῦ βουλεύεσθαι ἐπὶ πλέον, τὸ δὲ ἐπὶ τῶνδε ἐπὶ δικαστῶν ἢ βουλευτῶν ἢ ἀκροατῶν ἐπὶ μὲν βουλευτῶν κατεπείγοντος τοῦ πράγματος ἢ ἐπὶ δικαστῶν τὴν ἀλήθειαν 19 γνῶναι μόνον ἐσπουδακότων - ὥσπερ ἐν 'Αρείφ πάγφ οὐδὲ προοιμιαστέον ἢ ἐλεεινολογητέον ἀλλ' αὐτὰ ψιλὰ τὰ πράγματα λεκτέον -, πόλεμός τε γὰρ ἐπηρτημένος οὐκ ἐπιδέχεται σχολὴν καὶ δικαστὴς σώφρων κινοῦντα πρὸς πάθος [οὐ] περιόψεται τὸν λέγοντα. τὸ δὲ πῶς 15 μὲν τοῦτο πῶς ἂ μὴ δεῖ λέγειν ἐάσομεν ἄροητα, κατὰ ποίους δὲ τρόπους ὅσα λεχθῆναι προσῆκον εἰσάξομεν.

[397, 16] 'καὶ τίσι μὲν πλεονάσαι τῶν ἐννοιῶν' ἕως τοῦ 'δι' ἐλαχίστου πως αὐτῶν ἐπι-20 μνησθέντα' τὰς μὲν οὖν ἰσχυροτέρας τῶν ἐννοιῶν καὶ ἐφ' αἶς σφόδρα πέποιθεν ὁ λέγων πρώτας τε καὶ τελευταίας ὁ ἐπιστήμων τάξει, τὰς δὲ σαθροτέρας ἐν μέσω κατακρύψει τὸν Όμηρικὸν ἀτεχνῶς ἐκμιμούμενος Νέστορα καὶ τοὺς κακοὺς ἐς μέσον ἐλαύνων.

25 [397, 18] 'ταῦτα γὰρ δή πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα τέχνη διαλαβεῖν' ἕως τοῦ 'θεῖον οἶμαι πρᾶγμά

3 γέγονε τῶν S 4 τις supersor. m. 1 S 5 W v 552 || νῦν S] οὖν V 8 βου | f. 239^v | λευτῶν S || γὰρ post μὲν add. S 11 ἐλεεινολογείτε V 12 τῶν πραγμάτων S 13 μινοὑντῶν S 14 οὖ VS; om. W v 15 δείν S 16 προσῆπον (ex προσῆπει) V] ὡς ημον S 19 αὐτὸν S 20 W v 552, 12-15 || οὖν V] γὰρ S 23 Δ 299 26 πρῶγμα οἶμαι S

είς το περί ίδεων ερμογενότς β τπομνήμα. 95

έστιν' πολλαχοῦ πάνυ τῆς πραγματείας ταύτης τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος ἀνυμνεῖ καὶ περὶ πολλῶν ἐν ταύτῃ ἐρεῖν ἐπαγγέλλεται, διόπερ καὶ μετὰ τοῦτο γέγραφεν εὐθέως ἐκεῖνο.

Τὰ δὲ λοιπὰ περὶ τῶν καθόλου πολιτικῶν λόγων 5 δικανικοῦ τε καὶ συμβουλευτικοῦ καὶ πανηγυρικοῦ τοῦ ἀρίστου λεχθέντα ἔτι τε περὶ τῶν καθ' ἕκαστον εὐδοκιμησάντων ῥητόρων διαλογογράφων ίστορικῶν πρόδηλα τοῖς ἀκριβῶς τὰ πρὸ τούτων ἐπεσκεμμένοις.

1 W VII 1087, 1–9 2 δεινότητος | f. 72^ν | ἀνυμνεῖ V || καὶ | f. 240^r | περί S 3 αὐτῆ S || ἐπαγγέλεται S 8 διαλογογραφιῶν V 9 ἐπεστεμμένοι S

> LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY, DEPARTMENT OF GREEK,

[ΣΥΡΙΑΝΟΥ] ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

Άπαντα μέν σχεδόν όσα γε είς ήμας ήκει τοῦ τεχνο- 195 γράφου Έρμογένους συγγράμματα θαυμαστά τε καl ^{Speng} 5 πολιτικής ανάμεστα φρονήσεως ύπάρχει - φημί δή τό τε περί των στάσεων αύτου σύγγραμμα, δ δή πολλοί τε και άλλοι σοφιστών τε και τών Πλατωνικών φιλοσόφων ύπομνηματίζειν ούκ άπηξίωσαν, τό τε περί μεθόδου δεινότητος και τα είς τούς δημοσίους ύπομνή-10 ματα, ών και αύτος ποιειται μνήμην -, διαφερόντως δε τῶν άλλων τὸ περί τῶν ίδεῶν αὐτοῦ σύνταγμα θαυμάζειν άξιον ώς άριστόν τε καί τεγνικώτατον καί της τελεωτάτης και κριτικής περι λόγους έξεως ούδαμῶς άμοιρον. έπειδή τοίνυν πολλά των έν αύτω κειμένων 15 ού παντί δάδια συμβάλλειν, ούδενί δε μέχρι και τήμερον είς αὐτὰς ὑπόμνημα γεγραφότι περιτετυχήχαμεν, άναγκαΐον φήθην, δο φίλτατέ μοι των έκγόνων 'Αλέξανδρε, βραχέα τινά πρός κήν άχριβεστέραν άνάγνωσιν τοῦ βιβλίου συμβαλλόμενα κατά γε την έμην συνθεῖναι

^{2 &#}x27;Equoyévov, om. M 3 µèv Pc S] om. BMPaPb 5 δi rd S 9 είς rois δημοσίους BPaPbPcS] είς riv δημοσίαν, in mg. είς roiv δημοσθένην, M 10 π. ίδ. 340, 3 π. μεθ. δειν. 446, 11 Sp. 13 ἕξεως BPaPbPcS] λέξεως M 15 δè BM PaPbS] γάρ Pc 16 αύτάς PaPbPcS] αύτούς BM

Syriani quae fertur in Hermog. περί ίδεῶν praefatio. 97

δύναμιν. εί δέ τις καὶ βελτίω τούτων ἐπεισάγειν δυνηθείη λυσιτελοῦντα ποὺς τὸ ποοκείμενου, χάοιν αὐτῷ παμπόλλην εἰσόμεθα τὸν κοινὸν Ἐρμῆν ἔργοις οὐ λόγοις ἡμῖν ἐπιδεικνύοντι. ἀλλὰ γὰρ προσευξάμενοι τοῖς λογίοις ἀγαθὸν ἡμῖν καὶ τοῖσδε τοῖς πόνοις ἐπινεῦσαι 5 τὸ πέρας ἔργου ἐχώμεθα.

Εί περισπούδαστον όλως άνδρί πολιτικώ τὰς άρε-196 τάς τοῦ λόγου μαθεῖν καὶ μὴ θέλειν μόνον διαχρίνειν τούς των ἀρχαίων χαρακτήρας ἀλλ' ήδη που καὶ ποιείν παραπλησίους, δει μεθόδους άναζητειν και πονείν περί 10 τήν τούτων εύρεσιν. ού γάρ αν ούτω πράγμα τη καταλήψει παγγάλεπου δάστα προσγένοιτό τινι, καυ ή πάνυ πιστεύων τη φύσει - γωρίς γάρ τέγνης άνόνητα τά τῆς φύσεως πλεονεχτήματα, χαθά χαὶ ὁ τεχνιχός φησιν -. ότω δε και προσγένηται της επιστήμης ή γνωσις, συμ- 15 βάλλεται μέγα, καυ δ την τέγνην ήσκημένος μετρίας εύτυχήσοι δεξιότητος. άλλὰ τὸ μὲν ἐπιχείρημα χαλεπον ίσως αν ήν, εί τας ίδέας αύτοι των λόγων έπινοείν έσπουδάζομεν, νῦν δὲ τούτων ήμᾶς τῶν πόνων δ τεχνικός ήλευθέφωσεν. τάχα γάρ και πολλά ταλαι- 20 πωρήσας τις ούδεν αν έξεύροι γενναΐον, ώσπερ και οί ποὸ αὐτοῦ φαίνονται τηνάλλως ποιήσαντες. εί δὲ τὸ δυσχερές μή πρόσεστι, λέγω δή το εύρειν και το παραστήσαι το εύρεθεν μετ' εύχρινείας, τί λοιπον ή προ-

2 σιτελοῦντα Μ 4 ἐπιδεικνύοντι PaPcS] ἐπιδεικνύοντα BPb; ἐπιδεικνύονται, α m. 2, Μ 9 τὰς, in mg. m. 2 τοὺς, M 11-17 cf. Herm. π. ἰδ. 266, 15-23 Sp. 14 φύσεως f. 16^τ | πλεονεκτήματα Μ 16 ήσκημένος bis script., alt. delet., M || μετρίας; fort. μετρίως ἔχων φύσεως, cf. Herm. 1. l. 17 δεξιότητα, sup. m. 2, Μ 19 σπουδάζομαι Μ 20 γάφ om. Pc 23 δ[ή], ex ει, Pb Struarus, ed. Rabe.

θύμως αντιλαβέσθαι της ύποκειμένης πραγματείας, είπεο άρα φροντίζομεν λόγων οί κατ' αὐτὸ τοῦτο τῶν άλόγων διοίσοντες; σφόδρα γάρ άνοήτους ήγοῦμαι τοὺς σπουδάζοντας περί τὰς σωματικάς πράξεις και νομί-5 ζοντας μή τοσοῦτον έκ τῶν λόγων δσον έκ τῆς διαδοχῆς τῶν παίδων μνημονεύεσθαι· τοὺς μὲν γὰο βοαχὺς άφανίζει χρόνος, δ δε τον λόγον έργασάμενος άζδιον καί μετά την τελευτήν τοις έντυγχάνουσι καταλιμπάνει την μίμησιν. Εστε προτιμαν άναγχαζον χατά τον του 10 Πλάτωνος λόγον τὰ τῆς ψυχῆς ἔκγονα μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σώματος οὐ μόνον κατὰ τὸ τιμιώτερον ἀλλ' ἤδη που καί κατά την ήμετέραν αύτοπροαίρετον έν τοις λόγοις διοίκησιν έπι μέν γάρ των παίδων ό δημιουογός των τρόπων καί ό της προαιρέσεως κύριος, τόν 15 δε λόγον ήμεις πυβερνωμεν και ώς αν βουληθείημεν ούτως αύτον και μεθοδεύομεν. έγκαλείτω δε μηδείς ήμιν, πρίν αν καταμάθοι σαφώς το λεχθέν. αναλογεί δε ό περί των | ίδεων λόγος τῷ ζώω, και ψυχης μεν 197 έπέχει τάξιν ή έννοια τοῦ δὲ σώματος δ χαρακτήρ. 20 'Αλλά δει τον έπιστήμονα μή μόνον άχριβως γνωναι την ποσότητα των χαρακτήρων, άλλά και την ιδιότητα καί την μίμησιν την πρός τούς παλαιούς. μή γάρ έπταράξωσιν ήμας οι παραφθεγγόμενοι και λέγοντες ώς άδύνατον ταῦτα καταλαβεῖν. ὅῶσπεο γὰο

¹ πραγματείας | f. 205^v | είπερ Pb 3 άλόγων BMPaPb] λόγων Pc || δι ο συτες, ex η, M 8 καταλείπει, om. την, Pc 9 κατά BPaPbPc] καὶ M || τοῦ om. Pc 10 Plat. symp. 209 CD 11 άλλ' ήδη που BPaPbPc] άλλὰ δήπου M 13 δι ο σι γποιν, ex η, M || διοίκησιν | f. 289^v | ἐπὶ Pa 14 κύρι]ος, ex ρ. M 15 λόγο |ν], ex ς, M 16 αότδν, ν post ins., M 18 δὲ BM PaPb] γὰρ Pc 20 δ[εῖ], ex η, M 21 άλλὰ δη καὶ M 22 την om. Pc 24 γὰρ om. Pb

in Hermog. περί ίδεῶν praefatio.

ούγ οίόν τε την ποσότητα των καθ' έκαστα γνωναι σαφώς, ούτω' φασί 'και των χαρακτήρων άδύνατον, είπεο όλως άναλογοῦσι τῷ ζώφ κατὰ τὸν ὑμέτερον λόγον', καί ότι 'ούχ οἶόν τε των ἀτόμων παραστήσαι τὰς ίδιότητας τὸ γὰο παρακολουθοῦν τούτω γένοιτ' 5 αν και έτέρου δηλωτικόν, πλήν εί και καταλάβοις άδηλου τὸ αίτιου τὸ σημαντικὸυ τῆς ίδιότητος', καί δτι 'τὰ καθ' ἕκαστα' φασίν 'δσ' ἂν λάβοι ποὸς τὴν έαυτοῦ μεταβάλλει φύσιν οἶον οὐδὲν ἀσύμφορον τῶ εύεκτουντι, καν ή βλαβερόν, τω δε κακώς διακειμένω 10 πάντα τούναντίον ἀσύμφορα, κἂν ή πάντα ἐπωφελή, πούς γάο την έκείνου μεταβάλλεται κράσιν. ούτως ούν' φασί 'και τω έπιχειοούντι μιμείσθαι τούς των άρχαίων χαρακτήρας άνόνητος ή σπουδή. πάντως γάρ ποός την έαυτοῦ φύσιν μεθοδεύσει τον λόγον ού 15 πρός την έαυτοῦ μεταχείρισιν. εί δὲ καὶ διενοήθησάν τινες έπιγράψαι τούς γαρακτήρας και τὸ ποσὸν αὐτῶν συστείλαι, τηνάλλως έποίησαν. ών είς έστιν δ Διονύσιος ούτος γάο τρείς είναι χαρακτηράς φησι, τον ίσχνον τον μέσον τον άδρόν. ό δε Ίππαρχος προστί- 20 θησι τόν τε γραφικόν και τον άνθηρόν ό δε Δημή-

1 γνώμενα, in mg. m. 2 γνῶναι, M 3 ὑμέτερον BPbPc] ήμέτερον Pa; [ή]μέτερον, ex v, M 4 λόγον | f. 16^v | καὶ M || παραστῆσαι | f. 155^τ | τὰς B 6 ἑτέρον | f. 332^τ | δηλωτικόν Pc 7 ἅδ[η]λον, ex o, M 8 ὅσ' ἀν] δ ἐἀν libri 9 μεταβάλλει A O] μεταβάλλοι MPc; μεταβάλοι BPaPb 10 τῶ δὲ [fin. vers.] δὲ καλῶς M || κακῶς Pc] καλῶς BPaPb; καλῶς, in mg. m. 2 κακῶς, M 13 τὰ ἑπιχειφοῦντα M || τοὺς ex τῶν m. 2 Pb 14 πάντως MPaPc] πάντα BPb 16 ἑαντοῦ BMPaPb] ἐκείνου Pc || μεταχείσησιν MPb; μεταχείσισιν, δια m. 1, Pa 18 συστείλαι BPaPbPc] συστῆσαι M || τὴν ἄλλως, in mg. m. 2 τηνάλλως, M; τὴν [fin. vers.] [την] ἀλ[λ]ως, alt. την add. et spiritum sup. α alteramque λ del. m. 2, Pb || διονύ, in mg. m. 2 διωνώσιως, M. 20 προτίθησι Pc 21 ἀ[ν]δηρὸν, ν m. 2, Pb

7 %

99

τριος έχβάλλει τὸν γραφιχὸν τοῖς τέτρασιν ἀρεσχόμενος. άλλ' εί καί συνέστειλαν ούτοι' φασί τους γαρακτήρας καί ώρισμένον τῷ δοκεϊν αὐτοῖς ἀριθμόν άποδεδώκασιν, άλλ' οὐδεν ἦττον ἀκατάληπτοι πάλιν 5 είσίν πολλούς γάρ ίσχνούς εύρήσομεν πή μέν έπίτασιν δεξαμένους πή δε μείωσιν πάλιν. όταν γαρ έπι τον άδρον δ ίσχνος προβαίνη | μή γινομένης ίσορρόπου τής 198 χράσεως, τούς χαραχτήρας άπαρνειται τούς τρείς. ούτε γάο δ κατά φύσιν ίσχνός έστιν - νένευκε γάο μαλλον 10 έπι τον έναντίον -, ούτε μέσος - ύπερβέβημε γάρ τουτον -, ούδ' αὖ πάλιν ἁδρός - οὐ γὰρ πάντη τὴν ἰδίαν φύσιν μετέβαλεν - κάπι των λοιπων ώς δμοίως δν τρόπου δ ίσχυδς αυίσης γινομένης της μίξεως ούτε μέσος έστιν ούτε πάλιν άδρός, κατά τον αυτόν τρόπον 15 καί δ άδρος κατά πρόσβασιν έρχόμενος έπι τον ίσχνον μή κατά μίξιν δε συγκεραννύμενος ού γίνεται μεν ίσχνός, παρέρχεται δε τον μέσον, ατε μόνος αύτος δεξάμενος την έπίτασιν. τούτω δέ' φασί 'τους χαρακτῆρας τούς κατά τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ποτὲ μὲν 20 έπίτασιν δεχομένους ποτέ δε μείωσιν καταλαμβάνειν άδύνατον. εί δε και συγχωρήσομεν αύτους είναι καταληπτούς, πόνων δεόμεθα και ταλαιπωρίας πολλής πρός την επίγνωσιν, και μετά την κατάληψιν αύθις ή

2 συνέστειλ[α]ν, ex ε, M 3 ώφαισμένον B; ώφαισμένον Pb 4 άπατάληπτοί (om. πάλιν) είσι Pc 8 άπαφν είται, ex η, Pb 10 ύπεφέβη Pc 11 αὐ BMPaPc] οὖν Pb || ίδίαν BMPaPb] οἰπείαν Pc 12 μετέβαλλε M || ώg om. Pc 13 άνίσης, ης lin. del., M 15 πφόσβασιν ex πφόβασιν Pc 16 μίξιν BMPaPb] τάξιν Pc || γίνεται Pc] γφάφεται BMPaPb || μέν BPaPbPc] γὰφ M (cum asterisco) 18 τούτφ MPaPc] τούτοις BPb || δὲ om. Pc 20 σημείωσιν M 21 ἀδύνατον /f. 17^r/ εἰ M || αὐτοὺς BPaPbPc] ἔτι ex ἐπὶ M

in Hermog. περί ίδεῶν praefatio.

γνώσις ἀσύμφορος. ὅτι δὲ οὐ διὰ τῶν γαρακτήρων ή κατάληψις, έντεῦθεν εἰσόμεθα· τὰ ὑφ' ἡμῶν ἀποτελούμενα κατά ξήλον έτέρων ή κατά φύσιν γίνεται ή κατά τύχην ή κατά τέχνην. ή γάο ή φύσις δωρεϊται παραπλησίως, οίον εί τύχοι και τούτω λαμπράν έφιλο- 5 τιμήσατο φωνήν και έτέρω λαλεϊν την αύτην ώστε μηδέν διαλλάττειν άλλήλων - λέγω δή κατά τον της φωνής λόγον - ή κατά την φύσιν μέν ού γίνεται το δμοιον, κατά τινα δε τύγην δύο την αυτήν ευρίσκονται δράσαντες πραξιν. εί δε μήτε κατά φύσιν η μήτε 10 κατά τύγην, άλλ' οὖν μεθόδω τινί και τοῖς αὐτοῖς δογάνοις κεχοημένοι μιμούμεθα ζωγράφον πινάκιον τοιαύτην αποτελούντες μορφήν. άλλ' όταν μέν ή φυσικώς ή κατά τύγην ή κατά τέγνην άποτελεσθή το δμοιον, έκφεύγει τα τοιαύτα το δυσχερές, όταν δε 15 προίη τις έναλλαγή και το κατά φύσιν αποτελούμενον ή κατά τύχην βουληθείημεν τέχνη καταλαβεΐν, τότε γίνεται παγγάλεπος ή κατάληψις και σχεδον είπειν ύπο γνωσιν πεσείν, οίον καθ' υπόθεσιν άφηκε λίθον τις. 199 ούτος πεσών κατά τύχην διαμερισθείς πολλάς άπετέ- 20

1 δε ούδε δια χαφακτήφων Pc 2 άποτελούμεθα M 3 γίνεται PaPc] γράφεται BPb; γράφεται del., in mg. m. 2 γίνεται, M 4 φύχην M || η κατά τέχνην om. Pc 5 εἰ τύχοι BPaPb] εἰ τύχ[ο]ι Pc; ή τύχη ex εἰ τύχοι m. 2 M 6 φωνην [f. 206^r | καὶ Pb || ἑτέφω ex ἑτέφων m. 2 M 7 διαλάττειν Pc || της om. Pa || κατά τοῦ φωνης λόγου M 8 την om. Pc || γίνεται PaPc] γράφεται BPb; γράφεται, in mg. m. 2 γίνεται, M 10 ήι Pc; ή Pa; ή ex ή Pb; ή B; η M 13 άποτελοῦντα M 14 ἀπολεσθη BPb 15 ἑκφ[ευ]^γ, ex v, M 16 ὑποτελούμενον MPa 17 βουληθείημεν Pc] δυνηθείημεν BMPaPb || καταλαβεῖν Pc] καταβαλεῖν BMPaPb 18 γίνεται PaPc] γράφεται BPb; γράφεται, in mg. m. 2 γίνεται, M (|| παγηάλεποῦ, corr. m. 2, M || κατάληψις BPaPbPc] κατάληνας, ex η m. 2, M

λεσε διαμορφώσεις. άρα γούν εί ταύτας τάς διατυπώσεις απαιτήσοι τις τον πλαστουργον ήτοι τον Φειδίαν αύτον ράστα ποιείν, έκτελέσαι ούη οίός τε είη; κάπί των λοιπων ώς όμοίως, οίονεί τον τη φύσει λαμπρό-5 φωνον ή την αποτελεσθείσαν έκ Ζεύξιδος γραφην έκ τοῦ παρατυχόντος τίς έθελήσοι ζηλοῦν; οῦτω' φασί δυσχερές το κατά φύσιν ή κατά τύχην γινόμενον τέχνη καταλαβείν. εί δε και καταλάβωμεν, άσύμφορος ή γνωσις έπικρατεστέρα γάρ ή φύσις έκάστου. xαl 10 τούς των άρχαίων χαρακτήρας ζηλούν ούχ οίόν τε βιαζομένου τοῦ χρόνου πή μέν διὰ τὸ νέον τῆς ήλικίας πή δε δια το προβεβηκός εως ού μεν γαρ έκκαίδεκα γρόνων ώμεν, και μικρόν τι προσμένομεν έπι της αύτης φύσεως και ούδεμίαν έχομεν έπιτηδειότητα πρός 15 ζηλον έτέρου χαρακτήρος. εί δε πλησιάσομεν τοις τεσσαοάχοντα, πάλιν τὸ παλαιὸν τῆς ἡλιχίας ἀφαιρεῖται τὴν μίμησιν έν δε τῷ μεταξύ τῶν έκκαίδεκα καί τῶν τεσσαράκοντα πρός μέν ζήλον έχομεν έπιτηδείως, άλλά πόσας οίει περιστάσεις εύρίσχεσθαι τὰς έμποδιζούσας 20 πρός την τοιαύτην έγχείρησιν; ωστε συμβαίνει και της τοιαύτης φύσεως έκπίπτειν ήμας μή τί γε καί τον άργαιον καταλαβείν τύπον διά τάς συμβαινούσας έν τῷ μεταξύ περιστάσεις.'

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ διαπορήσαντες. πρὸς οῦς ἔστιν 25 ἐκεῖνο φάναι. πάντα τὰ ὄντα ἢ κατὰ θεωρίαν γινώ-

4

Mar. 1 Ar

¹ γοῦν BMPaPb] οὖν Pc 3 αὐτὸν ἐκτελέσαι ὅα̃ιστα ποιεῖν Pc || οὖχ — 5 γραφὴν οm. M 4 ὡς om. Pc 8 καταλάβομεν M 9 ἐπικρατέρα M || ἑκάστων M 12 ἔω σοῦ, in mg. m. 2 ἔως οὖ, M 13 προσμένωμεν Pc 18 ἕ | f. 17^v | χομεν M 19 οἴει BPaPbPc] εἶη, in mg. m. 2 οἴει. M || τὰς om. M 21 μή τί γε καί] και μήτε libri 23 μ[ε]ταξὐ M 24 οῦ ex ἡ m. 2 M

in Hermog. περί ίδεῶν praefatio.

σχομεν η κατά πράξιν. τον αυτόν ουν τρόπου κάπλ των χαρακτήρων. άλλ' εί μεν θεωρία θέλεις τούτους καταλαβείν, άπηλλάγης του άσυμφόρου και του δυσχερους, ώστε δεί μόνον το άδύνατον έπι ταύτης ζητείν, δ γινόμενον καταφανές δείξει δηλαδή κάπι των περί 5 της πράξεως λόγων φυλαττομένης έκει της ζητήσεως της περί του άσυμφόρου και χαλεπου. μικρόν ούν άναδράμωμεν έπι την θεωρίαν. ένθα δείζομεν πρωτον μέν κατά το ποσόν καταληπτούς τούς χαρακτήρας, εί γε και την άρχην οί περί Διονύσιον συστείλαντες 10 200 αύτους είς ώρισμένον άριθμον άποδεδώκασιν. | έκεινο γάρ λήρου το την έπίτασιν τοῦ ίσχνοῦ και την μείωσιν άντι έτέρων λαμβάνειν χαρακτήρων. ὡρισμένος γὰρ ὢν την ἀρχήν κῶν αὕξησιν δέξηται κῶν μείωσιν οὐδὲν ήττον ἰσχνός ἐστι κὰπι τῶν λοιπῶν ὡς ὁμοίως. 15

Όντος δὲ καταληπτοῦ τοῦ ποσοῦ ποόδηλος αὐτῶν καὶ ἡ ἰδιότης τοῖς ἀκριβῶς σκοπουμένοις καὶ μὴ πλανωμένοις περὶ τὰ παρακολουθήματα τῶν χαρακτήρων. οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν κἀνταῦθα τρόπου ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἕτερον τὸ παρακολουθοῦν καὶ ἕτερον ἡ ὅπαρξις² οῦθεν ἐκεῖ μὲν δυσκατάληπτος ἡ ἰδιότης - γνῶναι γὰρ εἰς τὸ ἀκριβὲς τὰς ἐξαλλαγὰς τῶν παρακολουθημάτων ἀδύνατον -, ἐπὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος αὐτὸ τὸ παρακολουθοῦν καὶ συστατικόν ἐστιν. ὅθεν καὶ ῥặστα καταλαμβάνεσθαι δύναται· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς οὐσίας μένει Σω- 25

2 θέλε[ι]ς M 5 δείξη Pc 6 τῆς om. Pc || ἐκείσε Pc 12 κλῆφον (cum vitii nota) M 13 ὡφαισμένος BPb 14 ἀφχήν κῶν BMPbPc] ἀφχήν ῆεν Pa (ut vid.) 15 ὡς lineis del. M; superscr. m. 1 Pc 16 ὅντως Pc || τοῦ om. Pc 17 καὶ ἡδιότης M || σκοπουμένοις | f. 155^v | καὶ B 19 κἀνταῦ[θα τφόπον ὡσ |πεφ, in ras. al. atram., Pa 20 παφὰ ante τὸ lin. del. M 23 παφακτῆφος M || παφακολουθοῦντος χαφακτῆφος Pc

103

κράτης, κἂν ἀφαιφεθῆ τὸ λευχὸν ἢ τὸ σιμὸν ἢ τὸ μέλαν ἢ ἕτερόν τι τῶν ἰδιωμάτων, ἐπὶ δὲ τῶν χαρακτήρων τὸ παραχολουθοῦν ἐὰν ἀφέλῃς, οἶον τὴν τροπικὴν ἢ τοιάνδε λέξιν, τὸ ὅλον διέφθειρας. ῶστε τὴν
μὲν ἰδιότητα τῶν ἀτόμων δυσκατάληπτον πεποίηκε τὸ ἄλλην μὲν μεῖναι τὴν ὕπαφξιν ἄλλα δὲ τὰ παφαχολουθήματα, τοὺς δὲ χαφαχτῆρας αὐτὰ τὰ ἰδιώματα συνίστησιν. κἂν γὰρ τὴν ὕπαφξιν καταλάβοις, ἔγνως τὰ παφαχολουθήματα, κἂν τὰ ἰδιώματα μάθοις, ἔγνως τὴν
¹⁰ ὕπαφξιν.

Καί ὅτι μέν δυνατόν γνῶναι τὰ ἰδιώματα τῶν χαρακτήρων, ἀρκούντως ὡς οἶμαι δεδήλωται· δεῖ δὲ μετελθεῖν ἐπὶ τὸ τρίτον ἀπόρημα. τί δὲ τοῦτο ἦν; [◦]οἰχ οἶόν τε' φασί [°]ζηλῶσαι τοὺς τῶν ἀρχαίων τύ-¹⁵ πους· καταφερομένη γὰρ ἡ φύσις πρὸς τὴν οἰκείαν διάθεσιν μεταβάλλει πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα τὴν πᾶσαν τοῦ λόγου διοίκησιν.' καὶ τοῦτο μὲν ἐγγὺς ἀληθείας, ζηλῶσαι γὰρ εἰς τὸ ἀχριβὲς τὸν χαρακτῆρα τὸν Δημοσθενικὸν ἢ Πλατωνικὸν ἀδύνατον, πλὴν εἰ ²⁰ μὴ καὶ τελέως ἀλλ' οὖν ἔσται τοῖς πονοῦσιν ἐκ μέρους καταληπτόν· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ τῶν ἅλλων ἐγγὺς ἐλθεῖν μή τί γε Δημοσθένους ἢ Πλάτωνος. μὴ οὖν ²⁰¹

1 καὶ ἐἀν Μ || σιμόν Pc] σημόν BPa; σ[ι]μόν, ex η m. 2, MPb || [η τὸ μέλ]αν, in ras. al. atr., Pa 4 η την τοιάνδε Pc 5 ἰδι [ό|τητα, ex ω, M || ἀ [f. 18^r] τόμων M || ἀτόμων | f. 206^v | δυσκατάληπτον Pb || δυσκατάλ η ηπτον, ex v, M || τ[δ], ex ω, Pc 6 μείναι BM PaPb] είναι Pc || ἄλλα MPaPc] ἄλλοις BPb 9 μάθ[ras.] Pa 12 δὲ BMPaPb] γὰο Pc 13 μετελ[θ]είν, ex ε, M 15 pro πρός την οίκείαν διάθεσιν (gloss. ad πρός την ἕαντ. ἰδιότ.) scribendum esse puto είς αύτούς 16 ίδιότητα BMPaPb] διάθεσιν Pc 17 δι[οί]κησιν, ex η, M 18 γὰο BPbPc] δὲ MPa 19 πατωνικόν M || η Πλατωνικόν om. Pb 20 ποθοῦσιν Pc ἀπέχου τῶν λόγων, διότι μὴ δυνατὸς εἶ Δημοσθένης ἡμῖν ἐκ τοῦ παραχρῆμα γενέσθαι, ἀλλὰ σπούδασον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ῥήτορας ἀφορᾶν, οῦ τὴν ἀρχὴν ἐσιώπων ἄν, εἰ νενικήκει καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ θέλειν κατὰ μηδὲν διαλλάττοντας τοῦ Δημοσθενικοῦ τύπου τοὺς 5 ἑαυτῶν φαίνεσθαι λόγους.

Περί δέ τοῦ ἀσυμφόρου καὶ χαλεποῦ καὶ περί τῶν λοιπῶν ζητεῖν μάλιστα δὲ περί τοῦ δυσχεροῦς περιττόν. φιληδόνων γάρ ἐστι τὸ λέγειν μὴ ὁράίως καταλαμβάνεσθαι τὰ καλά δυσκατάληπτα γὰρ ταῦτα καὶ 10 πέφυκε μετὰ τῶν λοιπῶν τοῖς ἀνθρώποις περιγίνεσθαι πόνων. ὅτι δὲ καὶ μετὰ τὴν γνῶσιν οὐκ ἔστιν ἀσύμφορον, δῆλον ἐντεῦθεν δυνατὸν γὰρ κατὰ ταὐτὸν καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν φυλάξαι καὶ ζηλῶσαι τύπον ἀρχαῖον δ γὰρ περί τὸν ἰσχνὸν ἐπιτηδείως ἔχων κἂν τούτω 15 δεόντως ἐγγυμνασθεἰς ἅμα καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν ἐρρωμένην φυλάττει καὶ τὸν Αυσιακὸν ζηλοῖ χαρακτῆρα, κἀπὶ τῶν λοιπῶν ὡς ὁμοίως ἕνθα ἂν ἕκαστος ἐπιρρεπεστέραν ίδοι τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, περί τοῦτο μάλιστα γυμναζόμενος εἰς ἀρχαῖον πάντως κατενεχθήσεται τύπον 20 καὶ τῆς οἰκείας οὐκ ἐκπεσεῖται δεξιότητος.

Τούτων δε σαφως αποδειχθέντων και ωρισμένου μεν όντος του ποσου καταληφθείσης δε της ιδιότητος ακοιβως και της μιμήσεως κατά το έγχωρουν δει του

2 π[α] φαχοήμα, ex ε, M 3 οῦ BMPaPb] οἶον Pc 5 διαλάττοντας MPc 8 [μ] άλιστα Pc 11 π[#]αφαγίνεσθαι, corr. m. 1, Pa 12 ἀσύμφοφα Pc; fort. ὅτι δὲ καὶ μετὰ τὴν κατάληψιν ἡ γνῶσις οὐκ ἔστιν ἀσύμφοφος (cf. 100, 23) 14 ἀφχαῖον | f. 332^γ | ὁ Pc 17 λυσίκὸν M || δηλοῖ Pc 18 ὁμοίως | f. 290^r | ἔνθα Pa 20 καὶ εἰς Pc || τύπον | f. 18^γ | καὶ M 23 ὅντῷς M || καταλ[ει]φθείσης, ex η, M

παραδείγματος έγεσθαι και καθ' δδόν τούτου προβαίνειν. συντελεί γάο ήμιν πολλαγή διά την ποός τούςγαρακτήρας δμοιότητα του γάρ αύτον τρόπου ώσπερ κάπί τῶν ἐμψύχων σωμάτων την μέν συστατικην ύλην 5 αὐτῶν καὶ κατὰ μέρος καταλαβεῖν οἶόν τέ έστι, τὴν δὲ μιξιν καί την τοιάνδε κρασιν άδύνατον λόγω διεξελθείν. δτι μέν γάρ έχ τεσσάρων στοιχείων σύγχειται ό άνθρωπος, πασι καταφανές, τί δε το αίτιον το άποτελεσματικόν του τοιούδε χρήματος, δ καί διαφόρους 10 έποίησε τούς χαρακτήρας, άπαγγέλλειν άδύνατον. καί δλως | τὸ τέλειον αίσθήσει καὶ μόνη διαγινώσκεται·202 ού γάρ αν δυνηθείη τις λόγος παραστήσαι το όλον ώς όλον πλήν εί μή συμβολικώς. ή δε τοιαύτη γνωσις ού καθάπτεται τῶν παρακολουθημάτων μή τί γε δη τῆς 15 ύποκειμένης ούσίας, άλλ' έξωθεν έπικειμένη σημαίνειν μέν οία τέ έστιν, όταν ή το πρόσωπον όμολογούμενον, εί δε ή την άρχην άγνοούμενον, ού δύναται παρισταν άτε μη καθαπτομένη της ούσίας μηδε των έπισυμβεβηκότων αὐτῆ οἶον τὸ ἐπικείμενον ἑκάστω 20 όνομα συμβολικόν έστιν, δ τότε μόνον ίσχύει πρός δήλωσιν, δταν μη ή το πρόσωπον άγνοούμενον. εί δε τὰς έξαλλαγὰς τῶν ἀτόμων καὶ τὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κατὰ μέρος μορφήν αίσθήσει καὶ μόνη καταλαμ-

106

² μèν γὰρ M || τὰς χαρ. M 5 καταλαβεῖν BMPaPb] λαβεῖν Pc 6 λόγφ MPaPc] λέγω BPb 8 δ om. M 9 χρώματος Pc 10 ἀπαγγέλειν M 11 τέλεον M 12 öλον ὡς BMPaPc] öλως Pb 15 ἐπικειμέν[ει]ν μὲν, ει ex μ, M; in mg. m. 2 ἀλλ' ἔξωθεν ἐπικειμένη σημαίνειν μὲν 18 π[α]ριστᾶν, ex ε m. 2, M || τῶν ὑποβεβηκότων Pc 20 ἐστιν δ MPa Pc] ἐστι καί BPb || (πρὸς δήλωσιν om.) ὅτε μὴ Pc 21 πρό-[κείμενον]σωπον, κείμενον del. et in mg. scripsit πρόσωπον m. 2, M || εί γὰρ τὰς Pc 22 ἐντόμων M 23 ματὰ M || [κατα]λαμβάνομεν Pc

in Hermog. περί ίδεῶν praefatio.

βάνομεν, άδηλος άρα και των γαρακτήρων ή μίξις. καί δτι μέν έκ της τοιάσδε λέξεως η έννοίας δ Δημοσθενικός απαρτίζεται λόγος, ού δυσγερές διαγνώναι. το δε όλον και την αποτελεσθείσαν έκ των κατά μέρος μιξιν λόγφ παραστήσαι παγχάλεπον. ώσπερ γάρ δ ζω- 5 γράφος τὰ μέν συντελούντα πρός την μίξιν γρώματα τῶ μανθάνοντι παραδίδωσι, κατά δὲ τὸ πινάκιον καί την γραφήν άπορεί παραστήσαι τον λόγον, δι' ου ή τοιάδε συνεκεράσθη μορφή, τον αυτόν τρόπον και τα ποιούντα τὰς ίδέας πρόδηλα, τὸ δὲ ἀποτελούμενον 10 άπαγγέλλειν ούχ οίόν τε, πλήν εί μή βούλοιτό τις κατά συμβολικόν τρόπον, δε ούδεν δύναται των συστατικών ή παρακολουθούντων έμφαίνειν. εί δε το ποιούμενον καθά δεδηλώκαμεν άτε τέλειον έξειπειν ούγ. οίόν τε λόγω, πολλώ μαλλον δνόματι τεχνίτου γάο 15 άνδοός και μάλα σοφού μή συμβολικάς τιθέναι τάς δνομασίας άλλά των υποκειμένων έμφαντικάς, δ ποιεί μέν ό τεχνικός σπεύδων, άπορων δε διά την προλεγθείσαν αίτίαν έπι την δμοιότητα των παραδειγμάτων άνέδραμε καί, ην έπι των ατόμων δνομασίαν ή αί-20 σθησις έξ αύτης της όψεως έλαβε, ταύτην έπὶ τὸν τέλειον λόγον μετενεγκών μεταφορικώς ίδέαν ώνό-203 μασεν, ώσπερ και αύτούς τούς | λόγους ύποβαλλομένους τη όρατικη αίσθήσει, καθά και τάς των άτόμων μορφάς. έντεῦθεν γὰρ δρμώμενοι καὶ άδροὺς 25 έκάλεσαν οί παλαιοί χαρακτήρας και ίσχνούς και άν-

3 ού BPaPbPc] και Μ 5 ῶσπεο BPaPbPc] ὅπεο Μ 7 κατὰ] μετὰ libri || πινάκιον | f. 207^x | και Pb 11 ἀπαγγέλειν Μ || βούλοιτο τό τις Μ 12 δς | f. 19^x | οὐδὲν Μ 16 συμβολιτικὰς Μ 17 δ MPaPc] και BPb || ποιεῦν Β 21 αὐτῆς | f. 156^x | (τῆς οm.) ὄψεως B; τῆς om. Pb 26 χαοακτῆρες Μ LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY. DEPARTMENT OF GREE¹⁴

θηρούς καί, όσας σχεδόν έπὶ τῶν σωμάτων διατυπώσεις έθεάσαντο, τοσαύτας έπί τους γαρακτήρας μετήνεγκαν. 'Αλλά περί μέν τούτων αλις άψώμεθα δε της ύποκειμένης πραγματείας μικρά πρότερον διαλεχθέν-5 τες περί της του βιβλίου προθεωρίας. δει γάρ ένταῦθα ζητεῖν, ἁ πολυπραγμονεῖν έθος έπὶ παντὸς βιβλίου μάλιστα τεχνικοῦ, ἔστι δὲ ταῦτα σκοπός, χρήσιμον, τίς ή έπιγραφή, εί γνήσιον τοῦ ἀρχαίου τὸ βιβλίον, τίς ή τάξις τῆς ἀναγνώσεως, ή είς τὰ μέρη 10 τομή. ζητεϊν ούν ύπερθέμενοι περί του σκοπου τοις ένισταμένοις πούς την έπιγραφην άπαντήσωμεν. λέγουσι γάρ ήγνοηκέναι τον τεχνικόν την σημασίαν τοῦ όνόματος. οί γάρ φιλόσοφοι βούλονται την ίδέαν γενικωτέραν είναι καί περιεκτικήν τῶν ἀτόμων. 'καί οὐ 15 κατά τοῦτο' φασί 'μόνον διήμαρτεν, ἀλλ' ἤδη που καὶ την ίδίαν ανατρέπει δόξαν αύτος έαυτῷ μαχόμενος. εί γάρ το όλον ώς τέλειον ύπο διδασκαλίαν πεσείν ου δύναται, πως αύτος άτε περί τελείων διαλαμβάνων ούτως έποιήσατο τοῦ βιβλίου την έπιγραφήν;' πρῶτον 20 μέν οὖν ἀνόητον εὐθύνειν τὸν τεχνικὸν ὅτι μὴ κατὰ τούς φιλοσόφους έλαβε την σημασίαν περί πολιτικών χαρακτήρων διαλεγόμενος, πλήν ίνα τι και συγχωοήσωμεν ούδεν ήττον και αύτη περιεκτική έστιν. καθ' δν γάο κατά τούς φιλοσόφους λόγον το είδος 25 περιέχει τὰ άτομα, κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἡ σεμνότης

м.

¹ $\tilde{\delta\sigma}^{\alpha}$ Pb 2 μετ[ή]νεγκαν, ex ει, M 3 αλις [1 litt. er.] M 5 περl της τοῦ βιβλίου προθεωρίας Pa] περl της τοῦ βιβλίου δεωρίας MPc; περί τοῦ βιβλίου περί δεωρίας Pb; περί τοῦ βιβλίου προθεωρίας B; cf. Anon. W VII 84, 22: ἀπτώμεθα δὲ ήδη της άφμοττούσης τῷ βιβλίφ προθεωρίας 8 άρχαίου τοῦ βἶ Μ 15 φασί Walz] φησί libri 21 πολιτικών BPaPbPc] πολλών Μ 24 το post γάρ del. M "λόγους MPa 25 πεφιέχει (f. 19^v (τά M

την Δημοσθενικήν και την Αντιφωντείαν ει τύγοι και τάς λοιπάς. άλλά τοῦτο μέν αὐτόθεν προφαινομένην έγει την λύσιν το δε διαπορηθεν έφεξης των πάνυ ζητουμένων έστίν. τι δήποτε την προσήπουσαν άφεις έπιγραφήν την κατηγορουμένην έπι τοις όλοις έλαβε 5 διαρρήδην τω λόγω τω προλεγθέντι μαγόμενος: καί ότι μέν ποός την ύποκειμένην τω βιβλίω διδασχαλίαν την έπιγραφήν έδει ποιήσασθαι, συνωμολο-204 γήσαμεν άν, εί σκο πός ην αύτω περί των ποιούντων διαλαβείν και μή περί των αποτελουμένων έκ της 10 μίξεως άλλ' έπει νῦν ή τοῦ τεγνικοῦ προαίρεσις έπι τὰ όλα νένευκε και περί την των ποιουμένων κατάληψιν, δεί ποός ταύτην μαλλον και μή ποός το κατεπείγον δράν. εί γάρ και τα αποτελούμενα κατά περίστασιν άφηκε, πλην ούκ έξέστη τοῦ σχοποῦ, κἂν έπὶ 15 τὰ κατὰ μέρος έτράπη. 'καίτοι' φασί 'κατά γε τὴν τοῦ τεχνικοῦ ποοαίρεσιν έχρην την έπιγραφήν είναι περί χαραπτήρων. αὐτὸς γὰρ ἐν ἀρχῆ τῆς πραγματείας υποτίθεται τους έπιστήμονας ταύτης δύνασθαι λόγων έργάτας είναι και τὰ τῶν ἄλλων κρίνειν, καθότι 20 καλώς αν έχοι και άκριβώς και καθότι μή - ποιούμεν δηλαδή τούς χαρακτήρας και κρίνομεν. ώσπερ γάρ των σωμάτων τὰ μέν έστιν άρρενωπὰ τὰ δὲ μαλθακὰ τά δε μέσα, τον αύτον τρόπον κάπι των γαρακτήρων εύρήσομεν τούς μέν αύτων άνθηρούς εί τύχοι τούς δέ 25 μέσους τούς δε τραχείς και αύστηρούς εί δε περί τού-

2 αὐτόθι Ρc 6 τῶ λόγο προλεχθέντι BPb 12 νένανε, in mg. m. 3 νένευχε, Μ || τὴν om. M Pa 16 τὰ M PaPc] τῶ BPb || τὰ (om. κατὰ) μ Pc || καιτ (cetera desunt propter marg. decurtatum) | f. 333^c | κατά Pc 17 προαίρεσιν BMPaPc] διαίρεσιν Pb 18 π. ίδ. 265, 7 Sp. 21 ἔχλοι M

των έν τη προθεωρία διδάσκειν έπαγγέλλεται, τί δήποτε μή κατά την προαίρεσιν την οίκείαν έποιήσατο τοῦ βιβλίου ἐπιγραφήν;' σφόδρα θαυμασίως. ἅτε γενιχωτέρους όντας αύτους χαί μη δυναμένους έχ των 5 ποιούντων καταληφθήναι παρήκεν. ώσπερ γάρ ή ίδέα περιεκτική της έννοίας έστι και της μεθόδου και της λέξεως και των άλλων άπάντων, ύφ' ών και άποτελειται, τον αύτον τρόπον και οι χαρακτήρες περιέγουσι τάς ίδέας, άφ' ών καί την σύστασιν έχουσιν, άλλά τά 10 μέν ποιούντα την ίδέαν άτε μερικά καί ύπο διδασκαλίαν πίπτει καί λόγω καταλαμβάνεται, τὰ δὲ ἀποτελούντα τούς χαρακτήρας έκφεύγει την άπό του λόγου γνῶσιν ὡς τέλεια καὶ περιέχοντα τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν μέθοδον καί τὰ περί την λέξιν. εί δὲ τὰ ποιοῦντα 15 τούς χαρακτήρας ώς όλα καθά μεμαθήκαμεν ού καταλαμβάνεται λόγω, τὰ δὲ ἀποτελοῦντα τὰς ίδέας ὑπὸ διδασχαλίαν πίπτει και γνωσιν, προσηκόντως δ τεγνικός έκείνην μέν άπεκρούσατο την έπιγραφήν, ής | καί 205 τό ποιοῦν ἄδηλον καὶ τὸ ποιούμενον, ταύτην δὲ προ-20 είλετο μαλλον, ής το άποτελουν την ίδεαν καταληπτόν. εί γάο έπέγραψε περί γαρακτήρων, αύτούς μέν λόγω παραστησαι την άρχην ώς δλικωτέρους ούχ οἶόν τε ήν, άλλ' ίσως έκ των ποιούντων δυνατόν ήν αύτούς διαγνώναι. καί μην κάκεινα πάλιν καταληπτά καθό τέλεια 25 καί περιεκτικά λέξεως και έννοίας, νῦν δὲ μέσην βαδίσας δδόν αφήχε μέν τα γενιχώτερα, λέγω δή τούς

1 ἐν BPaPbPc] καὶ M || προθεωρία [1 litt. er.] M 3 τὴν ἐπιγραφὴν Pc 4 ὅντῶς αὐτοὺς M || δυναμένους | f. 207^v | ἐκ Pb 5 παρῆκ[εν] M 6 ἐνν[ο]ίας, ex ι, B 9 καὶ τὴν BPa PbPc] καὶ om. M 10 μερικὴν M; μικρὰ Pc 12 χαρακτῆρας | f. 20^r | ἐκφεύγει[ν del.] M 15 καθὰ om. Pc 16 τὴν ίδέαν Pc 24 πάλιν om. Pc

in Hermog. περl ίδεῶν praefatio.

γαρακτήρας - ούτοι γάρ άκατάληπτοι, κάν τὰ ποιούντα λάβης -, έπέγραψε δε περί ίδεων, α την άργην έκ των αποτελούντων γνωρίζεται. τίς δε ή τάξις της άναγνώσεως και εί γνήσιον του άργαίου το βιβλίου, έν μεν τω περί στάσεων λεκτέον λόγω, πλήν 5 ούδεν κωλύει και νῦν διὰ βραγέων είπεῖν. ὅτι μεν γάρ γνήσιον, πάντες συνομολογούσιν το γαρ άχριβές καί ή εύχρίνεια και ή λέξις βοῶσιν ὡς είπεῖν Ερμογένους είναι το σύνταγμα, πλήν και αύτος έν τω περί των στάσεων μέμνηται ταύτης της πραγματείας, καθά 10 κάκεισε δεδηλώκαμεν. ή δε τάξις της άναγνώσεως δμοίως καταφανής. ήγουμένων γαο των πραγμάτων δεϊ τηνικαῦτα και τὸν περί τούτων ἕπεσθαι λόγον. δύο δέ είσι τὰ συνιστώντα τον λόγον, δύναμις καί ήδονή και ή μεν δύναμις έν τοις κεφαλαίοις και τοις 15 ένθυμήμασιν άναφαίνεται, ή δ' ήδονή διά της φράσεως λαμβάνει την ίσχύν τα γαο σχήματα καί τα είδη και δσα έτερα της ήδονης έστι παρεκτικά. έξης άν είη μαθείν την είς τα μέρη τομήν ή και τουτο περίεργον, αὐτὸς γὰρ ήμᾶς ὁ τεχνικὸς παρακατιών 20 διδάξει, πλην αυυδρώς καπί του παρόντος λελέξεται. τάγα γαρ ήμιν συντελέσει πρός απριβεστέραν της έπιγραφής κατάληψιν. τέτμηται τοίνυν το βιβλίον είς τά ποιούντα τούς γαρακτήρας - λέγω δή τὰς ίδέας - καί

1 ἀνατάληπτο[ι], ex v, M 3 γίνεται η̈ γοροίζεται Pc || δὲ om. Pc 5 λεπτέον M] λεπτέον, in mg. m. 1 γο΄ λέλεπται, Pa; λεπτέον, tum m. 2 hoc del. et supersor. ἐλέχθη, Pb; λεπτέον B; εἰρηται Pc 6 γὰρ om. Pc 9 τῶν BPaPb] om. MPc 14-18 cf. Max. Plan. W v 227, 28-32 15 καὶ ἐν τοῖς Pc 17 γὰρ] τε W v || καὶ τὰ εἰδη bis script., alt. delet., M 18 εἰδη] ήθη W v || ἕτερα | f. 290^v | τῆς Pa || παρασκευαστικά W v 21 παρόντῶς M χράτης, κἂν ἀφαιφεθῆ τὸ λευχὸν ἢ τὸ σιμὸν ἢ τὸ φμέλαν ἢ ἕτεφόν τι τῶν ἰδιωμάτων, ἐπὶ δὲ τῶν χαφακτήφων τὸ παφακολουθοῦν ἐὰν ἀφέλῃς, οἶον τὴν τφοπικὴν ἢ τοιάνδε λέξιν, τὸ ὅλον διέφθειφας. ῶστε τὴν
μὲν ἰδιότητα τῶν ἀτόμων δυσκατάληπτον πεποίηκε τὸ ἄλλην μὲν μεῖναι τὴν ῦπαφξιν ἄλλα δὲ τὰ παφακολουδήματα, τοὺς δὲ χαφακτῆφας αὐτὰ τὰ ἰδιώματα συνίστησιν. κἂν γὰφ τὴν ῦπαφξιν καταλάβοις, ἔγνως τὰ παφακολουθήματα, κἂν τὰ ἰδιώματα μάθοις, ἔγνως τὴν
¹⁰ ῦπαφξιν.

Καί ὅτι μέν δυνατόν γνῶναι τὰ ἰδιώματα τῶν χαρακτήρων, ἀρκούντως ὡς οἶμαι δεδήλωται· δεῖ δὲ μετελθεῖν ἐπὶ τὸ τρίτον ἀπόρημα. τί δὲ τοῦτο ἦν; [◦]οὐχ οἶόν τε' φασί [°]ζηλῶσαι τοὺς τῶν ἀρχαίων τύ-¹⁵ πους· καταφερομένη γὰρ ἡ φύσις πρὸς τὴν οἰκείαν διάθεσιν μεταβάλλει πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα τὴν πᾶσαν τοῦ λόγου διοίκησιν.' καὶ τοῦτο μὲν ἐγγὺς ἀληθείας, ζηλῶσαι γὰρ εἰς τὸ ἀχριβὲς τὸν χαρακτῆρα τὸν Δημοσθενικὸν ἢ Πλατωνικὸν ἀδύνατον, πλὴν εἰ ²⁰ μὴ καὶ τελέως ἀλλ' οὖν ἔσται τοῖς πονοῦσιν ἐκ μέρους καταληπτόν· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ τῶν ἅλλων ἐγγὺς ἐλ θεῖν μή τί γε Δημοσθένους ἢ Πλάτωνος. μὴ οὖν ²⁰¹

1 καὶ ἐἀν Μ || σιμὸν Pc] σημὸν BPa; σ[ι]μὸν, ex η m. 2, MPb || [η τὸ μέλ]αν, in ras. al. atr., Pa 4 η τὴν τοιάνδε Pc 5 ἰδι [ό|τητα, ex ω, M || ἀ [f. 18⁺] τόμων M || ἀτόμων | f. 206^v | δνσκατάληπτον Pb || δυσκατάλ η ηπτον, ex υ, M || τ[ὸ], ex ω, Pc 6 μεῖναι BM PaPb] εἶναι Pc || ἄλλα MPaPc] ἄλλοις BPb 9 μάθ[ras.] Pa 12 δὲ BM PaPb] γὰο Pc 13 μετελ[θ]εῖν, ex ε, M 15 pro πρὸς τὴν οίκείαν διάθεσιν (gloss. ad πρὸς τὴν ἑαυτ. ἰδιότ.) scribendum esse puto είς αότοὺς 16 ἰδιότητα BM PaPb] διάθεσιν Pc 17 δι[οί]κησιν, ex η, M 18 γὰο BPbPc] δὲ MPa 19 πατωνικὸν M || η Πλατωνικὸν om. Pb 20 ποθοῦσιν Pc

in Hermog. περl ίδεῶν praefatio.

ἀπέχου τῶν λόγων, διότι μὴ δυνατός εἶ Δημοσθένης ἡμῖν ἐκ τοῦ παραχοῆμα γενέσθαι, ἀλλὰ σπούδασον καὶ πρός τοὺς ἄλλους ῥήτορας ἀφορᾶν, οῦ τὴν ἀρχὴν ἐσιώπων ἄν, εἰ νενικήκει καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ θέλειν κατὰ μηδὲν διαλλάττοντας τοῦ Δημοσθενικοῦ τύπου τοὺς 5 ἑαυτῶν φαίνεσθαι λόγους.

Περί δε τοῦ ἀσυμφόρου καὶ χαλεποῦ καὶ περί τῶν λοιπῶν ζητεῖν μάλιστα δε περί τοῦ δυσχεροῦς περιττόν. φιληδόνων γάρ ἐστι τὸ λέγειν μὴ ὅραίως καταλαμβάνεσθαι τὰ καλά· δυσκατάληπτα γὰρ ταῦτα καὶ 10 πέφυκε μετὰ τῶν λοιπῶν τοῖς ἀνθρώποις περιγίνεσθαι πόνων. ὅτι δε καὶ μετὰ τὴν γνῶσιν οἰκ ἔστιν ἀσύμφορον, δῆλον ἐντεῦθεν· δυνατὸν γὰρ κατὰ ταὐτὸν καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν φυλάξαι καὶ ζηλῶσαι τύπον ἀρχαῖον· ὁ γὰρ περί τὸν ἰσχνὸν ἐπιτηδείως ἔχων κἂν τούτῷ 15 δεόντως ἐγγυμνασθεἰς ἅμα καὶ τὴν οἰκείαν φύσιν ἐρφωμένην φυλάττει καὶ τὸν Αυσιακὸν ζηλοῖ χαρακτῆρα, κἀπὶ τῶν λοιπῶν ὡς ὁμοίως ἕνθα ἂν ἕκαστος ἐπιρρεπεστέραν ἰδοι τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, περί τοῦτο μάλιστα γυμναζόμενος εἰς ἀρχαῖον πάντως κατενεχθήσεται τύπον 20 καὶ τῆς οἰκείας οὐκ ἐκπεσεῖται δεξιότητος.

Τούτων δὲ σαφῶς ἀποδειχθέντων καὶ ὡρισμένου μὲν ὄντος τοῦ ποσοῦ καταληφθείσης δὲ τῆς ἰδιότητος ἀχριβῶς καὶ τῆς μιμήσεως κατὰ τὸ ἐγχωροῦν δεῖ τοῦ

2 π[α] φαχοήμα, ex ε, M 3 οῦ BMPaPb] οἶον Pc 5 διαλάττοντας MPc 8 [μ] άλιστα Pc 11 παφαγίνεσθαι, corr. m. 1, Pa 12 ἀσύμφοφα Pc; fort. ὅτι δὲ καὶ μετὰ τὴν κατάληψιν ἡ γνῶσις οὐκ ἔστιν ἀσύμφοφος (cf. 100, 23) 14 ἀφχαῖον | f. 332^γ | ὁ Pc 17 λυσικὸν M || δηλοῖ Pc 18 ὁμοίως | f. 290^r | ἔνθα Pa 20 καὶ εἰς Pc || τύπον | f. 18^γ | καὶ M 23 ἕντῶς M || καταλ[ει]φθείσης, ex η, M

παραδείγματος έχεσθαι καί καθ' δδόν τούτου προβαίνειν. συντελεί γαο ήμιν πολλαχή διά την πρός τούς γαρακτήρας δμοιότητα τον γάρ αυτόν τρόπου ώσπερ κάπί των έμψύχων σωμάτων την μέν συστατικήν ύλην 5 αὐτῶν καὶ κατὰ μέρος καταλαβεῖν οἶόν τέ έστι, τὴν δὲ μιξιν καί την τοιάνδε κράσιν άδύνατον λόγω διεξελθείν. ὅτι μέν γάρ έκ τεσσάρων στοιγείων σύγκειται ό άνθρωπος, πασι καταφανές, τί δε το αίτιον το άποτελεσματικόν του τοιούδε χρήματος, δ καί διαφόρους 10 έποίησε τους χαρακτήρας, άπαγγέλλειν άδύνατον. καί δλως | τὸ τέλειον αίσθήσει καὶ μόνη διαγινώσκεται 202 ού γάρ αν δυνηθείη τις λόγος παραστήσαι το όλον ώς όλον πλήν εί μή συμβολιχώς. ή δε τοιαύτη γνωσις ού καθάπτεται των παρακολουθημάτων μή τί γε δη της 15 ύποκειμένης ούσίας, άλλ' έξωθεν έπικειμένη σημαίνειν μέν οία τέ έστιν, όταν ή το πρόσωπον δμολογούμενον. εί δε ή την άρχην άγνοούμενον, ού δύναται παρισταν ατε μή παθαπτομένη της ούσίας μηδε των έπισυμβεβηκότων αὐτῆ οἶον τὸ ἐπικείμενον ἑκάστω 20 όνομα συμβολικόν έστιν, δ τότε μόνον ίσχύει πρός δήλωσιν, δταν μη ή το πρόσωπον άγνοούμενον. εί δε τὰς ἐξαλλαγὰς τῶν ἀτόμων καὶ τὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κατὰ μέρος μορφήν αίσθήσει καὶ μόνη καταλαμ-

² μèν γὰρ M || τὰς χαρ. M 5 καταλαβεῖν BMPaPb] λαβεῖν Pc 6 λόγφ MPaPc] λέγω BPb 8 ό om. M 9 χρώματος Pc 10 ἀπαγγέλειν M 11 τέλεον M 12 δλον ὡς BMPaPc] δλως Pb 15 ἐπικειμένη ει ν μèν, ει ex μ, M; in mg. m. 2 ἀλλ ἕξωθεν ἐπικειμένη σημαίνειν μèν 18 π[α]ριστᾶν, ex ε m. 2, M || τῶν ὑποβεβηκότων Pc 20 ἐστιν δ MPa Pc] ἐστι καὶ BPb || (πρὸς δήλωσιν om.) ὅτε μὴ Pc 21 πρό-[κείμενον]σωπον, κείμενον del. et in mg. scripsit πρόσωπον m. 2, M]| εἰ γὰρ τὰς Pc 22 ἐυτόμων M 28 ματὰ M || ματα]λαμβάνομεν Pc

βάνομεν, άδηλος άρα και των χαρακτήρων ή μίξις. καί ότι μέν έκ της τοιάσδε λέξεως η έννοίας ό Δημοσθενικός απαρτίζεται λόγος, ού δυσχερές διαγνώναι. το δε όλον και την αποτελεσθείσαν έκ των κατά μέρος μιξιν λόγω παραστήσαι παγγάλεπον. ώσπεο γάρ δ ζω- 5 γράφος τὰ μέν συντελούντα πρός την μίζιν χρώματα τω μανθάνοντι παραδίδωσι, κατά δε το πινάκιον καί τήν γραφήν άπορεί παραστήσαι τον λόγον, δι' ου ή τοιάδε συνεκεράσθη μορφή, τον αύτον τρόπον και τα ποιούντα τας ίδέας πρόδηλα, τὸ δὲ ἀποτελούμενον 10 άπαγγέλλειν ούγ οίόν τε. πλήν εί μή βούλοιτό τις κατά συμβολικόν τρόπον, δε ούδεν δύναται των συστατικών η παρακολουθούντων έμφαίνειν. εί δε το ποιούμενον καθά δεδηλώκαμεν άτε τέλειον έξειπειν ούγ οίόν τε λόγω, πολλώ μαλλον δνόματι τεγνίτου γάο 15 άνδοός και μάλα σοφού μή συμβολικάς τιθέναι τάς δνομασίας άλλά των υποκειμένων έμφαντικάς. 8 ποιεί μέν ό τεχνικός σπεύδων, άπορων δε διά την προλεγθείσαν αίτίαν έπι την δμοιότητα των παραδειγμάτων άνέδραμε καί, ην έπι των ατόμων δνομασίαν ή αί-20 σθησις έξ αύτης της όψεως έλαβε, ταύτην έπὶ τὸν τέλειον λόγον μετενεγκών μεταφορικώς ίδέαν ώνό-203 μασεν, ώσπερ και αύτούς τούς | λόγους ύποβαλλομένους τη όρατικη αίσθήσει, καθά και τάς των άτόμων μορφάς. έντεῦθεν γὰρ δρμώμενοι καὶ άδροὺς 25 έκάλεσαν οί παλαιοί χαρακτήρας και ίσχνούς και άν-

3 ού ΒΡΑΡυΡο] και Μ 5 ῶσπερ ΒΡΑΡυΡο] ὅπερ Μ 7 κατά] μετά libri || πινάκιον | f. 207^τ | και Ρυ 11 άπαγγέλειν Μ || βούλοιτο τό τις Μ 12 δς | f. 19^τ | ούδεν Μ 16 συμβολιτικάς Μ 17 δ ΜΡΑΡο] και ΒΡυ || ποιείν Β 21 αὐτῆς f. 156^τ | (τῆς οm.) ὄψεως Β; τῆς om. Ρυ 26 χαρακτῆρες Μ LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY. DEPARTMENT OF GREEK.

θηρούς καί, όσας σγεδύν έπι των σωμάτων διατυπώσεις έθεάσαντο, τοσαύτας έπὶ τοὺς χαρακτῆρας μετήνεγκαν. Άλλα περί μέν τούτων αλις άψωμεθα δέ της ύποχειμένης πραγματείας μιχρά πρότερον διαλεγθέν-5 τες περί της τοῦ βιβλίου προθεωρίας. δεί γαρ ένταῦθα ζητεῖν, ἂ πολυπραγμονεῖν έθος ἐπὶ παντὸς βιβλίου μάλιστα τεχνικού, έστι δε ταύτα σκοπός, γοήσιμον, τίς ή έπιγραφή, εί γνήσιον τοῦ ἀργαίου τὸ βιβλίον, τίς ή τάξις τῆς ἀναγνώσεως, ή εἰς τὰ μέρη 10 тоий. รกระถง อย่ง ยัสะอุปิร์แะงอง สะอุโ รอบ สะอสอบ รอโร ένισταμένοις πρός την έπιγραφήν απαντήσωμεν. λέγουσι γάρ ήγνοηκέναι τον τεγνικόν την σημασίαν του δνόματος. οι γάο φιλόσοφοι βούλονται την ίδέαν γενικωτέραν είναι και περιεκτικήν των άτόμων. 'και ού 15 κατά τουτο' φασί 'μόνον διήμαρτεν, άλλ' ήδη που καί την ίδίαν άνατρέπει δόξαν αύτος έαυτω μαγόμενος. εί γάο το όλον ώς τέλειον ύπο διδασκαλίαν πεσείν ού δύναται, πως αύτος άτε περί τελείων διαλαμβάνων ούτως έποιήσατο του βιβλίου την έπιγραφήν;' πρώτον 20 μέν ούν ανόητον εύθύνειν τον τεχνικόν ότι μή κατά τούς φιλοσόφους έλαβε την σημασίαν περί πολιτικών γαρακτήρων διαλεγόμενος, πλήν ίνα τι και συγγωοήσωμεν ούδεν ήττον και αύτη περιεκτική έστιν. καθ' δν γάρ κατά τούς φιλοσόφους λόγον το είδος 25 περιέχει τὰ άτομα, κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ή σεμνότης

1 οσ Pb 2 μετ ή νεγκαν, εχ ει, Μ 3 αλις [1 litt. er.] Μ 5 πεφί της του βιβλίου προθεωρίας Pa] πεφί της του βιβλίου θεωρίας MPc; πεφί του βιβλίου πεφί θεωρίας Pb; πεφί του βιβλίου προθεωρίας B; cf. Anon. W VII 34, 22: άπτώμεθα δὲ ήδη της άρμοττούσης τῷ βιβλίω προθεωρίας 8 άρχαίου του βι M 15 φασί Walz] φησί libri 21 πολιτικών BPaPbPc] πολλών M 24 τό post γάφ del. M λόγους MPa 25 πεφιέχει [f. 19^v [τά M

την Δημοσθενικήν και την Αντιφωντείαν εί τύγοι και τάς λοιπάς. άλλά τοῦτο μέν αὐτόθεν προφαινομένην έχει την λύσιν το δέ διαπορηθέν έφεξης των πάνυ ζητουμένων έστίν. τι δήποτε την προσήκουσαν άφεις έπιγραφήν την κατηγορουμένην έπι τοις όλοις έλαβε 5 διαρρήδην τω λόγω τω προλεχθέντι μαχόμενος; καί ότι μέν ποός την ύποκειμένην τω βιβλίω διδασκαλίαν την έπιγραφήν έδει ποιήσασθαι, συνωμολο-204 γήσαμεν άν, εί σχο πός ήν αὐτῷ περί τῶν ποιούντων διαλαβείν και μή περί των αποτελουμένων έκ της 10 μίξεως άλλ' έπει νυν ή του τεχνικού προαίρεσις έπι τά όλα νένευκε και περί την των ποιουμένων κατάληψιν, δεί πρός ταύτην μάλλον και μή πρός το κατεπείγον δράν. εί γάρ και τὰ ἀποτελούμενα κατὰ περίστασιν αφήκε, πλήν ούκ έξέστη τοῦ σκοποῦ, καν έπὶ 15 τὰ κατὰ μέρος έτράπη. 'καίτοι' φασί 'κατά γε την τοῦ τεχνιχοῦ ποοαίρεσιν έχρην την έπιγραφήν είναι περί γαρακτήρων. αὐτὸς γὰρ ἐν ἀργῆ τῆς πραγματείας υποτίθεται τους έπιστήμονας ταύτης δύνασθαι λόγων έργάτας είναι και τὰ τῶν άλλων κρίνειν, καθότι 20 καλώς αν έχοι και άκοιβώς και καθότι μή - ποιούμεν δηλαδή τούς χαρακτήρας και κρίνομεν. ώσπερ γάρ των σωμάτων τὰ μέν έστιν άρρενωπὰ τὰ δὲ μαλθακά τὰ δὲ μέσα, τὸν αὐτὸν τρόπον κάπὶ τῶν χαρακτήρων εύρήσομεν τούς μέν αύτων άνθηρούς εί τύχοι τούς δέ 25. μέσους τούς δε τραχείς και αύστηρούς. εί δε περί τού-

2 αὐτόθι Ρc 6 τῷ λόγο προλεχθέντι BPb 12 νέναυε, in mg. m. 3 νένευπε, Μ || τὴν om. M Pa 16 τὰ M PaPc] τῶ BPb || τὰ (om. κατὰ) μ Pc || καιτ (cetera desunt propter marg. decurtatum) | f. 333^r | κατά Pc 17 προαίρεσιν BMPaPc] διαίgεσιν Pb 18 π. ίδ. 265, 7 Sp. 21 ἔχζοι M

των έν τη προθεωρία διδάσκειν έπαγγέλλεται, τί δήποτε μή κατά την προαίρεσιν την οίκείαν έποιήσατο τοῦ βιβλίου ἐπιγραφήν;' σφόδρα θαυμασίως. ἅτε γενικωτέρους όντας αύτούς και μή δυναμένους έκ των 5 ποιούντων καταληφθηναι παρήκεν. ώσπεο γάο ή ίδέα περιεκτική της έννοίας έστι και της μεθόδου και της λέξεως και των άλλων απάντων, ύφ' ών και αποτελειται, τον αύτον τρόπον καί οι γαρακτήρες περιέγουσι τάς ίδέας, άφ' ών καί την σύστασιν έγουσιν, άλλά τά 10 μέν ποιούντα την ίδεαν άτε μερικά και ύπο διδασκαλίαν πίπτει καλ λόγω καταλαμβάνεται, τὰ δὲ ἀποτελούντα τούς χαρακτήρας έκφεύγει την από του λόγου γνῶσιν ὡς τέλεια καὶ περιέχοντα τὴν ἕννοιαν καὶ τὴν μέθοδον καί τὰ περί την λέξιν. εί δὲ τὰ ποιοῦντα 15 τούς γαρακτήρας ώς δλα καθά μεμαθήκαμεν ού καταλαμβάνεται λόγω, τὰ δὲ ἀποτελοῦντα τὰς ίδέας ὑπὸ διδασκαλίαν πίπτει και γνωσιν, προσηκόντως δ τεγνικὸς ἐκείνην μèν ἀπεκρούσατο την ἐπιγραφήν, ης | καί 205 τό ποιοῦν ἄδηλον καὶ τὸ ποιούμενον, ταύτην δὲ προ-20 είλετο μαλλον, ής το αποτελούν την ίδέαν καταληπτόν. εί γάρ ἐπέγραψε περί γαρακτήρων, αὐτοὺς μέν λόγω παραστήσαι την άρχην ως δλικωτέρους ούχ οίόν τε ην. άλλ' ίσως έκ των ποιούντων δυνατόν ην αύτούς διαγνῶναι. καί μην κάκεινα πάλιν καταληπτά καθό τέλεια 25 καί περιεκτικά λέξεως και έννοίας, νῦν δὲ μέσην βαδίσας δδόν άφηκε μέν τα γενικώτερα, λέγω δη τούς

¹ êv BPaPbPc] καὶ M || προθεωρία [1 litt. er.] M 3 τὴν ἐπιγραφὴν Pc 4 ὄντῶς αὐτοὺς M || δυναμένους | f. 207^v | έκ Pb 5 παρήκ[εν] M 6 ἐνν[ο]ίας, ex ι, B 9 καὶ τὴν BPa PbPc] καὶ om. M 10 μερικὴν M; μικρὰ Pc 12 χαρακτῆρας | f. 20^r | ἐκφεύγει[ν del.] M 15 καθὰ om. Pc 16 τὴν ίθέαν Pc 24 πάλιν om. Pc

γαρακτήρας - ούτοι γάρ άκατάληπτοι, καν τὰ ποιούντα λάβης -, έπέγραψε δε περί ίδεων, α την άργην έκ των άποτελούντων γνωρίζεται. τίς δε ή τάξις της άναγνώσεως και εί γνήσιον τοῦ ἀρχαίου τὸ βιβλίον, έν μεν τω περί στάσεων λεχτέον λόγω, πλήν 5 ούδεν κωλύει και νυν διά βραγέων είπειν. ότι μεν γάρ ννήσιον, πάντες συνομολογούσιν το γαρ άκριβές και ή εύχρίνεια και ή λέξις βοώσιν ώς είπειν Ερμογένους είναι το σύνταγμα, πλην και αύτος έν τω περί των στάσεων μέμνηται ταύτης της πραγματείας, καθά 10 κάκείσε δεδηλώκαμεν. ή δε τάξις της άναγνώσεως δμοίως καταφανής ήγουμένων γαο των πραγμάτων δει τηνικαῦτα καὶ τὸν περὶ τούτων ἕπεσθαι λόγον. δύο δέ είσι τὰ συνιστώντα τον λόγον, δύναμις καί ήδονή και ή μεν δύναμις έν τοις κεφαλαίοις και τοις 15 ένθυμήμασιν άναφαίνεται, ή δ' ήδονή διά της φράσεως λαμβάνει την ίσχύν τα γαρ σχήματα και τα είδη καί δσα έτερα της ήδονης έστι παρεκτικά. έξης άν είη μαθείν την είς τα μέρη τομήν ή και τουτο περίεργον, αὐτὸς γὰρ ήμᾶς ὁ τεχνικὸς παρακατιών 20 διδάξει, πλην αυυδρώς κάπι του παρόντος λελέξεται. τάχα γάο ήμιν συντελέσει ποός άχοιβεστέραν της έπιγραφής κατάληψιν. τέτμηται τοίνυν το βιβλίον είς τά ποιούντα τούς γαρακτήρας - λέγω δή τας ίδέας - καί

1 ἀνατάληπτο[ι], ex v, M 3 γίνεται η̈ γοωρίζεται Pe || δὲ om. Pe 5 λεκτέον M] λεκτέον, in mg. m. 1 γο΄ λέλεκται, Pa; λεκτέον, tum m. 2 hoc del. et superser. ἐλέχθη, Pb; λεκτέω B; εἰζηται Pe 6 γὰς om. Pe 9 τῶν BPaPb] om. MPe 14-18 cf. Max. Plan. Wv 227, 28-32 15 καὶ ἐν τοῖς Pe 17 γὰς] τε Wv || καὶ τὰ εἰδη bis script., alt. delet., M 18 εἰδη] ἦθη Wv || ἕτεςα | f. 290^v | τῆς Pa || παςασκευαστικά Wv 21 παρόντῶς M 112 Syriani quae fertur in Hermog. $\pi \epsilon \rho l$ $l \delta \epsilon \tilde{\omega} \nu$ praefatio.

είς αὐτὸ τὸ ποιούμενον, ὃ παραδίδωσι καὶ ὡς ἐν γένει καί κατ' άνδρα. σπουδή γάρ αύτῷ μή μόνον παραστήσαι την Πλατωνικήν ίδέαν η την Δημοσθενικήν, άλλά πρῶτον μέν διδάξαι τί σεμνότης, τί καθαρότης, 5 καί τελευταΐον μετά την τοιαύτην διδασκαλίαν έπι τούς γαρακτήρας των | άργαίων έλθειν. άλλά λελήθα-206 μεν έαυτούς, ως φασί τινες, τον περί της έπιγραφης έμβάλλοντες λόγον. ύπεθέμεθα γάρ έπι τοῦ παρόντος καί τούς γαρακτήρας ύπό διδασκαλίαν πεσείν. Όπεο έν 10 τοῦς φθάσασιν ἀπηγορεύσαμεν. 'εἰ δυνατόν ὅλως αὐτούς λόγω καταλαβεΐν, τί δήποτε μή περί χαρακτήοων έπέγραψεν;' άλλ' ούδεν ήττον δ προλεγθείς έρρωτο λόγος, ού γάρ έπαγγέλλεται διδάσκειν τί τὸ όλον, άλλά τι το ποιούν τότε γάο αν έδόχει μάγεσθαι 15 τοῖς προλαβοῦσιν, εί μετὰ τὴν συνέλευσιν τῶν ίδεῶν έπεγείρει καί των γαρακτήρων άπαγγειλαι τάς μίξεις. νῦν δὲ πρότερον μέν καθ' έαυτὰς παραδίδωσι τὰς ίδέας, οίον τί σεμνότης η τί καθαρότης, είτα τί τὸ άποτελούμενον έκ της μίζεως, δ λόγω σαφηνίζειν ούγ 20 οἶόν τε πλην εί μη συμβολικώς ούτως οὐδένα τοῦ όλου ποιείται λόγον, άλλά τὰ ποιούντα τὸ όλον καθ' έαυτὰ πρότερον παραστήσας και μετὰ την συνέλευσιν όποιον απαρτίζει γαρακτήρα διδάσκει, πως δε καταλάβοις αὐτὸν οὐ παραδίδωσι λόγω.

¹ παραδίδωσι | f. 20^v | καl M 2 αύτδ M 4 μèν | f. 156^v | διδάξαι B 7 έαντῆς M || τῆς om. Pc 10 έαντοὺς B; αὐτὴν M 12 έπεγράψαμεν Pc 13 ἕρρωτο BPùPc] ἕρρωτο, r.s. sup. τ, Pa; ἕρρω[τ]αι, ex σ m. 2, M 21 τὰ] τί libri || τί τὰ ποιοῦντα Pc 22 ἑαυτὸν M 23 καταλάβης M

Januar 1909.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Porschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich tells in der praefatio, tells unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schrift zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einwaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1850 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeliani de nat. anim. 11. XVII, var. hist.,	Anacreontis carmina, Ed. V. Rose, Ed. II.
epistt., fragmm. Rec. R. Hercher.	M. 1 1.40.
Vol. L. M. 5 5.50. Vol. IL .M. 7.20 7.70.	Anaritius: s. Euclid. suppl.
- varia historia. Rec. R. Hercher.	*Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass.
ML 1.50 1.90.	Ed. III 1.40 1.80.
Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.	Annae Comnenae Alexias, Rec. A. Reiffor-
A. Hug. M. 1.35 1.75.	scheid. 2 voll. 46 7.50 8.60.
"Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass.	
Ed. II. min# 2.80 8.30.	Anonymus de incredibilibus: s. Mytho-
- Ed. maior (m. Index v.	graphi.
Preuss). M. 9.20 9.80.	Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Aeschyli tragoediae, Iter. ed. H. Weil.	Ed. H. Stadtmueller.
.AL 2.40 8	Vol. I: Pal. 1. I-VI (Plan. 1. V-VII).
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.	M. 6 6.60.
Choephorae. Eumenides. Persae. Prome-	Vol. II. P. 1: Pal. 1. VII (Plan. 1. III).
theus. Septem c. Th. Supplices)	M. 8 8.60. *Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1-563.
M 4070.	Plan. I. I) M 8 8.60.
* cantica. Dig. O. Schroeder.	
ML 2.40 2.80.	
[] Scholia in Persas. Rec. O. Dahn-	E. Hiller, O. Crusius. M. 3 3.60. Antiphontis orationes et fragmenta. Ed
hardt#. 3.60 4.20.	Fr. Blaß. Ed. II 2.10 2.50.
Aesopicae fabulae. Bec. C. Halm.	Autonini, M. Aurel., commentarr. II. XII.
M 90 1.80.	Rec. I. Stich. Ed. II. M. 2.40 2.80.
Alciphronis Bhetoris epistularum lib. IV.	Antoninus Liberalis: s. Mythographi
Ed. M. A. Schepers. M. 3.20 3.60.	Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.	. 1.20 1.60.
Brinkmann 1. 1 1.25.	Apollodori bibliotheca. Ed. B. Wagner.
Alypins: s. Musici.	siehe Mythographi. Vol L
Dis Case III P	ich für achundene Exemplare
118 Terren Allern verstehen st	ich ihr Geourseene Diompant

2

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

.....

Apolionius Pergneus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. M. 9 10	Aristotelis Holreia Admatov. Ed. Fr Blass. Ed. IV. # 1.80 2.20.
Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. # 1.50 1.90.	: s. a. Musici. [] *Divisiones quae vulgo dicuntur
*Applani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. Vol. L. # 4.50 5 Vol. II. Ed. P. Vier-	Aristotelene. Ed. H. Mutschmann. M. 2.80 8.20,
eck. Ed. IIM. 6 6.60.	Arriani Anabasis. Bec. Car. Abicht.
Archimedis opera omnia. Ed. L. L. Hei- berg. 8 voll M. 18 19.80.	[z. Zt. vergr.] *
Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wend-	Vol. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. .M. 3.60 4.20.
land# 4 4.50. Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk.	*- Anabasis. Ed. A. G. Boos. Ed. min. M 1.80 2.20.
2 voll. Ed. II. M. 4 5	scripta minora. Edd. R. Hercher
Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. M. 2, 2.50.	et A. Eberhard. Ed. II 1.80 2.20. Athenaei dipnosophistae 11. XV. Rec. G.
- II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae,	Kaibel, 8 voll. M. 17.10 18.90.
Eccles., Plutus. M. 2 2.50. Binzeln jedes Stück M 60 90.	Autolyci de sphaera quae movetar 1., de ortibus et occasibus 11. II. Ed. Fr.
Aristotelis de partib. anim. 11. IV. Ed.	Hultsch. M. S.60 4
B. Langkavel. M. 2.80 3.20.	Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius.
• de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]	Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller.
- de animalibus historia. Ed. L. Ditt-	Ed. maior. M. 8.40 9 Bec. O. Crusius. Ed. minor. M. 4 4.60.
meyer. M. 6 6.60. — de arte poetica 1. Rec. W. Christ.	- Ed. F. G. Schneldewin.
.K 60 90.	M 60 1
- physics. Rec. C. Prantl. [z. Zt. vergr.]	Bacchius: s. Musici. Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass.
	Ed. III M. 2.40 2.90.
.# 2.40 2.80.	Batrachomyomachia: s. Hymni Home- Bio: s. Bucolici. [rici.
de coelo et de generatione et corrap- tione. Rec. C. Prantl. M. 1.80 2.20.	Blemyomachia: s. Eudocia Augusta
- quae feruntur de coloribus, de audibi-	Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens.
libus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. M 60 90.	Ed. II. M 60 1
- politica. Post Fr. Susemihlium	*Caecilii Calactini fragmenta. Ed.B.Ofen- loch. M. 6 6.60.
rec. O. Immisch. M.3 3.50. — magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. . M. 1.20 1.60.	Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. M. 3 3.40.
- de auima ll. III. Rec. Guil Biehl.	Cassianus Bassus: s. Geoponica. Cebetis tabula. Ed. C. Praechter.
M 1.20 1.60.	M 60 90.
ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi de virtutibus et vitiis l.	Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem
rec, Fr. Susemihl .M. 1.80 2.20.	Paschalem fragmm. chronolM. 6.80 7.40.
- ars rhetorica, Ed A. Boemer, Ed. II. M. 3,60 4	Claudiani carmina: e. Eudocia Augusta Cleomedis de motu circulari corporum
metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II# 2.40 2.80.	caelestium II. II. Ed. H. Ziegler .M. 2.70 3.20.
- qui fereb. libror. fragmenta. Coll.	Colluthus: s. Tryphiodorus.
V. Rose. M. 4.50 5 	Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. # 1.50 2
M 1.50 1.90.	Corpusculum poesis epicae Graecae ludi-
quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec.,	bundae. Edd. P. Brandt et C. Wachs- muth. 2 fasce. je . 8.50.
ventorum situs et nomina, de Melisso	*Damascli vita Isidori, Ed. J. Hardy [In Vorb.]
Xenophane Gorgia, Ed. O. Apolt. .M. 8 3.40.	Demades: s. Dinarchus.
parva naturalis. Rec. Guil Biehl.	Demetrii Cydon. de contemn. morte or.
	Ed. H. Deckelmann# 1 1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

1. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana

- Demosthenis orationes. Roc. G. Dindorf. | Dionysi Halle, antiquitates Romanae. Ed. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je .# 2.80 8.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je M. 1.80 2.20, 6 partes. je .M. -. 90 1.20.
 - Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace, Philippica II. De Halonneso, De Chersoneso, Phi-lippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De con-tributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. M. -. 90 1.20.
 - I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. M. -. 90 1.20.
 - II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtionem. Adversus Aristocratem. M. -. 90 1.20.
 - II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phor-mione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. M. -. 90 1.20. - III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Procemia. Epistolae. Index historicus. M. -. 90 1.20.
- Didymus de Demosthene. Recc. H. Diels et W. Schubart. M 1.20 1.50.
- Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis ύπέο τῆς δωδεκαετίας. Ed. Fr. Blass. Ed. Π. M. 1.— 1.40.
- Diodori hibliotheca hist. Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I-III. je M 6.- 6.60. Vol. IV. M. 6.80 7.40. Vol. V. M. 5.- 5.60.
 - Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I. u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je M. 3.-Vol. V. M. 8.75.
- "Diogenis Oenoandensis fragmenta. Ord. et expl. J. William. M. 2.40 2.80.
- Dionis Cassil Cocceiani historia Romana. Ed. J. Melber. 5 voll. Vol. I. M.6. - 6.60. Vol. II. M. 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]
- Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. M. 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]

- C. Jacoby. 4 voll. Voll. I-IV. je .M. 4.- 4.60.
- opuscula. Edd. H. Usener et L.
- *---- Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophanti opera omnia c. Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. .M. 10.- 11 .-
- *Divisiones Aristotelene, s. Aristoteles.
- Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. M. 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta. Kinkel. Vol. I. M. 3.- 3.50. Ed. G.
- Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. M 10.- 10.80. Ed. minor. M. 6.- 6.60.
- *Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. M. 3.20 3.60.
- Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.
- *Erotici scriptores Graeci, Ed.A.Mewaldt. [In Vorb.]
- Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge. Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr.
 - est Heiberg. M. 24.60 27.60.
 - VI. Data. Ed.H.Menge. M.5.-5.60. - VII. Optica, Opticor. rec. Theonis. Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiborg. M. 5. - 5.60. [Forts. in Vorb.]
- --- Supplem.: Ausritli comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. M. 6. - 6.60.
- -: s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lycli, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragmm. Rec. A. Ludwich. #4.- 4.40.
- violarium. Rec. L.Flach. M.7.50 8.10.
- Euripidis tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. M. 7.80 9.30. Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae
 - Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae Hercules furens. Supplices. Hippolytus. M. 2.40 2.90.
 - II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. M. 2.40 2.90.
 - III: Perditarum tragoediarum fragmenta. M. S.- 3.50.
- Einzeln jede Tragödie M. -. 40 -. 70. Ensebli opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll.
- M. 28.60 25.80.
- Fabulae Aesopicae: s. Acsop. fab.
- Fabulae Romanenses Graec. conser. Rec. A. Eberbard. Vol. I. [Vergr. Forts erscheint nicht.)

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis.	Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druck-
Ed. A. Holder# 1.40 1.80.	werke u. Automatentheater, gr. u. dtsch. v.
Florilegium Graecum in usum primi gym-	W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. ub.
nasiorum ordinis collectum a philologis	Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv z.
Afranis. kart. Fasc. 1-10 js .M 50;	Pneumatik. M.9 9.80. Suppl.: D. Gesch.
Fasc. 11-15 je .//60.	d. Textüberliefrg. Gr. Wortregister. M.3 3.40.
Hierzu unentgeltlich an Lehrer: Index argumentorum et locorum.	
Außer der Verwendung bei den Matu-	
ritätsprüfungen hat diese Sammlung	W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus
den Zweck, dem Primaner das Beste	W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruy, Plinius, Cato.
und Schönste aus der griech. Literatur	Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. M.8 8.80.
auf leichte Weise zugänglich zu machen	- Vol. III. Vermessungslehre u.
und den Kreis der Altertumsstudien zu	Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H.
erweitern.	Schöne. M. 116 Fig. M. 8 8.80.
Galeni Pergameni scripta minora. Recc. L. Marquardt, I. Müller, G. Helm-	"Hesiodi quaefer. carmina. Bec. A. Bzach.
reich. 3 voll. M. 7.50 9.20.	Ed. II. M. 1.80 2.30.
* de utilit. part. corporis humani 11.	Hesychii Milesii qui fertur de viris ill, 1.
XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. L.	Rec. I. Flach. M 80 1.10.
ML 8 8.60.	Hieroclis synecdemus. Acc. fragments ap.
-institutiologica. Ed. C. Kalbfleisch.	Constantinum Porphyrog. servata et
M 1.20 1.60.	nomina urbium mutata. Rec. A. Burck-
de victu attenuante l. Ed. C. Kalb- fleisch M. 1.40 1.80.	hardtM. 1.20 1.60.
- de temperamentis. Ed. G. Helm-	Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena
reich 2.40 2.80.	comm. Rec. C. Manitus. M.4 4.60.
Gaudentlus: s. Musici.	Hippocratis opera. 7 voll. Becc. H. Kuchle-
Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de	wein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab.
re rustica eclogae. Rec. H. Beckh.	phototyp.). M. 6 6.60. Vol. II.
M. 10 10.80.	M.5 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt.]
Heorgii Acropol. annales. Rec. A. Heisen-	Historici Graeci minores. Ed. L. Din-
berg. Vol. I. II. 11.60 14	dorf. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina.	Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf:
Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph.	llias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur.
M. 3 3.50.	C. Hentze. 2 partes. [je .M 75 1.10.]
Georgii Monachi Chronicon. Ed. C. de	M 1.50 2.20. [In 1 Band geb. M 2] Pars I: II. 1-12. Pars II: II. 13-24.
Boor. Vol. I. II. M. 18 19.20.	Odysses. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur.
Hellodori Aethiopic. Il. X. Ed. I. Bekker.	C. Hentze. 2 partes. [je .K 75 1.10.]
M 2.40 2.90.	.# 1.50 2.20. [In 1 Band geb. # 2]
*Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet. ed. M. Consbruch. M. 8 S.60.	Pars I: Od. 1-12. Pars II: Od. 13-24.
Heraclitus: s. Mythographi.	- Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed.
Hermippus, anon, christ, de astrologia	min. [je .M 75 1.10.] .M. 1.50 2.20.
Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Vier-	Hymni Homerici acc. epigrammatis et
eck. M. 1.80 2.20.	Batrachomyomachia. Rec. A. Bau-
Herodiani ab excessu divi Marci 11. VIII.	meister. M 75 1.10.
Ed. I. Bekker. M. 1.20 1.60.	Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blaß. Ed.
Herodoti historiaram 11. 1X. Edd. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je	III. M. 2.10 2.50.
Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je .4.1.35 1.80] .4. 2.70 3.60.	Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli.
Vol. I: Lib. 1-4. Fasc. I: Lib. 1. 2.	M. 1.80 2.20.
M 80 1.10.	- de communi math. scientia l. Ed.
Fasc. II: Lib. 3. 4. M 80 1.10.	N. Festa. M. 1.80 2.20.
- II: Lib. 5-9. Fasc. I: Lib. 5. 6.	in Nicomachi arithm. introduct. 1. Ed.
M 60 90.	H. Pistelli. M. 2.40 2.80.
Fase. II: Lib. 7. M 45 75. Fase. III: Lib. 8. 9. M 60 90.	*- vita Pythagorae, Ed. L. Doubner.
"Herondae mimiambi. Acc. Phoenicis	[In Vorb.]
Coronistae, Mattii mimiamb, fragmm, Ed.	Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.
O. Crusius, Ed. IV minor M9 40 9 80	Inc. auct. Byzant. de re milit. I. Rec.
Ed. maior. [U. d. Pr.]	B. Vari. M. 2.40 2.80.
Zillern verstehen si	ch für gebundene Exemplare.

1. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

- "Inscriptiones Graecae ad inlustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmson. Ed. II. M. 1.60 2.-
- Ioannes Philoponus: s. Philoponus.
- Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. M. 26.- 29.-
- vergr.] Vol. VL .M. 2.10.
- Isael orationes. Ed. C. Scheibe. M. 1.20 1.60.
- Ed. Th. Thalheim. . M. 2.40 2.80.
- Isocratis orationes. Recc. Benseler-Blass. 2 voll. M. 4.- 4.80.
- *Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Vorb.]
- Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. M 10.50 11.60.
- Appendix (I). M. -. 60 1.-Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 hata. M 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.

- Prolegg, Fasc. I. *M* 1.— 1.25
 []] Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe.
 M 6.— 6.60.
- Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. M. 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. M. -. 90 1.30. Ed. minor. M. -. 60 -. 90.
- Lydi 1. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. M. 6.- 6.60.
- de mensibus l. Ed. R. Wünsch. . M. 5.20 5.80.
- de magistratibus l. Ed. R. Wünsch. M. 5.- 5.60.
- Lyslae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. M. 3.- 3.60. Ed. minor. M. 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. M. 2.40 2.80.
- Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. *M* 1.80 2.20.
- Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. . 42.70 8.20.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. M. 2.70 8.20. [Vol. II: Scriptores Latini. M. 2.40 8.20.] 2 voll. M. 5.10 6.— Moschus: s. Bucolici.

- Musici scriptores Graeci. Aristotelos, Enclides, Nicomachus, Bacchlus, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s tabulae. M. 9.- 9.80.
- rell. .# 1.20 1.60.
- *Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense M. 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. M. 3.60 4.20.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. M. 1.20 1.60.
- Vol. III. Faso. II: Palaephati περί άπίστων, Heracliti lib. περί άπίστων, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. M 2.80 3.20.
- Naturalium reram scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonins, Phiegon, Anonymus Vaticanus, Rec. O. Keller. .# 2.70 3.10,
- Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. . M. 4. - 4.40.
- Nicomachi Geraseni introductionis arithm. 11. II. Rec. R. Hoche. , M. 1.80 2.20.
 - -: s. a. Musici.
- *Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W. Norvin. [In Vorb.]
- Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. J. 6. - 6.60.
- O. Ountz. M. 6.— 6.60.
 Παυσανίου Έλλάθος περιήγησις.
 Pausaniae Graeciae descriptio. Bec. Fr.
 Spiro. Voll. I.—III. M. 7.60 9.—
- Pediasimus: s. Mythographi.
- Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. M. 11.- 12.60.
- de musica II. Ed. I. Kampe
- *____ π. olxovoµla; Ub. Ed. Chr. Jensen M. 2.40 2.80.

- Beichardt. H. 4 .--- 4.60.
- de acternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Babe. . 10.- 10.80.
- Philostrati(mai.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. M. 8.25 [z. Zt. vergr.]
- imagines. Recc. O. Benndorf et C. Schenkl. . M. 2.80 3.20.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Recc. C. Schenkl et Aem. Beisch. M. 2.40 2.80.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Rec. B. Foerster. Latini. 2 voll. Vol. I. 11. *M*. 14. — 15.20.
- Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. .M. 1.80 2.20.
- —] Scholia vetera in Pindari carmina. **[**-
- Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. M. 8.- 8.60.
- Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Her**manni et M.** Wohlrab. 6 voll. \mathcal{M} 14. **17.50.** [Voll. I. III. IV. V. VI. je \mathcal{M} 2.40 **8.** Vol. II. \mathcal{M} 2. - 2.50.]
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis.
 - 2. Cratylus. Theaetotus. M.1. 1.40.
 - 8. Sophista. Politicus. M. 1.- 1.40.

 - 5. Convivium. Phaedrus. M. .70 1.-
 - 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. M. -. 70 1 .-
 - 7. Charmides. Laches. Lysis. M. -. 70 1 .-
 - 8. Euthydemus. Protagoras. A. -. 70 1.--
 - 9. Gorgias. Mono. M. 1.- 1.40.
 - 10. Hippias I et II. Io. Menexenus.
 - 11. Rei publicae libri decem. M. 1.80 2.20.
 - 12. Timacus. Critias. Minos. M. 1. - 1.40.
 - 13. Legum libri XII. Epinomis. M. 2.40 8.--
 - 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dislogi spurii. *M.* 1.20 1.60.
 - 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. M. 2. - 2.40.

Inhalt von Nr. 1- 3 = Vol. I.

- 4- 6 == Vol. 11. - 7-10 = Vol. III. - 11. 12 = Vol. IV.
- 18 == Vol. V.
- 14. 15 == Vol. VI.

- Philoponi de opificio mundi ll. Rec. W. | Plotini Enneades praem. Porphyrli de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. .#. 9.- 10.20. [Vol. 1. . 1. 8. 60 4.20. Vol.IL. M. 5. 40 6.-]
 - Plutarchivitae parallelae. Rec. C. Sinte-nis. 5 voll. Ed. II. M 13.6016.10. [Vol. I. M 2.80 8.80. Vol. II. M.3.404.-.. Voll. III-IV. je .# 2.50 3.-. Vol. V. M. 2.40 2.80.
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 - Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. M.1.50 1.90.
 - 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. M. 1.50 1.90.
 - 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. M. 1.20 1.60.
 - 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius. M. 1.40 1.80.
 - 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. . . 1.20 1.60.
 - 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. .H. 1.- 1.40.
 - 7. Agesilaus et Pompeius. M 1.-1.40.
 - 8. Alexander et Caesar. M.1.- 1.40.
 - 1.10.
 - 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. M. -. 80 1.10.
 - 11. Demosthenes et Cicero. .# -.80 1.10.
 - 12. Demetrius et Antonius. M. -. 80 1.10.
 - 18. Dio et Brutus. M 1.20 1.60.
 - 14. Artaxorxes et Aratus, Galba et Otho. M. 1.40 1.80.
 - Inhalt von Nr. 1. 2 == Vol. I.
 - 3- 5 = Vol. 11.
 - 6- 8 = Vol. III.
 - 9—12 == Vol. 1V.
 - 13. 14 --- Vol. V.
 - ---- Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]
 - moralia. Bec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je .M. 5.- 5.60.
 - Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. M. 1.- 1.40.
 - Polyaeni strategematicon 11. VIII. Becc. E. Woelfflin et. J. Melber. Ed. II. .AL 7.50 8.-
 - Polybii historiae. Bec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. Voll. I. II. III. je M. 4.40 5.- Vol. IV. M. 5.-5.60. Vol. V. . . 2.40 8.-
 - *Polystrati Epic. n. aldyou zarawoovijaewa Ed. C. Wilke. M. 1.90 1.60.

1. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

Ed. II. ./ 3.- 3.50.

Πουφυρίου ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητὰ.
 Ed. B. Mommert. Μ. 1.40 1.80.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. M. 6.75 7.80.
- in Platonis rem publicam commentaril. Ed G. Kroll. Vol. I. M. 5.-5.60. Vol. II. M. 8.- 8.60. — in Platonis Timaeum commentaria.
- Ed. E. Diehl. Vol. I. *M* 10.- 10.80. Vol. II. *M* 8.- 8.60. Vol. III. *M* 12.-12.80.
- in Platonis Cratylum commentaria. Ed. G. Pasquali. M. 3.- 3.40.
- *Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. I. Haury. Voll. I. II. je ./ 12.- 12.80. Vol. III 1. .//. 3.60 4.-
- *Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. M.5.60 6 .-
- Ptolemael opera. Vol. I. Syntaxis, ed. I. L. Heiberg. P. I. libri I-VI. M.8.-8.60. P. II. libri VII-XIII. M. 12.-12.60.
- Quinti Smyrnaei Posthomericorum 11. XIV. Rec. A. Zimmermann. M. 3.60 4.20.
- Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u.Speziallexikav. H. Schöne. M .-. 801.-
- Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. M. 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr.]
- Scriptores erotici. s. Eroticiscriptores. - metrici, siehe: Metriciscriptores. - metrologici, siehe: Metrologici scriptores.
- Th. Preger. 2 Fasce. M. 10.- 11.20. physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.

sacri et profani.

- Fasc. I: s. Philoponus. Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm. Fase. III: s. Zacharias Rhetor. *Fase. IV: s. Stephanus von Taron. Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. M. 6.- 6.60.
- Sereui Antinoensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. .#. 5.- 5.50.
- Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. . 16. 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. MA 1.65 2.20. Ed. minor. MA 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Aiax. Antigone. Oedipus Col. Oedipus 'Tyr. Electra. Philoctetes. Trachiniae) M. -. 30 -. 60.

Porphyril opusce, sel. Rec. A. Nauck. | *Sophoelis cautica. Dig. O. Schroeder. M. 1.40 1.80.

-1 Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgios. . 16 4.80 5.40.

- *Stephanus von Taron. Edd. H. Gelzer et A. Burckhardt. M. 5.60 6 .-
- Stobaci florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]
- eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. Vol. I-III. je .M. 3.60 4.20.
- *Synkellos. Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]
- Syriaul in Hermogenem comm. Ed H. Rabe. 2 voll. M. 3.20 4.10.
- Themistli paraphras. Aristotells rell. Ed.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodoreti Grace. affect. curatio. Rec. H. Raeder. M. 6.- 6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. M. -. 50 -. 75.
- Theonis Smyrnael expositio rer. mathemat. ad leg. Platonem util. E. Hiller. M 3.- 3.50. Rec.
- Theophrasti Eresli opera. Bec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. 16 2.40.
- Theophylacti Simocattae historiae. Ed. K. de Boor. M. 6.- 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je M. 2.40 3.-] M. 4.80 6.- Ed. minor. 2 voll. [je .M. 1.20 1.80] .M. 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G. Weinberger. . M. 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. mai. M. 1.20 1.60. Ed. min. M. -. 80 1.10.
- historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. min. M. -. 90 1.30.
- Rec. L. Dindorf. M. -. 90.
- institutio Cyri, Rec. A. Hug. Ed.
- major. M.1. 50 2.- Ed. minor M.-. 90 1.30. commentarii. Rec. W. Gilbert Ed. maior .# 1.- 1.40. Ed. minor .# -. 45 -.75.
- scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fasec. M. 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. Deutschhrsg. v. K. Ahrensu. G. Krüger. M. 10.- 10.80.
- Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. M. 27.20 30.80.
- Novam Testamentum Graece ed. Ph. Butt mann. Ed. IV. M. 2.25 2.75.

b. Lateinische Schriftsteller.

vetustiors. Rec. O. Keller. Vol. I. M. 9.- 9.80. Vol. II. M. 12.- 12.80 Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr.] Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciboram epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 1.- 1.25. Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum. Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasce. Ed. II. .M. 8.80 10 .-II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasce. # 9.20 10.40. Suppl.: s. Damasus. Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. M. -. 60 -. 90. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. [U. d. Pr.] Vol. III. Scr. philos. Ed. P. Thomas. M. 4.- 4.40. apologia et florida. Ed. J. v. d. Vlieth. M. 4. - 4.50. Augustini de civ. dei 11. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. Vol. I Lib. I-XIII. [z. Zt. vergr.] Vol. II. Lib. XIV-XXII. M. 4.20 4.80. confessionum II. XIII. Bec. P. Knöll. M 2.70 3.20. Aulularia sive Querolus comoedia. R. Peiper. M. 1.50 2.-Ed. Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. M. 8.- 8.60. Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. M.1.- 1.40. Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. M. 1.60 2.-Boetii de instit. arithmetica 11. 11, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. M. 5.10 5.60. commentarii in 1. Aristotelis nege equivelac. Rec. C. Meiser. 2 partes. M. 8.70 9.70. Caesaris comment. cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll. Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. M. -. 75 1.10. Ed. mai. M. 1.40 1.80. - II: de bello civili. Ed. min. M. -. 60 -.90. Ed. mai. M 1.- 1.40. - III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. M. -.70 1.- Ed. mai. M. 1.10 1.50. - III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. M. 1.50 1.90. — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). . . 1.50 2.10. - de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. M. -. 75 1.10. - de bello civili. Ed. minor. Ed. II. M. -. 60 -. 90.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium | Calpurni Flacel declamationes. Ed. G. Lehnert. . M. 1.40 1.80.

- Cassii Felicis de medicina l. Ed. V. Rose M. S.- 3.40.
- Catonis de agri cultura 1. Rec. H. Keil. M. 1.- 1.40.
- Catulli carmina. Recens. L. Mueller. M. -. 45 -. 75.
- Tibulli, Propertii carmina. Bec. L. Mueller. M. 2.70 3.20.
- Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. M. 3.- 3.50.
- Censorini de die natali l. Hultsch. M 1.20 1.60. Rec. Fr.
- Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. M. 26, 20 30.60.
 - Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. M. 1.60 2.-Vol. II. M. 2.40 2.80. rich.
 - II: Orationes, ed. Müller. 3 voll je .#. 2.40 2.80.

 - IV: Scripta' philosophica, ed Müller. 3 voll. je .M. 2.40 2.80. ed - V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorb.]
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed.
 - Friedrich. M. -. 80 1.10. - 2. De inventione, ed. Friedrich
 - M -. 80 1.10. - 3. De oratore, ed. Friedrich. M. 1.10 1.50.
 - 4. Brutus, ed. Friedrich. M. -. 70 1.-
 - 5. Orator, ed. Friedrich. M. -. 50 -.75.
 - 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. M. -. 50 -. 75.
 - 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. M. -. 70 1 .-
 - 8. Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I, ed. Müller. M. -. 50 -.75.
 - 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I--III, ed. Maller. M. 1.- 1.40. - 9b. - 11. IV. V, ed. Müller.
 - M. -. 50 -. 75.
 - 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Cascina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. M. -. 50 -. 75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

1. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Muller et | Ciceronis scripta. Edd. F. W. Muller et G. Friedrich. G. Friedrich. Nr. 33. De divinatione, de fato, ed Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, Müller. M. -. 70 1 .-- 34. De re publica, ed. Müller. M. -. 70 1 .-1.10. 12. Orationes in L. Catilinam, pro - 35. De legibus, ed. Müller. M. -. 70 1.-L. Murena, ed. Muller. M. -. 70 1 .--1 .--- 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia - 37. Cato Maior de senectute, Laslius poeta, pro Flacco, ed. Müller. de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. M. -.50 -.75. M. -. 50 -. 75. - 14. Orationes post reditum in senatu Inhalt von et post reditum ad Quirites habitae, Nr. 1. 2 == Pars L, vol. de domo sua, de haruspicum responso, - 3- 6 = Pars - 7- 9 = Pars I, vol. II. od. Müller. M. -. 70 1 .-II, vol. I. II, vol. II. 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinium, pro M. Caelio, ed. Müller. - 10-14 = Pare - 15-18 = Pars II, vol. III. .46. -. 70 1.-- 19-23 = Pars III, vol. I. - 16. Orationes de provinciis consula-- 24-28 = Pars III, vol. II. ribus, pro L. Cornelio Balbo, in L. - 29-31 = Pars IV, vol. L - 32-35 = Pars IV, vol. II. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. - 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III. M. -. 70 1.orationes selectae XXI. Roc - 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. M. -.50 Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem 11. IV et V, pro lege Manilia, in -.75. Catilinam, pro Murena. M -. 80 1.10. - II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro - 18. Orationes in M. Antonium Philip-Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV. 4. -...90 1.20. orationes selectae XIX. Edd, indices picae XIV, ed. Müller. M. -. 90 1.30. - 19. Epistt. ad fam. l. I-IV, ed. Maller. .M. - . 90 1.30. - 20. Epistt. ad fam. 1. V-VIII, ed. adjecc. A. Eberhard et C. Hirsch-Müller. M. -. 90 1.80. felder. Ed. II. M. 2.- 2.50. Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. - 21. Epistt. ad fam. l. IX-XII, ed. Muller. M. -. 90 1.30. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege 22. Epistt. ad fam. l. XIII-XVL ed. IV, pro Murena, pro Ingario, pro Lig Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, Müller. M. -. 90 1.30. - 23. Epistulae ad Quintum fratrem, divinatio in Caecilium, - epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol.I vergr.] Vol. II. . M. 3. - 3.60. Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. - epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. M. 1. - 1.40. P. II. M. 1.50 2.-] M. 2.50 3.40. *____ de virtut. 1. fr. Ed. H. Knoellinger. M_ -. 60 -. 90. - 24. Epistt. ad Att. 1. I-IV, ed. Müller. M. 1.- 1.40. M. 2.- 2.40. - 25. Epistt. ad Att. 1. V-VIII, ed. -] Scholia in Ciceronis orationis Bo-Muller. M. 1.- 1.40. biensia ed. P. Hildebrandt. M.8 .- 8.60. - 26. Epistt. ad Att. I. IX-XII, ed-Claudiani carmina. Rec. J. Koch. M. 3.60 Müller. M. 1.- 1.40. 4.20. - 27. Epistt. ad Att. 1. XIII-XVI, ed. Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Muller. M. 1.- 1.40. Ed. E. Oder. M. 12.- 12.80. - 28. Epistt. ad Brutum et epist. ad Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig Octavium, ed. Müller. M -. 60 -. 90. 2 partt. M. 2.70 3.50. - 29. Academica, ed. Müller. M. -. 70 [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. 1.-- 30. De finibus, ed. Müller. M.1.-E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90. Cornelius Nepos: s. Nepos. 1.40. - 31. Tusculanae disputationes, ed. *Curtif Ruff hist. Alexandri Magni. Rec. Maller. M. -. 80 1.10. Th. Vogel. [vergr.] ____Ed. E. Hedick e. Ed. minor MA. 201.80 - 32. De natura deorum, ed. Müller. Ed. mator .M. 8.60 4.20. .16 -. 70 1.-Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Eremplare A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

- Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasians. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. # 2.40 2.80.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. [z. Zt. vergr.] Donati comm. Terenti. Ed. P.Wessner. I.
- M 10 10.80. Vol. II. M 12.- 12.80. Vol. III, 1. M 8.- 8,50.
- ---- interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. M. 24. - 26.-
- Dracontii carmm. min. Ed. Fr. de Duhn. M. 1.20 1.60.
- Eclogae poetar, Latin. Ed. S. Brandt.
- Ed. II. M. 1.- 1.40. Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Buehl. M. -. 45 -. 75.
- Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fase, I. .16 4 .- 4.50.
- - de errore profan, relig. Ed. K. Ziegler. M. 3.20 3.60.
- Flori, L., Annael, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergillo. Ed. O. Rosebach. M. 2.80 3.20.
- Frontini strategematon 11. IV. Ed. G. Gundormann. M. 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de actatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. M. 4.- 4.50.
- "Gai institutionum commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VII cur. E. Seckel et B. Kübler M. 2.80 3.20.
- Gelli noctium Attic. Il. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. M. 6.80 8 .-
- Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. . 8. 8. - 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breysig. Ed. II. Aco. Epigrammata. M. 2 -2.40.
- "Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. M. 12.- 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. M 1.- 1.30.
- M. Flowing de vir. inlustr. 1. Acc. Gennadi catalogns viror. inlustr. Rec. G. Her-ding. M. 2.40 2.80. Ristoria Apollonil, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. M. 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. M. 4.50 5 .-
- Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller.
- Hygini grammatici 1. de munit. castr. Bec.
- G. Gemoll. .M. .75 1.10. Incerti auctoris de Constantino Magno

elusque matre Helena libellus prim. Ed. E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90. *Iurisprudentiae* anteinstinianae quae supersunt. In usum maxime academicum. ree., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V.

M. 6.75 7.40. Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kubler. Vol. I .#4.40 5.- Indices ed. Fabricius. [vergr.]

- Supplement; Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. M. -. 75 1.-
- antehadrianae Iurisprudentiae supersunt. Ed. F. P. Bremer. Pars I. M. 5.- 5.60. Pars II. Sectio I. M. 8.-QU86 8.60. II. M. 8.- 8.80.
- Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. M. 1.- 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompel Trogi ex rec. Fr. Rushi. Acc. prologi in Pompetum Trogum ab A. de Gut-schmid rec. ./K 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum 11. Rec. C. F. Her-
- mann. M -. 45 -. 75. Iuvenci II. evangelicorum IV. C. Marold. M 1.80 2.20. Rec
- Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III.
- Livi ab urbe condita libri. Recc. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. M 8.10 11.10. Pars I-III' je M 1.20 1.70. Pars IV-VI je M 1.50 2.-Pars I-V auch in einzelnen Heften:
 - Pars I fasc. I: Lib. 1- 3. M. -. 70 1.10.

 - I fasc. II: Lib. 4- 6. M. -. 70 1.10. II fasc. I: Lib. 7-10. M. -. 70 1.10.
 - II fasc. II: Lib. 21-23. M. -. 70 1.10.

 - - IV fasc. I: Lib. 31-35. M. -. 85 1.25.
 - IV fasc. II: Lib. 36-38. M. -. 85 1.25.
 - V fasc. I: Lib. 39-40. M. -. 85 1.25. - Ed. II ed. G. Heraeus. M. -. 86
- 1.25.
- - VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. 11. X. It. Ed. C. Hosius. M. 4.40 5 .-
- Lucreti Cari de rerum natura 11. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. M. 2.10 2.50. Appendix einzeln M. -. 30.
- Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. M. 8. - 8.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. M. 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton II. Rec. W. Gilbert. M. 2.70 3.20.
- *Martianus Capella, Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponil, de chorographia libri. Ed C. Frick. ./ 1.20 1.60. Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. M. 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. M. 2.70 3.20.] 2 voll. M. 5.10 6 .-
- Minucii Felicis Octavius. Bec. Herm. Boenig. M. 1.60 2 .-
- Mulomedicina Chironis. Siehe Claudii.
- Nepotis vitae. Edd. C. Halm et A. Fleckeisen M. -. 30 - 60.
- --- m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. 15. Auflage. M. 1.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

1. Bibliotheca scriptorum Graccorum et Romanorum Teubneriana.

- Nonii Marcelli de conpendiosa doctrina libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I-III: lib. I-XX et ind .M. 17.20 19.-
- Orosii hist. adv. paganos 11. VII. Rec. C. Zangemeister. M. 4.- 4.50.
- Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. ML 2.90 4.10.
 - Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Are amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. # 1.- 1.40.
 - Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. M. -. 90 1.30.
 - Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. M.1.-1.40.

 - tristium II. V. M. -. 45 -. 75. fastorum II. VI. M. -. 60 -. 90.
- metamorphoseon delectus Siebelisianus. Ed. Fr. Polle. Mit Index. M -. 70 1.-.
- Palladii opus agriculturae. Rec. J. C.
- Schmitt. M. 5.20 5.60. Panegyrici Latini XII. Rec Aem. Bachrens. . S. 60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syrlace, coptice, arabice, arme-niace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgen-feld, O. Cuntz. M. 6.- 6.60.
- Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm-M. 2.40 2.80.
- Persii satirarum I. Rec. C. Hermann. M. -. 80 -.60.
- Phaedri fabulaeAcsopiae. Rec. L. Mucller. M. -. SO -.60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. M. -. 90 1.30.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster, 2 voll. [Vol. L. M. 8.- 8.60. Vol. II. M. 6.-6.60.] M. 14. - 15.20.
- Plauti comoediae. Recc. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasce. M. 10.50, 14.-Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Prace. de Plauti vita ac poesi testim. vet. M. 1.50 2 .-
 - *- II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. M 1.50 2.-
 - III. Cistellaria, Curculio, Epidicus, M. 1.50 2.-
 - IV. * Menaechmi, Mercator, * Miles glor. M. 1.50 2 .-
 - V. * Mostellaria, Persa, "Poenulus. JL 1.50 2 .-
 - VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. .H. 1.50 2 .-
 - VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. M 1.50 2 .-
 - Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je M -. 60 -. 90, die übrigen je M -. 45 -.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) M. -.45 -.75.

- *Plini naturalis historia. 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. M. 8.- 8.60. Vol. II. M. 3.- 3.50. Vol. III. M. 4.-4.50. Voll. IV. V. je .M. 6. - 6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. M. 3 .- 3.50.
- 11. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. # 1.40 1.80.

- Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina. Ed. V. Rose. M. 2.70 8,10.
- Poetae Latini minores. Rec. Aem. Bachrens.6 voll. [Vol.VI vergr.] M.20.10 23.40. Pomponius Mela: s. Mela
- Porphyrionis commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. M. 5.- 5.60.
- Prisciani enporiston 11. III. Ed. V. Bose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell.
- .M. 7.20 7.80. Propertil elegine. Rec. L. Mueller. MA -. 60 -. 90.
- *- Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
- Pseudacronis scholia in Horatium. Ed O. C. Keller. Vol. I. M. 9. - 9.80 vol. II. M. 12.- 12.80.
- Quintiliani instit. orat. 11. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I vergr.] je M. 1.80 2.20.
- --- liber decimus. Rec. C. Halm: M. -. 30 -. 60.
- *____ Ed. L. Radermacher. P. L. M. 3.- 8.50.
- declamationes. Rec. C. Rittor. M. 4.80 5.40.
- *--- decl. XIX maiores. Ed. G. Lehuert. M. 12.- 12.60.
- Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. M. 1.80 2.20.
- Rutilli Namatiani de reditu suo 11. 11. Rec. L. Mueller. [z. Zt. vergr.]
- Sallusti Catilina, lugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. M. -. 45 -. 75.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragmm. M.4.- 4.60. Vol. II. Comicorum fragmm. M. 5.- 5.60.
- Scribonii Largi conpositiones. Ed. G. Helmreich. . 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum
- Senecae opera quae supersunt. Vol. L Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. MA 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. M.2.40 2.50, Vol. II. *Naturallum quaesi.
 II. VIII. Ed. A. Gercke. # 8.60 4.20.
 Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed.
 O. Hense. # 5.60 6.20. Vol. IV.
 *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
 Suppl. Rec. Fr. Haase. Mch.30 2.30.
 tragoediae. Rece. R. Pelper
 G. Bichter. Ed. II. # 5.60 6.20. M.2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum [---] Scholla Terentiana. Ed. Fr. Schlee. sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. # 4.50 5.-SidoninsApollin. Bec. P. Mohr. #5.60 6.20, Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll M. 2.- 2.40. Tibullill, IV, Rec. L.Mueller. M-.30-.60. Ulpiani fragmenta. Ed. E. Hunchko. Éd. V. M. -. 75 1.10. Valeri Maximi factorum et dictorum je ML 2.40 2.80. memorab. 11. IX. Cum Iulii Paridis et Sorani gynaeciorum vetus translatio Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. . . 7.20 7.80. Valeri Alexandri Polemi res gestae Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Bose. M. 4.80 5.40. Statius. Edd. A. Klotz et B. Jahnke. gestae Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. #2. - 2.50. - II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz. Alexandri Macedonis, Bec, B. Kuebler, M. 4.- 4.50. MA 1.20 1.60. Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. - II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. Bachrens. M. 1.50 2 .-M. 8.- 8.60. Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. - III: Lactantii Placidi scholia in M. 1.60 2.-Achilleidem. Ed.R.Jahnke. M.S.- 8.60. Vegeti Benati digestorum artis mulo-"Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. Ed. medicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. minor. Vol. I. de vita Caesarum libri VIII. M. 6.- 6.60. .42.40 2.80. 2 Fasc. : Bec. C.L.Both. Fasc.I - --- epitoma rei milit. Rec. C. Lang. [vergr.] Fase. II. de grammaticis et rhetori-Ed. II. M. 3.90 4.40. bus M. -. 80 1.20. Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. M. 1.- 1.40. M 2.40 3.20. - Rec. Fr. Haase. M. -. 60 -. 90. Vergill Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. M. 1.50 2.-Tomus I. Libb: ab excessu divi Augusti. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I-VI. M. -. 75 1.10. Fasc. II: Lib. XI-XVI. - - Aenels. M. -. 90 1.30. M. -. 75 1.10.1 - -- Bucolica et Georgica. M. -- 45 -.75. - II. Historiae et libb. minores. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. M. -.90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola-- Bucolica, Georgica, Aeneis. Bec. O. Güthling. 2 tomi. 4. 1.35 2.05. Dialogus. M. -. 45 -. 75.] Terenti comoediae. Rec. A. Fleckeisen. Tom. I: Bucolica. Georgica. M. -. 45 -. 75. - II: Aeneis. M. -. 90 1.30. Ed. II. .# 2.10 2.60. Virgili Grammatici opera. Ed. J Huemer. Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, M. 2.40 2.80. Vitruvii de architectura II. X. Ed.V. Rose Hauton Timorumenos, Hecyra, Phormio) M -. 45 -. 75. Ed. II. M. 5. - 5.60. 1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.] Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merz- | Guilelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. dorf. M. S.- 3.40. C. Lohmeyer. M. -. 80 1.20. Amarcii sermonum II. IV. Ed. M. Mani-Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. M. 4.40 5 .tius. M. 2.25 2.60. *Horatii Romani porcaria. Ed. M. Leh-nerdt. M. 1.20 1.60. Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. M. 1.80 2.20.

hristus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Bec. I. G. Christus patiens. Brambs. M. 2.40 2.80.

Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. M 1.20 1.60.

*Egidil Corboliensis vinticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. M.2.80 3.20.

*Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. M. 4. - 4.60.

Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. M. 4.- 4.60.

Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Bossberg. #1.80 2.20.

Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. M. 8.- 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis. Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel, viror, clar, saec, XVI, XVII. | Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. Ed. E. Weber. M. 2.40 2.80. Manutii, Pauli, epistulae sel. M. 2.40 3.20. Ed. M. Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Fickelscherer M. 1.50 2 .-Ed. I. Frey. M. -. 45 -. 70.

Die letten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftl. Kommentare. 3. Einzeln erschienene Ausgaben usw. 13

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des Hassischen Altertums auffördern und anleiten.

Actna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.— Lucretius de rer. nat. Buch HI. Von R. Heinse. *M.* 4.— 5.— Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.— Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6.— 7.—

"Zwei griechische Apologeten. Von J. Geffcken. M. 10.- 11.-

*Catalli Veronensis liber. Von G. Friedrich. M. 12.- 13.- Unter der Presse:

Philostratus περί γυμναστικής. Von H Juthner.

In Vorbereitung:

Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz. Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch. Ovid Herolden. Von B. Ehwald. Tacitus Germania. Von G. Wissowa. Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.

- Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. M. 8.-
- weidner. M. 3.60.

Acschyli Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. M. 3.75.

Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. M. 9.-

- Orestie mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. M. 6.--

Daraus einzeln je M. 2 .- :

L Agamemnon.

II. Die Choephoren.

III. Die Eumeniden.

- fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 4.-

- Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritschelius. Ed. II. M. 3.-

- Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. M. 4 .--
- Άλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. M. 2.40.
- Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. & 4.-

- Apollonius' von Kltium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. άφθρων. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtär. 4. dk. 10.– Arlstophanis fabulae et fragmm. Rec.
- G. Dindorf. 4. M. 6.
- equites. Bec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. M. 3.— — Plutus. Rec. A. von Velsen. M. 2.—
- Plutus. Rec. A. von Velsen. M. 2. ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. M. 2.40.

- 2 voll. M 16.-politica cum vet. translatione G. de
- Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. #. 18.ethica Nicomachea. Ed. et comment.
- Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. M. 8.-
- Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. M 1.50.
- Bucolicorum Graec. Theocriti, Bloals et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Abreas 2 tomi. M. 21.60.

- M. 83.-Vol. I. Hymni cum scholiis vet. M.11.-- IL Fragmenta. Indices. .//. 22.--Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. M. 9.popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. M. 14.-Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. M 10.---Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. M. 18.— - II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. M. 14.-- III. Novae comoediae fragmenta. P. 1I. Comic. inc. act. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. M. 16.-Corpus medicorum Graecorum. Vol. X 1, 1, Philumeni de venenatis animalibus corumque remediis ed. M. Wellmann. M.2.80. Demetrii Phalerei de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. M. 5.-Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 16 .orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 4.-- de corona oratio. In usum schol. ed. L. H. Lipsius. Ed. II. M. 1.60. Περί διαλέχτων excerptum ed. R. Schneider. M. -. 60. Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. M. 9.-Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. M. 8.— •Διονυσίου ή Δογγίνου περί ΰψους. De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. M. 2.80 3.20. Epicurea. Ed. H. U s ener (Anast. Neudruck.) M 12. - 18. -. Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. M. 3 .--- geographische Fragmente, hrsg. von Berger. # 8.40. Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. M. 9.-- Edd. R. Prinz et N. Wecklein. .H. 46.60. Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. M.2.40. 1. - II. Alcestis. Ed. II. #1.80. - III. Hecuba. Ed. IL. #.2.40. I. --- IV. Electra. M. 2.--Ι. I. - V. Ion. M. 2.80. I. - VI. Helens. M. S.-I. -VIL Cyclops. Ed.II. M.1.40. 11. - I. Iphigenia Taurica. M. 2.40. – 11. – 11. Supplices. M. 2.–
 - II. III. Bacchae. M. 2.-- 11. - IV. Hersolidse. M. 2.-

- Callimachea. Ed. O. Schneider. 2 voll. | Euripidis fabulae. Edd. R. Prinz et N. Wecklein. M. 46.60. Vol. II. — V. Hercules. M. 2.40.
 - II. VI. Iphigenia Aulidensis. M. 2.80.
 - 1. Andromacha. . K2.40.
 - III. II. Hippolytus. M. 2.80. - III. - III. Orestes. M. 2.80.
 - III. IV. Phoenissae. *M* 2.80. III. V. Troades. *M* 2.80. III. VI. Bhesus. *M* 3.60.
 - tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.) Medea. Ed. III. *M* 1.50. — Hecuba. Ed. III. M.1.20. - Andromacha. Ed. II. M. 1.20. - Heraclidse. Ed. II. M. 1.20. - Helena. Ed. II. M. 1.20. - Alcestis. Ed. II. M. 1.20. - Hercules furens. Ed. II. M. 1.80. - Phoenissae. Ed. II. M. 2. 25. - Orestes. M. 1. 20. - Iphigenia Taurica. M. 1. 20. - Iphigenia quae est Aulide. M. 1.20.
 - Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita. Verterunt notisque illustrarunt C. Siegfried et H. Gelzer. 4. M.6.-
 - Galeni de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. # 20.-
 - Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Eusgrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 2.40.
 - II. Epicteti et Moschionis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1.60.
 - Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8. Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. #8.--Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. M. 36.-
 - Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. B. Schneider und G. Uhlig. 2 Faso. M. 26.-*Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius.
 - Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 - Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. L. .#. 20.-
 - Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 Fasc. *M* 84.— Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et
 - Choerobosci scholia in canones nominales. M. 14.
 - Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. M 22.--[Fortsetzung in Vorb.]
 - Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meistor. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.] Herodiani ab excessu d. Marci 11. VIII.
 - Ed. L. Mendelssohn. M. 6.80.
 - Herodiani technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. M. 54 .--

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Kremplare.

3. Einzeln erschienene Ausgaben. a. Griechische Schriftsteller.

- Herodots II. Buch m, suchl. Erläut hrsg. | Lexicographi Graeci recogniti et apparata v. A. Wiedemann. M. 12 .-
- Horodov tà anarta is counveias K. Sitth. M. 10.-
- Heslodi quae fer. carmina, Rec. R. Rzach. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. .# 18 .-
 - Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. M. 5 .-
 - [Fortsetzung erscheint nicht.]
 - Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. M. 6.60.
- [----] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. M. S.-
- Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. .M. 9 .-
- Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. M. 2.40.
- "Homeri carmina, Rec.A.Ludwich, Pars I. Ilias. 2 voll. Vol. I. M. 16 .- 18 .- Vol. II. 14 20 .- 23 .--. Pars II. Odyesea. 2 voll. 16. 16.- 20.-
- Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. M 13 -
- ---- Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. M. 29.-
- Iliadis carmina seiuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. M. 16 .-
- [---] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. M. 6.80.
- [---] D. Homer, Batrachomachia des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. M. 20 .-
- Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni, Ed. O. Wagner. M. 3.-
- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus practer Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. # 8.-
- Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. ML 2.80.
- [lohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. M. 5.60.
- Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graccorum e. q. s.

- deutsch v. J. Neumann. M.1 .-

- Kosmas und Damian. Texte und Einleitung
- Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
- Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasce. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott. M. 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graecine et insularum. Ed. L. Ziehen. M. 12.-
- *Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. M. 2.-

- critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]
 - I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wontzel).
 - II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
 - III. Homerlexika (A. Ludwich).
 - IV. Stephanus von Byzanz.
 - V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel)
 - VL Photios.
- VII. Suidas (G. Wentzel).
- VIII. Hesych.
- IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fase. I. M. 14.-
- X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.
- [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
- [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blaß. M. 2.-

[---] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blaß. M. 4.-

- Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. M. 15 .--
- [Lyrik.] Auswahl aus der griech. Lyrik von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. M. -. 15.
- [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. M. -. 80.
- [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blaß. M. 3.60.
- Metrodori Epicarei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi. A. Koerte. M. 2.40.
- Musãos, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. M. 1 .-
- Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. M. 9 .-
- Περίπαθών excerpta ed. R. Schneider. M. -. 80.
- Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. 16 2 ---
- *[Papyrusurkunden.] Mittels, L., und U. Wilcken, Chrestomathic griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.]
- Philodemi Epicurei de ira l. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. M 10.80.

- περί ποιημάτων l. II fragmm. Ed. A. Hausrath. M. 2.-

Philumenos s. Corpus medicorum Graecor.

*Phoinix von Kolophon. Neue Papyrustexte hrsg. von G. A. Gerhard. (C. d. Pr.)

*[Photios.] Reitzenstein, R., der Anim des Lexikons des Photios.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

- Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. | lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) M 14 .-
- Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. M. 8.-
- carmina prolegomenis et commentariis instructa ed. W. Christ. M. 14.- 16 .-
- versezetei kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kladta Homann Ottó. I. Kötet. M. 4 .- [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt, instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)
 - Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
 - Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlrab. M. 2.40. Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. M. 2.40. -Phaedrus. Ed. II. .M. 2.40. - Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2.70. - Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. M. 2.70. - *Cratylus. M. 2.70. -Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. B. Fritzsche. *M.* 6.-- Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. M. 3.60. - Sophista. Ed. II cur. 0. Apelt. M. 5.60. - Politicus et incerti auctoris Minos. M. 2.70. - Philebus. M 2.70. — Leges. 3 voll. [je , M 3.60.] M 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]
- Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. M. 11.20.
- Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. M. 3.60.
 - de proverbiis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. M. 2.80.
 - Fase, II. Commentarius, 4. M 3.-
 - Themistokles. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. 16 2 -
 - to ev delapois E. Ed. G. N. Ber-nardakis. M. 1.50.

- vitae parallelae Agesilai et Pompeii. Rec. Cl. Lindskog. M. 3.60 4.40. Poetae lyrici Graeci. Ed. V. 2 voll.

- Vol. L. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. M. 14 .-
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli, Sophoelis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. . . 20.-

Pollucis onomasticon. Bec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. M. 14.-

- Porphyril quaestt. Homer. ad Iliadom pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasce. gr. Lex.-8. .#. 16.-
- ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. M. 10 .-
- Ptolemaei περί χριτηρίου και ήγεμονικού lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1.-
- [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Carvandensis periplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. M.1.20
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fase. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. M. 6.-
- Sophoclis tragoediae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 5.-
 - Recc. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. & 10.80. Philoctetes. Ed. IV. . 1.50. Oedipus
- Rex. Ed. V. M. 1.50. Oedipus Coloneus. Ed. V. M.1.80. - Antigona. Ed. V. . 1. 50. - Electra. Ed. IV. . M. 1. 80. -Aiax. Ed. III. M. 1.20. - Trachinise. Ed. III. .# 1.50.
- König Oldipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. M. 5 .-
- Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckhe.) 9. Aufl. M. 4.40.
- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v R. von Scala. I. Teil. M. 8.-
- *Stoicorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. M. 8. - Vol. II. M. 14. --Vol. III. M. 12. -- Vol. IV. Indices. [In Vorb.]
- "Terentii comoediae. Hrsg. v. M. Warren, E. Hauler u. R. Kauer. [In Vorb.]
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.
- [Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von H. Usener. M. 4.-
- Theophanis chronographia. Rec. C. do Boor. 2 voll. . . 50.-
- Theophrasts Charaktere. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig.
- Thucydidis historiae. Rocens, C. Hude. Tom. I: Libri I-IV. M. 10.-- II: Libri V-VIII. Indices. M. 12. -
 - de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl
 - 4 voll. [8 sectiones.] .# 22.80. Lib. 1. Ed. III. .# 4.50. Lib. 2. Ed. III. . #. 3. -. - Lib. S. Ed. II. . #. 2. 40. - Lib. 4. Ed. II. M. 2.70. - Lib. 5. Ed. II. M. 2.40. — Lib. 6. Ed. II. M. 2.40. — Lib. 7. Ed. II. M. 2.70. — Lib. 8. Ed. II. M. 2.70.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. M 26 .-

- *Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U.Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. M. 28. -
- Kenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. M. 5.60.
- Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. major. . M. 10 .-

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Lex.-8. M. 19.-

Aurelii imp. epistt. : s. Fronto, ed. Naber. Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristo-

- tells. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. M.1.-Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. # 1.20.
- [Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. M. 1.60.

- Catonis praeter libr. de re rust. quae ex-tant. Rec. H. Jordan. M. 5.
 - de agri cult. 1., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. . M. 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. M. 2.40.

I. - II. Varro. .//. 6.-

- II. -I. Comm. in Cat. M. 6.-

Catulli 1. Recensuit et interpretatus est Aem. Bachrens. 2 voll. M. 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. M4 .-

- II. Commentarius. 2 fasce. M. 12.40. Ciceronis, M. Tallii, epistalarum 11. XVI.

Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernero et O. E. Schmidtio confectae. M. 12 .-

- ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdegen. ML 3.20.

- Paradoxa Stolcor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divinat., de fato, Rec. O. Plasberg. Fasc. I. M. 8,-
- [----] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].
- Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. M. 1.60.
- Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M. 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prologg., adnott. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe 16 40 -

- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.
 - De Cyri Minoris expeditione 11. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. M. 3,60. Occonomicus, rec. L. Breitenbach. 16 1.50.
 - Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. . 6.60.
- Pars I. Libri I et II. Ed. II. M. 1.80 - II. Libri III-VII. M. 4.80. Zosimi historia nova. Ed. L. Mendels-
- sohn. . . 10. -

Rec. H. Hagen. | Cornifici rhetoricoram ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. 16 8.-

- Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex.-8.
 - Vol. II, Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Gootzet G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp.
 - III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. M. 22.-- IV. Glossae codicum Vaticani 3321,
 - Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M. 20.-
 - V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. .4. 22.-
 - VI. Thesaurus glossarum emenda-tarum. Conf. G. Goetz. 2 fascc. je M. 18 .-
 - VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conff. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. L. M. 24.- Fasc. II. M. 12.-

Dialectorum Italicarum aevi vetust, exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prise. et Falisc. exempls. Pars L .# 3.60.

- Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Prae-fatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. .# 4.-
- *Ennianae poesis reliquiae, Rec. I. Vahlen. Ed. II. M. 16.-
- Exuperantius, Epitome. Hrsg. v.G. Land-graf u. C. Weyman. M. -. 60.
- Fragmentum de jure fisci. Ed. P. Krueger. M. 1.60.
- Frontonis et M. Aurelii imp. epistulue. Rec. S. A. Naber. M 8 .-

P.

Gedichte, unedierte lateinische, brag. 300 E. Bachrens. M. 1.20.

- Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. | Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. . . 6. ---
- Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. M. 139.20.
 - Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]
 - I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M* 10.-
 - II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]
 - III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. 16 12.-
 - III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de pracexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M. 7.-
 - IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. -- Notarum laterculi edente Th. Mommsen. M. 11.-
 - IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica. Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de podi-bus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. M. 8.-
 - V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. M. 9.-
 - V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches. Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. M. 10.-
 - VI. Fasc. 1. Marius Victorinus. Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. M. 9.-
 - VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus. Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. M. 14.-

- VIL Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. M. 10. --

- Vol. VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentlis, fragmenta gramm., index scriptorum. M. 11.20.
- Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8 M. 19.-
- [Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. 11. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. M. 14.-
- *Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. M. 16. - Vol. II. M. 19. -
- Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.
 - Vol. L. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. M. 12.---
 - II. Sermones, epistulae, de arte poet. M. 10.-
 - Editio minor. 🪜 4.—
- carmina. Rec. L. Mueller. 16. M. 2.40, eleg. geb. m. Goldschnitt M. 8.60. Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. M. 16.40.
- Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. M. 7.-
- siehe auch: Satura, v. Blümner. Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. Ivergr.] B. II. M. 8.-
- Briefe, im Bersmaß ber Urschrift ver-beutscht von A. Bacmeister u. D. Reller. 8. M. 2.40 3.20.
- *Institutionum et regularum iuris Romani syntagana. Ed. R. Gneist. Ed. II. M. 5.20.
- [Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. M. 4.-
- Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. M. 4.40.
- siehe auch: Satura, v. Blümner. [Lucanus.] Scholia in L. bellum civile
- ed. H. Usener. Pars I. M. 8.- [Fortsetzung erscheint nicht.] Lucilii carminum reliquiae. Bec. F. Marx.
- Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M*. 8. — 10.60. — — Vol. II. (Komment.) *M*. 14. — 17. —
- Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. M. 2.40.
- Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. M. 32.-
- Novatians epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v.G. Landgrafu. C. Weyman. M.1.20. Optatiani Porfyrii carmina. Bec. L. Mueller. M. S.60.

- Orestis tragoedia. Ed. I. Machly. 16. Plauti comoediae. Ex rec. et cum app. M. 1.20.
- Oridii ex Ponto II. Ed. O. Korn. M. 5.-Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. M 2.40, eleg. geb. 3.20. Persius, siehe: Satura, v. Blümner.
- Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. 36 3 -
- Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuer-
- Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschelius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. M. 92.20.
 - Tomi I fasc. I. Trinummus, Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. AL 5.60.
 - Tomi I fasc. II. Epidieus, Rec. G. Goetz. Ed. II. M. 4.-
 - I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. M. 2.40.
 - I fase, IV Asinaria, Recc. G. Goetz et G. Loewe, M. 3.60.
 - I fase. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. . M. 4.80.
 - II fase. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. #6 2.40.
 - II fasc. II. Amphitruo. Recc. G. Goetz et G. Loewe. M 3.50.
 - II fase. III. Mercator. Rec. F. Ed. II cur. G. Goetz. Ritschl. M. 5.60.
 - II fase. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl.
 - Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60. II fasc. V. Poenulus. Recc. F. Ritschelli schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. M. 5.-- III fasc. I. Bacchides,
 - III fase, I. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M.4 .-- III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell.
 - M. 4.-- III fasc. III. Rudens. Rec. F.
 - Schoell. M. 5.60. III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F.
 - Ritschl. Ed. Hour. G. Goetz. M.5.60.
 - III fasc. V. Menaechmi. Rec. F Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell . 16 5.60.
 - IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. ML 5.60.
 - IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl, Ed. II cur. G. Goetz. AL 6 .-
 - IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl.
 - Ed. II cur. F. Schoell. M. 5:60. IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. 1 Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M. 6.-
 - IV fase. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. M. 5.60.

- crit. F. Ritschelii. [Vergriffen außer:] Tomus I. Pars 3. Bacchides. M. 3.-

 - *- III. Pars 1. Persa. M. 3.-- III. Pars 2. Mercator. M. 3.-
- Scholarum in usum rec. F. Ritschelius. [Vergr. außer:]
- Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je M. -. 50.
- miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. M 2.80.
- Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. M. -. 80.
- Polionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodoński. Adi. est tab. photolithograph. M. 6.80.
- [Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. M. 1.20. Propertii elegiae. Rec. A. Bachrens. M. 5.60.
- Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Steno-graph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. . 16. 10 .-
- Quintiliani institutionis orator. 11. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.]
- Pars II: Libb. VII-XII. M. 9.-Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. M. 17.-
- Saliarium carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. M. 1 .-
- Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M*, 7.20. - historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritzius. M. 9.-
- historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.

- Fasc. I. Prolegomena. M. 2.-Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit, instructa. Acc. indices. M. 8 .-
- Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. M. 5.- 5.80.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. M.23.-Vol. I. Tragicorum fragments. M.9.-
 - II. Comicorum fragmenta. M. 14 .-
- Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Recc. G. Thilo
 - et H. Hagen. 3 voll. Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. . M. 14.—
 - I fase. II. In Aen. IV-V comm. Rec. G. Thilo. . M. 10.-
 - II fase. I. In Aen. VI-VIII comm. Rec. G. Thilo. .# 10.-
 - II fase. II, In Aen. IX-XII comm. Rec. G. Thilo. . M. 10 .-
 - III fase. I. In Buc, et Georg, course. Rec. G. Thilo. M. 10.40. 0.C.M.
 - III fasc. II. App. Serviana. [- III fasc. III (Indices) in Vorb.)

2

A. Ausgaben gried	hischer und	lateinischer	Schriftsteller
-------------------	-------------	--------------	----------------

- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. Varronis saturaram Menippearum rell. B. von Scala. I. Teil. # 8.-- Bec. A. Biese. # 6.--
- Statil silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. M. 16.-
- Thebais et Achillels cum scholiis. Rec. O. Müller, Vol. I: Thebaidos II. 1-VL .M. 8.-
- "Snetoni Trauquilli opera. Bec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] .M. 19.- 15.-
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. H. 1.60.

Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. M. 2.40.

- Rec. E. Woelfflin. . M. 3.60.

- Taciti de origine et situ Germanorum 1. Rec. A. Holder. M. 2.-
- dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Bachrens. M. 9 .-
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [----] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.

- rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
- antiquitatum rer. divin. 11. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaestt. Varr. Ed. R. Agahd. . 9.20.
- *---- de lingus latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilli Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. 16 22.40.
 - Vol. I. Bucolica et Georgica. M. 5 .-
 - II. Aeneidos libri I-VI. M. 7.20.
 - III. Aeneidos libri VII-XII. # 7.20.
 - IV. Appendix Vergiliana. M. 3 .-- Ed. I. [Vergriffen außer :]
 - Vol. III. Aeneidos lib. VII-XII. M.8.-
- IV. Appendix Vergiliana. M 5 -[----] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc.
- et Georg. Ed. H. Hagen. M. 6 .-
- Volusii Maeciani distributio partlum. Ed. Th. Mommsen, M. -. 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen alteriums, sunächst zu Zwecken privater Lektüre, verläßliche und die neuesten Fort-schritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht be-rücksichtigter Meisterwerke darzubisten.

- L Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. M. 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. .M. 1.40.
- III. Auswahl a. d. rom. Lyrikern (m. griech. Parallel), v. H. Jurenka. 2 Hft. . / 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Olbaum, von E. Sewers. 2 Hefte. K 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. M. 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. M. 1.40.

- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. M. 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. . M. 1.-
 - IX. Briefe des jängeren Plinius, von R. C. Kukula. 2 Hefte. . M. 2.20.

 - XI. Plutarchs' Biographie desAristeides, von J. Simon. 2 Hefte. #1.1.60.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, v. R. Dienel 2 Hefte. M. 9 .-

5. Schulausgaben mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft un-berücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon. Von B. Enger. 3. Aufl., von Th. Plus. M. 2.25 2.75.
- Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. M. 1.50 2 .--
- Prometheus. Von N. Wecklein 3. Aufl. M. 1.80 2.25.
- Von L. Schmidt. M. 1.20.
- die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. . M. 1.20 1.50.
- die Schutzflehenden. Von N. Weeklein. M. 1.60 2 .-
- Orestie. Von N. Wecklein. M. 6.-Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die III. Die Eumeniden. Choephoren. je .# 2.-
- Aristophanes' Wolken. Von W.S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kachler. M. 2.70 3.20.

*----- Wespen. Von O.Kachler. [InVorber.]

- Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I-XLI). Von K. Hude. M. -. 60 -. 85.
- Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. .//. 1.80 2.25. II. Heft. M 2.25 2.75.] M 4.05 5.-
- Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. M. 6.60 8.55.
 - I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp, Reden 2 Hefte. .M. 4.50 5.95.
 - Heft I: I-III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. M. 1.20 1.70.
 - II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. M 1.50 2.-
 - II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. M. 1.80 2.25.
 - II. Tell. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. M. 2.10 2.60.

- Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.
 - I. Bdch. Medea. 3. Aufl. . M. 1.80 2.25. II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 3. Aufl. . . 1.60 2.10. I. Bdch. Die Bacchen.
 - III. Bdch. 2. Aufl. M. 1.60 2.10.
 - IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. M.1 80 2.25.
 - V. Bdch. Phönissen. M. 1.80 2.25.
 - *VI. Bdch. Electra. M. 1.40 1.80. *VII. Bdch. Orestes. M. 1.60 2.-
 - *VIII. Bdch. Helena. . 1.60 2 .---
- Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bande-M. 12.50 16,-
 - Band L. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt 5. Aufl. M. 2.40 2,90.
 - Band I. Heft 2. B. II. 3. A. M. 1.50 2 .-- II. Heft 1. B. III. 3. A. . M.1. 50 2 .-
 - II. Heft 2, B. IV. 3. A. M.1.50 2,-
 - *- III. B. V u. VI. 4. A. M 2.- 2.50 IV. B.VII. M. 2K. 4. A. M.1.80 2.30

 - V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. M. 1.80 2.30.

Homers Ilias, erklärt von J. La Roche. 6 Teile.

- Teil I. Ges. 1- 4. 3. Aufl. . M. 1. 50 2 .-- II. Ges. 5- 8. 3. Aufl. . 1. 50 2.-
- III. Ges. 9-12. 3. Aufl. M. 1.50 2 .-
- IV. Ges. 13-16. 3. Aufl. M. 1. 50 2 .-
- V. Ges. 17-20. 2. Aufl. [Vergr.]
 VI. Ges. 21-24. 2. Aufl. [Vergr.]

- Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände zu je 4 Heften.

- Band I. H. 1. Ges. 1- 3. 6. A. M. 1. 20 1.70
 - I. H. 2. Ges. 4- 6. 6. A. . 1. 1. 40 1.80 - I. H. 1/2 zusammen in 1 Band .M. 3 .--
 - I. H. 3. Ges. 7- 9. 5. A. M. 1.60 2 .-
- *- I. H. 4. Ges. 10-12. 5. A. M. 1. 20 1.70
- I. H. 3/4 zusammen in 1 Band M. 3.30
- *- II. H. 1. Ges. 13-15. 4. A. . M. 1. 20 1.76
- II. H. 2. Ges. 16-18. 4. A. M 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammen in 1 Band .M. 3 .-*- II. H.S. Ges. 19-31. 4. A. M. 1. 30 1.70 *- II. H.4. Ges. 22-24. A. A. M. 1. 50 2.3 - II. H.3/4 zusammen in 1 Band M.S.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

And the second sec	
Homers Ilias. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.	Lysias' ausgew. Reden berger. Größere An
Anhang:	[Bd. II u III vergr.]
Heft 1. Ges. 1- 3. 3. Aufl 2.10 2.60	I. Bd. R. geg. Erate
- 2. Ges. 4- 6. 2. Aufl. M. 1.50 2	Vartaidigung gag
- 2. Ges. 4- 6. 2. Aufl. M. 1.50 2 - 3. Ges. 7- 9. 2. Aufl. M. 1.80 2.30	Verteidigung geg. Umsturzes d. Ver
4. Ges. 10-12. 2. Aufl. M. 1.20 1.70 5. Ges. 13-15. 2. Aufl. M. 1.80 2.30 6. Ges. 16-18. 2. Aufl. M. 2.10 2.60	von G. Gebauer.
- 5. Ges. 13-15. 2. Aufl 1. 80 2.30	fon G. Georader.
- 6. Ges. 16-18. 2. Aufl 46 2.10 2.60	Platous ausgew. Schrifte
- 7. Ges. 19-21//. 1.50 2	J. Deuschle u. a.
- 8. Ges. 22-24 M. 1.80 2.80	I. Teil. DieVerteidigu
- Odyssee. Von K. Fr. Ameis und	Kriton. Von Chr
C. Hentze. 2 Bände.	von H. Uhle. M.
Band I. H. 1. Ges. 1-6. 12. A. M. 1.80 2.30	II. Teil. Gorgias.
- I. H. 2. Ges. 7-12. 11. A. M. 1.80 2.30	4. Aufl., von Chr. C
- I. H. 1/2 zusammengeb. <i>M</i> . 8.45 - II. H. 1. Ges. 18-18. 8. A. <i>M</i> . 1.35 1.80	III. Teil. 1. Heft.
- II. H. 2. Ges. 19-24. 9. A. M. 1.40 1.80	Cron. 5. Aufl.
TT H 1/9 msommongoh // 9 95	III. Teil, 2. Heft. E
- II. H. 1/2 zusammengeb. M. 3.35	Wohlrab. 4. Au
Heft1. Ges. 1- 6. 4. Aufl 1.50 2,-	IV. Teil. Protagoras.
9 Geo 7 19 9 And / 1 90 1 70	u. Chr. Cron. 5. A.,
- 2. Ges. 7-12. 3. Aufl/k 1.20 1.70 - 3. Ges. 13-18. 3. Aufl/k 1.20 1.70 - 4. Ges. 19-24. 3. Aufl/k 2.10 2.60	M. 1.20 1.70.
- 5. 0'es. 13-16. 5. Aul 1.20 1.40	V. Teil. Symposion.
- 4. Ures. 19-24. 5. Aun 2. 10 2.00	Schöne u. d. Pr.]
Isokrates' ausgewählte Reden. Von O. u.M.	VL Teil. Phaedon.
Schneider. 2 Bändchen. M. 3 3.95.	4. Aufl. M. 1.60 1
L Bändchen. Demonicus, Euagoras,	
Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schnei-	VII. Teil. Der Staat
der. M. 1.20 1.70.	Wohlrab. M
II. Bändchen. Panogyricus u. Philippus. 3. Aufl	VIII.Teil. Hippias m
	[In Vorb.]
Lucians ausgewählte Schriften. Von	Plutarchs ausgew. Bi
C. Jacobitz. 3 BändchenM. 3.60. I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus.	O. Siefert und Fr. B
I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus.	M. 6.90 9.60.
Charon. 4. Aufl., von K. Bürger.	
ML 1.50 2	I. Bündchen. Philop nus. Von O. Siet
Lykurges' Rede gegen Leokrates. Von	Pa Plag
C. Rehdantz. M. 2.25 2.75.	Fr. Blaß. M
[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr.	II. Bändehen. Timol
Von E. Buchholz. 2 Bdchn. M. 4.20 5.20.	O Siefert. 2. At
I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen.	M. 1.50 2
5 Aufl. von R Pannmäller	III. Bändchen. Thom
MA 2.10 2.60.	Von Fr. Blaß. 2.
II. Bändchen. Die melischen und cho-	IV. Bändchen. Aris
rischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitz-	Fr. Blaß. 2. Au
ler. 46. 2.10 2.60.	V. Bändchen. Agis
Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froh-	Fr. Blaß. M
borger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.	
I. Heft. Prolegomena R. gegen	Quellenbuch, histor., zu
Eratosthenes R. geg. Agoratos	LAbt. Griechische
Vorteidigung geg. die Anklage wegen	W. Herbst und
Umsturzes der demokratischen Ver-	3. Aufl. 1. Heft. [Ver
fassung R. f. Mantitheos R.	2.30.
fassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. S. Aufi., v. Th. Thal-	Sophokles. Von G. Wo.
heim. M 1.80 2.25.	mann.
II. Heft. Reden gegen Alkibiades	
R. geg. Nikomachos R. ub. d. Ver-	I. Teil. Aias. 5. Au
mögen d. Aristophanes R. üb. d.	II. — Elektra. 4. III. — Antigone. 6.
Olbaum R. geg. die Kornhändler.	III Antigone. 6.
- R. geg. Theomnestos R. f. d.	IV. — König Oidipus.
Gebrochlichen R. geg. Diogeiton.	V Oidipus auf Ko
2. Auflage, von Th Thalbaim	Supplementum lect. 6
2. Auflage, von Th. Thalheim. M. 1.80 2.25.	J. Hoffmann. M.
Die fetten Ziffern verstehen si	ich für gebunde

. Von H. Froh-usgabe. 3 Bande.

tosthenes, Agoratos, die Anklage weg-rfassung. 2. Aufl., . 4 50.

en.Von Chr. Cron.

angerede d. Sokrates. r. Oron. 11. Aufl., 4 1.- 1.40.

Von J. Deuschle. Cron. M. 2.10 2.60,

Laches. Von Chr. M. -. 75 1.20.

Suthyphron. Von M. afi. M. -. 60 -. 90.

Von J. Deuschle ., v. E. Bochmann.

2. Aufl. [3. Aufl. von

Von M. Wohlrab. 2.10.

t. I. Buch. Von M. -. 60 -. 90.

naior. Ed.W. Zilles.

iographien. Von Blaß. 6 Bändchen.

poemen u. Flaminifert. 2. Aufl., von .90 1.30.

leon u. Pyrrhos. Von ufl., von Fr. Blaß.

nistokles u. Perikles. . And. M. 1.50 2.-

stides u. Cato. Von nfl. M. 1.20 1.70.

u. Kleomenes. Von .90 1.30.

ur alten Geschichte Geschichte. Von A. Baumeister. rgr.] 2. Heft. M. 1.80

olffund L. Beller-

uff. . 1. 1. 50 2 .-

Aufl. M. 1.50 2.-Aufl. M. 1.50 2.-

5. Aufl. M. 1. 60 2 .-

olonos. [Vergr.]

raccae. Von C. A. 1.50 2 .--

etten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

5. Schulausgaben mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthaus. Von Fr. Zelle 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. M. 1.50 2 .-

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohl-

fahrt. # 1.80 2.25. Thukydides. Von G. Böhme u. S. Wid-mann. 9 Bändchen. [je # 1.20 1.70.] # 10.80 15.30.

1	Bändchen.	1.	Buch.	6.	Auflage.
2.	-	2.	-	6.	
3.	-	3.	-	5.	-
4.	-	4.	-	5.	
5		5		5	1000

6. 6. 7. 5. 5.

9. Bdehn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. "Xenophons Anabasis. Von F.Vollbrecht. 0 0 7 \ And

		Kommentar unter d. Text.
I.	Bdehn.	B. I. II. M. 2 Figurentaf.
		u. 1 Karte 1. 1.40 2
II.	-	B. III. IV. M 90 1.20.
ш.		B. V-VII. M. 1.60 2

b. Lateinische Schriftsteller.

liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. .# 2.55 4 .-I. Heft Buch I-III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. M. -. 90 1.40.

II. - Buch IV-VI. M. -. 75 1.20. III. - Buch VII u. VIII u. Anhang. M. -. 90 1.40.

commentarii de bello civili. Von A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. M. 2.40 2.90.

Cicero de orstore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. # 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. M. 1. 80 2.25.

II. - Buch II. M. 1.50 2.-III. - Buch III. M. Indices u. Register

z. d. Anmerkungen. M. 1.50 2 .-Aus Heft III besonders abgedruckt:

Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. M. -. 45.

- 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. In 1 Band. . 4. 4.50.

Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. M. 2.25 2.75.

orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. M. 2. - 2.60.

partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. M. 1.- 1.40.

- Rede f. S. Roscins. Von Fr. Richter u. A. Flockeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. M. 1. - 1.40.

Testamentum novum Graece. Das Neue *Xenophons Anabasis, Von F.Vollbrecht. B. I-IV. Text u. Kommentar getreunt. Text. M.e. Übersichtskarte. M.- . 90 1.20.

Mit Holzschnitten und Kommentar. Figurentafeln. M. 1.35 1.80. Kyropädie. Von L. Breitenbach.

2 Hefte. [je M 1.50 2.-] M 3.- 4.-I. Heft. Buch I-IV. 4. Auflage, von

B. Büchsenschütz.

- Buch V-VIII. 3. Aufl.

griech, Geschichte, Von B. Büchsenschutz. 2 Hefte. I. Heft. Buch I-IV. 6. Aufl. M. 1.50 2.-

*IL - Buch V-VIL 5. Aufl. M.1.80 2.20.

- Memorabilien. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. M. 1.60 2.20.

-Agesilaos. Von O. Güthling. M.1.502.-- Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text

und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdehn. I. Bdchn. Anab. Buch 1-4.

Text. M. 1.20 1.50.

Kommentar. M. 1.20 1.50. п. Anab. Buch 5-7 u. Hellenika. Text. M. 2. - 2.20.

Kommentar. M. 1.40 1.60.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii | Cicero div. in Caecilium. Von Fr. Richter.

Reden gegen Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber-

hard. M. 1.50 2 .-- V. Buch. Von Fr. Richter.

2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1. 20 1.70. Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eber-

hard. M. - 75 1.20. - Reden g. Catilina. Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. M. 1. - 1.40.

- Rede f. Murena. Von H. A. Koch.

2. Aufl., von G. Landgraf. M - . 90 1.80. - Rede f. Sulla, Von Fr. Richter.

2. Aufl., von G. Landgraf. M. -. 75 1.20. - Rede f. Sestius. Von H. A. Koch

2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.- 1.40.

- Rede f. Plancius. Von E. Köpke. 3, Aufl., von G. Landgraf. M. 1. 20 1.70.

- Redef. Milo. V.Fr.Richteru.A.Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. . 1.20 1.60.

- I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch.

3. Aufl., v. A. Eberhard. M. 1.20 1.70. - I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von E. R. Gast. M. -. 60 -..90.

- Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Deiotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.20 1.70.

- Rede f. Archins. Von Fr. Blebser u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nob M - 50 -. 80.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller. Cicero, Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil. | Livius, ab urbe condita libri.

.# 3.60 4.10. ausgew. Briefe, Von J. Frey. 6. Aufl. .46 2.20 8 .-Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. M. 1. 20 1.70. II. - Buch III-V. 4. Aufl. M. 1. 65 2.15. Cato maior. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. M. -. 60 1 .-- somnium Scipionis. Von C. Meißner. 4. Aufl. M. -. 45 -. 80. - Laelius, Von C. Meißner, 2. Aufl. M. -. 75 1.20. de finibus bon, et mal. Von H. Holstein. [Vergr.] de legibus. Von A. du Mesnil. M. 3.90 4.50. - de natura deorum. Von A. Goethe. M 2.40 2.90. [----] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. ML 2.80. -] Briefe Cleeros u. s. Zeltgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. M. 1. - 1.40. Cornellus Nepos, siehe: Nepos. *Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen. I. Bd. B. III-V. 4. A. M. 2.40 2.80. *II. -B. VI-X. 3. A. M. 2.60 3.20. [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Bömer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. M.3. 50 5.10. 1. Heft: Catull. ML -. 90 1.30. 2, Heft: Tibull. M. -. 60 1 .-3. Heft: Properz. M. 1.- 1.40. 4. Heft: Ovid. M. 1.- 1.40. Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weißenfels. M. 2. 25 2.75. [-] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch h. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. M. -. 15. Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen. I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. M. 1.80 2.30. II. - Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger M. 2.- 2.50. II. Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Binde. . 4. 4.40 5.40. I. Bd. Der Sermonen Buch L. M. 2.40 2.90. II. - Der Sermonen Buch II. M.2. - 2.50. Livius, ab urbe condita libri. Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. M. 1. 50 2 .-Mh 1.50 2 .-Lib. 2. Von M. Müller Lib. S. Von F. Luterbacher. M.1.201.70. Lib. 4. Von F. Luterbacher. M. 1. 201.70. Lib. 5. Von F. Luterbacher. M. 1. 201.70. Lib. 6. Von F. Luterbacher. #1.201.70.

- Lib. 9. Von F. Luterbacher. M1.201.70.
- Lib. 10. Von F. Luterbacher. #1. 201.70.
- Lib. 21. Von E. Wölfflin, 5. Aufl. M. 1.20 1.70.
- Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4 Aufl. . 461. 20 1.70.
- *Lib.23. Von F. Luterbacher. 2. Auff. M. 1.20 1.70.
- Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. # 1 35 1.80.
- Lib. 25. Von H. J. Müller. . 46 1.20 1.70.
- Lib. 26. Von F. Friedersdorff .M. 1.20 1.70.
- Lib. 27. Von F. Friedersdorff. M. 1. 20 1.70.
- Lib. 28. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.
- Ldb. 29. Von F. Luterbacher. . #1. 201.70 Lib. 30 Von F. Luterbacher. M.1.201.70.
- Nepos. Von J. Siebelis Jancovins, 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. M. 1.20 1.70.

----- Von H. Ebeling. M. -. 75.

- Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortmann. Editio V. M 1.- 1.40.
- Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je .#. 1.50 2 .--] 16 3. - 4.-
 - L Heft. Buch I-IX. 17, Aufl.
 - Buch X-XV. 14. Aufl. IL -
- fastorum libri VI. Von H. Peter. 2 Abteilungen.
- I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. M. 2.80 3.20.
- н. Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. M. -. 90 1.80.

ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. M. 1.50 2 .-

- Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. M. -. 75 1.20.
- Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdehn.
- I. Bdchn. Trinummus. 5. Aufl., von M. Niemeyer. #1.60 2.-
- Captivi. 5. Aufl. M. 1. 1.40. ш. -Menaechmi. 4. Auflage, von
- M. Niemeyer. M.1.- 1.40. Miles gloriosus. 3. Auflage. IV. -M. 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. M. 1.50 2 .-

*Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Auf. 1. Heft # 1.80 2.30. 2. Heft # 2.40 3.- 3. Heft. # 2.70 3.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

6. Schultexte.

- Quintiliani institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. S. Aufl., von G. Krüger. 6 1.- 1.40.
- Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Iugurth., oratt, et epist, ex historiis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. . M. 2.05 3.20. L Heft: Bellum Catilinae. M. -. 60 1 .-Bellum Iugurthinum. M.1 .-HL. [1.40.
- III. Reden u. Briefe a. d. Historien. M. -. 45 -. 80. Tacitus' Historien. Von K. Heraeus.
- 2 Teile. M. 4.30 5.40.
 - I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. .M. 2. 20 2.80. H. -
 - Buch III-V. 4. Auflage, von W. Heraeus. M. 2.10 2.60.
- Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. M 5.70 7.50.
- "I. Band. 1. Heft. (Buch 1 u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. M. 1.50 2 .-2. Heft. [Buch 3-6.] 6. Aufl., von F. Becher. M. 1.50 2.-2 Hefte: Buch XI-XIII. Buch
- п. -XIV-XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je M. 1.35 1.75.

- *Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. M. -. 80 1.20. - dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 3. Aufl. .M. -. 90 1.30.
- -- Germania. Von E. Wolff. 9 Aufl. M. 1.40 1.80.
- Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.
 - L. Phormio. S. Aufl., von E. Hauler. M. 2.40. 2.90. Adelphos. 2. Aufl., von R. Kauer. M. 2.40 2.90. I. Bändchen. п.
- Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. I. Heft. Buch I-III. 6. Aufl. . M. 1. 40 1.90.
 - II. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je. M. -. 50-...80.
 - II. Buch IV-VI (4. Aufl.) in 1 Band M 2 .-
 - III. Buch VII-IX. 3. Aufl. M. 1.20 1.70.
 - IV. -Buch X, XI, XIL S. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je M. -. 50 -. 80.
 - Buch X-XII (3. Aufl.) in 1 Band. IV. -M. 2.-

6. Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana". [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana" bieten in denkbar bester Ausstattung zu wöhlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr in haltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von	Ciceros Rede f. Milo. Von C.F.W. Müller,
Th. Thalheim. M. 1 *Herodot B.I-IV. Von A. Fritsch. M.2.40.	M
B. V-IX. Von A. Fritsch. # 2	M 40.
Lysias' ansgew. Reden. Von Th. Thal- heim. M 1	Rede für Roscius. Von G. Land- graf. M60.
Thukydides B. I-III. Von S. Widmann. M. 1.80.	- Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. M. 1
Einzeln: Buch I, Buch II. je .# 1	Horaz. Von G. Krüger. M. 1.80.
	Livius Buch I u. II (n. Auswahl a. Buch
*Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Anfl. M 1.60.	III u. V). Von K. Heraeus 2 Buch XXI-XXIII. Von M. Müller.
* Buch I_IV. 2. Aufl. M. 1.10. Memorabilien.VonW.Gilbert.M1.10.	Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. M. 2
Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz.	Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. M55.
Ciceros Catilinar, Reden. Von C. F. W. Muller. M	Jugurthin. Krieg. Von Th. Opits, .M 80.
	Beides zusammengeb. M. 1.20. Vergils Äneide. Von O. Gathling. M.2.
and the second se	ale and a second s

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

- Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. M. 2.80 8.40.

 - Auch in 5 Heften: I. Heft *M*. 1.40. II.—V. Heft je *M*. —. 60 1.— I. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.
- Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. Seneca und Celsus. Maximus und Plinius d. J. V. Quintilianus. II. ---
- Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. # 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. # 1.60.

Ciceros philojophijde Schriften. Auswahl j. d. Ciceros philojophijde Schriften. Soule nebit einer Einleitung in Die Schriftftellerei Ciceros und in bie alte Philosophie von Brofeffor Dr. O. Beißeufels. Dit Titelbild. M 2.- 2.60.

in einzelnen mit Borbemerfungen uim. verjehenen Deften:

- 1. Seft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und bie alte Philosophic. Mit Titelbilb. fart. M. -. 90.
- 2. Seft: De officiis libri III. M. —. 60. fort.
- 3. Seft: Cato Maior de senectute. fart. *.*₩. —. 30.
- 4. Seft: Laelius de amicitia. fart. M. -. 30.
- 5. Seft: Tusculanarum disputationum libri V. fatt. M. .60.

- 6. heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum
- 7. heft: De re publica. tart. M. -. 30. rhetorifche Schriften. Auswahl f. d. Schule nebit Einleitung u. Borbemertungen
- von Brof. Dr. D. 28 eißenfels. M.1. 80 2.40. in einzelnen mit Borbemer-
- tungen ufm. berfehenen heften: 1. heft: Einleitung in bie rhetorifchen Schriften Ciceros nebft einem Abrif ber Rhetorit. fart. .# 1.-
 - 2. heft: De oratore und Brutus. Aus. gewählt, mit Borbemertungen und Analhsen. fart. M. 1.--
 - 3. Seit: Orator. Bollftanbiger Tert nebft Analnie. fart. M. -. 60.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

- Text enthält dieson in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
- 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nobst den erläuterndon Skizzen und Abbildungen;
- 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche "Schülerausgaben" bringen, die den Be-dürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des "Textes", wie der Fassung der "Erklärungen", die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und Janmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

7. Schülerausgaben.

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.	Sa
Demosthenes, ausgew. politische Reden.	00
Von H. Reich.	1
#1. Text. 9 Anfl .# 1.90.	
2. Hilfsheft/k 1 3. Kommentar. I II. steifgeh. je	
8. Kommentar, I.H. on Patt	1
steif geh. je. # 80. 2/3. Erklarungen.	3
Zus. in 1 Bd. geb. M. 2.20.	
.//. 1.40.	
"Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philo-	3
sophen.	1.00
Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.	*T
*1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen	Th
im Text46 1.80.	1
im Text. 4. 1.80. 2. Hilfsh. M. Abb. i.)	
Text. M 80. 2/3. Erklärungen.	
3. Komment. 2. Aufl. / .4. 2.40.	-
.4. 1.80.	
*Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl M. 2	
"Dazu Kommentar. 2. Aufl	
Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.	
*1. Text. 2 Bdchn: B. 1-12. 4. Aufl.	
B. 13-24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je	1
*1. Text. 2 Bdchn: B. 1-12. 4. Aufl. B. 13-24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je 	-
2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb.	H
M. 2	100
*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh.	Xe
je .4 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. A. 2	1
Inhaltsübersicht (nur direkt) .M 05.	
- II: Ilias. Von O. Henke.	1
1. Text. 3. Aufl. 2 Bdchn.: B. 1-13	
"B. 14-24. Mit 3 Karten. je	
B. 1-24 in 1 Band .M. 4	13
2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mitzahlr, Abb. M.2	-
3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte, steif geh.	*
3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh. 	1
geb. M. 2.40.	1
*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen-	
"Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philo-	1
sophen.	1
"[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil.	
I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O.	-
I. Teil: Auswahl ans Plato. Von O. Weißenfels.	1
Anagabe A. Text. 2 Aufl. M 1.80.	
Kommentar. M 1.60.	
Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text// 1.40.	
und Protagoras). Text//. 1.40.	Ca
Kommentar. M. 1.40.	1
*II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den	-
nachfolgenden Philosophen (Aristoteles,	1
Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theo- phrast, Plutarch, Lucian). Text, .// 1.20.	
phrast, Plutarch, Lucian). Tex1, .//. 1.20.	1
Kommentar. A. 1.20.	
Platons Apologie u. Kritou nebst Abschn.	
a.d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.	
1. Text. steif geh. M 80.	II
2. Hilfsheft. 4. 1 3. Kommentar. steif 2/3. Erklärungen.	
	-
gen// 80.)	
"[]Auswahla. Pl., siehe: Philosophen.	1
*Plutarch (Auswahl), siehe : Philosophen.	.1
	-

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.
1. Text: I. Antigone. 2. Auflagg. Mit
Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt. 1. Text: I. Antigone. 2. Auflagg. Mit Titelbild. <i>M</i> 70. II. König Odipus.
M 80. III. Aias. M 80. Text I u. II zusgeb. M. 1.10.
2. Hilfsheft, 2. And
2. Hilfsheft. 2. Auf
*II. König Ödipus. 2. Aufl. M 80.
III. Alas
2/3. Erklärungen (Hilfsheft n. Kommentar
I u. II zusgeb.). M. 1.60.
*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen. Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.
1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.
M. 2.40.
M. 2.40. 2. Hilfsh. Mit Abb. i. Text. M70. 3. Komment. (1.60.) 2/3. Erklärnugen. M. 2
3.Komment
Ausgabe in 2 Tellen: I. B.I-V. a. Text. M. 1.60. b. Kom-
I. B. I-V. a. Text. M. 1.60. b. Kom-
mentar//. 1 II. B. VI-VIII. a. Text//. 1.10.
II. B. VI-VIII. a. Text# 1.10. b. Kommentar#. 1
III. Zeittafel, Namenverz, u. Karten, z.
beid. Teil. 2. Aufl. M 50.
Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. M. 2.80.
 III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. 2. Anfl. <i>M</i>50. II Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. <i>M</i>. 2.80. Dazu Kommentar. <i>M</i>. 160. Xenophons Anabasis i. Ausw. Von G. Sorot.
1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. M 1.80.
im Text. M. 1.80. 2. Hilfsheft. 2. Aufl.)
Mit Abb. im Text. 0/9 Entlännnan
3. Komment. 5. Aufl. 2. Aufl. 44. 1.80.
* Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. M. 2
Dazu Kommentar. 4. Aufl. # 1.40.
Wörterbuch. M. 1.20.
*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. M. 1.80.
2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.
Mh 1
Memorabilien in Auswahl. Von
F. Bösiger. 1. Text 1
3. Kommentar. steif geh. M 80.
or account and Bern and Loot
Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.
1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten, sowie
8 Plänen u. 3 Abb. im TextH. 1.80. *2. Hilfsheft. 5. Aufl.)
Mit Abb. im Text. on The
Mit Abb. im Text, Mit 1.20. 2/3. Erklärungen.
3. Komment. 6. Aufl.
M. 1.60.
 M. 1.60. Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1-4) 2. Heft (Buch 5-7). js M80. [] Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. M. 2 Dazu Kommentar. 5. Aufl. M. 1.60. Bürgerkrieg. Von F. Fügner. 1. Text. Mit 2 Karten. M. 1.60. 2. Hilfsheft: siehe Gall Kriez. 3. Kommentar. M. 1.20.
Il Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. M. 2
Dazu Kommentar. 5. Aufl 1.60.
- Bürgerkrieg. Von F. Fügner.
1. Text. Mit 2 Karten. M. I.GO.
3. Kommentar. M 1.20.
Or ROUTHOROUS one start

28

A. Ansgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

Ciceros Catilinar. Reden u. Bede de im- Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. perio. Von C. Stegmann. 1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. .M. 1.10. *2. Hilfsheft. S. Aufl. 2/3. Erklärungen. M. 1.20. *3. Kommentar. M. 1.80. 4. Aufl. M. -. 90. H Text B. M. Einleit. 5. Aufl. M. 1.35. Dazu Kommentar. 3. Aufl. M. -. 80. - Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel. *1. Text. 2. Aufl. M. -. 80. *2/3. Kommentar. Mit Einleitung. M. -. 60. ---- Reden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann. 1. Text. M. -.60. *8. Kommentar. Mit Einleitung. M. -. 60. Cato maior de senectute. Von O. Weißenfels. 1. Text. steif geb. M. -. 50. Von O. Weißenfels. *1. Text. 2. Aufl. M 1.60. 2. Hilfsh. .#. -.60.] 2/3. Erklärungen. 3. Komment. 2. Aufl.] 2/3. [1. 00] M. 1.60. M. 1.-Verrinen. Buch IV n.V. Von C. Bardt. 1. Text. M. 1.20. 8. Kommentar. M. 1.40. [---] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt. Text. 2. Aufl. Mit Karte. M 1.80.
 Hilfsheft. steif geh. M. -. 60.
 Kommentar (verkürzte Ausg.). M 2.40. Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung. I. Heft: Brief 1-61. M. 1.80 2.20. II. Heft: Brief 62-114. M. 1.60 2 .-Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpieng. 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. M. 2 .-*2. Hilfsheft. [In Vorb.] *8. Kommentar. 2. Aufl. . 1.80. Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner. *8. Kommentar. 2 Hefte. L Heft: Buch 21-22. 3. Aufl. M. 1.20. II. Heft: Buch 23-30. 2. Aufl. . M. 1.40. II. Auswahl aus der 1. Dekade. 1. Text. 2. Aufl. *M* 1.60. 2. Hilfsheft (zu I u. II). *M* 2.-3. Kommentar. Buch 1-10. *M* 1.60. Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade. 1. Text. 2. Aufl. M. 2.20. *2. Hilfsheft. M. 2 .-Kommentar. I.Heft. Buch J-10. M1.40. IL Heft. Buch 21-30. .M. 1.60.

Von F. Fügner. 1. Text. 5. Aufl. M. 3 Karten. . M. 1,-2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abbild. i. Text. 2/8. Erklärungen. M 1.--M. 1.40. 3. Komment. 4. Aufl. M -. 90. Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer. *1. Text. 5. Auflage. . 1. 1.20. *2. Hilfsheft. S. Aufl. M. Abbild. im Text. 2/3. Erklärungen. # 1.20. M. 2.20. 3. Komment. 5. Aufi. .#. 1.40. Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. M - 50 *]] Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. # 1.35. Dazu Kommentar. 5. Aufl. M. 1.40. Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann. 2/8. Erklärungen. 2. Aufl. M. -. 60. *____Jugurthin. Krieg. Von U. Stegmann. *Kommentar. M. 1.-Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataveraufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann *1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel 2. Aufl. M. 2,40. 2. Hilfsheft. .# 1.80, 3. Komment. .# 1.40. } 2/3. Erklärungen. .# 2.80. Anegabe in 2 Teilen: *I. Ann. B. 1-6. a) Text. 2. Auff. M. 1.20. b) Kommentar. . . 1.-II. Ann. B. 11-16. Historien B. IV/V. a. Text. M. -. 80. b. Kommentar. M. -.80. III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid. Teilen. M. -. 80. - Agricola. Von O. Altenburg. 2/8. Erklärungen. steif geh. M. - .80 - Germania. Von O. Altenburg. 1. Text. .M. -.60. Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer. 1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. M. 1.40.

*8. Kommentar. 3. Aufl. M. 1.80.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Asschylus. Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. M. 16.--Hichter, P., zur Dramaturgie des A. gr. 8. 1892. M. 6.50. Westphal, R., Proleg. z. A.' Tragodien. gr. 8. 1869. AL 5 .-Aristarchus. Ladwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. M. 28.-Aristophanes Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1878. M. 16.-Roomer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I. Teil. gr. 8. 1902. Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8, 1889. M. 6.-Aristoteles. Heitz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. M. 0.-Bucolici. Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. .4. 3.20. Demosthenes. Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. . M. 5.60. Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1892. M. 10.-Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bande. gr. 8, 1885-1887. M. 30.-Etymologica. Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. M. 18.-Herondas. Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. M. 6.-Hesiodus. Dimitrijevič, M. R., studia Hesiodea. gr. 8. 1900. M. 6. Steltz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. M.4.-Homerus. Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11. Anfl., von Kaegi. gr. 8. 1908. ML 3.60. Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. M. 3.60. Gehring, A., index Hom. Lex.-S. 1891. M. 16.-(lladstone's, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster, gr.S.

1863. 16 9.-

Homerus.

- Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. M. 16.-
- La Roche, J., die Homerische Textkritik im
- Altertum. gr. 8. 1866. M. 10.-Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. M. 42. -. Vol. II. M. 18.-
- Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. M. 6.-
- Noack, F., Homerische Palüste. gr. 8, 1903. . M. 2.80 3.80.
- Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom.
- gr. 8. 1874. . M. 8.-
- Isocrates.
- Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. M. 8.-
- Lucian.
- Helm, R., L. und Menipp. gr. 8, 1906. AL 10. - 13 --
- Oratores.
 - Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 1893. M. 14.-

- Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. M. 12.-
- Photios.
 - Reitzenstein, R., Der Anfang des Lexikons des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. M. 7.- 9.50.

Plato.

- Finsler, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900.
- Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. M. 3. II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. M. 3.60. *Raeder, H., Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. M. 8.- 10.-
- Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. S. 1896. .# 3.20. Kommentar zum griech. Text. . 16. 10,-
- Schmidt, H., kritischer Kommentar su gr. 8. 1877. M. 4.-P. Theätet. - exceptischer Komment. z. P. Theätet,
- gr. 8. 1880. . . 3 .0. Wohlrah, M., vier Vorträge äber EL &
 - 1879. M. 1.60.

Pindarus.

Poetae comici.

30

- Zieliński, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. . M. 10.-
- Sophocles. Plüß, Th., S.' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. M. 8.-

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Iulius. Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar.

- 6. Aufl. gr. 8. 1907. . M. 1.80. Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. M. 18.-
- Cicero, M. Tullius. Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C.
 - gr. 8. 1893. M. 12.-Zieliński, C., im Wandel der Jahrhunderte.

8. 2. Aufl. 1907. M. 7. - 8.-

Horatius.

- Friedrichs, J.G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. M. 6.-Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile.
- gr. 8. (je .M. 8.-) .M. 24.- I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.
- Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. 16 2.40.

Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. . 6.-

"Stemplinger, Ed., das Fortleben der H.'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. M. 8.- 9.-

Iuris consulti. Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. M. 4.-

Lucilius. Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. M. 1.20.

Thucydides.

- Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. M 2.80. II. Reihe. Buch V-VIII. gr. 8. 1893. M 3.60
- Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correcta iterum edidit St. gr. 8. 1886. M 1.60.

Ovidius.

- Siebelis = Polle, Borterbuch ju D's. Detamorphojen. 5. Aufl. gr.8. 1893. . # 4. 40 4.80. Stange, D., Heines Borterbuch ju D.'s Detamorphojen. gr. 8. 1899. M. 2.50.
- Tolkiehn, J., quaest. ad. Heroides O. spect gr. 8. 1888. ML 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr.8. 1880. . M. 4 .-

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M* 2.80. Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8

1877-1908. M. 64.-

Vergilius.

- Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8-1875. M. 6.-
- Heinze, B., Vergils epische Technik. 2. Aufl. gr. 8. 1908 // 12.- 14.-Plüß, V. und die epische Kunst. gr. 8
- 1884. M. 8.-
- *Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. M. 4.- 4.60.
- Gallus u.V. (A.V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. M 5.- 5.60. Sountag, M., V. als bukolischer Dichter.

gr. 8. 1891.

Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. . M. 8.-

B.G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschlehte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Bechts- und Staats-wissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Hlustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

= Umsonst und postfrei vom Verlag. ==

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.-
- Archiv für Religionswissenschaft. Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. M. 16.-
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik. Hrsg. von J. 11 berg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M*. 30.---
- Byzantinische Zeitschrift. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jahrlich 4 Heften *M* 20.-
- Ausfeld, A., der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. M. 8.-10.-
- Bardt, C., zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. M. -. 60.
- Bender, H., Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. . M. 1.-
- Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechischdeutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörter-

buch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.758.- II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.- 10.50.

- Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst. Archäol.antiquar, Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. M. 12. --- 15.--
- Blaß, F., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. M. 56. - 64. --
 - I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. M. 14. — 16. — II. Abteil. Isokrates und Isãos. M. 14. — 16. — III. Abteil. I. Absehn. Demosthenes. M. 16. — IS. — III. Abteil. 2. Absehn. Demosthenes' Genossen und Gegner. M. 12. — 14. —
- Böckh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.
- Brunn, H., kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bande.
 I. Band. Mit zahlreichen Abbild. M 10.— M 13.— II. Band. M 20.— 23.— HI. Band. M 14.— 17.—
- Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 120) n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M*: 24. - 26. -
- Commentarii notarum Tironianarum ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. In Mappe & 40.-
- Crönert, Guil., Memoria Graeca Herculanensis, cam tituloram Aegypti papyroram codicum denique testimoniis comparatam proposuit G. C. 12. ---
- Cumont, F., die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kalserzeit. Autor. deutsche Abagabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text and auf 2 Tateln sowie 1 Karte. M.5. - 5.50

- griech n. latein. Thesaurus. . . 3 .-
- Dieterich, A., Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. . #6 .-

- eine Mithraeliturgie. .M. 6 .- 7 .-- Mutter Erde. Ein Versuch über Volks-

- religion. M. 3.20 3.80. Dziatzko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. H B .-
- Finsler, b., Somer. Erlauterungen. . M. 6.-7.40
- Gardthausen, V., Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
 - I. Toil. L. Band, .# 10.- II. Band. . #12.-III. Band. .#8.- Zusammengeb. .# 39.-II.Teil. (Anmerk.) I. Band. M.6. - II. Band. M. 9 .- III. Band. M. 7 .- Zusammengeb. M. 24.-
 - Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u, vielen Illustrationen im Text. . M. 18.40.
- Gefiden, 3., bas griechijche Drama. Afchilos, Sophoties, Euripibes. Mit einem Blane. 16 1.60 2.20.
- tielzer, H., ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. M. 5.- 6 .-
- Gereke, A., u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethe, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretzschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bande, geb. je ca. M. 10.- [U. d. Pr.]
- Uilbert, G., Handbuch der griech. Staatsaltertumer. 2 Bande. M. 13.60.
- I. Band. Der Staat der Lakedaimonier und der Athener. 2. Aufl. . M. 8. - II. Band. M. 5.60.
- O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Alterium. 3 Abt. M. 24.-I. Abteil. M. 6.- II. Abteil. M. 8.-III. Abteil. M. 10.-
- die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren Im Text. .46 20.- 22.50.
- Grammatik, historische, der lateinischen Sprache, Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr Stols, J. Thüssing und A. Weinold, brag. von G. Landgraf. In mehreren Banden. gr. 8. L Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Ein
 - laitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je M. 7 .--III. Band. Syntax des einfachen Satzes. 1. Heft: Einfeitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. M. 8.-[Fortsetzung u. d. Pr.]

Supplement: Maller, C. F. W., Syndax des Nominativs und Akkusativs im Lateiutschen. M. C.-

- Diels, H., Elementum. Eine Vorarbeit sum | Gudeman, A., Grundris der Geschichte der klassischen Philologie. .# 4.80 5.20.
 - Hagen, H., gradus ad criticen. Fur philologische Seminarien und sum Selbstebrauch. .# 2.80.
 - Heinichen, Fr. A., Inteinisch-deutsches and dentsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teil L Teil. Lateinisch-dentsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearb. von C. Wagener ca. M. 6.30 ca. 7.50. II. Teil. Deutschlateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., brarb. von C. Wagener. M. 5.25 6.50.
 - Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. # 15 .-[Die Bände sind nur zusammen kauflich]
 - auf extradünnes Papier gedrucht und mit Schreibpspier durchschossen, sum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. M. 17.-
 - Herkenrath, E., der Enoplies. Ein But-trag zur griechisch. Metrik. .# 6.- 8.-
 - Herzog, E., Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bande. .# 33 .-I. Band. Königszeit u. Republik. # 15. II. Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokietians. I. Abt. Geschichtliche Übersicht M. 10.- II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. M. 8 .-
 - Hoffmann, M., August Boeckh. Lebens-beschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. M. 7. - 9.-
 - Briefwechsel zwischen August Boekh und Ludolf Diesen, Pindar und anderes betreffend. M. 5.- 6.-
 - Imhoof-Blumer, F., Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kniserzeit Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. # 3.30.
 - Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Volker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. M. 10 .-
 - und O. Keller, Tier- und Pflansenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild, u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. M. 24.-
 - Immisch, O., die innere Entwicklung des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. M. 1 .-
 - Kaerst, J., Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden. I. Band. Die Grundlegung des Hellenis
 - mus. M. 12.- 14.-
 - II. Band. 1. Hälfte: Das Wesen des Hellenismus. .#. 12.- 14.-
 - die antike Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutnug. M. 1.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen.

ndtes. M. 10.-

einh, Handbuch der lateinischen Nach des Verf. Tode herausgeg. ich. Klotz. M. 4.80.

h., Grundzüge altrömischer Metrik.

ther, K., die Photographie i. Dienste isteswissenschaften. Mit 15 Tafeln.

. K., die Angriffe der drei Barkiden lien. Drei quellenkritisch-kriegshtliche Untersuch. Mit 4 Karten, en und 6 Abbild. M. 10.- 13.-

., populäre Aufsätze aus dem Alterorsugsweise zur Ethik und Reli-er Griechen. 2. Aufl. M. 11.-

die griechisch-römische Biographie hrer literarischen Form. M. 7 .--

ausführliches, der griechischen und hen Mythologie. Im Verein mit Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. hlreichen Abbildungen. 3 Bände. L (A-H.) .#. 34, - IL Band. (I-M.) - III. Band. 37.-57. Lieferung. Lieferung M. 2.- Supplemente: chmann, epitheta deorum quae poetas Graecos leguntur, ,16 10.rter, epitheta deorum. M. 7 .erger, mythische Kosmographie iechen. M. 1.80.

Realleriton bes flaff. Altertums für fien. 7. verb. Auflage, berausgegeben rler. Dit zahlreichen Ubbildungen. - 16.50.

, A., Aristarchs Homerische Textnach den Fragmenten des Didymos tellt und beurteilt. Nebst Beilagen. M. 28,-

1. M. 12.- II. Teil. M. 16.-]

ay, F., Abriß der griechisch. Metrik. lem Französischen übersetzt von eBler. M. 4.40 5 .-

die Religionsphilosophie Kaiser a in seinen Reden auf König Helios ie Göttermutter. Mit einer Überg der beiden Reden. M. 6 .- 7 .-

E., Grammatik der griechischen aus der Ptolemäerzeit. Mit Einder gleichzeitigen Ostraka und der pten verfaßten Inschriften. Lautortlehre. M. 14.- 17.-

., Geschischte der Autobiographie. d: Das Altertum. M. 8.- 10.-

L., Reichsrecht und Volksrecht in tlichen Provinsen des römischen reichs. M. 14.-

Geschichte der Erbpacht im Alter-AGWph. XX. M. S.-

d. griech. Papyrusurkunden. . . 1. 20.

- "Inteinische Volksetymologie und Mommsen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Ka-lender. Umarbeitung der 1864 erschiene-nen Heortologie. 4/4 16.-
 - Mutzbauer, C., die Grundbedentung des Konjunktiv und Optativ im Griechischen M. 8.- 9.-
 - Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. M 12.- 15.-
 - Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses M. 2.40 8.20.
 - Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einzeln jeder Band M. 14. - 16. -) M. 28. - 32.-
 - Otto, W., Priester und Tempel im hellenistischen Agypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. 2 Bände je .M. 14. - 17.-
 - Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je .M. 12 .der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. M. 6.-
 - Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. JG XXXVIII. [U. d. Pr.]
 - Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bande. . 19.20.

- Reden und Vorträge. M. 6.- 8.-

- Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. M. 14 .-
- Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach - Westphalschen Metrik.) 3 Bände. . S6 .-
- I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. M. 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. M. 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. . 8.- II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen melischen Metra von Roubach und Westphal. M. 14 .-
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. M. 30 .-
- Schmarsow, A., Grundbegriffe der Kunst-
- wissenschaft. M. 9.- 10.-Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. M. 54 .-
- Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. M. 12.-
- Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln

dargestellt. geb. . M. 16.-- die 12 Plane auf festem Papier apart. M. G .-

Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Versgeschichte. *M.* 5.— 6.—

- Schulz, O. Th., Kaiserhaus der Antonine und der letzte Historiker Roms. Nebst einer Beigabe: das Geschichtswerk des Anonymus. Quellenanalysen und griechische Untersuchungen. M. 8.- 9.-
- Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Funf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, S. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. M.2. - 2.60.
- Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer, Mit sahlreich. Abbild. # 10 .--
- Sitsler, J., Abriß der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis sum Tode Alexanders des Großen. M. 4.-
- Stähelin, F., Geschichte der kleinasiatischen Galater. 2. Aufl. .# 4.80 5.60.
- Stemplinger, Ed., das Fortleben der horasischen Lyrik seit der Renaiss. M. 8.- 9.-
- Stell, 5., bie Cagen bes Alafiichen Alteriums. 6. Aufl. Reu bearb. von h. Lamer. 2Banbe. Mit 79 Abb. geb. je #8.60, in 1Banb #6.-bie Sötter bes flaffichen Alteriums. 8. Aufl. Reu bearb. von h. Lamer. Mit
- 92 Abbilbungen. M. 4.50.
- Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. M. 9.-
- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerseit. 2 Bände. 1. Band. M. 16. - 18. - II. Band. M. 14. -**X 16.**-
- Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl., von L. Schwabe. 2 Bände. [Vergr. Neubearb. in Vorb.]
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. . //. 12.-
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis, 1900–1908. Vol. I. M. 74. – 82. – Vol. II. M. 82. – 90. – Voll. III. fasc. 1. Voll. III. fasc. 1. .H. 7.60. fasc. 2 u. 8 je .H. 7.20. Vol. IV, faso. 1-5. je M. 7.20.

- Thesaurus linguae Latinae. Index librorum scriptorum inscriptionum ex ouibes exempla adferuntur. .H. 7.20. Einbanddecke .K 5.-
- Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und 455 Abbildungen. geb. M.
- Troels-Lund, Simmelsbild und Beltanfcaung im Banbel ber Beiten. Deutsch von 8. Blod, 2. Auflage. geb. .H. 5.
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. M.5. 6. der heilige Tychon. (Sonderbare Heilige.
- Texte u. Untersuchungen L) # 5.- 6.-Vahleni, I., opuscula academica. 2 partes. Pars I. Procemia indicibus lectionum praemissa I-XXXIII ab a. MDOCCLXXV ad. a. MDCOCLXXXXI. M 12.- 14.50. Pars II. [U. d. Pr.] Procemia indicibus lectionum praemissa XXXIV-LXIII ab a. MDCCCLXXXXII ad. a. MDCCCCVL M. 14.- 16.50.
- Vaniček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. M. 6 .-
- griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. .H. 21.-
- [I. Band. .//. 10.- II. Band. . . 14.-] Verhandlungen der 19.-19. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einzeln käuflich.)
- Volkmann, R., Geschichte und Kritik der Wolfschen Prolegomena su Homer. #8 --
- die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., verbesserte Auflage. M. 12 .-
- Wachsmath, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. M. 20.-II. Band. 1. Abteil. . M. 18 .- [9. Abteil. in Vorber.]
- Weicker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologischarchäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. M. 28.
- Beije, D., Charafteriftif ber lateinifchen Sprache.
- 8. Auflage. # 2.80 8.40. Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. M. 5.-
- Witte, C., Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poesie. .H. 8. - 9. -

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR UND FÜR PÄDAGOGIK

HERAUSGEGEBEN VON

IGHANNES ILBERG UND BERNHARD GERTH XII. Jahrgang. 1909. Jährlich 10 Hefte. Preis: M. 30 .-

Die erste Abteilung der "Nenen Jahrbücher" will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungssweige immer dringender warden-den Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Ge-biete selbstfor chend tätig sein kann, wird die Möglichteit geboten, den hauptsichlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammen-hanges zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben. Die sweite Abteilung will Fragen der theo etischen und praktischen Pädagogik

an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

BYZANTINISCHE ZEITSCHRIFT

UNTER MITWIRKUNG ZAHLREICHER FAOHGENOSSEN HERAUSGEGEBEN VON

KARL KRUMBACHER

O. Ö. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT MÜNCHEN

XVIII. Band. 1909. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: M. 20.-

Soeben erschien: Generalregister zu Band I-XII, 1892-1908. Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von Paul Marc. [VIII u. 592 S.] gr. 8. 1909. Geh. M. 24 .-

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von K. Krumbacher (München) unter Mitwirkung sahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene Byzantinische Zeitschrift von der nunmehr 17 stattliche Bände vorliegen. Sie sicht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usv. aufzuweisen hat, wie auch über alle Bußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschicht einmal durch selbstisndige Aufsätze, dann durch susführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2-8 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von keiner anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disciplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 19 Bände, und swar sowohl der Anfsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das vor-P. Marc ausgearbeitete Generalregister.

Verlag von B.G. Teubner in Leipzig und Berlin

ARCHIV FÜR RELIGIONSWISSENSCHAFT

UNTER MITWIRKUNG VON H. OLDENBERG, C. BEZOLD, K. TH. PREUS IN VERBINDUNG MIT L. DEUBNER

HERAUSGEGEBEN VON RICHARD WÜNSCH

XII. Jahrgang. 1908/09. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 16 .-

Das "Archiv für Religionswissenschaft" will auch former zur Lösung der nächsten und wichtigsten auf diesem Gebiete bewhen den Aufgaben, der Erforschung des allgemein ethnischen Unter grundes aller Religionen wie der Genesis unserer Religion des Untergangs der antiken Religion und des Werdens des Christen tums, insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkund und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinige Die Förderung vorbereitender Arbeit, wie sie eine Zeitschrift leisten kam ist hier zum gegenwärtigen Zeitpunkt in besonderem Maße berechtig Der Aufgabe der Vermittlung zwischen den verschiedenartigen Forschunge gebieten soll die Einrichtung der Zeitschrift besonders entspreche Neben der I. Abteilung, die wissenschaftliche Abhandlungen enthäl sollen als II. Abteilung Berichte stehen, in denen von Vertretern de einzelnen Gebiete kurz, ohne irgendwie Vollständigkeit anzustreben, die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und be urteilt werden. Regelmäßig sollen in fester Verteilung auf drei Jahrgänge wiederkehren zusammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Religione wissenschaft, so für semitische Religionswissenschaft (C. Bezold Fr.Schwally; Islam: C.H.Becker), für ägyptische (A. Wiedemann) indische (H. Oldenberg und W. Caland), iranische (Geiger klassische (L. Deubner, A. v. Domaszewski, G. Karo, R. Wünsch ehristliche (H. Holtzmann), germanische (F. Kauffmann), ferne für die Religion Chinas (O. Franke) und Japans (Riess), der Natur völker (Afrika C. Meinhoff, Amerika K. Th. Preuß, Australier W. Foy, Indonesien H. H. Juynbolt, Sibirien L. Sternberg) Gelegentlich sollen in zwangloser Auswahl und Aufeinanderfolge Bericht über andere Gebiete ihre Stelle finden, so über neugriechische Volksreligion (N. G. Politis und Bernh. Schmidt), über slawische und russische Volksreligion (L. Deubner), über die Religion in der Geschichte des Mittelalters und der Neuzeit (A. Werminghoff), in der Medizin (M. Höfler) und der Jurisprudenz (A. Hellwig) Die III. Abteilung sol Mitteilungen und Hinweise bringen, durch die wichtige Entdeckungen, verborgenere Erscheinungen, auch abgelegenere und vergessene Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden sollen, ohne daß anch hier irgendwie Vollständigkeit angestrebt würde

VERLAG VON 8. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

DIE KULTUR DER GEGENWART IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Tellen, Ler. 8. Jedar Teil serfählt in einselne inhaltlich vollationlig in sich abgeschlossene und einsche Klattinhe Blade (Abteilungen.)

Tell 1: Die geinteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Müne. Religien und Philosophie, Literatur, Mark nat Kanat (nit voraugebender Ethleting in Jein Gesanligersch.

Trill II: Die geisteswissenschaft-Hohen Kulturgebiete, - Milite staat und Genelischen, Recht und Wirtschaft, Toli III Die naturwissenschaftlichen Kulturgeblete. Mathematik, Auorganische und organische Naturwissenschaften, Medirin.

Ton IV: Die technischen Kulturgebiete. Hamschnik, Maarlinooarchink, industriede Technik, Landwirtschaftlehn Technik, Hundstr- und Verkehnstechnik.

Die "Kullas der Gepenwart" mil eine systematierk aufgebaute, gestelltetfink begrückleb Besamfrantstellung monrer konligen Koller distation, höhren die die Pendamenscherpelmene des einschna Kulturgehiem auch ärzer Debestung für die gestente Kultur der Gregorisatt und für deren Weitnerungstellung in gesten Zügen von Dasstellung betert. Die Werk vereinigt athe Zahl antlar-Hannen um allen Galieten der Wissennahnft und Penis und leiter Dasstellungen der einschen Größeten jerweit aus der beder dur derei Bernitmaten in gemeinverstinglicher, könsterisch geschliter Sprache auf Anzgesten Haume.

Tenderen gelehrtes Sammelwerk ist längst in allen Händen. Tammende eine Privalisation vonen ohne Rände für eligent in allen größeren Böhlintischen ist eines Takim. Die Umdeligigisch und Einseitinkeit woner Anlage, die Zahl und der Bed eiter: Mitarbeiter nachen es consigning und nittigen such dies jongen Anschammig als, der in dem Übarwichers siner einsyklopfölischer Lätersten sicht die erfreulicher zeite menten Böhungdeitens stehen. Wer aber das vorbenerede Werek in die Hand nümer, das eines abers derte soben Erfreißehe Ansersationg eine Art von Gemäl gwerktet, wird den gewähligen Böhungskat jener Anteren erfet. Eine ungebeiten Samme von gereiher Krait ist en, die für in Anteren steht. Eine ungebeiten Samme von gereihere Krait ist ein, Schladgener Anstals Hähner, fast im Finalterien aledergaliegter Mitnes Tambilatitein findert.

Probeheft und Speziai-Prospekte über die dinschen Abteilungen (wit Ausung aus dem Vorwort des Tierunsgebers, der Indesführsicht der Gesamtworken, dem Antoren-Verwerkens und mit Probesticken, aus dem Werken auf Wanzels anzunk und mit Probesticken, aus dem Werken um Werken versendt.

DIE KULTUR DER GEGENWART.

Von Teil I und Teil II sind erschienen:

Meill, Abiller: Die Allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart-Inbalte Das Weisen der Kollar: W. Lewis, — Das moderne Biller um Verlassen. — Die wichtgesen Hüldungenättel. A. Schöten und Hardistenden Die Velksschulweisen Glickenhörpen. Des höhrere Knahemenholwissen: A. Meitel al. Das böhrere Midzhouschulweisent H. Gaudig. Das Fiehe mit Verteilungen Aufweisen Glicken der in wer. Die geinte weisenschaftliche Hachteilungen W. v. Das üb der Glicken auf ihren der geinte weisenschaftliche Hachteilungen W. v. Das üb 4. H. Mussen, Kunst und Kunstgeweisen Under Schönen Keiner und Kunstgeweiten Aufweisen im Kunstgeweisen Under Schönen Keiner und Kunstgeweiten Aufweisen Die Kahren und Kunstgeweiten Hausen. Ein Bestehren und Kunstgeweiten Aufweisen Die Leistung. Nahrenzum Schührten Keiner Bestehren Gl. W. Witt D. Das Zeitungeweisen K. Bütteren G. Das Bestehr R. Stehrenheiten, H. Die Debtodiehen, P. Mittrau, — Die Organisation der Wissignschaft H. Diele 178 wingen Schöner. Freisigeht, W. Bilin Leisenholigeht Artist.

Teil I, Alei J, J. Die orientalischen Religionen. Zuinalt: Die Antonys der Kelgten und die K. der primitizen Völls – O.J. Lehrmann – Die Jerppinche K.: M. Frman. – Die K.: H. Oldenberg, – Die tennehe K.: H. Oldenberg, – Die K. die Center I, J. M. die Grunt. – Die R. die V.I. anter S.: Floreev, in Her Buchhamart H. Henselvill – 207 S.]. 1998. Prin 5th. & ..., in Lehrmand geb. & g.-

Tritt, Abr. 1: Die ohristliche Religion mit Einschluß der Israelitischjüdigdhen Religion. Inhalt: Die harfitisch-jüdische Religion: J. Wellhausen, – Die R. Israe und die Antroge des Christianensche zum Stratouter (1990). A. Füllefter, – Kirche und Staat bis zur Größung, die Staatkerber A. Bastanack, – Greinhalte und Staat bis zur Größung, die Staatkerber A. Bastanack, – Greinhalte und Staat bis zur Größung, die Missekallen und Neuzitz N. Burn wetweht, – Chr. und Kirche in der Neuzien im Missekallen und Neuzitz N. Burn wetweht, – Chr. und Kirche in der Neuzien im Missekallen und Neuzitz N. Burn wetweht, – Chr. und Kirche in der Neuzien im Missekallen und Neuzitz N. Burn wetweht, – Chr. und Kirche in der Neuzien in Allmeidigen eine und der Religischertestenschafte E. Treestarke, – Wenin der Religische End der Religischertestenschafte E. Treestarke, – Größtekender zuskt. Threitigter: C. K. Frieg, – Christi geneinst. J. Missekale E. Gleichekender eine und der Religischertestenschafte E. Treestarke, – Gerietliche Einschafte W. Farberz – Die Zyhrmfreistigsbein der Religion und der Religionen in Denwein H. J. Hultermann, IXI is zum 53 und Errit gelte Arthue Religionen für einschafte H. J. Hultermann, IXI is zum 53 und ein Religion und der Religionen für der Schafter – Straten Kaufter – Stratenach in Statter – Stratenachter Berlie der Arthue Religion, gelt & glob, gelt. A. zum 2000 Stratenachter I. Dereitigen, gelt, A. 6.566, geb. All –

Tell I, Abi, 51 Systematische Philosophie, Indatz: Das Wesen der Philosophie, W. 1911 bry, - Logik und Fekensteistheaste. A Kiehl, - Metaphysik, W. Wurds, - Diaturphilosophie W. Okrwaid, - Psycholaret H. Ebbinghaus - Philosophie der Geoglichau: R. Eucken, - Edul. Fr. Psolange, Valagerak: W. Maarh, - Asthetik: Th. Lipps. - Die Zakustaufgalen der Philosophie Fr. Paaksen, [VIII u. gpz 5.] appr. Pros. gph. 4. 01.-6 ist Leiswand geb. 4. 12.-

(a) (A) (Y) **Die priestalischen Literaturen**, Inhaltz Die Andago en Die sam well die L. die primitives Viller E. Sub-sidt. — Die harptische L. A. Summe – the balance is servicely L. E. Bernell, — Die brandnehe L. H. Gentrel – Die analische L. Th. Nutleken – Die brandinder L. H. Nutlet's – Die analische L. K. J. die Genera – Die brandinder T. E. Plannet – Die angesche L. K. J. die Genera – Die brandbrande L. H. Hurn – Die angesche L. K. Hurn – Die hittenbe L. Barnet E. P. Burn – Die angesche L. P. Horn – Die hittenbe L. Barnet E. P. Burn – Die angesche L. P. Horn – Die hittenbe L. Barnet E. D. Burn – Die angesche L. P. Horn – Die hittenbe L. Barnet E. D. Burn – Die angesche L. P. Horn – Die hittenbe L. Barnet – Die angesche L. W. Gruthe – Die imponie L. W. Further werde S. Mittenberger, P. M. Gruthe – Die imponie L. W. Physica werde S. Barnet – Die angesche L. B. S. Starte – Die imponie L. W. Physica werde S. Barnet – Die Angesche L. Barnet M. S. Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Weiter S. Barnet – Die Barnet B. Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Weiter S. Barnet M. Barnet B. Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Weiter S. Barnet B. Barnet B. Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Methode S. Barnet B. Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Weiter S. Barnet B. Barnet B. Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Methode S. Barnet B. Starte – Die Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Methode S. Starte – Die Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Methode S. Starte – Die Starte – Die imponie S. S. W. Starte – Die imponie S. S. Starte – Die imponie S. S. Starte – Die Starte – Die Starte – Die Starte – Die imponie S. S. Starte – Die Starte – D

